

دیمه‌نی مهرگ

وه دواى مهرگ چى روو ده‌دا

دانانى: محمد اسلام

وهر گيراوى به كوردى:

محمد شه‌لماشى

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دیمه‌نی مەرگ

وه دوای مەرگ چی ږوو ده‌دا

دانانی: محمد اسلام

وه رگپړاوی به کوردی:

محمد شه‌لماشی

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی
روژنه لات

خاوهنی نیمتیاز
کهژال رفیق

سهرنوسه ر
حهسه نی دانیشفه ر

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ۰۷۵۰ ۴۴۴۰۹۹۶

ههولیر - شه قامی (۱۰۰) مهتری ریزی کارگهی ده زمانی ئاوا میدیکا

دیمه‌نی مهرگ

دیمه‌نی مهرگ

وه دواي مهرگ چي پروو ده‌دا

دیمه‌نی مهرگ

-
- ناوی نووسەر : محمد اسلام
-
- وەرگێڕانی : محمد شەلماشی
-
- پیاچونەوه‌ی : پەئوف مەحمودی
-
- تاپ : مەریوان مەنتک
-
- دیزاینی ناوه‌وه‌وبەرگ : خەلیل هیدایەت مام شیخ ٤٩٢٤٢٦٢
-
- نرخ : (٥٠٠٠) دینار
-
- له کتێبخانه‌ی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی
(١٢١) ی سالی ٢٠١٠ دراوه‌تی
-
- تۆره‌ی چاپ : چاپی دووهم
-
- شوێنی چاپ : چاپخانه‌ی رۆژمه‌لات-مه‌ولیر ٤٦٢٩٥٣١
-

به‌ریوه‌به‌ری هونه‌ری ده‌زگا

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

پیشه کی دانهر:

ئاگاداری

هموو ستایشیک بو خواوهندی که به هوی مهرگه وه له گهرده نی سته مکاران و زالمه گه وره کانی داو، پشتی پاشایانی شکاندو، ئومیدی خاوهن گه نجینه کانی وهک بلقی سهر ئاو ئی کرد. هموو ئه وانه که سانی بوون که ته نانهت باسی مردنیشیان پی ناخوش بوو، به لام کاتی که کاتی مردنیان هات، ئه وانی خسته چاله وه، له کاخی سهر له ئاسمانه وه بردنیه ژیر زهوی و، له سهر دوشه کی نهرم بو سهر خوئی گهرم و له بهر کاره باو چراوه بو تاریکی قهر.

ئه وانه ی له گهل غولام و که نیه کان خهریکی رابواردن بوون، درانه دهست کرمی ژیر خاک و خاک ئه وانی خواردو خاکی به سهردا کردن و به جیگای مه جلیس ئارایی دوچاری وه حشه تی ته نیایی بوون. ئایا له ژووری ئه و خانوه قایمانه دا توانیان له بهرام بهر مهرگدا دیفاع له خویان بکن؟ یان بو هه لاتن ریگایه ک بدوزنه وه؟

که واته گه وره یی بو ئه و خواجه که له قه هرو غه زه بیدا که س شه ریکی نیه و ئه به دی و بی وینه یه. جا چونکه هموو که س مردنی له پیشه و ده بی بیته وه به خاک و هاو پی کرمی گوپرو پووبه پروی نه کیرو مونکر بوهستی و ماوه یه کی زور له ژیر خاکدا وه مینی و ئینجا ته ماشای دیمه نی وه حشه تناکی قیامت بکاو له بهر ئه وه ی نازانی که داخو ده ی بهن بو به هشت یان دوزخ، ده بی هه میشه یادی مردن بکاته وه و ئاگای له خوی بی.

دیمه نی مهرگ

دۆستانم! ژيانی دنیا هرچند زوریش بی، ناخری کوتایی دی و پوژیک دی له دست بچی، بهلام ژيانی دواپوژ قهت دوايي نایه و نازو نیعمه تی نه به دی یه. جا نهوهی تۆزی عهقلی بی دهبی لهو دوو شته یه کیان ههلبژی، تا بتوانی هه میشه له گه لی بی، بهلام زور بی عهقلیه که وه دوا شتی ته مه ن کورت بکه وی. جا چونکه په رده به سهر عهقلماندا دراوه، چاومان برپوه ته ژووری چاوه پروانی نیستگای دنیاوه، هرچند مانه وه مان هر نه وهنده یه تا قه تاری مهرگ دی و سوار ده بین و به ره و مه قسه د ده که وینه ری.

جا له فرسه تیکی وا کورتدا، نه گهر ریپوار خهریکی پیویستی شتی سه فهره که ی بی که له وه ته نه که ی پییان موحتاجه، نه وه به بی شک قازانجیه تی، بهلام نه گهر به پیچه وانه، له و کات و فرسه ته دا خهریکی گه پان و کرینی ناوینه و نه خشه ی جوان بی بو ژووری چاوه پروانی نیستگایه که و شته کانی کۆنه کاته وه، نه گهر قه تاری وه ری که وت شته کانیشی به جی ده مینی و ماله که شی ده روا.

خوای ته عالا ده فهرمووی: خاوه ن ئیمانان! وریابن مال و مندال و سهروه تی دنیا خواتان له بیر نه باته وه، نه وه ی له خوا غافل بی له دوا پوژ زهره ده کا. چاکه به و ماله وه بکه ن که خوا داویه تی به ئیوه، له پیش نه وه دا نه جه لتان بی و بلین: نه ی خوای ئیمه! بو چه ند پوژیک دی مؤله تمان ناده ییت تا چاکه بکه یین و به پیاو چاک له قه له م بدرییین؟ له کاتی وهختی نه جه لدا خوا مؤله تی که س ناداو ناگای له هه موو کرده وه یه کی ئیوه یه. عه لاقه ی زور به مال و منداله وه ئینسان له خوا په رستی دور ده خاته وه.

جا وریابه نه بادا له ناکاویک مال و مندال له ده ست بده ی ئیمرو تا فرسه ت له ده ست دایه چیت پی باشه بیکه، خوت حازرو ناماده بکه، چونکه نازانی داخو خو شه ویسته که ت که ی بانگت ده کا؟ نه گهر خوت بو مو لاقات حازر نه که ییت و له ناکاو بانگت کا؟ چون ده توانی گورج خوت ناماده بکه ی؟ وریابه،

دیمەنی مەرگ

نەباده ئەو کاتە دەستە پاچە بکەوی و مولاقتی خوشەریستەکەت لە دەست بەدی .

دۆستان و گەوران و برایان! خوا پەحمتان پێ بکا. لەخەوی غەفلەت راپەڕن، لەپیش ئەو هەدا بانگ بکری کە فلان کەس نەخۆش کەوت و حالی زۆر خراپە و کێ بە دکتوری باش دەزانی؟ بچن دکتوریکی ماھیری بۆ بینن. دکتور بیننە سەری و ئومیدی چاک بوونەو هیان نەبی و لە پاشان بڵین: دەی هەوی وەسیەت بکا، تەماشای زمانی لال بوو، ئەو نە دەنگی بە باشی دەرنایە، ئیستا کەس بە باشی ناناسی، هەناسە سوار بوو، بە زەحمەت هەناسە هەندینیتەو، دەردەکەیی گرانترە و برۆی تەپیون. لەو کاتەدایە کە تۆ هەست بە دوا پوژی دەکەیی، دەبینی زمانی لال بوو، ناتوانی قسە بکا، برا و کەس و کاری لەسەر سەری راوەستاون دەگرین.

جاریک کۆپەکەیی و جاریک ژنەکەیی دەچیتە پیشەووە بە بی دەنگی، لەوکاتەدا وردە وردە پۆخ لە ئەندامەکانی جیا دەبیتەووە و پەرواز دەکا بۆ ئاسمان و ئەوانی لە دەورەنی دەکەوێتە پەلە، بۆ کفن و دفن و ئەو هی هاتبوو بۆ لای، لە دوا کەمیگ گریان بی دەنگ دەبن و دوژمنەکانی کەیف خۆش دەبن. زۆر ناخایەنی میرات گرهەکانی دەست دەکەن بە دابەش کردنی مالهەکەیی و ئەویش دوچاری جەزای کردەووی خۆی دەبی، جا ئەو هیە حەقیقەتی ژیانی ئینسان، بەلام قەزیەیی مەرگ زۆر موشکیلەییە، کەچی ئیمە زۆر لەمەرگ غافلین و بە هۆی گرفتاری خۆمانەووە قەت یادی مەرگ ناکەینەو، ئەگەر یادیشی بکەینەووە زۆر بە سادەیی یادی دەکەینەو. جا زۆر پێویستە کە جار جار دانیشتین و لە بەر خۆمانەووە بە باشی بیر لە مردن بکەینەووە و ا بزانی کە لە بەرامبەرمانەووە راوەستاو. جا بۆ ئەو مەبەستە دەبی بیر لە کەس و کاری خۆمان و ئەو دۆست و برادەرمانە بکەینەووە کە وەفاتیان

دیمه‌نی مهرگ

کردووه و چۆنمان کفن و دفن کردن و به شانی خۆمان بردمانن ته‌سلیم به خاکمان کردن.

وینە‌ی جوان و پوتبە و مەقامیان بئینینە‌وه بەر چا، تە‌ماشای بکەین چۆن خاک رەنگ و پوخساری گۆ‌پریون و لاشە‌ی لە‌بەر یە‌ک بردوون، چۆن مندالیان بوونە‌تە هە‌تیوو ژنیان بونە‌تە بی‌وه ژن و کەس و کاریان وە‌گریان خستوو‌وه و تە‌نیا مال و بە‌رگ و لی‌باسە‌کە‌یان بە‌جی ماوه. دە‌بی قە‌ت ئە‌وه لە‌ یاد نە‌کە‌ین کە‌ رۆژیک ئیمە‌ش تووشی ئە‌و سە‌رنویشتە دە‌یین.

کاتی ئە‌وان زیندوو‌بوون چۆن لە‌ مە‌جلیسی دۆ‌ستانیاندا قاقا پی دە‌کە‌نین و ئیستا لە‌ناو گۆ‌پدا چۆن بی دە‌نگ پراکشاون. چۆن غە‌رقی خوشی دنیا بوون و ئیستا بوونە‌وه بە‌ خاک، چۆن مەرگیان فرامۆش کردبوو ئیم‌پرو چۆن بە‌دوای مەرگە‌وه بوون، چۆن مە‌ستی شە‌پرابی گە‌نجی بوون و ئیم‌پرو ئە‌ندامە‌کانیان پزیون. مارو دو‌پیشک زمانیان دە‌خواو لاشە‌یان بۆ‌تە خۆراکی کرمان. چۆن قاقا پی دە‌کە‌نین و ئیستا دانیان هە‌لۆ‌ه‌ریون. چە‌ند جوانیان بیر دە‌کردە‌وه و بۆ ژانی خوشی سالانی دا‌هاتوو‌یان چۆنیان هە‌ول دە‌دا، لە‌ کاتی‌کدا کە‌ مەرگ هە‌رە‌شە‌ی لی دە‌کردن. رۆژی مەرگ نزی‌ک بوو، بە‌لام ئە‌وان نە‌یان دە‌زانی کە‌ ئە‌وشۆ نا‌خ‌ر شە‌وی ژانیانە. حالی ئیمە‌ش پاست وە‌ک حالی ئە‌وانە.

ئیمە‌ش ئیم‌پرو خە‌ریکی وە‌دە‌ست هینانی پی‌ویستی ژانی ئاینده‌ین، لە‌ کاتی‌کدا نازانین کە‌ بە‌یانی چ بە‌لایە‌کمان بە‌سەر دی؟ هیچ ئینسانیک ناگای لە‌ وە‌ختی مردنی خۆی نی‌ه و بۆ سە‌د سالی تره وە‌سائیلی تر ئامادە‌دە‌کا. لە‌ کاتی‌کدا نازانی تاویکی دی چی پوو دە‌دا. جا ئیستا لە‌پیش دە‌ست پی‌کردن بە‌ خویندە‌وه‌ی پوختە‌ی تە‌رجە‌مە‌ی کتیبی ((منظره مرگ) دوعا دە‌کە‌م کە‌ خۆای گە‌وره بە‌ لووتف و کە‌رە‌می خۆی، ئیمە‌ کە‌ هە‌میشە غە‌رقی گونا‌ه و خە‌ریکی کاری دونیایین، یارمە‌تیمان بدا بۆ گە‌رانە‌وه بۆ لای خۆی و

دیمہنی مہرگ

توفیقمان بدا بؤ نہ فرہت و دوری له تہماعی زوری دنیا و له بہ لآو موسیبت
به دوورمان کاو مال و مندالمان سآخ کاو له شہری شہیتان و بہ لآی ناگہان
بمان پاریزی و نہ بینہ ہوی دل نازاردانی کہس و بہ موسلمانہی بزین و بہ
ئیمانہوہ بمرین و عمہل بہ باسہکانی ئہو کتیبہ مان بہ نسیب بکا.

وصلی اللہ علی سیدنا محمد والہ وصحبہ وسلم

محتاجی دوعا خواجہ محمد اسلام

دیمەنى مەرگ

دەرسى يەككەم

دیمەنى مەرگ

يەككى له ھاوريكاني پينغه مېبەر ﷺ دەلى: جاريك حەزرەت ﷺ فەرمووى: پيىت خۆشە حەقىقەتى دنياى نيشان بدەم؟ عەرزەم كرد بەلى بفەرموو: بردى بۆ دەرهوھى شارى (مەدينە) بۆ لاي سەرانگوئىلكىك كە پىرپوو لە كەللە سەرى مردوووان و پيسى و كەسافەتى زۆرو، لەتكە پەرۆ ئىسقانە كەوتوو.

ئىنجا فەرمووى: ئەو كاسەى سەرى كەسانىكە كە وەك زىندووھەكانى ئىستا دوچارى تەماعى دنيا بوون. ئەوايش ئەو ئارەزووانەيان بوون كە ئىستا ئىوھ لە دلتان دان. كەچى ئىمپرو كاسەى سەريان بە پوتى كەوتوو، چەرمەكەى پىوھ نەماوھو لە پاش چەند پوژى تر دەبىتە خۆلەميش. ئەو كەسافەت و پيسى، ئەو خواردەمەنىيە رەنگاوپرەنگانەن كە ئەوان زۆر بە ئارەزووھە دەيان خواردن، بەلام ئىستا خەلك لەبەر بۆگەنيان رادەكا، ئەو خواردەنە تام خۆشەى كە لە دوروھە خەلكى بۆ لاي خۆى راي دەكىشا، ئىمپرو خەلك لەبەر بۆنى ناخۆشى رادەكا. ئەو پارچە پەرۆيانە، ئەو بەرگ و لىباسە جوانانەن كە لەدوای ماوھىيەك لەبەر كردن فرىيان داوون و ئىمپرو ((با)) بەملاو ئەولاياندا دەدا. ئەو ئىسقانانە ئىسقانى ئەو گيان لەبەرانەن كە سواريان دەبوون و فەخريان پىوھ دەكردن. دەبى بەچا و پىكەوتنى ئەو شتانەو بە بەسەرھاتى ئەوان پەند و عىبەرەت وەرگىرن و بۆخۆمان بگىرن.

ئەو ئەسحابە دەفەرمووى: بەچا و پىكەوتنى ئەو دیمەنە زۆر گىرام لە حەدىسىكى ديدا پينغه مېبەر ﷺ دەفەرمووى: زاھىرەن دنيا زۆر سەوزو شىرىنە و خۆى گەورە ئىوھى كردووھە بە جى نشىنى رابردووھەكانتان، تابزانى چۆن لە دنيادا رەفتار دەكەن. فەرمووى: كاتى دەرگای سەركەوتن

دیمەنی مەرگ

بەرپووی بەنی ئیسرائیلیه‌کان کرایه‌وه، شیتتی جوانی و ناشقی ژنان و مال و سەرۆت بوون خویان لەبیر چووه. جا خۆشه‌ویسته‌کانم! کەمیک بیریکنه‌وه و تەماشای بکەن، ئایا ئیمڕۆ وەکو بەنی ئیسرائیلیه‌کان دوچاری داوی ژن پەرستی نەبووین و خوامان فەرامۆش نەکردوو.

حیکایه‌تی کورپی هارپونه رهشید

هارپونه رهشید کورپیکێ ته‌مه‌ن شازده سالانه‌ی بوو، زۆر ده‌چوو بۆ مه‌جلیسی زاھید و پیاوچاگان و وه‌ک ئه‌و کاته باوبوو ده‌چۆ گۆرستان و پووی ده‌کرده‌ مردوو‌ه‌کان و ده‌ی گوت: وه‌نه‌بێ ئیوه‌ له‌پیش ئیمه‌دا هه‌ر له‌دنیادا بووبن؟ به‌ئکو ئیوه‌ خاوه‌نی دنیا بوون، به‌لام له‌ دنیادا مۆلت نه‌دران کاره‌کانتان ته‌واو بکەن و هاتنه‌ گۆرستان. ئای خۆزگه‌ ده‌م زانی چ به‌لایه‌کو به‌سه‌ر هاتوو و چیان ئی پرسییون؟ به‌زۆری ئه‌و شیعری ده‌خوینده‌وه‌ که‌ ده‌لی: جەنازه‌ هه‌موو پوژیک ده‌م ترسینی و به‌ده‌نگی ئه‌و ئافه‌رتانه‌ که‌ بۆ مردوو‌ان ده‌گرین غه‌مبار ده‌بم.

پوژیک چووه‌ مه‌جلیسی باوکی له‌ کاتی‌کدا که‌ هه‌موو وه‌زیرو ئه‌میره‌کان له‌ ده‌وری بوون و کورپه‌که‌ لیباسی عاده‌تی و میزه‌ریکی به‌ سه‌ره‌وه‌بوو. وه‌زیرو ئه‌میره‌کان له‌به‌ینی خویان گوتیان: حه‌ره‌کاتی ناشیرینی ئه‌و کورپه‌ شیتته‌ ئه‌میری موسولمانانی له‌ پیش چاوی پاشاکانی دنیا ناشیرین کردوو و ئه‌گه‌ر ته‌نبی بکری پهنگه‌ ئه‌و وه‌زعه‌ ته‌رک کا. کاتی هارپونه‌ رهشید گویی له‌ و قسه‌یه‌ بوو، به‌ کورپه‌که‌ی گوت: کورپم! تۆ منت له‌ پیش چاوی خه‌لک بچووک کردۆته‌وه‌. کورپه‌که‌ وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، به‌لام پووی کرده‌ ئه‌و بالنده‌ که‌ له‌وی بوو گوتی: تۆ ئه‌و خوایه‌ی که‌ تۆی خه‌لق کردوو، وه‌ره‌ سه‌ر ده‌ستم وه‌نیشه‌. ده‌لی بالنده‌که‌ هه‌لفی و هات له‌سه‌ر ده‌ستی نیشه‌ته‌وه‌. گوتی باشه‌ بچۆه‌ جینگای خۆت. چووه‌ جینگاکه‌ی. له‌ پاشان عه‌رزی بابی کرد گوتی: بابه‌گیان! راستی ئه‌وه‌یه‌، ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌ی که‌ تۆ به‌ دنیاوه‌ هه‌ته‌ منی له‌ لای

دیمه نی مهرگ

خواریسوا کردوه. جاله بهر نه وه دهمه وی که له تو جیاوهم. نه وه ی گوت و ههستا هاته دهره وه. ته نیا وه پی کهوت و قورئانیکی پی بوو. به لام له و سه روبه نده دا دایکی نه نگوستیله یه کی به نرخی دابوویه، تاهه کاتی پیویستی به پاره بی بیفرۆشی و خهرجیکا. کوره که له به غداوه چوو بو (به سره) دهستی کرد به کارکردن، به لام له یه که ههفته دا هه رپۆژی شه ممه کاری ده کردو به کری نه وپۆژه تا شه ممه که ی دی رایده بوارد، پۆژی هه وته ده چۆوه سه ر کارو له دانگیك زیاتر وه ری نه ده گرت و به و دانگه رای ده بوارد. نه بوو عامیری به ساری ده فهرمووی: دیواری خانووه که م پوخابوو، هاتم وه ستایه که په یدا بکه م. ته ماشام کرد کورپکی پوو خۆش دانیشتووه قورئان ده خوینی و زهمبیله یه کی له ته نیشته خۆی داناوه. گوتم: کوره که کار ده که؟ گوتی: بو کار ناکه م؟ ئینسان بویه هاتوته سه ر دنیا کار بکا، بفرموو چ نه مریکت هه یه؟ چ کاریکت له من ده وی؟ گوتم: دهمه وی کاری به ننایم بو بکه ی. گوتی: ناخر من له دانگیك زیاتر کری وهرناگرم و له کاتی نویشدا کارناکه م، چونکه ده بی بچم بو نویت، ده لی: هه ردوو شه رته که م قبول کردو بردم بو سه ر کاره که. ئیواره ته ماشام کرد به نه ندازه ی ده نه فهری کارکردوه. ویستم دوو دره می کری بده می، به لام له هه قی خۆی زیاتری وهرنه گرت. دانگیکی وهرگرت و پویشته.

پۆژی دوای چووم زۆری ئی گه رام نه م دیه وه. له خه لکم پرسی که کورپکی له و حاله و له و په نگه کارگه ر بوو نازانن له کوینی؟ گوتیان: نه و کوره هه ر پۆژی شه ممه کار ده کا، شه ممه نه بی ناتوانی که بیبینی. ده لی: چونکه نه و، نه و کاره باشه ی کردبوو، پیم خۆش بوو کاره که هه ر به و بکه م. جا له به ر نه وه یه که هه فته کاره که م پاگرت. به یانی پۆژی شه ممه چووم قورئانی ده خویند سه لام کردو گوتم: کار ده که ی؟ دووباره به دوو شه رته که ی پیشوو حازربوو کاربکا و منیش قبولم کردو هات دهستی کرد به کار.

دېمەنى مەرگ

چونكى شەممەكەي پېشوو زۆرم لاهە جايب بوو كه بهقەد دە كەس كاری كردهبو، چووم خۆم ئى گرت و ويستم به دزیهوه بزائم چۆن كردهكا. تە ماشام كرده ئه و هەر قوربهكەي پوو دەكرد، بەردهكان بوخویان جیگای خویان دەگرت. لیم یهقین بوو كه وهلی یه، چونكه هەر وهلی له غهیبهوه یارمهتی دەدری. ئیواره ويستم سی درهه می بدهمی وهری نهگرت و گوتی: من چ لهو پارهیه بکه؟ دانگیکی وەرگرت و رویشت؟

دووباره حهفتهیهکی دی پاوه ستام و شەممەیهکی دی چووم لهوی نهبوو، پرسیارم كرده پیاویك گوتی: ئەوه سی پۆژه نهخۆشه و لهبن فلان دارا كهوتوو، شتیكم دا بهكابرا لهگهلم بی نیشانم بدا.

كاتی كابرا بردهمی تە ماشام كرده بی هۆش كهوتوو و خشتیکی له ژیر سهری خوی داناوه. سهلام ئى كرده بی هۆش بوو وهلامی نهدايهوه. دووباره سهلام كرده ئه و دهغه چاوی ههلینا و ناسیمی. سهرم لهسەر خشتهكه ههنگرت و لهسەر پانی خۆم دانا. سهری واوه هینا و گوتی: دۆستی من! نازو نیعمهتی دنیا به فریوت نهبا، تهمەن تهوا و دهبی و ئەو ههموو نیعمهته لهبهین دهچن، ههركاتی جهنازهیهكت برده سهر قهبران و ابیر بکهروهه كه پۆژیکیش ئاوا جهنازهی تو ههلهگیری.

له پاشان گوتی: ئەبوو عامیر! ئەگەر مردم بمشوو لیباسهكەم بکه به كفن. گوتم: عەزیزم! چ عەیبیکی ههیه بۆ كفنهكهت پارچهیهکی تازه بینم؟ گوتی: ههقی زیندروان به لیباسی تازهوه له هی مردووان زۆرتره، كفن كۆن بی یان تازه فەرق ناكا، چونكه ههردووكیان دهرزن، تهنیا كردهوه دهمینیتهوه. گوتی: له دواى ئەوهی كه مردم میزهرهكه و ئەو ئافتاویه لهباتی كرى بده به گۆرهلکهن و ئەو قورئان و ئەنگوستیلەش بهره بۆ هاروونه رهشید و بلی: ئەوه كوپیکی نهاسراو به منی سپاردوو به تویان بگهیهنم و بلی، دهی

دیمه‌نی مهرگ

گوت: وریابی مه‌بادا له حالی غافل‌تدا دوچاری مهرگ بیی. ئه‌وه‌ی گوت و روحی فبری بۆ ئاسمان. ئه‌وکاته زانیم که ئه‌و کوپه‌ شازاده بوو.

له‌پاش مردنی وه‌سیه‌ته‌که‌م به‌جی گه‌یاندو می‌زهر و ئاقتاوه‌که‌م دان به‌ گۆر‌ه‌ل‌که‌ن و قورئان و ئه‌نگوستیله‌که‌شم بردن بۆ به‌غدا. کاتی له‌ کۆشکی هاپرونه‌ ره‌شید نزیك بوومه‌وه له‌شکر ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه له‌ سه‌ر سه‌کویه‌کی بڵند راوه‌ستام، له‌ پیشدا له‌شکرینکی هه‌زار نه‌فهری هاته‌ ده‌روه‌ه. له‌شکر له‌دوای له‌شکر هات تا ده‌ ده‌سته‌ هاتن و هاروونه‌ ره‌شید له‌گه‌ل له‌شکرێ ناخری بوو.

هاوارم کرد گوتم: ئه‌ی ئه‌میری موسولمانان! تۆ ئه‌و خزمایه‌تی‌ه‌ی که‌له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رتدا هه‌یه‌ تۆزیک راوه‌سته، که‌ گوینی له‌ ده‌نگم بوو ته‌ماشایه‌کی کردم و زوو چوومه‌ پیشه‌وه‌ عه‌رزم کرد قوربان! کوپینکی نه‌ناسراو وه‌سیه‌تی کرد که‌ ئه‌و دوو ئه‌مانه‌تی‌ه‌ت به‌ خزمه‌ت بگه‌یینم. کاتی هاپرونه‌ ره‌شید چاوی به‌ قورئان و ئه‌نگوستیله‌که‌ که‌وت، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشاو سه‌ری به‌ردایه‌وه‌و بی‌ ئیختیار فرمیسکی هه‌ل‌وه‌راندن. به‌ خزمه‌ت چیه‌کی گوت: ئه‌و پیاوه‌ له‌گه‌ل خۆت به‌ره‌و کاتی گه‌رانه‌وه‌ که‌ داوام کرد بۆم بنیره. که‌ گه‌رایه‌وه‌ به‌ خزمه‌ت کاره‌که‌ی گوت: په‌رده‌کان داده‌وه‌و کابرام بۆ بیینه، هه‌رچه‌ند به‌ چاوپیکه‌وتنی نا‌ره‌حه‌ت تر ده‌بم. ئه‌بوو عامیر ده‌لی: په‌رده‌دار هات بۆ لام و گوتی: ئه‌میری موسولمانان داوات ده‌کات و ئاگاداره‌ ئه‌میر زۆر نا‌ره‌حه‌ته، له‌باتی ده‌که‌لیمه‌ پینج که‌لیمه‌ زیاتر مه‌لی، ئه‌وه‌ی گوت و له‌گه‌ل خۆی بردمی بۆ لای ئه‌میر، ئه‌میر ته‌نیا‌بوو گوتی: تۆزیک وه‌ره‌ پیشه‌وه، چووم له‌ لای دانیشتم: گوتی: تۆ کوپه‌که‌م ده‌ناسی؟ عه‌رزم کرد به‌لی: قوربان ده‌م ناسی، گوتی: چی ده‌کرد؟ گوتم: به‌ننایی ده‌کرد. گوتی: تۆش کارت پی‌ ده‌کرد؟ گوتم: به‌لی: قوربان. گوتی: له‌وه‌ نه‌ده‌ترسای که‌ ئه‌و خزمی پیغه‌مبه‌ر بوو؟ عه‌رزم کرد ئه‌ی ئه‌میری موسولمانان! یه‌که‌م له‌

دیمه‌نی مهرگ

باره‌گای خواو دووهم له جه‌نابت داوای عه‌فوو ده‌کهم، باومر بفرموو ئه‌وکاته نهم ده‌زانی کینه، له‌پاش وه‌فاتی ناسیم، فهرمووی توو به‌دهستی خووت شتت؟ گوتم: به‌لی قوربان. فهرمووی: ده‌ستت بده ده‌ستم. ده‌ستمی له‌سه‌ر سنگی داناو ئه‌و شیعرانه‌ی خوینده‌وه که ده‌لی:

رېبواریک که له‌دووری دلم ده‌بی به‌ئاو فرمیسکم به‌چاوان دینه خوارئ. ئه‌وکه‌سه‌ی که مه‌نزلی له‌من دووره، به‌لام غه‌می له‌دلم نزیکه. بی گومان یادی مهرگ خوشتین ژبان له ئینسان ناخوش ده‌کا. هرچه‌نده وینه‌ی ئه‌و رېبواره وه‌کو مانگ له‌سه‌ر لاشه‌ی وابوو، به‌لام چوو ناوگۆره‌وه. له‌پاشان پریاری‌دا که بچی بۆسه‌ر گۆره‌که‌ی، ئه‌بوو عامیر له‌خزمه‌تیدا هات، کاتی گه‌یشته سه‌ر گۆره‌که‌ی ئه‌و شیعرانه‌ی به‌گریانه‌وه خوینده‌وه که ده‌لی:

رېبواریک قه‌ت ناگه‌رپیتته‌وه، حه‌یف به‌مندالی مهرگ تووی به‌په‌له‌رفاند، ئای که توو نوری چاوو خووشی دلم بووی. توو جامی شه‌رابی مهرگت وه‌ها نووشی، نه‌که هه‌ر باوکه پیره‌که‌ت، به‌لکو هیچ شارستانی و جه‌نگه‌لیینیکی تر ئاواي نانوشی. که‌واته حه‌مد بۆ خواي تاکو ته‌نیا، ئه‌وه هه‌مووی به‌ئیراده‌ی ئه‌وه.

ئه‌بوو عامیر ده‌لی: شه‌وی دووایی له‌پاش نووشی خه‌وتنان تازه خه‌وم لی که‌وتبوو، له‌خه‌ومدا چاوم به‌گومه‌زیک که‌وت به‌هه‌رچوار دووری خویدا نووری ده‌هاویشت له‌ناو ئه‌و هه‌وره نوورانیانه‌دا کوره‌که بانگی کردم و گوتم: ئه‌بوو عامیر! خوا پاداشتی به‌خیرت بداته‌وه له‌جه‌زای ئه‌و کفن و دفن و وه‌سیه‌ت به‌جی هینانه‌ی مندا، ده‌لی: لیم پرسى گوتم: عه‌زیزم! چت به‌سه‌ر هات؟ گوتم: من هاتومه‌ته خزمه‌ت ئاغایه‌ک زۆر میهره‌بانه‌و زۆرم لی رازییه‌و، ئه‌وه‌ی داویه‌تی به‌من تا ئیستا نه‌که‌س دیویه‌تی نه‌به‌خه‌یالدا هاتوه‌وه. جا بینا له‌سه‌ر پریویه‌تی (عبدالله‌)ی کوری مه‌سعود رضی اللہ عنہ له

دیمه‌نی مهرگ

ته‌وپراتدا هاتووه که خوای ته‌علا بوّ ئه‌و که‌سانه که به‌شه‌و خه‌ریکی خوا
په‌رستین شتی‌وای ئاماده‌کردووه که تا ئیستا چا‌و شتی وای نه‌دی‌وووه و گوی
نه‌ی بیستوووه و به‌خه‌یالی که‌سدا نه‌هاتوووه و نه‌مه‌لایکه‌ی نزیک له‌خوا، نه
پیغه‌مبه‌ران پییان نه‌زانی‌وه. له‌قورئانیشدا ئه‌وه وایه. له‌سوره‌ی (سجده)‌دا
ده‌فه‌رمووی ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
السجدة: ١٧ هیچ نه‌فسیک نازانی له‌خه‌زانه‌ی غه‌یبی خوا چی بوّ دانراوه.

له‌پاشان کوپه‌که گوتی: خوای ته‌علا سویندی خوارده‌وه و فه‌رموویه‌تی: هر
که‌سیک وه‌ک تو دنیا به‌جی بیلی، چیم داوه به‌تو ده‌یده‌م به‌ویش. خاوه‌نی
کتیبی (روض) ده‌لی: له‌ریگایه‌کی تریشه‌وه ئه‌و حیکایه‌ته‌م پی گه‌یوه،
له‌ویدا ئه‌وه‌ش ده‌لی: ده‌لی یه‌کیک له‌باره‌ی ئه‌و کوپه‌یه‌وه له‌هاروونه
ره‌شیدی پرسی، هاروونه ره‌شید گوتی: له‌پیش ئه‌وه‌دا که ببه‌مه‌خه‌لیفه
ئه‌و کوپه‌ له‌دایک ببوو، زور به‌ئه‌ده‌ب بوو قورئان و عیلمه‌کانی خویندبوو،
کاتی من بووم به‌خه‌لیفه‌ منی به‌جی هیشت و پویشته‌ له‌خو‌شی دنیای من
هیچی به‌نسیب نه‌بوو، له‌کاتی پویشته‌یدا من به‌دایکیم گوت: ئه‌و
ئه‌نگوستیله‌یه‌ی بداتی، یا‌قووته‌که‌ی زور به‌قیمه‌ت بوو، به‌لام ئه‌ویشی
خه‌رج نه‌کردو بو منی نارده‌وته‌وه، ئه‌و کوپه‌ زور گوی رایه‌لی دایکی بوو.

دیمه‌نی مهرگ

دورسی دووم

فهرمایشتی پیغه‌مبهر له‌بارهی مهرگه‌وه

پیغه‌مبهر ﷺ فهرموویه‌تی: ئەو‌کە‌سه‌ عاقله‌ که‌ج‌له‌وی نه‌فسی به‌رنه‌داو خه‌ریکی ئەو‌کارانه‌ بی‌ که‌ له‌ پاش مردنی سوودیان ئی بکا. چونکه‌ ئەوه‌ی به‌ زۆری خه‌ریکی دنیا بی‌ مردنی له‌ بیر ده‌چیته‌وه‌و له‌و باره‌شه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ سو‌ره‌تی (جمعه) دا فهرموویه‌تی: به‌و‌کە‌سانه‌ بڵین، که‌ له‌ مهرگ راده‌که‌ن و له‌ بیر خو‌ی ده‌به‌نه‌وه‌، مهرگ غافل‌ گیریان ده‌کا، ئەو کاته‌ی ده‌تان به‌ن بو‌لای ئەو خوا‌یه‌ که‌ ناگای له‌ هه‌موو ئاشکرا و په‌نه‌انیکه‌و ئەوه‌ی کردووتانه‌ به‌ چاو‌تاندا ده‌داته‌وه‌.

عوله‌مای دین فهرموویانه‌: خه‌ئک له‌بارهی مهرگدا ده‌بن به‌ چوار تا‌قم. تا‌قمی‌کیان خه‌ریکی رابواردن و له‌ززه‌تی دنیا و باسی مردنیان زۆر پی‌ ناخۆشه‌، چونکه‌ له‌وه‌ ده‌ترسن به‌ باسی مردن ئەو خۆشیی به‌ده‌ست به‌ن. قه‌ت یادی مردن ناکه‌نه‌وه‌، ئەگه‌ر یادیشی بکه‌نه‌وه‌ به‌ خه‌راپی باسی ده‌که‌ن، چونکه‌ خه‌یالی له‌ ده‌ست دانی دنیا ناره‌حتیان ده‌کا.

تا‌قمی دووم یادی خوا ده‌که‌نه‌وه‌، به‌لام له‌ پله‌ی سه‌ره‌تایی دان. به‌یادی مهرگ له‌ خوا ده‌ترسن به‌ له‌ خوا ترسانه‌که‌یان تۆبه‌ ده‌که‌ن. له‌ مهرگ ده‌ترسن به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌نا که‌ دنیا‌یان له‌کیس ده‌چی، به‌ئکو له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌باش دانه‌مه‌زاون، پی‌یان خۆش نیه‌ زوو بمرن تا بتوانن حا‌لی خو‌یان باشت‌ر بکه‌ن. ئەوانه‌ ئەگه‌ر مردنیشیان پی‌ خۆش بی‌ قه‌یدی نا‌کا. وه‌به‌ر ئەو کۆمه‌له‌ ناکه‌ون

که‌ پیغه‌مبهر ﷺ له‌بارهی ئەواندا فهرموویه‌تی: ئەوه‌ی مو‌لاقاتی خوا‌ی پی‌ خۆش نه‌بی خواش مو‌لاقاتی ئەوی پی‌ خۆش نیه‌. ئەو تا‌قمه‌ مو‌لاقاتی خو‌یان پی‌ ناخۆش نیه‌، به‌ئکو له‌به‌ر که‌می کرده‌وه‌ی چاکیان له‌ خوا

دېمەنى مەرگ

دەترسن. ۋەكو كەسىك وان كە لە پېئىش مولاقات لەگەل دۆستەكەيدا دەى ھەوى خۇى ئامادەبكا تا دللى خۇشەويستەكەى ۋە دەست بېنى. بەلى: پىويستە بۇ گەيشتن بە خۇشەويست ھەمىشە خەرىكى خۇ ئامادەكردن بن. دەنا ۋەك تاقمى يەكەم غەرقى دنيا پەرستى دەبن.

تاقمى سىيەم خوا دەناسن ۋ تەوبەيان قايەمە مردنيان پى خۇشە ۋ لە تاوانى دەمرن، چونكە دەزانن كاتى مولاقات لەگەل خۇشەويستەكەيان لە ھەموو كاتى خۇشترە. ۋەكو عاشقىك كە قەت ۋەعدەى ويسال فەرامۇش ناكا. ئەو تاقمە ھەمىشە چاۋەپوانى مەرگن ۋ پىيان ناخۇشە درەنگ بمرن، بۇ ئەۋەى زو ۋ لە (دارالمحت) ە پزگاربن. بە پىوايەتيك دەلېن: كاتى (حذيفە)ى

يەمانى رضي الله عنه لە حالى گيان كېشاندا بوو فەرموۋى: خۇشەويست كاتى ھات كە زۆرم كار پى بوو، ئەۋەى لە مولاقاتى خۇشەويستى پەشيمان ۋە بە ئارەزوۋى خۇى ناكا. ئەى خوايە! تۆ دەزانى كە من ھەمىشە دەست كورتى لە دەۋلەمەندى ۋ نەخۇشى لە سەلامەتى ۋ مردنم لە ژيان پى خۇشتر بوۋە، كەۋاتە با زو بمرم تا زووتر بە خزمەتت بگەم.

تاقمى چوارەم كە لە ھەمووان باشتن، ئەو كەسانەن كە لە بەرامبەر پەزاي خوا ھېچ داۋايەكيان نيە بە ئارەزوۋى خۇيان نە مەرگيان خۇش دەۋى، نە ئارەزوۋى ژيانىشيان ھەيە، بەو پەرى عىشقەۋە باۋەشيان بۇ تەسلىم ۋ پەزا گرتۋەتەۋە. خولاسە يادى مەرگ ھۆى ئەجرو سەۋابە، چونكە ئەۋەى خەرىكى دنياش بى، بەيادى مەرگ تۆزى لە دنيا پەرستى سل دەكاتەۋە. جا

لەبەر ئەۋەيە كە ھەزەت رضي الله عنه فەرموۋيەتى: يادى مەرگ بگەنەۋە، چونكە ترسى مەرگ مانعى لەزەتى دنيايە ۋ بە يادى مەرگ خۇشى دنيا لە دللى خۇتاندا كەمەۋە كەن تا بگەرېنەۋە بۇلاى خوا. لە ھەدىسىكى دى دا فەرموۋيەتى: ئەگەر گيانداران بەقەد ئىۋە لەبارەى مەرگەۋە ناگادار بوونايە،

دیمه‌نی مهرگ

زۆر کز ده‌بوون و حه‌یوانیکی قه‌له‌وتان بۆ سه‌رپرین و خواردن ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. حه‌زره‌تی عایشه (رضی الله عنها) له پیغه‌مبه‌ری ﷺ پرسى گوتى: ئایا که‌س هه‌یه بی ئه‌وه‌ی گیانی خۆی له ریڭای خواوه ببه‌خشی بچینه‌ی ریزی شه‌هیدانه‌وه؟ حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی: به‌لى: هه‌ر که‌سیک له شه‌وو پوژیکدا بیست جار یادی مهرگ بکاته‌وه ده‌توانی داخلى ریزی شه‌هیدان بی.

سه‌به‌ب و هۆی ئه‌و هه‌موو گه‌وره‌یی باسی مردنه‌ش ئه‌وه‌یه که زۆری باسی مهرگ بی عه‌لاقه‌یی ئینسان به دنیا نیشان ده‌داو خۆی بۆ دوا پوژ ناماده ده‌کا. به‌لام یاد نه‌کردنه‌وه‌ی مهرگ ئینسان غه‌رقی رابواردنی دنیا ده‌کا.

عه‌تای خوراسانی ده‌لى: جارێک پیغه‌مبه‌ر ﷺ به لای کومه‌لیکدا پویشته به ده‌نگی به‌رزپی ده‌که‌نین. حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی: له دانیشته‌کانتاندا ده‌بی باسی ئه‌و شته‌ش بکه‌ن که خوشیتان لی تال ده‌کا. عه‌زیان کرد ئه‌ی ره‌سوولی خوا! ئه‌وه‌ی خوشیان تال ده‌کا چییه؟ فه‌رمووی: مهرگه.

فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر بتان زانیایه له دواى مهرگ چتان به‌سه‌ر دی، نه‌قه‌د خواردنتان به ئاره‌زوو ده‌خوارد، نه‌قه‌د له‌زه‌تان له ئاو خواردنه‌وه ده‌کرد. پووی کرده ئه‌سحابه‌یه‌ک و فه‌رمووی: زۆر یادی مهرگ بکه‌وه تا عه‌لاقه‌ت به شتی تره‌وه که‌مه‌وه‌بی. له حه‌دیسێکی تردا ده‌فه‌رمووی: یادی مردن له یاد مه‌که‌ن، چونکه ئه‌وه‌ی یادی مردن زۆر بکاته‌وه دلی زیندوووه و مهرگی ئاسان ده‌بی. یه‌کی له ئه‌سحاب عه‌رزى کرد ئه‌ی ره‌سوولی خوا! من مهرگم خوش ناوی چی بکه‌م؟ حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی: هیچ سه‌روه‌تیکت هه‌یه؟ گوتى: به‌لى: هه‌مه. فه‌رمووی: له پیش خۆتدا به‌رپی بکه واته له ریڭه‌ی خوا

دیمه‌نی مهرگ

خهرجی بکه، چونکه بههوی سهره‌ته‌وه ئینسان دل به دنیا ده‌به‌ستی، نه‌گهر له پیش خویدا به‌پینی بکا پینی خوش ده‌بی وهدوای بکه‌وی. به‌لام تا سهره‌ته‌که‌ی وه‌میننی پینی خوشه ههر له لای بی. له ریوایه‌تیکدا هاتووه کاتی شهو دره‌نگ ده‌بوو ههرزرت ﷺ ده‌ی فهرموو: خه‌لکینه! یادی خوا بکه‌نه‌وه، چونکه نزیکه سووری ئیسرافیل ده‌نگی لئوه بی و زه‌لزه‌له‌ی پوژی قیامه‌ت پروو بداو له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌دبه‌ختیه مهرگ بگاته سهرتان. عومه‌ری کو‌ری (عه‌بدو‌العزیز رضی‌الله‌عنه عاده‌تی وابوو هه‌موو شه‌ویک زانای بانگ ده‌کردن باسی مهرگو قیامه‌ت بکه‌ن، ده‌ستی ده‌کرد به‌ گریانیک ده‌تگوت جه‌نازه‌ی له‌پیش چاو دانراوه ئیبراهیمی ته‌میمی رضی‌الله‌عنه ده‌لی: دوو شت منی له هه‌موو خوشییه‌کی دنیا کردووه، یه‌کیان مهرگه‌و ئه‌ویتریان ترسی به‌ خزمه‌ت خوا گه‌یشتنه له پوژی قیامه‌تدا. هه‌زهرتی که‌عب رضی‌الله‌عنه ده‌فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی مهرگ بناسی هه‌موو موسیبه‌تیکی به‌لاوه ئاسان ده‌بی. ((اشعث)) رضی‌الله‌عنه ده‌لی: هه‌رکاتی به‌ خزمه‌ت هه‌سه‌نی به‌سری رضی‌الله‌عنه ده‌گه‌یشتن باسی دوا پوژو دۆزه‌خی ده‌کرد. ئافره‌تیک هاته‌ خزمه‌تی هه‌زهرتی عایشه شکایه‌تی له دل ره‌قی و به‌دبه‌ختی خوی کرد هه‌زهرتی عایشه فه‌رمووی: تا زورتر یادی مهرگ بکه‌یته‌وه دلت نه‌رمتر ده‌بی. له پاش ماوه‌یه‌ک ئافره‌ته‌که هاته‌وه خزمه‌ت هه‌زهرتی عایشه و زور سوپاس گوزاری کردو گوتی: به‌هوی یادی مهرگه‌وه ئه‌و دل ره‌قی یه‌م نه‌ماوه.

دیمه‌نی مهرگ

فرمانی خوا له باره‌ی مهرگی ئینساندا

خوای گهره له شهویك له شهوه‌کانی سألدا جا شهوی بهرات بی، یا شهوی ((لیله‌القدر)) بی، ده‌ستور دها به مه‌لائیکه‌ی ئاسمانه‌کان به هرچی لهو سألدا پرووبدا، به تایبه‌تی لیستی نه‌وکه‌سانه که لهو سألدا دهمرن یا له دایک ده‌بن. زۆری وایه خه‌ریکی ئیش و کاری خۆیه‌تی و ئاگای له‌وه‌نیه له ئاسمانه‌وه حوکی گرتنی یا مردن و ئیعدام کردنی ده‌رچوه‌وه به واسیته‌ش ناتوانی ده‌قیقه‌یه‌کی ئی زیادو کهم بکا.

((ابن عباس)) رضی الله عنه له ته‌فسیری سوهری ((دخان)) دا فرموویه‌تی: هرچی له‌وسألدا پرووبدا له شهوی ((لیله‌القدر)) دا له ((لوح‌المحفوظه)) وه‌نه‌قل ده‌کری، که فلانی کوپی فلان نه‌وسال پرزی نه‌وه‌نده‌یه، فلان کهس له‌وه‌نده‌ی سألدا ده‌مری، له فلان کاتدا فلان منداڵ له دایک ده‌بی، نه‌وه‌نده باران ده‌باری، فلان کهس ده‌چی بو‌حه‌ج. ((ابن عباس)) له پریوایه‌تیکی دیدا ده‌لی: تو ئینسانی واده‌بینی که له بازاردا دیت و ده‌چی، ناویشی له لیستی مردوانی نه‌وسألده‌یه.

ئه‌بو نه‌ضر ده‌لی: له‌وه‌شه‌وه‌دا هه‌موو کاریکی نه‌و سألده ته‌سلیم به مه‌لائیکه‌ته‌کان ده‌کری، چاکه و خراپه، پۆزی و مهرگ، هه‌رزانی و گرانی.

عه‌کرمه رضی الله عنه ده‌لی: له‌شه‌وی به‌راتدا هه‌موو کارو فرمانی نه‌وسألده دیاری

ده‌کری و زیاد و کهمی تیدا نا‌کری. له‌حه‌دیسینی که‌دا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فرموویه‌تی: له‌یه‌کی مانگی شه‌عبانه‌وه تا شه‌عبانیکی تر مهرگی ته‌واوی نه‌و که‌سانه‌ی که قرار وای لهو سألدا بمرن دیاری ده‌کری، ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌یه‌یه‌کی خه‌ریکی ژن هی‌نانه، یا ئا‌فره‌تی خه‌ریکی شوو کردنه، یا منداڵ بوونه، که‌چی له ئاسمانه‌کان ناوی له لیستی مردوه‌کاندا‌یه.

دیمه‌نی مهرگ

حه‌رزه‌تی عایشه رضی الله عنها ده‌فهرمووی: پیغه‌مبهر ﷺ له مانگی شه‌عباندا زۆر به پۆژوو ده‌بوو، له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌و مانگه‌دا ئه‌وه‌ی له‌و ساله‌دا بمیری دیاری ده‌کری. جاری وایه ئیواه‌یه تازە خه‌ریکی ژن هینانه، یا خو ئاماده‌کردن بو‌حه‌جه‌و ناوی له‌ لیستی مردوواندا نووسراوه. هه‌رزه‌تی عایشه ده‌فهرمووی: عه‌رم کرد بو‌ له‌و مانگه‌دا زۆر به‌پۆژوو ده‌بی؟ فهرمووی: له‌و مانگه‌دا ناوی مردووی ئه‌وساله‌ ده‌نووسری جا پیم خوشه‌ له‌وکاته‌دا که ناوم ده‌نووسری به‌پۆژوویم. دووباره‌ به‌ پریوایه‌تیک ده‌لین له‌ شه‌وی نیوه‌ی شه‌عباندا خوای ته‌عالا ناوی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌و ساله‌دا ده‌مرن ده‌دا به‌ ئیزرائیل.

پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: هه‌ر پۆژیک پۆژ هه‌لدی به‌ زمانی حال ده‌لی: هه‌ر خیری که‌ده‌تان هه‌وی بیکه‌ن بیکه‌ن، چونکه‌ تازە ئه‌و پۆژه‌ ناگه‌ریته‌وه‌. دوو فریشته‌ له‌ ئاسمان بانگ ده‌که‌ن. یه‌کیان ده‌لی: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پووت له‌ خیره‌ مژدانه‌مان بده‌یه‌و برۆ بو‌ پیشه‌وه‌. ئه‌وی تریان ده‌لی: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پووت له‌ خراپه‌یه‌ ده‌ست هه‌لگره‌و خۆت به‌ هیلاک مه‌ده‌. دووانی تر بانگ ده‌که‌ن، یه‌کیان ده‌لی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌! ئه‌وه‌ی له‌ ریگای تۆدا خیر ده‌کا پاداشتی بده‌وه‌و ئه‌وه‌ی تر ده‌لی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌! ئه‌وه‌ی سه‌روه‌ته‌که‌ی له‌ ریگای تۆدا خه‌رج نا‌کا فه‌قیری بکه‌.

ئیمامی غه‌زالی رحمته‌الله ده‌فهرمووی: ئه‌گه‌ر ئینسانیکه‌ی فه‌قیر قه‌ت تووشی ئافه‌تیک، موسیبه‌تیک، په‌نجیک، ده‌ردوبه‌لایه‌ک، نه‌خۆشی و برینداریه‌ک، ترس و له‌رزیک نه‌بووبی، دووباره‌ ناخۆشی مه‌رگ و ترس و گیان کیشان، شتیکه‌ که‌ هه‌موو خوشیه‌ک له‌ بیر ده‌باته‌وه‌و، ده‌بی خوی بو‌ ئاماده‌ بکا، به‌تایبه‌تی که‌ نازانی که‌ی ده‌گاته‌ سه‌رت؟ هه‌کیمیک گوتوویه‌تی: جلّه‌ومان به‌ده‌ست یه‌کی تره‌، نازاندی که‌ی رای ده‌کیشی؟ لوقمانی هه‌کیم به‌

دیمه‌نی مهرگ

کوپه‌که‌ی گوت: کاتی مهرگ نادیاریه، له پینش ئه‌وه‌دا بی غافل گیرت کا خۆت بو به‌خیرهاتنی ئاماده بکه. ئه‌گه‌ر یه‌کیک له کوپه‌کی رابواردنی خۆشدا خه‌به‌ری پی بدهن که پیاوی حکومه‌ت به‌دوایدا ده‌گه‌ری و له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی خراپی پینچ قامچی ئی ده‌دا خۆشیه‌که‌ی ئی تال ده‌بی. یا ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده بزانی که ئه‌مری گرتنی ئه‌وی پینیه و له ماوه‌ی یه‌ک دوو پوژی تر دا ده‌ی گری، خۆشی لا نامینی و خه‌وی ئی حه‌رام ده‌بی. به‌لام زور جیگای سه‌رسوپمانه که ئه‌و که‌سه ده‌زانی ئیزپرائیل به‌ره‌نگاری ده‌بی و ئه‌زیه‌تی گیان کیشان هه‌زار هه‌زار ئه‌وه‌نده‌ی قامچی پیاوی حوکومه‌ت ناخۆشته، که چی قه‌دی یادی ناکاته‌وه، ئایا ئه‌وه ئه‌و په‌ری جه‌هل و ته‌که‌بوور نیه؟

حه‌قیقه‌ت ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌سه ده‌زانی گیاندا چهند ناخۆشه که پوویه‌پووی ده‌بی، که‌سی تر ناتوانی هه‌ستی پی بکا، دیاره به‌چاو ئی بوونی گیاندا یه‌کی تر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌زانی چهند ناخۆشه. چه‌رمیک که گیانی تیدا نه‌بی بیپری نازاری نیه، به‌لام ئه‌گه‌ر زیندووبی بیپری، یا سوژنیکی تی پوکه‌ی ئه‌زیه‌تی زور ده‌بی، که‌واته دیاره ئه‌و ئه‌ندامه‌ی که بریندار ده‌بی، یا ده‌سوتی، یا ده‌ی برن، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه هه‌موو گیانی ئینسان ده‌خاته ژانه‌وه که په‌یوه‌ندی به‌له‌شه‌وه‌یه و له‌شیش عه‌لاقه‌ی به‌گیانه‌وه‌یه. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌ندامه‌ عه‌لاقه‌ی به‌ئندامه‌کانی تره‌وه هه‌یه، پوچ عه‌زابی پی ده‌گا چونکه هه‌ر ئه‌ندامه‌ی به‌شیک له پوچ تیدایه جا بزانه که ئه‌ندامیک تووشی ئه‌زیه‌ت ده‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌میک له پوچ تیدایه پوچ چهند ناره‌حه‌ت ده‌بی، ئه‌ی ئه‌گه‌ر پوچ به‌هوی مردنه‌وه‌له ته‌واوی ئه‌ندامه‌کان له ره‌گ و ریشه بیته‌ ده‌ری ئه‌زیه‌تی چهند ده‌بی؟ په‌نا به‌خو!

پوچ له‌به‌ر ئه‌ندامیک بچینه‌ ده‌ری ئه‌و ئه‌ندامه‌ سارد ده‌بیته‌وه، بویه له‌پینش هه‌موو ئه‌ندامیکدا قاچه‌کانی سارد ده‌بنه‌وه، چونکه گیان کیشان له‌ویوه ده‌ست پی ده‌کا و له ده‌مه‌وه ته‌واو ده‌بی و کاتی گه‌یشته قورگ چاوی

دیمه نی مەرگ

نابینن. جا له بهر ئه وهیه که پێغه مبهەر ﷺ له دوغایه کدا ده فرمووی: ئه ی
خوایه! گیان کیشانم ئاسان بکه. وههر له بهر ئه وهیه ئه نبیاو ئه ولایای گه وره
زۆر له مەرگ ترساون.

حه زه رته ی عیسا علیه سلام به هه واریه کانی گوت: له باره گای خوا بۆم
وه پارێن گیانم ئاسان بکیشی، چونکه ترسی مەرگ منی نزیک کردۆته وه،
ده لێن: کۆمه لێک له زاهیده کانی به نی ئیسرائیل تووشی گۆرستانیک بوون
گوتیان: با له بهر خوا وه پارێن یه کیك له و مردووانه مان بۆ زیندوووه کا تا
پرسیاری ئی بکه ین داخۆ کاتی مردن چی به سه ر هاتوو؟ دوغایان کردو
یه کیك زیندوو بووه وه ناوچه وانی نیشانه ی سوجه ی زۆر پێوه بوو گوتی:
چیم ئی ده پرسن؟ ئه وه په نجاساله مردوم ئیستاش هه ست به ئه زیه تی
گیانکیشان ده کم.

جاریك هه زه رته ی عه لی ﷺ خه لکی هه لده نا بۆ غه زایه فرمووی: ئه گه ر له غه زایه
شه هید ببن له ماله وه بمرن سویند به و که سه ی که گیانی منی به ده سه ته،
ئازاری مەرگ له ئازاری هه زار برینی شیر ناخۆشته
ئه وزاعی ده فرمووی: بیستومانه که مردوو تا پۆژی هه شره ست به
ئه زیه تی گیان کیشان ده کا.

شه ددادی کوپی ئه وس ﷺ ده لی: نا ره حه تی مەرگ له نا ره حه تی ته وای
دنیاو قیامه ت ناخۆشته، له وه ناخۆشته به موشار دات بینن، یان به
مقاسه ت ئه ندامیکت بپرن، یا له ناو مه نجه لیکدا بته کوئینن. ئه گه ر مردوو یك
زیندوو بکرایه وه و باسی گیان کیشانی بکرایه که سه به خۆشی نه ده ژیاو
که سه به خه یالی راچه ت نه ده نووست. ده لێن: کاتی هه زه رته ی موسا علیه
سلام وه فاتی فرموو خوی گه وره فرمووی: مردن چۆن بوو؟ عه رزی کرد

دیمه‌نی مهرگ

ئەه‌ی خ‌وای گ‌ه‌وره‌! وام‌ ده‌زانی چ‌ۆله‌که‌یه‌ک‌ به‌ زین‌دووی‌ له‌ناو‌ ئاگردا
ده‌برژینن‌، نه‌ گیانی‌شی‌ ده‌ده‌چی‌ و نه‌ ده‌توانی‌ ب‌ف‌ری‌. به‌ ریوایه‌تیکی‌ تر
ده‌ئین‌: وه‌ک‌ پیستی‌ مه‌رێک‌ به‌ زین‌دووی‌ دا‌ر‌ن‌ لام‌ وابوو‌.

حه‌زه‌تی‌ عایشه‌ رضی‌ الله‌ عنها‌ ده‌فه‌رمووی‌: له‌کاتی‌ وه‌فاتیدا‌ هه‌زه‌ت‌ ﷺ
کاسه‌ ئاوێکیان‌ له‌ لای‌ دانا‌بوو‌ ده‌ستی‌ موباره‌کی‌ ده‌خسته‌ ناو‌ ئاو‌ه‌که‌و
به‌سه‌ر‌ پ‌ووی‌ خ‌ویدا‌ دینا‌و‌ ده‌یفه‌رموو‌ خ‌وایه‌ له‌ نا‌ره‌حه‌تی‌ گیان‌ کیشاندا
یارمه‌تیم‌ ب‌ده‌. هه‌زه‌تی‌ عومه‌ر رضی‌ الله‌ عنه به‌ که‌عی‌ گو‌ت‌: باسی‌ مه‌رگم‌ ب‌ۆ‌ ب‌که‌،
عه‌رزی‌ کرد‌ قوربان‌! ئەگه‌ر‌ دا‌ریکی‌ د‌ر‌کاوی‌ له‌ ئینسان‌ پ‌ۆکه‌ن‌ و پ‌ای‌ کیشنه‌وه‌
چه‌ندی‌ ئەزیه‌ت‌ هه‌یه‌، ئەزیه‌تی‌ گیان‌ کیشان‌ له‌وه‌ زیاتره‌. تا‌ ئیره‌ باسی
به‌ندی‌ گیان‌ کیشان‌ بوو‌.

دەرسی سێهەم:

ئینجا باسی بەندی دووھم دەکەین کە چاوپێکەوتنی ئیزرائیل و دارو دەستەکەیتە. کاتی مەلانیکی قەبیزی ئەپرواح دەچن گیانی کافر و گوناھکاریک بکێشن خۆیان دەبەنە سەر شەکل و ینەیهکی وا سامناک نازاترین ئینسان خۆی بۆ تەماشایان پاناگری.

دەلێن حەزرەتی ئیبراھیم علیە سلام بە ئیزرائیلی گوت: بەوشکلەو کە گیانی بەدکاری پێ دەکێشی خۆت نیشانبدە. عەززی کرد قوربان! خۆت بۆ پاناگری، فەرمووی: خۆم پادەگرم. ئیزرائیل گوتی: زۆرباشە پووی خۆت وەرگیرە. حەزرەتی ئیبراھیم پووی لەولاو کرد، لە پاشان ئیزرائیل گوتی بپروانە. حەزرەتی ئیبراھیم تەماشای کرد زەلامیکی رەشی لیباس تۆزاوی دەتگوت دیو لە بەردەمی پاوەستاو، مووی لەشی لە لیباسەکی رەھاتوونەتە دەری و بۆنی دەمی زۆر ناخۆشەو، بلیسە ئاگری لە کونە لووتان دەردەپەری. بەچاوپێکەوتنی بی هۆش کەوت، لە پاشان کە دەهۆش هاتەو ئیزرائیل هاتبوووە سەر شەکلی خۆی. حەزرەتی ئیبراھیم فەرمووی: بۆ پیاوی خراپ چاوپێکەوتنی ئیزرائیل بەو شەکلە بەسە بۆمردنی بەلام بە پێچەوانە پیاو خراپان، کاتی حەزرەتی ئیبراھیم گوتی: ئەی بە چ شەکلێک گیانی پیاو چاکان دەکێشی؟ گوتی: پوو وەرگیرە، کە ئاوری دایەو تەماشای کرد کورپکی گەنجی جوانی لیباس پاک و خاوین پاوەستاو، کە چاوی پێکەوت فەرمووی: ئەگەر پیاوی موسلمان لە کاتی سەرەمەرگدا هیچی دل خۆشکەر نەبینی چاوپێکەوتنی ئیزرائیلی لەسەر ئەو شەکلە جوانە بەسە بۆ دلخۆشی.

بەسەرھاتى پاشايەك

پۇژىك پاشايەك ويىستى سەرىك لە ولاتەكەى بدات و بزانى حالى رەعيەتەكانى چۆنە. بەرگى پاشايەتى داواکرد دەستىكيان بۇ ھىنا بە دلى نەبوو، دەستىكى تريان بۇ ھىنا ئەويشى بەدل نەبوو. خولاسە لە پاش گۆپىنى چەند دەست ، دەستىكى لە بەرگىرد. جا داواى ئەسپى کرد، ئەسپىكى عەرەبىيان بۇ ھىنا بەدلى نەبوو، دوو سى ئەسپىيان گۆپى ھىچى بەدل نەبوون. تەواوى ئەسپەكانى تەويلەى كۆشكى سەركۆماریان بۇ دەرگىدە دەرەوہ لەناو ھەموواند يەكى ھەلبىزاردو بە سەد نازو نيازەوہ سووار بوو. بەھۆى لە خشتە بردنى لە لايەن شەيخانەوہ، ئەوہندە لەخۆى بايى ببوو، تەماشايەكى ئەو ھەموو وەزىرو وزەراو دەست و پىوہندو غولام و سەربازە پيادە پۇيانەى نەدەکرد. لەوكاتەدا پياويكى بەرگ و ليباس شېرى كۆنى پزىو، ھاتە بەردەمى سەلامى کرد، پاشا موبالاتى پى نەکرد.

ناچار كابرا بە ناخۆشى جلەوى ئەسپەكەى گرت، پاشا توورەبوو، گوتى: سى ئەدەب جلەوى بەردە، كابرا گوتى: كارم پىتە، پاشا گوتى: باشە سەبر بگرە كە دابەزىم كارەكەتم پى بلى گوتى: نەخىر دەبى ھەر ئىستە پىت بلىم. ئەوہى گوت و بەزۆرە مى جلەوہكەى لە دەست پاشا دەرھىنا. پاشا گوتى: باشە بلى بزاتم. كابرا گوتى: من قابىزى ئەرواحم ھاتووم گيانت بكىشم. كاتى پاشا ئەوہى بىست رەنگى گۆراو زمانى لەنگ بوو گوتى: زۆر باشە ، بەلام مۆلەتم بەد، تا بچمەوہو ئەوہى زۆر پىويستە بىكەم و مال ئاوايى لە كەس و كارم بكەم. ئىزرائىل گوتى: ھەرگىز مۆلەت نادىنى تازە ناتوانى مال و سەرەتەكەت بىينى. ئەوہى گوت و گيانى كىشاو وەك دارىكى وشك بەلاداھات.

لە پاشان ئىزرائىل چوو بۇ لای موسلمانىك زۆر پياوى چاك بوو، خۆى بۇ سەفەر ئامادەكردبوو، چوو سەلامى ئى كردو كابرا لەوہلامدا گوتى: ((وعليكم

دیمه نی مهرگ

السلام) له پاشان ئیزپائیل گوتی: دهموی قسه یه کت به گویدا بچرینیم، و گوتی من ئیزپائیلیم، کابرا گوتی: به خیر هاتی زور موباره که هاتنی نه و که سه که زور دهمیکه دوره، نارمزوی مولا قاتی توم له هه موو نه و دوستانه زورتر بوو که لیم دوورن.

ئیزپائیل گوتی: نه و کارهی که له ماله وه بوی ده چویه ده ری زوو نه نجامی بده. کابرا گوتی: هیچ کارینکم له مولا قاتی دوستی حه قیقی به لاره گرنگتر نیه. ئیزپائیل گوتی: زوباشه، به لام بفرموو له چ حاله تیکدا پیت خۆشه گیانت بکیشم؟ کابرا گوتی: که یفی خۆته من له و باره وه قسه م نیه، ئیزپائیل گوتی: وا دستوور به من دراوه که به مه یلی تو پرفتار بکه م، کابرا گوتی: نه گهر وایه لیم گه پری با ده ست نو یژ بگرم و دوو پکات نو یژ بکه م و له کاتی سو جده دا گیانم بکیشه له کاتی سو جده دا تهیری روحی له قه فه سی به ده ندا هینایه ده ره وه و هه لفری.

حیکایه تی کابرایه کی پاره زور

کابرایه ک سه روه ت و داراییه کی زوری پیکه وه نابوو، هیچ نه مابوو له دنیا دا که نه ی بی، قه سریکی زور گه وره ی دروست کرد، دوو ده روازه ی گه وره ی بوو، چهند ده رکه وانی بو دانا، کاتی ته واو بوو، ده عوه تیکی شاهانه ی بو خزم و دوست و براده ران ساز کرد، له ده عوه ته که دا زور به ده عیه وه قاچی له سه ر قاچی دانابوو، میوانه کان خه ریکی نانخواردن بوون، نه و له بهر خۆیه وه ده ی گوت له هه موو جو ره شتیک نه وه نده م زه خیره کردوه پیویست ناکا چهند سالی تریش هیچ بکرم. نه و له و فکره خه یاله دا بوو، گه دایه ک که لیباسیکی دراوی له به ردابوو، زه مبیلیکی گه وره ی له مل کردبوو، هات به توندی له ده روازه ی دا، غولام و ده ست و پیوه ند گورج هاتن گوتیان: نه وه کییه وا بی نه ده ب له ده رگا ده دا؟ لییان پرسی چ خه به ره؟ گه دا که گوتی:

دېمەنى مەرگ

ئاغاكەتانم بۇ بىنيرن، گوتيان، ئاغا چۈن دى بۇ لاي گەدايەكى وەك تۇ؟ گەداكە وتى: چۈن نايى دەبى ھەربى، چۈنەوۈ ئەو گەتۇگۆيەيان بۇ گىراپەو، ئاغا گوتى: ھىچ قسەتان پى نەگوت؟

لەوكتەدا گەداكە زۇر بەتوندى لە دەروازەى دايەوۈ غولامەكان بە غاردان چۈنەوۈ لاي، گەداكە گوتى: برون بە ئاغاكەتان بلين من قابىزى نەرواحم، كە ئەوۈيان لە گەدا بىست ھۇشيان لا نەماو چۈن بۇ ئاغايان گىراپەو، ئاغا كە ئەوۈى بىست دەستەو پاچە كەوت و بە داماوۈيەوۈ گوتى: بچن پىيى بلين: با لەجياتى من بە يەكى تر رازى بى. لەوكتەدا گەداكە وەژوورى كەوت و گوتى: چ دەكەى بكە، من بى گيان كىشانى تۇ لەو ژورە ناتوانم بچمە دەروە. ئاغا ناردى ھەموو پارەكەيان بۇ ھىناو پروى كرده پارەكەو گوتى: لەعنەتى خوات لى بى من بە ھۇى تۇوۈ لە خوا پەرسىتى دووركەوتمەوۈو ئەوۈندەت مۇلەت نەدام تاويك بە خەيالنىكى رەحەتەوۈ يادى خوا بكەمەوۈ.

خواوۈندى گەورە بە ئەمرو ئىرادەى خۇى مائەكەى وەزمان خست و گوتى: بۇ لەعنەت لەمن دەكەى؟ تۇ بە ھۇى منەوۈ دەچۈيتە مەجلىسى ئەو پاشايانە، كە پياوى چاك چۈنكە پارەدار نەبوو دەردەكرا، بەھۇى منەوۈ بوو كە لەگەل ئەو ئافرەتە ناسكانەدا رات دەبوارد، بەھۇى منەوۈ بوو وەك پاشايان ژيانت دەبردە سەر، ھەر وەك منت لەكارى خراپەدا خەرج دەكرد. ئەگەر چاكەشت پىئوۈ بگردمايە ھەر رازى دەبووم لەو گەتۇگۆيەدا بوون ئىزرائىل گيانى كىشا.

ھىكايەتى زالمىك

وہہبى كورپى منبە دەلى: جاريك ئىزرائىل گيانى زالمىكى كىشا كە لە دنيادا كەس لەو زالمتر نەبوو، كاتى كە گەراپەوۈ بۇ ئاسمان فرىشتەى ئاسمان پرسىاريان لى كردئەرى تۇ گيانى ھەموو كەس دەكىشى قەت و ابوو بەزەيت بەكەسدا بىتەوۈ؟ گوتى: لە ھەموو كەس زياتر دلم بە ئافرەتەىك

دیمه نی مهرگ

سووتا که به تهنیا له ناو دارستانیکدا بوو، هرکه منداله که ی بوو ئه مرم پی کرا که گیانی بکیشم. دلیشم زور به منداله که ی سووتا، چونکه نه مدهزانی له و جهنگه له دا که ئه و منداله بی دایکه نه بی که سی ئی نیه، چ به لایه کی به سهر دی؟ فریشته کان گو تیان: ئه و زالمه ی که نیستا گیانت کیشا ئه و منداله بوو که دلّت بو ده سووتا. ئیزرائیل و اقی و پرماو گوتی: ئه ی خوی گوره! هر تو پاک و میهره بانی و هرچی ئاره زوت بی ده یکه ی.

فهرمایشتی شیخ حسه نی به سری له باره ی مهرگه وه

شیخ حسه نی به سری رحمه الله ده فهرمووی: کاتی یه کی که ده مری و که س و کاری ده ست ده که ن به گریان ئیزرائیل دیته به رده رگا و ده لی: من رزقی ئه وم نه خوار دووه، من ته مه نی ئه وم که م نه کردو ته وه، برپاریش وایه چهند جاری تر بیمه ئه و ماله تا هه مووتان ده مرن.

ده فهرمووی: قه سه م به خوا ئه گهر به چاوی خویان ئیزرائیل ببینن و گو ییان له قسه کانی بی مردووه که یان له بیر ده چیتته وه و بیر له حالی خویان ده که نه وه.

باسی زالمیکی به نی ئیسرائیل

یه زیدی ره قاشی رضایک ده لی: یه کی له زالمه کانی به نی ئیسرائیلی له گهل ژنه که ی خه ریکی پابووردن بوو، له نا کاویک پیاویکی نه ناسراو وه ژوو رکه وت، کابرا زور توور بوو په لاماری داو گوتی: کابرا! تو کینیت و کی نیجازه ی دایت بییته ژوو ره وه؟ کابرای نه ناسراو گوتی: خاوه نی ئه م ماله نیجازه ی دام بیمه ژوو ره وه؟ له ویش زیاتر که س ناتوانی پینگا له من بگری، نه بولای پاشایان نیجازه م ده وی نه له زالمایش ده ترسم و نه کاتی بولای ئینسانی مه غرور هیچ شتیک ده توانی به رگریم ئی بکا.

دېمەنى مەرگ

بە بېستنى ئەو جۆرە قسانە كابراي زالم ترساو لەرزى و بەلادا هات، لە پاشان بە دامايەوه گوتى: كەواتە تۆ ئيزپرائىلى؟ گوتى: بەلى راستە من هەوم، خاوەن ماله كە گوتى: تكايە ئەوەندەم مۆلەت بەدە تا وەسىيەت دەكەم، ئيزپرائىل گوتى: تازە ماوەى تى پەريووە بەداخەوه تەمەنت تەواويوو، هەناسەكانت ئاخريانەو كاتت كۆتايى هاتوووە و چوكتيرين فرسەتت بۆ نەماوەتەوه. خاوەن مال پرسی بۆ كۆيەم دەبەن؟ فریشتەى مەرگ گوتى: دەتبەم بۆ لای ئەو كردهوانەت كە لە پيش تۆدا پويشتوون. هەر جۆرە خانويكت بۆ ئەو دنيا دروست كرديبى ئەو جۆرە خانووت پى دەگا. گوتى: ئاخىر من هيچ كردهويهكى چاكم نەكردوووە و هيچ خانويكم بۆ ئەو دنيا دروست نەكردوووە، ئيزپرائيل گوتى: كەواتە دەتبەم بۆ ﴿كَلَّا إِنَّمَا لَطَىٰ ﴿١٦﴾ تَرَاعَةَ الشَّوَىٰ ﴿١٧﴾﴾ المعارج: ١٥ - ١٦ . لە پاشان گيانى كيشاوشيوەن و گريان بەرزبوووەوه، يەكى دەگرىاو يەكى دەى نالاند. جا ئەو يەزىدى پقاشى يە دەفەرموى: ئەگەر خەلك بيان زانيايە كە ئەو مردوووە چى بەسەر دى زياترى بۆ دەگرىان.

باسى مردنى ئەهل الله

حەزرىتى سەفيانى سەورى رضي الله عنه دەفەرمووى: كاتى ئيزپرائيل دەمارى ليدانى دلى ئينسان دەگرى، چاوى بە مۆلەق دەووستن و زمانى لال دەبى و دنيا فەرامۆش دەكاو، ئەگەر سەرخۆشى گيان كيشان نەبووايە لە تاوى دەردى خۆى پەلامارى دەوروبەرى دەدا. بە چەند پىوايەتى تر دەلین: كاتى ئينسان لە كاتى گيان كيشاندا ئاخىر هەناسە هەلدەكيشى شەيتان زۆر هەول دەدا لە پىنگاي راست لای دا. بە پىوايەتێكى تر دەلین: لە كاتى گيان

دیمه‌نی مهرگ

کیشانی ئینسانی نوێژگه‌ردا ئیزرائیل شه‌یتانی ئی دور ده‌خاته‌وه‌ و ده‌ری ده‌کا.

حه‌زه‌تی موحامید رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمووی: له‌کاتی مردنی ئینساندا په‌نگی هاوړیکانی دنیای ئی ده‌نیشی، نه‌گه‌ر له‌ دنیا‌دا له‌گه‌ل پیاوچاکان بوو بی، په‌نگی پیاوچاکان و نه‌گه‌ر له‌گه‌ل پیاو خراپان بووبی په‌نگی پیاو خراپانی نیشان ده‌ده‌ن.

یه‌زیدی کوړی شه‌جه‌ری سه‌حابیش نه‌وه‌ی فه‌رموه: پیاویکی عابید به‌ناوی په‌بیعی کوړی بزه له‌ شاری به‌سره‌ بوو، ده‌فه‌رمووی: پیاویک له‌ گیان داندای بوو، کاتی خه‌لک پیاویان ده‌گوت: بلی ((لا اله الا الله)) ده‌ستی ده‌کرد به‌ قسه‌ی په‌رت و بلاو، بو وینه‌ ده‌ی گوت: له‌و ده‌رگایه‌وه‌ پویشتن، خو‌ت شه‌راب وه‌خو، ده‌رخواردی منیشی ده‌ه. هه‌روه‌ها پیاویک له‌ نه‌ه‌واز له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگیدا ده‌یان گوت: شاده‌ بیینه‌ ده‌ستی ده‌کرد به‌ قسه‌ی بی مانا، ده‌ تمه‌ن، پازده‌ تمه‌ن، دوازه‌ تمه‌ن.

به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ نه‌و که‌سانه‌ی له‌ دنیا‌یدا یادی مهرگ ده‌که‌نه‌وه‌ و خو‌ی بو‌ ناماده‌ ده‌که‌ن و له‌ ژیاناندا کاری باش ده‌که‌ن، مه‌رگیان وه‌ک حه‌زه‌ت رضی اللہ عنہ فه‌رموویه‌تی: خه‌لاتیکه‌ ده‌یاندریتی. کاتی بیلالی حه‌به‌شی

رضی اللہ عنہ خه‌ریکی گیان‌دان بوو خیزانه‌که‌ی ده‌ی گوت: حه‌یف لیم دور وه‌که‌ویه‌وه‌، بیلال له‌ وه‌لامدا گوتی: چه‌ند خو‌شحالم که‌ به‌یانی به‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو نه‌سحاب و دو‌ست و برادران ده‌گه‌م، ده‌ی گوت: ئای نه‌و بیرکردنه‌وه‌ بو‌ من چه‌ند خو‌شه‌.

دیمه‌نی مهرگ

حه‌زرتی مه‌عازی کوپی جه‌به‌ل رضوانه له کاتی سه‌ره‌مه‌رگیدا فه‌رمووی: ئه‌ی خواجه! ده‌زانی که من پی‌م خوشه زور له دنیا‌دا وه‌مینم، به‌لام بو‌ئوه‌نا که دنیا‌م زور خوش ده‌وی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ش نیه که سه‌رچاوه‌و باغ‌و باغات وه‌ده‌ست بی‌نم، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تا له هاویناندا له‌زرت له تینویه‌تی پوژوو به‌رم و کاتی خو‌م له زه‌حمه‌تی دینداریدا به‌رمه‌سه‌روو بچمه مه‌جلیس و کوپی زکری تووه.

کاتی هه‌زرتی سه‌لمانی فارسی رضوانه خه‌ریکی گیان‌دان بوو ده‌ستی کرد به‌گریان، یه‌کی عه‌ززی کرد که‌ی جی‌گای گریانه که له پاش مهرگ به‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر صلواته ده‌گه‌ی؟ خو پی‌غه‌مبه‌ر صلواته زورت لی پازی بوو، فه‌رمووی: خو من له ترسی مهرگ نا‌گرم و بو دنیا‌ش نا‌گرم، به‌لکو بو‌ئوه ده‌گرم که کاتی خو‌ی وعده‌مان به‌حه‌زرت صلواته دابوو که هه‌ر یه‌که به‌ئهن‌دازه‌ی پی‌بواریک ئیستیفا‌ده له دنیا بکه‌ین و نه‌م توانی ئه‌و وعده به‌رمه سه‌ر، کاتی وه‌فاتی کرد مال‌ه‌که‌یان خه‌ملاند بایی شتیک له ده دره‌م زی‌اتر بوو، ئه‌وه‌نده بوو سه‌روه‌ته‌که‌ی که له‌به‌ر زوریانی ده‌گریا، له پاشان داوای له خیزانه‌که‌ی کرد گوتی: تو‌زیک می‌سکی بو‌ن خوش بی‌نه‌و به‌جی‌گا‌که‌می وه‌رکه، چونکه ئه‌وانه‌ی ئیستا دین بو‌لام ئینسان و ئه‌جیننه‌ نین فریشته‌ن.

هه‌روه‌ها کاتی ((عبدالله)) ی کوپی موباره‌ک رضوانه نزیک بوو وه‌فات بکا، پی‌که‌نی و فه‌رمووی: ده‌بی بو‌وه‌ده‌ست هی‌نانی ئه‌و جو‌ره شتانه خه‌لک هه‌ول‌بدا، دیاربوو خه‌لات و خوشی دوارپوژیان نیشان‌دابوو پووی کرده نه‌سری غولامی و فه‌رمووی: سه‌رم له‌سه‌ر زه‌وی دانی. غولامه‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌گریان و فه‌رمووی: بو‌ده‌گری؟ نه‌سر گوتی: بو‌ئوه‌ی ده‌گرم تو‌ژیانت زور خوش بوو که‌چی ئیستا ده‌بی‌نم وه‌ک گه‌دایان سه‌ر وه‌زه‌وی ده‌که‌یت و

دیمه نی مهرگ

دهمیری، فہرمووی: بی دہنگ بہ، من لہ خوام داواکردبوو کہ وکو
دہولہ مہندان بزیم و وکو گہدایان بمرم.

عتای کوری یہ سار دہلی: کابرایک لہ گیان داند بوو، لہ و کاتہی شہیتان
چوو بو لای و گوتی: لہ دہستم دہرچووی ہیچم بو دہگہل نہکرای، کابرا
وہلامی دایہوہ گوتی: لہ وبارہوہ تا ئیستاش لیٹ نہمین نیم. جہریر
رضی اللہ عنہ دہلی: کاتی شیخ جونہیدی بہغدادی رضی اللہ عنہ وفتاتی دہکرد، لہ خزمہتیدا
بووم. لہ وکاتہدا قورئانی دہخویند، یہکی عہرزی کرد قوربان! کاتی
گیاندان کہی وہختی قورئان خویندنه؟ فہرمووی: ئیستاکہ نزیک دہفتہری
نہ عمالم دادہخری بو قورئان خویندن چ کاتی لہ ئیستا باشترہ؟

یہکی عہرزی شیخ جونہیدی رضی اللہ عنہ کرد و گوتی: قوربان! حہزرتی شیخ
نہبوو سہعیدی خہپراز لہ کاتی سہرہمہرگدا زہوقیکی عہجایی ہہبوو ہوئی
چی بوو؟ فہرمووی: نہگہر لہ و حالہتہدا پوحی بفریبایہ ہہر دوور نہبوو.

لہ کاتی وفتاتی شیخ ذوالنونی میسری رضی اللہ عنہ یہکی عہرزی کرد دہتہوی ہیچ
بفہرمووی؟ نہگہر فہرمایشتیکت ہہیہ بفہرموو: فہرمووی: تہنیا نہوہم
دہوی کہ لہ پیش مردنمدا خوا بناسم.

کابرایک دہلی: جاریک جاریک لہ خزمہت شیخ ممشادی دینہوہری
دانیشتبوم گہدایہک ہات و گوتی: یا شیخ! لیرہ جیگاہیکی پاک و تہمیزی
لییہ نہگہر یہکیک بتوانی لہوی بمری؟ شیخ ئیشارہی کرد بو لای
سہرچاوی ناویک و گہداکہ چوو دہست نویژی گرت و دہستی کرد بہ
نویژو، لہ پاشان بہرہو قبیلہ پاکشاو وفتاتی کرد.

فاتمہی خوشکی شیخ نہبوو عہلی پرودباری دہلی: کاتی کاکم خہریک بوو لہ
(دارالفنا)) پروا بو ((دار البقا)) سہری لہ باوہشی مندا بوو، چاوی ہہلیناو

دیمه‌نی مهرگ

گوتی: دەرگای ئاسمانه‌کان کراونه‌تەر و به‌هه‌شت پازاوه‌تەر و گۆینده‌یه‌ک ده‌لی: ئه‌ی ئه‌بوو عه‌لی هه‌ر چه‌ند تۆ له‌وه‌ت زیاتر داوا نه‌کردووه، به‌لام ئیمه‌ تۆمان له‌و مه‌قامه‌ش به‌ره‌و ژوورتر گه‌یاند، ئینجا دوو شیعری خوینده‌وه که واتاکه‌یان ئه‌وه‌بوو، قه‌سه‌م به‌هه‌قی تۆ من هیچ کاتێ له‌ تۆ به‌ولاوه‌ به‌ موحیبه‌ت ته‌ماشای که‌سم نه‌کردووه، به‌لام ده‌بینم تۆ به‌ چاری بیمارت و به‌ گۆنای شه‌رم و حه‌یاوه‌ من بێ قه‌رار ده‌که‌ی.

باسی بتا په‌رستیک

((عبدالواحد))ی کوپری زه‌ید که‌ یه‌کێک بوو له‌ گه‌وره‌ پیاوانی موشایه‌خانی ته‌ریقه‌ی چه‌شتیه‌ ده‌فه‌رمووی: جارێک به‌ سواری که‌شتی ده‌رۆیشتین، تۆفان که‌شتیه‌که‌ی برده‌ جه‌زیره‌یه‌ک، پیاویکمان دی بتیکی ده‌په‌رست، لیمان پرسى تۆ کى ده‌په‌رستی؟ ئیشاره‌ی کرد بۆ لای بته‌که، گوتمان: خواجه‌کت به‌ده‌ستی خۆت درووست کردووه، به‌لام خۆی ئیمه‌ بۆخۆی ئه‌و جووره‌ شتانه‌ درووست ده‌کا و ئه‌وه‌ی ئینسان به‌ده‌ستی خۆی درووستی بکا بۆ خوا نابێ. کابرا پرسى ئیوه‌ کى ده‌په‌رستن؟ گوتمان: ئیمه‌ ئه‌و خواجه‌ ده‌په‌رستین که‌ عه‌رشى له‌ سه‌ره‌وه‌ی ئاسمانه‌کانه‌وه‌ کوپه‌ی زه‌وی له‌ ژێر قه‌بزى قودره‌تى ئه‌و دایه‌و له‌ هه‌موو که‌س گه‌وره‌تره، گوتی: ئیوه‌ چۆنتان ناسی؟ گوتمان: به‌هۆی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ میه‌ره‌بانه‌وه‌ که‌ خوا بۆی نارادوین و هه‌موو شتیکی بۆ به‌یان کردین ناسیمان، گوتی: ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ له‌ کوپیه‌؟ گوتمان: کاتێ په‌یامی خۆی به‌ ئیمه‌ راگه‌یاند و وه‌زیفه‌ی خۆی ئه‌نجامدا، خۆی گه‌وره‌ بانگی کرده‌وه‌ بۆ لای خۆی تا پاداشتی ئه‌و ره‌نج و زه‌حمه‌ته‌ی بداته‌وه‌ گوتی: ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ هیچی به‌ یادگار بۆ به‌جی هێشتوون؟ گوتمان: به‌لی: که‌لامی خۆی بۆ پێنمایى بۆبه‌جی هێشتوین. گوتی: ئه‌و که‌لامه‌م نیشان بده‌ن، قورئانمان هینا و له‌ پێشمان دانا. گوتی من خوینده‌وار نیم

دیمه‌نی مهرگ

هیندیکی لی وه خوینن. سووره‌تیکمان بۆ خوینده‌وه تا سووره‌ته‌که ته‌واوبوو گویی گرت و گوتی: حه‌قی خاوه‌نی نه‌و که‌لامه نه‌وه‌یه بی نه‌مری نه‌کری و له پاشان بوو به‌یه‌کیک له‌ئالقه له‌گویی‌کانی ئیسلام و ئوسول و نه‌حکامی دین و چه‌ند سوهری قورئانمان فی‌ر کرد، شه‌و خه‌ریک بووین له‌پاش نویژ بجه‌وین، گوتی: ئایا خواکه‌تان له‌پاش نویژ ده‌خه‌وی؟ گوتمان: خوای ئیمه‌نه‌ ده‌خه‌وی و نه‌وه‌نه‌وز ده‌دا، گوتی: ئای ئیوه‌چه‌ند نا لایقن، خواکه‌تان ناخه‌وی که‌چی ئیوه‌ده‌خه‌ون، زۆرمان لا‌عه‌جایب بوو، کاتی ویستمان نه‌و جه‌زیره‌به‌جی بی‌لین: گوتی: له‌گه‌ل خۆتانم به‌رن. تا باسی دینتان زیاتر لی فی‌ربم، له‌سه‌ر داوای خو‌ی له‌سه‌رمان پی‌ویسته‌بیر له‌ئه‌سپابی زینانی بکه‌ینه‌وه. له‌ناوخۆماندا پاره‌یه‌کمان کو‌کرده‌وه کاتی بۆمان برد گوتی: نه‌وه‌ چه‌یه؟ گوتمان: هیندی‌ک پاره‌یه‌ بۆ پی‌ویستی خۆت خه‌رجی که‌. گوتی: (لا اله الا الله)) ئیوه‌ری‌گایه‌کتان نیشانی من دا که‌چی بۆخۆتان پییدا نارۆن. من له‌و جه‌زیره‌یه‌دا بتم ده‌په‌رست، خوام نه‌ده‌په‌رست و نه‌مه‌ناسی، به‌و حاله‌ش خوا منی به‌هیلاک نه‌دا جا ئیستا که‌ده‌ی په‌رستم و ده‌ی ناسم چۆنم به‌هیلاک ده‌با؟ له‌پاش سی‌رۆژ زانیمان که‌له‌گیان‌دان دایه، چووین بۆ لای و گوتمان: چیت پی‌ویسته‌بلی: گوتی: نه‌و خوایه‌ی که‌بۆ رینمایمی من ئیوه‌ی نارد بۆ نه‌و جه‌زیره‌یه‌ ئیحتیاجی ره‌فع کردووم.

شیخ ((عبدالواحد)) ده‌فه‌رمووی: خه‌و تینی بۆ هینام هه‌ر له‌وی خه‌وم لی که‌وت، له‌خه‌ودا باخیکم دی زۆر خۆش بوو، له‌ناوباغه‌که‌دا گونبه‌زیک بوو له‌ناو گونبه‌زه‌که‌دا ته‌ختیک دانرابوو، له‌سه‌ر نه‌و ته‌خته‌کچیک زۆر جوان دانیشتبوو ده‌ی گوت: خوایه‌! زوو بینیره‌ زۆرم ئاره‌زوو لی یه‌. که‌وه‌خه‌به‌ر هاتم وه‌فاتی فه‌رموو. گورج کفن و دفنمان کرد، دووباره‌ شه‌و له‌خه‌ومدا نه‌و باغو ته‌خت و که‌که‌م دیه‌وه، ته‌ماشام کرد له‌لای که‌که‌که‌ دانیشتوووه و نه‌و ئایه‌تانه‌ی سوهری ((رعد))ی ده‌خوینیه‌وه که‌ده‌فه‌رمووی ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

دیمه‌نی مهرگ

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ الرعد: ٢٣ - ٢٤

ئەوێه لوتوف و میهره‌بانی خوا له‌گه‌ڵ که‌سیکدا که ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆی له
بت په‌رسیتدا برده‌بووه سه‌رو له‌کاتی ئاخری ته‌مه‌نیدا به‌هۆی تۆفانه‌وه،
که‌شتی ئه‌و کۆمه‌له‌ی بۆنارده ئه‌و جه‌زیره‌یه و کردیه ده‌وله‌مه‌ندی قیامه‌تی.

اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطى لما منعت.

دەرسی چوارەم:

باسی کەنیزەکیك

جاریك مالیکی كۆپی دینار ^{بە} بازارێکی شاری بەسرادا دەرویشت و چاوی بە کەنیزەکیك کەوت، بە لەنجەو لاریکەو دەرویشت کە تایبەتی بوو بە کەنیزەکی پاشایانەو، لەگەڵ خەدەم و حەشەمدا دەپۆی. کاتی مالیکی كۆپی دینار چاوی پیکەوت گوتی: ئەی کەنیزەك! خاوەنەکەت نات فرۆشی؟ کەنیزەکە کە ئەو پرسیارە ی بییست لە پینشدا تیک چوو، لە پاشان گوتی: ئەو چیت گوت؟ دا دووبارە بی لێو؟ گوتی: ئایا خاوەنەکەت دەتفرۆشی؟ کەنیزەکە گوتی: ئەگەر خاوەنەکەم بمفرۆشی بە گەدایەکی وەك تۆ دەکریم؟ فەرمووی: بەلێ دەتوانم لە تۆش باشتر بکرم. کەنیزەکە کە ئەو ی بییست پی کەنی و دەستووری دا بە خزمەتکارەکانی گوتی: ئەو گەدایە بگرن و لەگەڵ خۆتان بیبەن تا هیندیکی گالته پی بکەین، گرتیان و بردیان کاتیك کەنیزەک هاتەو ئەو گفتوگۆیە بۆ خاوەنەکە ی گیرایەو دەستی کرد بە پیکەنین و گوتی: بانگی کەن، کاتی هینایان بۆ لای کابرا سام و هەبەتیکی زۆر عەجایب هاتە سەر دلێ و گوتی: تۆ چیت دەوی؟ مالیک فەرمووی: ئەو کەنیزەکەم پی بفرۆشه. کابرا گوتی: جا تۆ دەتوانی قیمەتەکە ی بدە ی؟ فەرمووی بەل: چونکە بە نەزەری من دوو دەنکە خورمای پزیویش ناهینی، دەستیان کرد بە پیکەنین و کابرا گوتی: چۆن ئەوەندەت بۆ داناو؟ مالیک فەرمووی: لەبەر ئەوە ی عەیبی زۆرە. کابرا گوتی: چ عەیبیکی هە یە؟ فەرمووی: ئەگەر عەتر لەخۆی نەدا بۆنی ناخۆشه، ئەگەر دانەکانی نەشوا بۆنی دەمی پیسە. ئەگەر خەنە لەسەری نەگری و نە ی شوا موووەکانی بلاو دەبنەو و پردەبن لە ئەسپی. ئەگەر نەختیکی تر پیر ببی دەبیته پیرەژن و خۆشت ناوی. بەبی ئەوەش دەکەوێتە حەیزەو و دەچیتە سەر قەزای

دیمه‌نی مهرگ

حاجت و جوړه کسافه‌تیکي ئی جیا ده‌بیته‌وه، وهک ئاوی ده‌می و ئاوی لووتی و تفو ئەمانه. یا غه‌مبار ده‌بی و نارحعت ده‌بی.

ئوه‌نده‌ش خود په‌سند. هه‌ر له‌به‌ر دلی خوئی توئی خوش ده‌وی، ئەگه‌ر چوکتین خه‌راپه‌یه‌کت ئی بیینی هیچ موحبیبه‌تی نامینی، زور بی وه‌فایه، که‌م وایه له‌سه‌ر قه‌ولی خوئی وه‌میینی. به‌درؤ توئی خوش ده‌وی، به‌یانی له‌دوای تو ئەگه‌ر له‌ته‌نیش‌ت یه‌کی تریش دانیشی ئەوه به‌قوربان و به‌سه‌ده‌قه‌ی ئەو ده‌بی. به‌لام من به‌پینچه‌وانه، که‌نیزه‌کی سه‌ده‌ئوه‌نده‌ی ئەوم چاکتر هه‌یه و زوریش له‌وه‌رزانت‌ره. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که له‌کافوورو مسک درووست کراوه و لیباسی نوورانی و مرواری داری پو‌شیوه. ئەگه‌ر ئاوی ده‌می بکه‌یته ناو ئاوی سویره‌وه شیرینی ده‌کا. ئەگه‌ر قسه له‌گه‌ل مردوو بکا زیندوو ده‌بیته‌وه، ئەگه‌ر باسکی له‌به‌رامبه‌ر پوژدا راگری پوژ تاریک ده‌کا. ئەگه‌ر بچیته ژووریکي تاریکه‌وه پووناک ده‌بیته‌وه. ئەگه‌ر خوئی وه‌پازینی دنیا بون خوش ده‌کا. ئەو که‌نیزه‌که له‌ناو باغی میسک و زه‌غه‌ران په‌روه‌رده کراوه. له‌ناو له‌خی یاقووت و مه‌رجاندا یاری کردوو. قه‌سه‌رکه‌ی له‌ناو خیمه‌ی پر له‌ئهنواعی نیعمه‌ت دایه. له‌ئاوی ته‌سنیم که جوگه‌یه‌که له‌جوگه‌کانی به‌هه‌شت ئاو ده‌خواته‌وه. قه‌ت وه‌عه‌ده به‌خیلاف ناکاو خوشه‌ویستی به‌رده‌وامه. جا ئیستا ئیوه بلین: له‌دووانه کامیان به‌قیمه‌ت تره؟ هه‌مووانیان گو‌تیان: ئەوه‌ی تو ده‌لیی ئەوه ئەو باشتره. مالیک فه‌رمووی: ده‌ی هه‌رکه‌سیک هه‌ر کاتی نرخه‌که‌ی پی بوو ده‌توانی بیکری. گو‌تیان: نرخه‌که‌ی چه‌نده و چیه؟ فه‌رمووی: بو کپینی ئەو شته باشه نرخیکي زور که‌م پیویسته، ئەویش ئەوه‌یه که شه‌وانه که‌میك به‌ته‌نیا بی و بو په‌زای خوا دوو پکات سوننه‌تی ته‌هه‌جوود بکه‌ی و له‌کاتی نان خواردندا یادی ده‌ست کورت و هه‌ژاران بکه‌یته‌وه و بو په‌زای خوا سه‌رفی نه‌زه‌ر له‌ناره‌زووی نه‌فس بکه‌یت و داریک، به‌ردیک، له‌سه‌ر رینگا لابه‌یت و له‌ژیانی دنیا قه‌ناعه‌تت بیی و به‌جیگای ئەوه‌ی بیر له‌دنیا‌ی فانی بکه‌یته‌وه بیر له‌

دیمه نی مهرگ

دواپوژی باقی بکوهه ، ئەگەر ئاوا پرفتار بکە ی هەم لە دنیا دا بە ئابروومەندی دەژی و هەم لە دوواپوژدا دەبیتە خاوەن مەقامی بەرزو لە باغی بەهەشتا بەنازو نێعمەت لە خزمەت خوا دەبی.

ئاغاکە پووی کردە کەنیزەکە ی و گوتی: گویت لە قسەکانی ئەو شیخە بوو؟ ئەو قسانە راستن؟ گوتی: بەلی زۆر راستن و خێرو سەعادەتیان پێوهیە. ئاغاکە گوتی: زۆر باشە، ئیستا تۆ نازادی و ئەوەندە مألەش بو تۆ بی. لە پاشان پووی کردە هەموو غولامەکانی و گوتی: هەمووتان نازاد بن و هەریەکە ئەوەندە مألەش بو ئێوه و باقی مألەکە لە پێگای خوادا وەقف بی. لە پاشان ئەو بەرگ و لیباسە چاکە ی لەبەری دابوو دای ناو کردی بە خێرو لە پەردە ی مألەوه لیباسی درووست کردو لەبەری کرد. کاتی کەنیزەکە ئەوهی لە ئاغاکە چا و پیکهوت گوتی: ئە ی ئاغای من لە پاش تۆ ئەو ژیانەش بو من خوش نیە. ئەوهی گوت و لیباسیکی زبری لەبەرکردو هەرچی لیباسیکی جوان و سەرەتییکی بوو هەمووی کردە خێرو و لەگەل ئاغاکە ی وەری کەوتن و پوو یان کردە خوا پەرستی تا وەفاتیان کرد.

جە عەفری کورە سوله یمان دەلی: جارێک لە شاری (بەسرە) لەگەل مالیکی کورپی دینار دەگەر این بە لای خانویکی زۆر گەورە دا پویشتین درووستیان دەکرد، کورپیکی گەنجی تازه پیگە یشتوو دانیشتبوو ئەمری بەسەر وەستا و عەمەلەکاندا دەکردو بەسەر کارەکە را دەگە یشت ، کاتی مالیکی کورپی دینار چاوی پی کەوت فەرمووی: چەند کورپیکی پوو خوشە و تووشی چ کارێک بووو و بەو خانوووه چەند هیلاکە. زۆرم دل پی دەسو تی دەم هەوی لای خوا دو عای بو بکەم لەو کارە پزگاری بکا و ببیتە بەندە یەکی راستە قینە ی خوا . چەند خوش دەبی، بجیتە ریزی گەنجەکانی بەهەشتەوه.

فەرمووی: وەرە جە عەفر با بچین بو لای. دەلی: چوین بو لای و سەلامان کردو وەلامی داینەوه. هەرچەند مالیکی دەناسی، بەلام زوو لەبەری

دیمه‌نی مهرگ

هه‌لنه‌ستاو پاش ماوه‌یه‌ك هه‌ستایه‌ سهر پی‌و گوتی: زۆر به‌خیر بیی چۆنه‌ ته‌شریفت هاتوو ه‌ بۆ ئیره‌؟ مالیک فه‌رمووی: ئه‌و خانوو ه‌ چهن‌دی تی‌ ده‌چی؟ گوتی: سه‌ده‌ه‌زار دره‌م. مالیک فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌و پار ه‌ بده‌ی به‌ من به‌لینت ده‌ده‌می خانوو‌یک‌ی سه‌د قات له‌وه‌ خۆش‌ترت له‌ به‌هه‌شت بده‌می‌و چهن‌دین خزمه‌تکارو ده‌ست و پینوه‌ندی تیا بی‌و خه‌یمه‌و گونبه‌زی رازاوه‌ به‌ گه‌وه‌رو یا قووتی سوور بی‌. خانوئیک‌ که‌ له‌باتی گل‌و قو‌ر به‌ میسک‌و زه‌عفه‌ران سواغ‌ درابی‌و نه‌قه‌ت کۆن‌ بیی‌. نه‌برزی، خانوئیک‌ که‌ وه‌ستاو به‌ننای خۆمان درووستی نه‌کردبی، به‌لکو‌ خوای گه‌وره‌ به‌ ئه‌مری خۆی درووستی کردبی. کو‌ر ه‌ که‌ گوتی: ئیمشه‌و مؤله‌تم بده‌ با بی‌ری لی‌ بکه‌مه‌وه‌و به‌یانی ته‌شریفت بیته‌وه‌ تا عه‌رزت بکه‌م.

مالیکی کو‌ری دینار گه‌رایه‌وه‌، ئه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی هه‌ر له‌ خه‌یالی کو‌ر ه‌ که‌ دابوو. له‌ نیوه‌شه‌ودا زۆر به‌دل‌ دو‌عای بۆ کردو به‌یانی زوو چوینه‌وه‌ بۆ لای، ته‌ماشامان کرد له‌به‌ر ده‌رگا چاو‌ه‌پروانی مه‌یه‌، که‌ چاوی به‌ مالیک‌ که‌وت زۆر خۆش حال‌ بوو، مالیک‌ فه‌رمووی: بی‌روپات چۆنه‌؟ کو‌ر ه‌ که‌ گوتی: من موافیقم، ئومیدیشم وایه‌ که‌ جه‌نابت له‌سه‌ر قه‌ولی خۆت مابی‌.

مالیک‌ فه‌رمووی: من له‌سه‌ر قه‌ولی خۆم. کو‌ر ه‌ که‌ چهن‌د کیسه‌ پار ه‌و قه‌له‌م‌ و ده‌واتی هیناو له‌ پیش‌ مالیکی دانان، مالیک‌ قه‌له‌مه‌ی هه‌لگرت‌ و له‌سه‌ر کاغه‌زێک‌ نووسی به‌ناوی خوا. ئه‌وه‌ ئه‌و به‌لگه‌ نامه‌یه‌ له‌ به‌ینی فلانی کو‌ری فلان‌ و مالیکی کو‌ری دیناردا، که‌ به‌ پیی‌ ئه‌و به‌لگه‌ نامه‌یه‌ مالیک‌ قه‌سریکی زۆر له‌ قه‌سه‌رکه‌ی خۆی چاک‌تر له‌ خزمه‌ت خوادا له‌ به‌هه‌شت فرۆشت به‌ فلان‌ که‌س به‌سه‌د هه‌زار دره‌م. پار ه‌ که‌ی وه‌رگرت‌ و کاغه‌زه‌که‌ی دایه‌و هاتینه‌وه‌.

جه‌عفه‌ر ده‌لی: له‌ به‌یانی‌دا تا ئیواره‌ هه‌موو پار ه‌که‌ی کرده‌ خیر و به‌شی نان‌ و که‌بابی‌کمان بۆ نه‌مایه‌وه‌. هینشتا چل‌ پوژ‌ تی‌ نه‌په‌ری بوو مالیک‌ تازه‌ له‌

دیمه نی مهرگ

نوئیزی بهیانی ببوه له میحرا به کیدا چاوی به کاغزه زیک کهوت. که ته ماشای کرد ئه و کاغزه بوو که بو کوربه کهی نووسی بوو، له پشته وهی نووسرابوو ئه وه ئه و حه واله یه که مالیکی کورپی دینار دابووی به فلان کهس. ئه و قه سره یه که دابووت به فلانی کورپی فلان. نووسرابوو حه فتا به رامبه ری ئه وه مان چاکترو باشترا داوه به و کوربه

کاتی مالیک ئه و کاغزه ی خوینده وه زوری لا عه جاییب بوو. له پاشان چووین بو مالی کوربه که، ته ماشامان کرد په پوی رهشیان به نیشانه ی تازی هه لواسیبو، دهنگی ناله و شیوه ن دهات، پرسیارمان کردگوتیان: له نیوه شه ودا کوربه که وه فاتی کردوه. پرسیمان کی کفن و دفنی کردوه و شتویه تی کابرایه کیان بانگ کرد و له باره ی شتن و کفن و دفنی وه پرسیارمان ئی کرد گوتی: به ئی: له پیش مردندا پارچه کاغزه زیکی دامی و گوتی: ئه گهر کفنت کردم ئه و پارچه کاغزه بخه ناو کفنه که مه وه.

گوتی: له بهر ئه وه کاتی شتم پارچه کاغزه کهم خسته ناو کفنه که یه وه. مالیک پارچه کاغزه که ی مزگه وتی له باخه ل دهره ئناو گوتی: ئه وه نه بوو؟ کابرا گوتی: قه سه م به و که سه ی که ئه وی مراند ئه وه ئه و کاغزه یه که خسته ناو کفنه که یه وه.

کورپکی گه نجی دی که ئه و حاله ی دی هه ستایه سه ر پی و وتی: من دوسه دهه زار دره م ده دم وه عده یه کی ئاواش بده به من، مالیک فه رمووی: تازه ئه وه رابووردو ناکری، ئه وه ی خوا ئاره زوو بکا هه ر ئه وه یه، له پاشان مالیک که یادی ئه و کوربه ی ده کرد وه ده گریاو دوعای بو ده کرد.

پیاوانی خوا له گه ل زور بووداوی وا پوو به روو دهن، ئه گهر له کاتی جه زبه و عیشقی شندا بی ئیختیار شتی ک بدرکینن خوا ی گه وه دلیان ناشکینی.

هه ره کو پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: زور که سی وا هه یه به زا هیر پرچی

دیمه‌نی مهرگ

پهریشان و پهنگ تۆزاییه و خه‌لك له‌بهر دهرگا دهریان ده‌كا و موبالاتیان پی
ناکه‌ن، به‌لام له واقیعدا ئەوانه ئەگەر له‌سه‌ر شتیک سویند بخۆن و داوا له
خوا بکه‌ن خوا بی دلیان نا‌کا.

محهمه‌دی کوپی سه‌مماک ده‌فرمووی: یه‌کیک له پیاوه ده‌سه‌لات داره‌کانی
به‌نی ئومه‌ییبه به‌ناوی مووسای کوپی محهمه‌دی کوپی سوله‌یمانی هاشمی
زۆر به نازو نیعمه‌ت په‌روه‌ده ببوو، هه‌میشه خه‌ریکی ئاره‌زوو بازی
بووله‌بارهی به‌رگ و لیباس و خواردن و خواردنه‌وه و یاری و قوماردا زۆر زیاده
په‌وی ده‌کرد، غه‌می نه‌ده‌خوارد و بیری له هیچ نه‌ده‌کرده‌وه، خو‌شی زۆر
جوان خاس بوو، سالی سبی سه‌دو سبی هه‌زار دیناری واریدات بوو، هه‌مووی
له هه‌وه‌س بازیدا خه‌رج ده‌کرد، خانوویی بوو په‌نجه‌ره‌ی له‌سه‌ر بازاربوو،
له‌ویوه ته‌ماشای خه‌لکی ده‌کردو په‌نجه‌ره‌ی تریش بو‌ ناو باغه‌که‌ی
ده‌کرانه‌وه و بۆنی گول و گولزاری هه‌لده‌مژی.

له ناو خانووه‌که‌یدا ژوو‌ریکی له ددانی فیل دروست کردبوو به بزما‌ری
ئالتوون دایکوتابوو، پشته‌مالیکی پازاوه به مرواری تیدا راخستبوو له‌سه‌ری
دانیشتبوو. عه‌مامه‌یکی په‌نگاوپه‌نگی له‌سه‌ر بوو، دۆست و براده‌ری ئی
کۆده‌بوونه‌وه و زۆر به ئەده‌به‌وه خزمه‌ت کاره‌کانی له‌سه‌ر سه‌ری ده‌سته‌و
نه‌زه‌ر ده‌وه‌ستان له‌ده‌ره‌وه‌ش چه‌ند ئافره‌تیکی په‌ققاسه‌ی دانا‌بوو، هه‌رکاتی
ئاره‌زووی بکردابایه ته‌ماشایه‌کی ده‌کردن و لیکرا ده‌ستیان ده‌کرد به په‌قس و
سه‌ما و گۆرانی و شه‌وانه تا خه‌وی ده‌هات ئاوی پاده‌بوارد. کاتی به ئاره‌ق
خواردنه‌وه سه‌رخۆش ده‌بوو ئاگای له‌خۆ نه‌ده‌ماو خه‌لکی ده‌ورو به‌ری
ده‌پو‌یشتن، ئافره‌تیکی ده‌برده لای خۆی و تا به‌یانی له‌گه‌لی پاده‌بوارد.

دوو‌باره به‌یانی که هه‌لده‌ستا خه‌ریکی نه‌ردین و شه‌تره‌نج بازه ده‌بوو، له
مه‌جلیسی ئەودا قه‌ت باسی غه‌م و خه‌ففه‌ت و مردن نه‌ده‌کرا، هه‌ر یاری و
پیکه‌نین بوو، هه‌ر پۆژه بۆنیکی خو‌شترو ده‌سته گۆلیکی تازه تریان بو‌ دینا

دیمه نی مهرگ

بیست و حوت سال ئاوا پرایبوارد، شهویك وهك هه موو شه وهكانی تر له جینگاکه ی خوی دانیشتبوو له ناکاو گوپی له ئاوازیك بوو، هه ر چهند له گه ل دهنگی گوینده کانی ئه و زوری فهرق بوو، به لام دهنگه که به لایه وه زور سه رنج راکیش بوو، به گوئی ئی بوونی بی هوش کهوت له پاشان گوینده کانی بی دهنگ کردو سه ری له په نجه ره هیئایه ده ری و گوپی له دهنگه که پراگرت. دهنگه که ش جاری وابوو ده بیستراو جاری وابوو نه ده هات، به خزمهت کاره کانی گوت: بچن خاوه نی ئه و دهنگه م بو بینن. له و کاته شدا شه پرایبان ده گپرا.

کاتی چوون ته ماشایان کرد ئه و دهنگه له مزگه وتیکه وه دی. که روانیان گه نجیکی زهردو زه عیف و مل باریک به لیوی وشک و سکی برسییه وه لیباسیکی ته سکی له بهردایه قورئان ده خوینی، بی دهنگ گرتیان و بردیان بو لای ئاگاکیان و گوتیان: قوربان! ئه وه خاوه نی دهنگه که یه که فه رموت بوم بینن. له و کاته دا شه پرابی ده خوارده وه گوتی: ئه وه کییه گوتیان: ئاغا! ئه وه ئه و که سه یه که گویت له دهنگی بوو، گوتی: له کوی هیئاتان؟ گوتیان له مزگه وت قورئانی ده خویند. پرووی کرده کوره که و گوتی: چیت ده خویند؟ کوره که له پیشدا ((اعوذ بالله)) ی گوت و له پاشان چهند ئایه تی له سووره تی ((المطفین)) و سوهری (الواقعة)) ی بو خوینده وه که به کوردی مانا که یان ئه وه یه. ده فه رموی: به پراستی ئینسانه باشه کان له نازو نیعمه تی به هه شت دان و له سه ر کورسی داده نیشن و سهیری به هه شت ده که ن و خوشی و له زه تی نیعمه تی به هه شتیان به ناو چاوانه وه ده بیننی و پییان ده خونه وه له شه پرابی ناو بلوریک که به میسک مۆرکراوه و زور بون خوشه. ده با ئه وانه ی ده یان هه وی له و شه پرابه بخونه وه موسابه قه له سه ر کرده وه ی چاک بکه ن تا له وشه رابه مان ده ر خوار دبه ن که ئاوی هه وزی که وسه ری تیکه ل کراوه، که به تاییه تی نزیکانی خوی گه وره ئاوی ئی ده خونه وه.

دېمەنى مەرگ

ئىنجا كۆپرە دەرويشەكە گوتى: ئەي فريودراوا! ئەو كۆشكەي تۇ ئەو ھەيوانەي تۇ، ەك ئى بەھەشت نىن، چونكە كورسى بەھەشت لە زىپرو جەواھىر درووست كراو ە فەرشى گەورەيان لەسەر راخراو ە قەراغەكەيان ئاورىشىمى سەوزو پالايان لەسەر پىشتى سەوزو پاخەرى گرانبەھا داو ەتەو ە. پياوى دۆستى خوا لەسەر ئەو كورسيانە تەماشاي ئەو جۆگە ئاو ە دەكا كە بەناو دوو باغدا دەپۆن.

لەناو ئەو باغانەدا دوو جۆگە ھەلدەقولىن و جارى دەبن. ھەر دارىكى ميوەي ئەو دوو باغە دوو بەر دەگرى، تامى ھەر بەرىكى لەگەل ئەو ەي تر جياوازە ئەو ميوانە نەقەت خەلاس دەبن و نەكەس بەرگرى لە چىنيان دەكا. پياوانى خوا لە بەھەشتا جىگايان بەرزەو زۆر خۇش دەژىن، كورسى بەرزو پەرداغى شەپاب و پىشتى گران بەھاو فەرشى بەنرخيان بۇ راخراو ە، لەبەر سىبەرو لە قەراغ سەرچاوان ژيان دەبەنە سەر.

ئەو ەيە ئەو بەھەشتەي كە وەعدە دراو ە بىدەن بە پەرهىزكاران كە جۆگەي بە بەردەمدا دەروا و ميوە و سىبەرى دايمىە. ئەو ەيە ئەنجامى خواناسان.

بەلام ئەنجامى كافرو بى دىنان ئەو ەيە، كە ھەمىشە لە عەزابى دۆزەخ دا دەبن و قەت لەسەريان سووك نابى و ھەمىشە نا ئومىدن. بەپراستى گوناھكاران لە گومرايى و ئاگرى سوتىنەردا دەسوتىن. ئەو پۆژەي كە رايان دەكىشەن بۇ دۆزەخ پىيان دەلىن: دەي بىچىژن تامى ئاگرى دۆزەخ. لەو پۆژەدا دەبنە ئاگرو ئاوى داغ و دووكەلى پەش. دەلىن: برىا كوپو ژن و براو خزم و كەس و كاريان لەباتى خۇمان وەرگرتايەو لەو ئاگرە پزگارمان ببوايە، بەلام پزگاريان نابى، چونكە ئاگرى دۆزەخ زمان دەكىشى و گوشت و پىست ئى دەكاتەو ەو ئەو ەي پىشتى كەردىبىتە ەق و پووى لە خوا پەرسى وەرگىرابى و مال و سەرۋەتى دىياي كۆكردىبىتەو ە، بۇ لاي خۇي پادەكىشى و ئەو جۆرە

دېمەنى مەرگ

كەسانە ۋەبەر لۆمەۋ غەزەب دەكەۋن و قەت لە قەھرو غەزەبى خوا پزگارىيان نابى.

كاتى ئەو ئاغايە گوڭى لەو قسانەى ئەو كوپرە دەرويشە بوو، ھەستايە سەر پى و كوپرە دەرويشەكەى دەباۋەش گرت و دەستى كرد بە گريان. لە پاشان خەلكەكەى ئيزن داو كوپرەكەى برده ھەشەو لەسەر لبادىك دانىشت و يادى رابردووى دەكردەو و دەگرييا و كوپرەكە ئاموزگارى دەكرد تا پوژ بوەو، بەياني زوو لەسەر دەستى كوپرەكە تەوبەى كرد و پەيمانى بەست جاريكى دى گوناھ نەكاو لە پاشان لەلاى كۆمەلئىك خەلكى تر دووبارە تەوبەى كرد و چوو لە مزگەوت دەستى كرد بە عىبادەت و خزمەت كارەكانى ئازاد كرد و ھەرچى ئى خەلك بوو دايەو و چى بووى كردى بەخىرو بپريارى دا لىباسى پەلاس لەبەركاۋ نانى جو بخوا!.

پوژ بە پوژوو بوو، بەشەو نوڭى دەكرد، پياۋە گەورەكان دەھاتن بو زيارەتى، ئەوئەندەى رىازەت دەكىشا خەلك داۋاى لى دەكرد تۆزىك كەمى بكاتەو و بەزەبى بە خوڭدا بىتەو و دەيان گوت: خوا رەھىمە، بەلام ئەو لە ولامدا دەى گوت: بو خوڭ باشتر دەزانم زۆرم بى ئەمرى خوا كردو و.

بە پىيى پەتى و بە گريانەو بەرەو ((مەككە)) بو ھەج ۋەرى كەوت. تەنيا كاسەو كىسنىكى پى بوو چوو ھەجى كردو لە (مەككە) مايەو تە ۋەفاتى كرد. لەماۋەى مانەۋەى لە ھەرەم، شەۋانە دەچوو لەبن دىۋارى كەعبەدا رادەۋەستاۋ دەگرييا دەى گوت: ئەى خۋاى من! چەند جار بى ئەمرى تۆم كرد، چەندم گوناھى گەورە كرد، ھەموو چاگەيەكم بەبادا پوڭشت و خەراپەكانم مانەو. لە پوژى ديداردا بە ھىلاك دەچم. بەداخەو ئەو پوژەى نامەى عەمەلم دەدەئەو دەست لەبەر ئەۋەى پەرە لە گوناھ لە خزمەت تۆدا شەرمەندەو پريسوا دەبم. لەبەر ئەۋەى تۆ ئەو ھەموو نازو نىعمەتەت دا بە من و من خەراپەم دەكرد و ئاگات لە ھەموو خەراپەيەكم بوو غەزەبم لى

دیمه نی مەرگ

دهگری. لهو پۆژهدا نه جینگای خو شاردنهوه و نه پینی فیرارم ههیه، له تو
بهولاره پهنا بو کی بهرم؟ تو نه بی به هیوای پهحمی کی بم؟ ئه ی خوای من؟
من لایهقی ئه وه م نیه که داوای بههشتت ئی بکه م. ته نیا داوای ئه وه ت ئی
دهکه م له گونا هم خو ش بی؟

فانك اهل التقوى واهل المغفرة

دەرسی پینجەم
حیکایەت

مالیکی کۆری دینار رضوانه دەفەرمووی: جارێک دەچووم بۆ حەج، لە رینگادا تووشی گەنجیک بووم بە پێیان دەڕۆیشت، نە ولأغی پی بوو نە خەرچی رینگاو نە ئاوی خواردنەوه. سەلامم ئی کردو ولأمی دامەوه، گوتم: ئەی جەوان لە کوێوه دینی؟ گوتی: لە لای خواوه. گوتم: ئەی بۆ کوێ دەچی؟ گوتی: بۆ لای خوا. گوتم: تویشوی رینگات کوا؟ گوتی: لەسەر خوایه. گوتم: ئەو رینگا دووره بە بی نان و ئاو تەواو نابێ دەبی شتیکت پی بی، گوتی: کە وەرپی کەوتم پینج حەرفم لەگەل خۆم لە باتی تویشوی رینگا لەگەل خۆم هینان.

پرسیم کام پینج حەرفه؟ گوتی: خۆی تەعالا فەرموویەتی ﴿کهیعیص﴾ پرسیم ئەوه چ مانایەکی هەیه؟ گوتی: پیتی (کاف) یەعنی کافی، کیفایەت کوننده، پیتی ((ها)) یەعنی هادی و اتا هیدایەت دەهنده، پیتی ((یا)) یەعنی یاری دەهنده، پیتی ((عین)) یەعنی زاناو داننده، پیتی ((ص)) یەعنی صادق و راستگۆ. گوتی: جا کەسیک هاوپی کیفایەت کوننده و هیدایەت دەهنده و یاری دەهنده و زاناو داننده و پەنا دەهنده بی دەبی ناپه‌حهت بی و لە هیچ بترسی؟ ئایا پیویستە ئەو کەسە نان و ئاو لەگەل خۆی بەری بۆ سەفەر؟ مالیک دەفەرمووی: کاتی ئەو قسانم ئی بیست کراسەکی خۆم دایه و قبوڵی نەکردو گوتی: ئەی پیرەمی‌رد پیاو پووت بی باشتره له‌وهی کراسی یەکی دی له‌بەرکا. لە پاش مردن حیسابی مائی حەلالی دنیا مان لەگەل دەکری و دەبی عەزابی شتی حەرامیش بچیزین.

کاتی شەو داها ت پووی کردە ئاسمان و گوتی: ئەی ئەو کەسە ی کە بە فەرمانبەرداری بەنده‌کان خوشحال دەبی و لە گوناو کردنی‌شیان زەرەر

دیمه‌نی مهرگ

ناکه‌ی! شتیکم پی ببه‌خشه که دبیته هۆی پی خوشحائیم که ئیتاعه‌ی تویه و له شتیکم عه‌فوو بکه که له‌و عه‌فووه‌دا هیچ زهره‌ر ناکه‌ی که گونا‌هه‌کانی منه. له پاشان کاتی خه‌لک ئیحرامی به‌ست و ده‌ستیان کردبه (لبیک) گوتن: ئه‌و ده‌نگی نه‌ده‌کرد، گوتم: بۆ ((لبیک)) نالیی؟ گوتی ده‌ترسم ئه‌گه‌ر بیلیم: له وه‌لامدا بلین ((لا لبیک ولا سعیدک)) ئه‌و کاته‌ خاکی کوی بکه‌م به‌سه‌رمدا؟ ئه‌وه‌ی گوت و‌رۆیشت و له‌ ریگادا نه‌م دییه‌وه.

ئاخری له ((منّا)) چاوم پیکه‌وت شیعرێ ده‌خوینده‌وه و ده‌ی گوت: ئه‌و خوشه‌ویسته‌ی که ده‌ی هه‌وی خوینم بریژی، چ له‌ حه‌ره‌مدا یا له‌ ده‌ره‌وه‌ی حه‌ره‌م، خوینم به‌وی هه‌لآله، به‌خوا ئه‌گه‌ر رۆحم بزانی که په‌یوه‌ندی به‌کی وه‌یه له‌ خوشیان خۆی له‌ بیر ده‌چۆوه، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که لۆمه‌م ده‌که‌ی! له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عاشقی ئه‌وم لۆمه‌م مه‌که. ئه‌و که‌سه‌ی که من ده‌یبینم تۆ بت دیایه‌ قه‌ت قسه‌ت نه‌ده‌کرد. ئه‌و خه‌لکه‌ی ته‌وافی که‌عبه‌ ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر به‌ده‌وری خوادا بگه‌رابانایه‌ کاریان به‌ مائی خوا نه‌ده‌بوو. له‌ کاتی جیژنی قورباندا خه‌لک مه‌رو بزنی ده‌که‌نه‌ قوربانی، به‌لام خوشه‌ویسته‌که‌م داوا‌ی لی قوردوم گیانی خۆم بکه‌م به‌ قوربانی. خه‌لک ئادابی هه‌جی به‌جی هینا، به‌لام ئادابی هه‌جی من ویسالی دۆسته، ئه‌و ده‌توانی رۆحم ئارام بکاته‌وه. له‌ پاشان دوعای کردو گوتی: خواجه! خه‌لک به‌ هۆی قوربانی گیان له‌به‌رانه‌وه له‌ تۆ نزیك ده‌بنه‌وه، به‌لام من گیان نه‌بی هیچم نیه‌ بیکه‌م به‌ قوربانی، لیم قبول که. نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی لیداو گیانی دا به‌ حازریان. له‌ پاشان ده‌نگیک له‌ غه‌یبه‌وه‌ هات و گوتی: ئه‌وه‌ دۆستی خواجه، ئه‌وه‌ کوشته‌ی خواجه، مالیک ده‌لی: کفن و دفنمان کرد، شه‌و له‌ خه‌ومدا دیم لیم پرسی چیت به‌سه‌ر هات؟ گوتی: ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر شه‌هیده‌کانی غه‌زای به‌در هاتبوو.

حېكايەت

پياۋيىكى گەۋرە دەفەرموۋى: بۇ سەفەرى حەج ۋەرى كەۋتم، لە كاتى گەرماي ھاۋىنداۋ باي سەموۋى دەھات. پۇژىك بە پىكەۋت لە كاروان بە جى مام ۋە خەۋم ئى كەۋت، كاتى لەناكاۋ چاۋم ھەلىنان لەۋ بىبابانە چاۋم بە كابرايەك كەۋت، زۆر بە پەلە چوۋم بۇ لاي، كوپىكى منداۋ كار بوۋ، موۋ لە ريشى نەھاتبوۋ، دەتگوت پۇژە لە ناۋەپراستى ئاسماندا، ناسارى نازو نىعمەتى بە ناۋ چەۋانەۋە دىاربوو. سەلام ئى كرد، لە ۋلامدا گوتى: ((وعليكم السلام)) ئەى ئىبراھىم! زۆرم لا عەجايب بوۋ ناۋى زانىم، خۆم بۇ رانەگىرا پرسىم كوپە ئاغا؟ تۆ قەت منت نەدىۋە چۆنت ناسىم؟ گوتى: ئەى ئىبراھىم لەۋ كاتەۋە خوام ناسىۋە قەت بى خەبەر نەبوۋم لەۋ كاتەشەۋە بە خزمەتى گەيوم قەت لىي دور نەكەۋتوۋمەۋە، گوتم: بەۋ گەرمايە بۇ ھاتوۋى بۇ ئەۋ لىپرەۋارە،؟ گوتى: ئەى ئىبراھىم! لەگەل ئەۋ نەبى ئولفەتم بە كەسەۋە نەبوۋە ئەۋ نەبى كەسم دۆست ۋ ھاۋرى نىە. گوتم: ۋەسىلەى ژىانت چىە؟ گوتى: ژىانم لەسەر خۆشەۋىستەكەمە. گوتم: بەخا دەترسم بەھۆى ئەۋ قسانەى كە باس كردن بە ھىلاك بچى، لە كاتىكدا فرمىسك ۋەك دانەى مروارى بەسەر گۇنايدا دەھاتە خوارى ئەۋ شىعرانەى خويندەۋەكە دەلى: من كە لەۋ لىپرەۋارەدا بۇ لاي خۆشەۋىستەكەم دەچم ۋ ئىمانم ھەيە، كى دەتوانى لەۋ لىپرەۋارە بمترسىنى. عىشق تىنى بۇ ھىناۋم ئارەزوۋى دىدار رام دەپەپىنى.

دۆستى خوا قەت لەكەس ناترسى. ئەگەر برسى بىم يادى خوا تىرم دەكا. بە ھۆى حەمدو سەناى خواۋە تىنۋىەتىم دەشكى. ئەگەر بە دەگمەنىش لاۋاز بىم ھىزى عىشق لە حىجازەۋە دەم با بۇ خوراسان. گوتى: تۆ بە ھۆى مندالىمەۋە بە بچوكم دەزانى، تكايە لۆمەم مەكە، چونكە ئەۋەى دەبوۋ بىى بوۋ، گوتم: تو خوا راستم پى بلى: تەمەنت چەندە؟ گوتى: سوئىدنت بە

دیمه‌نی مەرگ

كەسێك دام كە زۆر لام موحتەرەمە، دوازده سالم. لە پاشان گوتی: ئیبراهیم! بۆ چی تەمەنی منت پرسی؟ گوتم: لەبەر ئەوەی قسەكانت زۆر لا عەجایب بوو.

گوتی: شوكر بۆ خوا كە نيعمه‌تی زۆری داوه به من و له زۆر به‌نده‌كانی گه‌وره‌تر كردووم. ده‌لی: به چاو پێكه‌وتنی سه‌رو پووی و قسه‌كانی قامی خۆم گه‌زت و به بی ئیختیار گوتم: ((سبحان الله)) خوا چ سوپه‌تیکی جوانی دروست كردوه؟ ماوه‌یه‌ك سه‌ری به‌ردایه‌وه و له پاشان سه‌ری به‌رزكرده‌وه و به جۆریك سه‌یری كردم و چه‌ند شیعرێ خۆینده‌وه: ئەگەر پاداشتم دۆزەخ بی وەك به هیلاك بچم وایه و ئەو جوانیەم دەرددێم دەرمان ناکا و عەزابی دۆزەخ جوانیەكەم دەکا به عەیب و فریی دەداتە ناو دۆزۆخه‌وه و ئەو کاته خواوه‌ندی جه‌ببار دەفهرمووی: ئەی خراپترینی به‌نده‌کانی من! تۆ یه‌کیکی له‌و عەبدانه‌ی بی ئەمری منیان کردووه، تۆ له دنیا دا به‌به‌رکانیت له‌گه‌ل مندا ده‌کردو سه‌رپێچیت له‌ فه‌رمانی من ده‌کرد. ئایا تۆ په‌یمانی پۆژی ((ئه‌له‌سنت)) فه‌رامۆش کردبوو؟ یا پۆژی قیامه‌تت له‌بیر خۆت بردبووه‌وه؟ له‌و پۆژدا وینه‌ی ئیمانداران وەك مانگ ده‌بینی و خواوه‌ندی گه‌وره‌ په‌رده‌ی نوور له‌ خۆی دوور ده‌خاته‌وه و به دیداری خۆی گه‌وره‌ پیاوانی خوا وها مات ده‌بن له‌ خۆشیان هه‌موو خۆشییه‌کیان له‌ بیر ده‌چیته‌وه و په‌روه‌ردگار خه‌لاتیان ده‌کا و په‌نگ و پووکی گه‌شیان پی ده‌به‌خشی.

له‌ دوا‌ی خۆینده‌وه‌ی ئەو شیعرانه‌ گوتی: ئیبراهیم! ده‌رکرا و ئەو كەسه‌یه‌ كه له‌ دۆست دووركه‌وتبیته‌وه و ئەو كەسه‌ به‌ دۆست ده‌گا كه له‌ فه‌رمانبه‌رداریدا به‌هه‌ری بردبی. گوتی: له‌ یادت نه‌چی تۆش له‌ هاوڕێكانت به‌جی ماوی. گوتم: به‌لی: راست ده‌كه‌ی وایه. بۆ خاتری خوا دوعام بۆ كه تا بیان گه‌می. پووی كرده‌ ئاسمان و له‌سه‌ر خۆ شتیکی وت: جا نازانم چۆن بوو خه‌وم ئی كه‌وت یان بی هۆش بووم نازانم، كاتی هاتمه‌وه سه‌رخۆ، ته‌ماشام كرد له‌گه‌ل

دیمه نی مهرگ

کاروانه کهم و سواری و شترم، گویم له هاو پیکم بوو گوتی: ئیبراهیم وریا به نه که ویه خواری؟ کاتی ته ماشام کرد کوپه دیار نیه، نازانم نه ناسمان هلیکیشا، نه نهرز قوتی دا. له دواي برینی نهو ریگا دووره کاتی چوینه ((مه که)) و چومه چه رهم ته ماشام کرد کوپه که په رده ی که عبه ی به ده ست گرتبوو ده گریا و نهو شیعرانه ی ده خوینده وه. ده ی گوت: من په رده ی که عبه ده گرم و زیاره تی مائی خوا ده کهم، به لام نه وه ی له دلّم دایه تو باشی ده زانی. من بو مائی خوا به پییان ها تووم و ئیستیفادهم له هیچ وه سیله یه که نه کردوه، له گه ل نه وه شدا که ته مه نم که مه عاشقی دل له ده ست دراوی توّم. له وکاته وه که نه مده زانی عیشق چیه بو تو دم رم. نه گهر خه لک به هو ی خه تایه که وه که له و ریگایه دا له من پروی دابی و لوّمم بکه ن قسه م نیه، چونکه ده زانم له مه دره سه ی عیشقدا تازه واریدم. نه ی خویه! نه گهر کاتی مردنم ها تووه عه بیی نیه، چونکه ده توانم له شه رابی وه سلئی تو به هر مه مند بيم. له پاشان بی ئیختیار سه ری وه سوجه کرد. ده لی: من هر ته ماشام ده کرد، له پاشان چووم رام وه شانده وفاتی کردبوو.

زور نارچه ت بووم چوومه وه له له مه نزله کهم دوو نه فه رو کفنم له گه ل خوم هینا له هو ی نه مابوو، له حاجیانم پرسى، که س نه ی زانی چی لی ها تووه. گوتم: له وانیه خوا له پیش چاوی خه لکی شار دینته وه چوومه وه خوم لی که وت، له خه وه که مدا کوّمه لیکم خه لک دی نهو له پیش هه موویانه وه بوو، لیباسیکی زور به نرخى له بهر دابوو، نووری له ناو چه وان ده باری، گه تم: تو فلان کوپی؟ گوتی: به لی: گوتم: تو نه مردی؟ گوتی: بو چی؟ مردم. گوتم: بو کفن و دفنت زورت لی گه رام نه م دی یه وه. گوتی: نه ی ئیبراهیم! نهو که سه ی که منی له شاری خوم دوور خسته وه و عاشقی خو ی کردم و له خزم و که س و کاری جودا کرده وه، کفن و دفنی کردم نه ی هیشت پیویستم به که سی تر بی. پرسیم: له دواي مهرگ خوا چونی ره فتار له گه ل کردی؟

دیمه‌نی مهرگ

عەررم مرد خوینیه، سه‌سودی مس سه‌سوی و سه‌بیا ساره‌رووی دیداری سوم هه‌یه. فه‌رمووی: تو به‌نده‌ی راسته‌قینه‌ی منی و چی داواکه‌ی بی‌ دلایت ناکه‌م. عه‌رزم کرد ده‌مه‌وی شه‌فاعه‌تم بو ئه‌و که‌سانه قبول که‌ی که‌ هاو عه‌سری خو‌من. فه‌رمووی: ئه‌وا قبولم کرد.

ئیه‌راهم ده‌لی: له پاشان بو خوا حافیزی ده‌ستی هینا و هه‌به‌ر هاتم. تا له حه‌ج بوومه‌وه زۆرم بیر ده‌کرد. له گه‌رانه‌وه‌دا کاروانیه‌کان ده‌یان گوت: ئه‌ی ئیه‌راهم! ده‌ستت چه‌ند بو‌نیکی خوشی ئی دی. ده‌لین: تا وه‌فاتی کرد ئه‌و بو‌نه خوشه‌ی له ده‌ستی هه‌ر ده‌هات.

حیکایه‌ت

شیخ ئیه‌راهمی خه‌واس رضی الله عنه ده‌فه‌رمووی: جارێک ده‌چووم بو حه‌ج کو‌مه‌لێکی زۆر بووین له پێگادا خه‌یالم هاته سه‌ر ئه‌وه به جێیان بێلم و به ته‌نیا برۆم، له‌به‌ر ئه‌وه پێگای ئه‌وانم ته‌رك کردو به پێگایه‌کی تر دا پویشتم. سی شه‌وو پوژ به‌ته‌نیا پویشتم بیرم له خواردن و خواردنه‌وه نه‌ده‌کرده‌وه و هه‌ج پێویستی تریشم نه‌بوو. له‌پاش سی شه‌وو پوژ، تووشی دارستانیکی زۆر دلگه‌رو سه‌وز بووم، ئه‌نواعی میوه‌و گۆلی په‌نگاو په‌نگی ئی بوو، سه‌رچاوه‌یه‌ک له ناوه‌پاستیدا هه‌لده‌قۆلی، به‌چاو پێکه‌وتنی مات بووم و وام زانی چوومه به هه‌شتێکه‌وه. له‌و فکرو خه‌یاله‌دا بووم چاوم به جه‌ماعه‌تێک که‌وت و ئینه‌یان وه‌ک ئینسان بوو، بال‌ا پووشی په‌شمینه‌یان له‌به‌ر دا‌بوو، پارچه‌یه‌کی جوانیان له پشت به‌ستبوو. ده‌وره‌یان دام و سه‌لامیان کردو جوابی سه‌لامه‌که‌م دا‌نه‌وه‌و گوتم: ئیوه له کو‌ین و من له کو‌یم؟ وام زانی ئه‌وان ئه‌جینه‌ن له‌و کاته‌دا یه‌کیان گوتی: ئیمه ئیختیلافمان له مه‌سه‌له‌یک په‌یدا کردوه، ئیمه له‌و ئه‌جینه‌نه‌ین که‌ له شه‌وی به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌دا گو‌یمان له

دیمه‌نی مهرگ

قورنان خویندنی پیغمبەر ﷺ بوو، دەنگی خووشی پیغمبەر ﷺ له هه‌موو کارێکی دنیاوی گیرایه‌وه و خوای ته‌عالا ئه‌و جیگایه‌ی بۆ رازاندینه‌وه.

گوتم: به‌ینی ئیره‌و ئه‌و جیگایه‌ی که له هاورپیکانم هه‌لبراوم چه‌نده؟ یه‌کیکیان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو گوتی: ئه‌ی ئه‌بو ئیسحاق! هیچ کارێکی خوا بێ حیکمه‌ت نیه، تۆو یه‌کی تر نه‌بێ هیچ ئاده‌میزادێک تا ئیستا نه‌هاتۆته ئیره، ته‌نیا کوپیک هاتۆته ئیره و ئه‌ویش لیڤه وه‌فاتی کردووه، ئه‌وه قه‌بره‌که‌یه‌تی. ته‌ماشای قه‌بره‌که‌م کرد له ته‌نیشته‌ حه‌وزیک بوو، ده‌وری قه‌بره‌که هه‌موو گۆلی بۆن خووش و په‌نگاو په‌نگ بوو تا ئه‌و کاته ئه‌و جوڤه گۆلانه‌م نه‌دی بوو. ئه‌جینه‌که گوتی: لیڤه‌وه تا لای کاروانیه‌کان چه‌ند مانگه ریگایه. گوتم: باشه باسی ئه‌و کوپه‌م بۆ بکه. یه‌کیکیان گوتی: پوژیک له پوژان ئیمه له قه‌راغ ئه‌ حه‌وزه دانیشتبووین باسی عیشقمان ده‌کرد، ئه‌وکاته لاویک هات و سه‌لامی کردو جوابمان دایه‌وه گوتمان: له کوپه‌وه هاتوی؟ گوتی: له شاری نه‌یشاپووره‌وه. گوتمان: چه‌ند پوژه له‌ویوه هاتوی؟ گوتی: حه‌وت پوژه. گوتمان: بۆ چی له نه‌یشاپوور پویشتی؟ گوتی: له‌به‌ر مه‌عنا‌ی ئه‌و نایه‌ته که خوای گه‌وره له سوڤه‌ی ((زم)) دا فه‌رموویه‌تی ﴿وَإِنبِرُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ ﴿٥٤﴾ الزمر: ٥٤ بگه‌رینه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگاره‌و سه‌ری ته‌عزیمی بۆ دانه‌وینن له‌پیش ئه‌وه‌دا تووشی عه‌زاب ببن و که‌س فریاتان نه‌که‌وی. گوتمان: گه‌رانه‌وه چیه‌و عه‌زاب چیه‌؟ کاتی ده‌ستی کرد به‌ باسی عه‌زاب نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی لی‌داو وه‌فاتی کردو لیڤه‌مان ناشت.

ده‌فه‌رمووی: به‌ بیستنی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته واقم و پراوو چوومه سه‌ر گۆڤه‌که‌ی، ته‌ماشام کرد ده‌سته گۆلیکی نی‌رگه‌ز له سه‌ر گۆڤه‌که‌ی بوو، له له‌وحی‌کیش

دیمه‌نی مهرگ

نووسرابوو((هذا قبر حبيب الله قتيل الغيرة)) ئه‌وه گۆرى دۆستى خوياره
كوشته‌ى غيره‌ته. له گه‌لاى نيرگزه‌كه‌ش مه‌عناى گه‌رانه‌وه بۆ لاى خوا
نووسرابوو. بۆم به‌يان كردن زۆر پى خوشحال بوون و جه‌زه‌به‌يان گرت. كاتى
هاتنه‌وه‌سه‌ر خو گوتيان: ئيشكاله‌كه‌مان هه‌ل بوو، ده‌فه‌رمووى: خه‌وم ئى
كه‌وت و كاتى وه‌خه‌به‌ر هاتم له لاى مزگه‌وتى هه‌زه‌تى عايشه‌ رضى الله عنها
بووم له نزيك ((مه‌كه‌ه)) ده‌بينم چه‌پكه گولييك له‌ناو لىياسه‌كانم دايه‌ تا
ساليك لام بوو په‌نگ و بۆنى نه‌گۆرaboو.

هيكايه‌ت

شىخ هه‌سه‌نى سه‌پراج ده‌فه‌رمووى: جاريك ده‌چووم بۆ هه‌ج، كاتى ته‌وافى
كه‌عبه‌م ده‌كرد چاووم به‌ ئافره‌تيكى زۆر جوان كه‌وت ده‌تگوت: مانگه
ده‌دره‌وشى: بى ئىختيار گوتم: به‌خوا تا ئيمرو زنى وا جوانم نه‌ديوه، دياره
ئو ژنه‌ قه‌ت غه‌مى نه‌ديوه و په‌نجى نه‌كيشاوه.

كاتى گووى له قسه‌كانم بوو گوتى: به‌خوا زۆر غه‌مبارم و دلم برينداره‌و كه‌سم
نيه شه‌ريكى غه‌مانم بى. گوتم: بۆ چييت ئى قه‌وماوه؟ گوتى: مي‌رده‌كه‌م
مه‌پيكي سه‌ر بېرى دوو كوپى بچوكم ياريان ده‌كرد. منداليكى شيره‌خۆره‌شم
به باوه‌شه‌وه بوو. خه‌ريكى گوشته‌كه‌ بووم يه‌كى له دوو كوپه‌كه‌ به‌وى تر
ده‌لى: ده‌زانى باوكم مه‌ره‌كه‌ى چۆن سه‌ر بېرى؟ گوتى: نازانم. گه‌وره‌كه‌يان
ئه‌وى له‌خۆى بچوكترى راكيشاوه سه‌رى بېرى، له ترسان راي كردو گورگ
خواردى. باوكى وه‌دواى كه‌وت ئه‌ويش له تينوان مرد. كوپه‌ شيره‌خۆره‌كه‌م
داناو چوومه به‌رده‌رگا چاوه‌روانى مي‌رده‌كه‌م بووم. تا چوومه ژووره‌وه
منداله‌كه‌ به‌ گاگۆلكى چوو بوو مه‌نجه‌له‌ ئاوى وه‌سه‌ر خو گي‌رaboو كولوكۆى
دا مردبوو. كچيكيشم له مالى مي‌ردى بوو كه‌ ئه‌و خه‌به‌ره‌ى بيست بوو
سه‌كته‌ى كردو مرد. ئه‌وه‌يه به‌سه‌ره‌اتى من كه‌ ئىستا به‌ ته‌نيا ماومه‌وه.

دېمەنى مەرگ

گوتم: چۆن خۇت بۇ ئەو ھەموو ناپرەھەتتە پارگرت؟ گوتمى: ئەوھى بىر لە خۇپراگرتن و خۇپرانەگرتن بىكاتەوھ دەزانى فەرقیان زۆرە. سەبرو خۇپراگرتن پاداشتى زۆرەو بى سەبرى بى سەرئەنجامە. جا ئەو سى شىعرەى خویندەوھو پۇيشت. گوتمى: سەبرم گرت چونكە سەبر باشتىن پال پىشتە، ئەگەر بى سەبرى فايدەى بوایە بى سەبر دەبووم، من لەسەر چەند مووسىبەتیک سەبرم گرتوھ، ئەگەر ئەو مووسىبەتانە تووشى كىو بوونايە پارچە پارچە دەبوو. بەرگرم لە فرمىسكەكانم كرد تا بە چاومدا نەيىنەتە خوارەوھو ھەلپزىنە سەر دلم.

ھىكايەت

زوحاكى كورى موزاحيم رضي الله عنه دەيفەرموو: جارئك شەوى جومعه زۆر پووناك بوو ويستم بچم بۇ مزگەوتى جاميعەى شارى ((كوفە)). لە ھەوشى مزگەوت لاويكم دى سەرى وھ سوجدە كردبوو دەگريا، گوتم: رەنگە ئەو كورە ئەوليا بى؟ چوومە نزيكى بزائم دەلى چى. دەى گوت: ئەى خواى گەرە! تەنيا ئوميدم بە تويە ، خۆزگەم بە ھالى ئەو كەسە ھەر پەزاي توى دەوى. خۇش بە ھالى ئەو كەسە كە شەو بە ترسى تۆوہ پۇژ دەكاتەوھو مووسىبەتى خوى عەرزى تۆ دەكاو نەخۇشيبەكى غەيرى نەخۇشى عيشقى توى نيە و لە شەوى تاريكدا بە تەنيا داواى يارمەتيت لى دەكاو توش بى دللى ناكەى. كاتى ئەو قسانەى دەکرد فرمىسكى ھەلدەوھراندىن. كە ئەوھم لى دى زۆر بەزەييم پيدا ھات و دەستم كرد بە گريان. ئينجا واى قسە دەکرد دەتگوت نوورىكى ديوھو گوئى لە دەنگىكە كە دەلى ئەى بەندەى من! من لە لاتم، تۆ لە ژىر چاودىرى مندای، ئەوھى دەى لىنى ناگام لىيە، مەلانىكەى من موشتاقى دەنگى تۆن و لە ھەموو گوناھەكانت خۇش بووم.

دیمه‌نی مهرگ

زوحاک ده‌فهرمووی: سه‌لامم ئی کردو وه‌لامی دامه‌وه‌و گوتم: خوی ته‌عالا له‌و شه‌وه تاریکه‌دا به‌ره‌که‌تت به‌سه‌ردا ببارینی و په‌حمت پی بکا نه‌تۆ کیی؟ گوتی: نه‌من راشیدی کوپی سوله‌یمانم. کاتی ناوه‌که‌م بیست فه‌وری ناسیم، چونکه زۆر شتم له‌باره‌یه‌وه بیستبوو، زۆرم ئاره‌زوی دیداری بوو، تا ئیمپرو خوا کرده به‌ خزمه‌تی گه‌یشتم. داوام ئی کرد به‌یئلی له‌ خزمه‌تیدا بم، فه‌رمووی: نه‌وه زۆر زه‌حمه‌ته، چونکه نه‌وه‌ی له‌ موناجاتی خالقی له‌ززه‌ت به‌ری چۆن ده‌توانی ئولفه‌ت به‌ مه‌خلوقه‌وه بگری فه‌رمووی: به‌خوا نه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ موشایه‌خی رابردو به‌ لاماندا رابری: ده‌لی خه‌لکی ئیستا باوه‌ری به‌ پۆژی قیامه‌تیش نیه، نه‌وه‌ی گوت و ون بوو، نازانم چوو بۆ ئاسمان یا چوو زۆر زه‌مین. زۆرم په‌رۆش بوو، له‌به‌ر خوا پارامه‌وه تا نه‌مردووم جاریکی دی بیبینم.

به‌ ریکه‌وت چوو بووم بۆ چه‌ج، ته‌ماشام کرد له‌ ژیر سیبه‌ری دیواری که‌عبه له‌ناو کۆمه‌لیک خه‌لک دانیشتوو سه‌وره‌ی ((انعام))یان ده‌خوینده‌وه، که چاوی به‌ من که‌وت زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و فه‌رمووی: نه‌وه لوتفی عوله‌مایه‌و ئه‌ویش ته‌واو زوعی ئه‌ولیا بوو. ئینجا هه‌ستا ده‌ستی له‌ نه‌ستۆ کردم و فه‌رمووی: تۆ له‌ خوات داوا کردبوو که له‌ پیش مه‌رگتدا چاوت به‌ من بکه‌وی؟ عه‌رزم کرد به‌لی: قوربان! دووعام کردبوو، فه‌رمووی ((الحمد لله‌ علی ذلک)) عه‌رزم کرد خوا ره‌حمت پی بکا تکات ئی ده‌که‌م نه‌وه‌ی نه‌و شه‌وه دیبوت یان بیستبووت بۆم یاس بکه. به‌ بیستنی نه‌و قسه‌ی من زۆر به‌ توندی نه‌راندی لام وابوو په‌رده‌ی دلی دپاو بی هۆش که‌وت، نه‌وانه‌ی لای بوون و قورئانیان ده‌خویند بلاوه‌یان ئی کرد. کاتی وه‌هۆش هاته‌وه فه‌رمووی: براکه‌م! تۆ نازانی له‌و کاته‌دا که ئه‌سپاریکی خوا ئاشکرا بکه‌ن دلی دۆستانی خوا چه‌ند ده‌ترسی؟

دیمه نی مهرگ

گوتم: باشه ئەوانه کی بوون که قورئانیان له لا دەخویندی؟ فەرمووی:
ئەوانه کۆمەڵیک ئەجننه بوون لەبەر ئەوەی دەیان ناسم ریزیان ئی دەگرم و
هەموو سالیك له گەل من دین بو حەج و قورئانم بو دەخوینن. ئەوجا
مەرەخەسی کردم و فەرمووی: خوا هۆی مولا قاتمان له بەهەشت پیکهوه بو
ساز بکا که له بەهەشتا نه لیک جیا بونوه ههیه، نه زەحمەت، نه پەنج ههیه،
نەغەم، ئەوەی گوت و له پیش چاوم ون بوو له پاشان چاوم پی نه که وتەوه.

دورسی شهش

حیکایه‌ت

محهمه حوسه‌ینی به‌غدادی رضی الله عنه ده‌فهرمووی: جاریک چووبووم بو حه‌ج، له‌ناو بازاری ((مه‌که)) پیره‌می‌ردیکم دی ده‌ستی کچیکی گرتبوو، هه‌رچه‌ند کچه‌که زور کزو په‌نگ په‌ریو بوو، به‌لام نوورانی بوو، کابرای پیره به‌ده‌نگی به‌رز دهی گوت: کییه‌ ئه‌و کچه‌م ئی بکری؟ کی یه‌ ئه‌و کچه‌ی خوش بوی؟ کی یه‌ بیست دره‌م نرخ‌ی بداو به‌و شه‌رت‌ه‌ی لای که‌س من به‌ تاوانباری عه‌یبه‌کانی دانه‌نی. چوومه لای گوتم: نرخه‌که‌م زانی، به‌لام بزانه‌م عه‌یبه‌کانی چین؟ گوتی: ئه‌و کچه‌ شینه. هه‌رکاتی غه‌می بوو ته‌واوی شه‌و نویت‌ده‌کا و به‌ پوژ به‌ پوژوو ده‌بی، نه‌ نان ده‌خوا نه‌ ئاو ده‌خواته‌وه‌و هه‌ر پینی خوشه‌ به‌ ته‌نیا بی؟

که‌ ئه‌وه‌م بیست کچه‌که‌م زور خوش ویست، کریم و بردم بو مه‌نزه‌که‌م. ته‌ماشام کرد سه‌ری به‌ردابوه‌وه، له‌ پاشان سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌و گوتی: ئاغا! خه‌لکی کوئی؟ گوتم: عی‌راقیم. گوتی: کام به‌شه‌ی عی‌راق؟ ((به‌سه‌ره)) یان ((کوفه)) گوتم: نه‌ به‌سه‌ره نه‌ کوفه. گوتی: که‌واته‌ به‌غدایی؟ گوتم: به‌لی: له‌ خوشیان هاواری کردو گوتی: به‌غدا شاری عابیدانه، شاری زاهیدانه، زورم لا عه‌جاییب بوو که‌نیزه‌کین که‌ ده‌ستاو ده‌ست هاتووو چون‌ ئاگای له‌ زاهیدان و عابیدانه؟ به‌ گالته‌وه‌و گوتم: له‌ناو ئه‌و عابیدانه‌دا کامه‌یان ده‌ناسی؟ گوتی: مالیکی کوپی دینار، بیشری حافی، سالحی مه‌ری، ئه‌بوو حاته‌می سه‌جستانی، مه‌عرووفی که‌رخ‌ی، محهمه‌دی کوری حوسه‌ینی به‌غدادی، رایبعه‌ی عه‌ده‌وی، شه‌عوانه‌و مه‌یموون ده‌ناسم. گوتم: تو چون‌ ئاگات له‌ ئه‌حوالی ئه‌وانه‌یه؟ گوتی: ئه‌ی جه‌وان! چون‌ ئه‌حوالی ئه‌وانه‌ ئاگادار نابم؟

دیمه نی مهرگ

به خوا ئه وانه ته بیبی دلانن، نه وان ریگا نیشاندهری عاشقانن و عاشقان به مه عشوقیان ده گه یه یینن.

نینجا نه و شیعرانه ی خوینده وه که ده لی: نه وانه بیریان لای خوییه و بیر له که سی تر ناکه نه وه و ته نیا مه قسودیان هر خوییه و ره زابوونی خوییه، نه کاریان به دنیا یه و نه به خوشی دنیا، نه له زه تی خواردنی خوش و نه خوشه ویستی نه ولاد رایان ده کیشی نه زوری مالی دنیا و نه لیباسی جوانیان به خه یال دا دی.

له پاشان گوتم: نه ی کچه! نه من محمه دی کوری حوسه یینی به غدادیم گوتم: له خوام ده خواست له جیگایه گ تو ببینم. نه و ده نگه خوشه ت چی لیها ت که ده لی موریدانت پی زیندوو ده کرده وه و چاوی گوئی گران ت پروناک ده کرده وه؟ گوتم: تو خوا هیندیکم قورئان بو بخویننه. کاتی ده ستم کرد به بسم الله، هاواری کرد و بی هوش بوو. که میکم ناو به دم و چاو دا کرد تو زیک با شتر بوو گوتم: نه وه ی به بیستنی ناوی وی ناوای به سه ر بی؟ ده بی له به هه شتا نه و ببینی حالی چون بی؟ جا گوتم: خوی ته عالا رحمت پی بکا، دووباره بیخویننه، نه و نایه ته ی سووره ی ((جاثیه)) م بو خوینده وه که ده فه رموی ﴿

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ الجاثية: ٢١ نایا نه وانه ی که خه راپه ده کن و و ابیره ده که نه وه که له ژیان و مردندا وه ک ئیمانداران و کرده وه چاکن؟ وانیه و نه و بوچوونه یان غه له ته. که نه و نایه ته ی بیست گوتم: شوکر بو خوا که من نه غه یری خوام په رستوو، نه بتیکم ماچ کردوو. ده ی بخویننه خوا رحمت پی بکا. جا نه و نایه ته ی سووره ی (کهف) م بو خوینده وه که ده فه رموی ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ

دیمه‌نی مهرگ

فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ الكهف: ٢٩ واتا نيمه ناماده‌مان کردووه بؤسته‌مکاران ناگريک که سهراوپه‌رده‌ی ئه‌و ئاگره ده‌وری ئه‌وانی داوه‌و نه‌گه‌ر داوی ئاو بکه‌ن ئاویکی وه‌ک مسی توواوه‌ی داغیان ده‌دریتی و ده‌م و چاویان ده‌پرژینی و به‌راستی خواردنه‌وه‌یه‌کی خراپه و جیگایه‌کی ناخوشه‌ ناگر.

گوتی: تو ده‌لی خوٚت نا ئومید کرد، با هه‌میشه دلت له به‌ینی خوٚف و ره‌جا دابی، ره‌حمه‌تی خوات لی بی بخوینه، ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌ی ((عبس)) و سووره‌ی ((قیامت)) م بؤ خوینده‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ عبس: ٣٨ - ٣٩ . ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ رَبَّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ القیامة: ٢٢ - ٢٣ واتا له‌و پوژی قیامه‌ته‌دا چه‌ند ده‌م و چاویک گه‌ش و ده‌م به‌ پیکه‌نین و چه‌ند ده‌م و چاویک پروناکن و ته‌ماشای جه‌مالی خوا ده‌که‌ن. که ئه‌وه‌ی بیست گوتی: ئای چه‌ندم ئاره‌زوی ئه‌و پوژه‌یه که به‌ خزمه‌تی ده‌گه‌م و خوٚی نیشانی دوستانه‌ی ده‌دا.

گوتی: دووباره بخوینه ره‌حمه‌تی خوات لی بی. ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌ی ((واقعه)) م بؤ خوینده‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٩﴾ الواقعة: ١٧ - ١٩ تا ده‌گاته ﴿لَا صَحْبَ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ الواقعة: ٣٨ واتا ده‌گه‌ری به‌سه‌ر ئه‌ه‌لی به‌هه‌شتا چه‌ند غولامیکی پایه‌دار به‌ پیاله‌و مه‌سینه‌و په‌رداغی شه‌رایی که قه‌ت سه‌ری ئینسان نا ئیشینی و سه‌رخوشی نا‌کا و میوه‌ی هه‌لبژارده‌و گوشتی بالنده‌و حوری چا و جوان وه‌ک دانه‌ی مروری یان ده‌دریتی له‌ پاداشتی کرده‌وه‌ی چاکیاندا و قسه‌ی بی مه‌عنا نابیستن سه‌لامی

دېمەنى مەرگ

گەرم نەبى. دادەنىشەن لەبن دارى بى دېك و دارى مۆز و لەسەر فەرشى پاراوه
مىوھى نەبىراھى بەھەشت دەخۆن و لەگەل كچى دەست ئى نەدراوى
ھاوتەمەنى خۇياندا راي دەبوئرن.

ئىنجا پىي گوتم: واديارە تۆش خۆرىت دەست نىشان كردوھ، ئايا بىرت لە
حەقە مارەبىيەكان كردۆتەوھ يان نا؟ گوتم: حەقە مارەبىيەكان شەو نوئۆ
پۆژو گرتن و يارمەتى فەقىروھەزارانە. جا ئەو شىعەرەنى خويندەوھ كە
دەلى.

ئەي ئەو كەسەي كە دەت ھەوى خۆرى نىقاب پۆش نىشانە بكەي، ھەستە و
تەنبەلى وەلانئى و جىھادى نەفس بكە و خۇپاگرەو شەو نوئۆ بكە و بەپۆژو
بە، ئەوھىە حەقە مارەبىيە خۆريان. ئەگەر بە چاوى خۆت لەو كاتەدا بىان
بىنى كە تەماشات دەكەن و لەگەل كچى ھاوتەمەنى خۇيان دەپۆن و مەمكىان
وھك دوو ھەنار لەسەر سىنگيان قوت بوھتەوھ و گەردەنبەندى درەخشان
لەسەر سىنەي نەرم و نۆليان دىت و دەچى و يارى دەكا، تەواوى خۆشى
دنىات لەبىر دەچىتەوھ. ئەو شىعەرەنى خويندەوھ بى ھۆش كەوت. كاتى
ئاوم بە دەم دا كرد تۆزىك ھاتەوھ سەر خۆي و گوتى: لە عەزاب بى پارىزە
چونكە دان بە تاوانەكانم دەنىم و تۆش چا و پۆشىت ئى كردوون، تۆزۆر
بەخشندەو مېھرەبانى. خەلك من بە باش دەزانى، بەلام ئەگەر تۆ عەفووم
نەكەي خراپترىن كەسم، ھىچ چارەم نىھ و ئەوھ نەبى كە ئومىدم بە عەفووى
تۆبى. كە ئەو شىعەرەنى تەواوكرد دووبارە بى ھۆش بوھوھ. كە چووم
تەماشام كرد وەفاتى كردبوو، زۆر نارەھەت بووم، ھەستام چووم خەرىكى
شتى كفن و دفنى بووم كاتى لە بازار ھاتمەوھ دىم كفن كراوھ و عەترى پىا
كراوھ، كفنەكەي سەوز بوو وھك لىباسى خەلكى بەھەشت بەنوور دوو دىپرى
لەسەر نووسرابوو، يەكەمىان ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

دېمەنى مەرگ

يَحْزُونُ ﴿٦٢﴾ يونس: ٦٢ يەنى ئاگادارېن كە ئەولياى خوا ترسيان لەسەر نىە و مەرزوون نابن لە دوا پوژدا.

دەفەرمووى: لەگەل دۇستان بردمان بۇ گۆرستان و نوپژمان لەسەر كردو تەسليم مان كردو سوورەى ياسينم لەسەر خویندو ھاتمەوہ جوجرەكەم.

نۆرم پەروش بوو، دوو پكاتم نوپژ كردو خەوم ئى كەوت. لە خەومدا لەناو باخچەى بۆن خووشى زەغفەرانى بەھەشتدا پياسەى دەكرد، لىباسى ئاوريشمى زپكفتى لەبەردابوو، كەوشىكى سوورى لە پى كردبوو، تاجى گەورەى لەسەر سەر بوو، بۆنى ميسك و عەنبەرى ئى دەھات و ەك مانگو پوژ دەدرەوشا. بانگم كردو گوتم: پراوەستە با بزائم ئەو مەقامە بەرزەت بە چ كردەوہىەك دەست كەوت؟ گوتى: بەھوى پروو خووشى لەگەل فەقيران و زورى ئىستىغفارو لابردنى ناپەھەتى لەسەر پىگای موسلمانانەوہ. ئنجا سى شىعەرى خویندەوہ و گوتى:

ئەوكەسەى شەو بەخەبەر بى و لە شەوقى خدا شەو بەپوژ بكاتەوہ و لەسەر گوناھەكانى بگىرى و شەو بە تەنيا نوپژىكا و لە ترسى عەزابى خوا ئەستىرەكان حىساب بكا. خوا حافىزو يارمەتى دەرى دەبى.

ھىكايەت

دەلین: عادەتى شىخ ئىبراھىمى خەواس رحمۃ اللہ علیہ وابوو كە دەچوو بۇ سەفەر نە بەكەسى دەگوت و نە كەس دەىزانى، ئاقتاوەیەكى بەدەستەوہ دەگرت و دەپویشت. حامىدى ئەسوہد فەرمووى: جارېك لە مزگەوتىك لە خزمەتى دابووم ەك جارن ئاقتاوەكەى بەدەستەوہ گرت و پویشت، منىش بەدوايدا پویشتم تا گەيشتىنە شارى ((قادسیە)) گوتى: حامىدا دەت ھەوى بۇ كوى

دیمه نی مهرگ

بچی؟ عه رزم کرد قوربان وهدوای تو که وتووم، فهرمووی: من دهچم بو ((مهککه)) عه رزم کرد ئینشاء الله منیش دیم بو ئهوی.

له پاشان سی شهوو پوژ کوریک هات له گه لمان شهوو پوژ پیکه وه بووین نویژی نه ده کرد. عه رزی شیخم کرد قوربان! ئه و کوره نویژ ناکا. شیخ لینی پرسى بو نویژ نا که ی؟ گوتی: من نویژم له سه ر نیه، شیخ فهرمووی: بو تو موسلمان نی؟ گوتی: نه خیر، من مه سیحیم و له مه سیحیه تیشدا پابه ندی ته وه کولم. نه فسم لای وابوو له په نا به خوادا کامیله. به لام داواکه م په د کرده وه و هی نام بو ئه و دهشت و بیابانه که خوانه بی که سی لینی ه تا تا قی که مه وه. شیخ که ئه وه ی لی بیست که وته ری و فهرمووی: کارت به سه ر ئه وه وه نه بی و لینی که ری با بی له گه لمان. له گه لمان هات تا گه شتینه ئه و جیگایه ی که ناوی ((بطن مرد)) بوو. شیخ لیبا سه کانی دانا شتنی و له کوره که ی پرسى ناوت چی ه؟ گوتی: ((عبدال مسیح)) شیخ فهرمووی: ئه ی ((عبدال مسیح))! ئیره ده روزه ی ((مهککه)) یه و خواش چوونی کافرانی بو

((مهککه)) قه دهغه کردو وه و له سوور په ی ((تهوبه)) دا فهرمووی ه تی: ﴿

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ ﴿٢٨﴾ التوبة: ٢٨ یه عنی کافر دلیان پیسه نابی بین مزگه وتی ((مهککه)) وه. تو نه فسی خوت تا قی کرده وه حه قیقه تی نه فست بو ئاشکریوو، که واته ناگادار به با یه کی که له ((مهککه)) نه ت بینی و ئیرادت لی بگری مه یه. شیخ حامید ده لی: به جیمان هیشت و چووین بو ((مهککه)) کاتی چووین بو عه ره فات دیم کوره که ئی حرامی به ستوو، هر که ئیمه ی دی هاته پیشه وه، شیخ فهرمووی:

عبدال مسیح! چی پرویدا وه؟ گوتی یا شیخ وا مه لی، عبدال مسیح نیم. به لکو به نده ی ئه و که سه م که حه زره تی مه سیحیش به نده ی ئه و بوو. شیخ فهرمووی: به سه ره اتی خوتمان بو بگری وه. گوتی: له پاش پویشتنی ئی وه کاروانیک

دېمەنى مەرگ

ھات موسلمان بوون ئىحراميان بەست منىش ئىحرامم بەست و ھاتين بۇ ((مەككە)) كە چاوم بە مالى خوا كەوت ھەستەم كەرد دىنى ئىسلام نەبى ئەوانى تر ھىچ نىن، فەورى چوومە ھەمام و موسلمان بووم و لە پاشان ئىحرامم بەست و ھاتم بۇ ەپرەفات لە بەيانىەوہ تا ئىستا لىتان دەگەرېم. فەرمووى: لە دواى ئەوہ ھەمىشە پىكەرە بووين و تا وەفاتى كەرد لەگەل سۇفيان بوو.

ھىكايەت

بالتول ﷺ دەفەرمووى: جارېك بە يەكېك لە خىابانەكانى ((بەسەر)) دا دەپرۇيشتەم: چاوم بە چەند مندالىك كەوت يارىان بە گويزو بادام دەكرد. لە نزىك ئەوانىش ، كورپكى بچووك بە تەنيا دەگريا. چووم گوتم: كورم! مەگرى من گويزو بادەمت بۇ دەكرم تا بچى يارىان لەگەل بكەى. بە لۇمەوہ تەماشاي كەردم و گوتم: ئەى ئەحمەق! تۇ لات وايە ئىمە بۇ يارى كەردن ھاتووينەتە سەر دنيا؟ گوتم: ئەى بۇچى ھاتووينەتە سەر دنيا؟ گوتم بۇ كەسپى عىلم و عىبادەت. گوتم: خوا تەمەنت درىزكا ئەو قسانە لەكوئى فېر بووى. گوتم: خواى گەورە لە سوورەى ((المؤمنون)) دا دەفەرمووى: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ ﴿١١٥﴾ المؤمنون: ١١٥ ئايا وازەن دەبەن كە ئىوہمان بە خۇرايى درووست كەردوہ؟ گوتم: كورم! ديارە تۇ زانايەكى گەورەى، ئامۇزگار يەكەم بكە، لەوہ لأمدا ئەو چوار شيعرەى خویندەوہ كە دەلى:

تەمasha دەكەم دنيا دەپرېتەوہ ئەو كەسەى لە دنيا دا دەژى لەسەر پۇيشتەنە. كەواتە نە دنيا بۇ كەس باقى دەبى و نە كەس بۇ دنيا. وادىتە بەرچا و كە مەرگ و بەدبەختى وەك دوو ئەسپى سەر كىش زۇر بە پەلە دەچن بۇ لای ئىنسان و دەيان ھەوى قاچى بشكىنن. جا ئەى ئەحمەق! تۇ كە عاشقى مالى دنياى زووكە لەو دنيا فانىە شتىك بە دەست بېتە كە لەو دنياى باقى

دیمه‌نی مەرگ

به‌دردت بخوا. له پاش خویندنه‌وه‌ی ئەو شیعراڤه پووی کرده ئاسمان و دەستی بۆ دوعا به‌رزکرده‌وه و فرمیسکی وهك دانە‌ی مرواری هه‌لوه‌رانندن و ده‌له‌رزى و ده‌ی گوت: ئەه‌ی ئەو زاته‌ی شایه‌نی خۆ به‌كم گرتنى ئیمه‌ی و جینگای پشتمه‌ستنى ئیمه‌ی. ته‌نیا تۆی كه ئەوه‌ی ئومیدى به تۆ بى نائومیدی ناكه‌ی و ئاره‌زووی به‌جى دینى.

كه ئەو شیعراڤه‌ی ته‌واو كرد بى هۆش كه‌وت؟ چووم سه‌ریم له‌سه‌ر پانم دانا و به‌فه‌قیانه‌كم تۆزم لى ته‌كاند. كه وه‌هۆش هاته‌وه گوتم: كورم! بۆ ئەوه‌نده ده‌ترسى؟ تۆ ئیستا زۆر مندالى. هه‌یچ گوناخت له ده‌فته‌رى ئەعمالدا نیه. گوتى: بڕۆ به‌ولاوه. من هه‌میشه چاوم له دایكم بوو كه ئاگرى ده‌كرده‌وه له پیندا داری بچووكى پێوه ده‌نان جا داری گه‌وره. ده‌ترسم له‌وه‌ی كه نه‌بادا له‌باتى داری بچووك من به ئاگرى دۆزه‌خه‌وه نین. گوتم: كورپه ئاغا! تۆ فه‌یله‌سوفینكى گه‌وره‌ی تكا ده‌كم ئامۆزگاریه‌كم بكه. ئەو شیعراڤه‌ی خویندنه‌وه كه ده‌لى.

من ته‌واوی كاتى ته‌مه‌نم به‌غه‌فله‌ت گوزه‌رانند. هه‌رچه‌ند فریشته‌ی مرگ به‌دواى مندا ده‌گه‌پى ئەگه‌ر ئیمپرو نه‌مرم به‌یانی هه‌ر ده‌مرم دنیا به‌جى دینم. خۆم به‌لیباسى نه‌رم و ناسك پازاندۆته‌وه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا كه‌قه‌راره له گۆردا بپزى و لیك جیاوه‌بى. ده‌لى ئیستا چاوم له‌و دیمه‌نه‌یه كه به‌ده‌نم له گۆردا ده‌پزى، ئەو هه‌موو خاكه‌م له‌سه‌ر ده‌بى و ته‌واوی جوانیه‌كام له به‌ین ده‌چى.

ته‌نانه‌ت گوشت و پیستم لیك جیا‌ده‌بنه‌وه. ده‌بینم ته‌مه‌نم خه‌ریكه ته‌واو ده‌بى و زۆر له ئاره‌زووه‌كانم پینك نایه‌ن. سه‌فه‌ریكى درێژم له پیشه‌و ئەسپابى سه‌فه‌ریشم ئاماده‌نیه. له‌به‌رامبه‌ر ئەو مه‌لائیکه‌تانه‌ی كه حه‌ره‌سى كرده‌وه‌ی خراپه‌ن خۆم پاگرت و به ئاشكرا گوناهم كردن و زۆر كارى خراپم كرد ئیستا ناكرى تۆله‌یان بكه‌مه‌وه. به‌دزى زۆر گوناهم كرد تا خه‌لك نه‌زانن،

دیمه‌نی مهرگ

به‌لام ئەو هه‌موو گونا‌ه‌ی که ئیم‌پ‌رۆ له پ‌ی‌ش چاوی خه‌لک و‌ن‌ن، به‌یانی لای مالیکی حه‌قیقی ئاشکرا ده‌بن.

دیاره له‌خوا ده‌ترسم، به‌لام زۆرم ئوم‌ید به‌عه‌فووی بوو ده‌مگوت به‌خ‌ش‌نده‌و میهره‌بانه‌و هه‌ر ئەو ده‌توانی خه‌لک عه‌فووکا، بی شک ستایش هه‌ر بۆ زاتی پاک‌ی خ‌وایه‌. ئە‌گه‌ر له‌پاش مردن ه‌یچ به‌لایه‌ک گه‌وره‌تر له‌ پر‌زین و لی‌ک بلا‌وب‌وونه‌وه‌ی به‌ده‌ن نه‌بی و له‌لایه‌ن خ‌واوه‌ مرژده‌ی به‌هه‌شت و ترسی دۆزه‌خ نه‌بو‌وایه‌ دووباره‌ مهرگ و له‌ د‌وای مهرگ بۆ ئاگاداری و گه‌رانه‌وه‌ به‌ خ‌راپه‌ کافی بوو، به‌لام چی بکه‌م عه‌قلم له‌ ده‌ست دا‌بوو.

خۆزگه‌ به‌خ‌ش‌نده‌ی گونا‌ه‌ چا‌وپ‌و‌شی له‌ گونا‌هه‌کانم ده‌کرد. کاتی به‌نده‌یه‌ک گونا‌ه‌ ده‌کا ئا‌گاکه‌ی عه‌فووی ده‌کا. بی گومان من له‌و هه‌موو به‌ندانه‌ خ‌راپ‌ترم که په‌یمانی ئا‌گاکه‌یان شکاند‌وه‌. وه‌ک به‌نده‌ی خ‌ه‌راپ قه‌ول و قه‌رارم با‌وه‌ری پی‌ ناک‌ری. ئە‌ی مه‌ولای من!

ده‌بی کاتی ئا‌گری غه‌زه‌بی تۆ به‌ده‌نم ده‌سووتینی حالم چۆن بی؟ چونکه‌ ده‌زانم که ره‌قه‌ترین به‌رد خ‌وی بۆ سووتانی رانا‌گری، کاتی مهرگ به‌ته‌نیا ده‌مینمه‌وه‌، ده‌چمه‌ گۆزه‌وه‌و له‌ گۆردا به‌ ته‌نیا زیندوو ده‌بمه‌وه‌، و له‌ ه‌یچ جینگایه‌ک که‌س یارو یا‌وه‌رم ناب‌ی. جا له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌ی خ‌وای تاک و ته‌نیا ره‌حم به‌ که‌سینک بکه‌ که به‌ ته‌نیا ما‌وه‌ته‌وه‌.

ب‌ال‌و‌ول ده‌فه‌رم‌و‌ی: بیستنی ئە‌و شیع‌رانه‌ ئە‌وه‌نده‌یان کار تیک‌ردم بی ه‌وش بووم، کاتی هاتمه‌وه‌ سه‌رخ‌و، کوپه‌که‌ له‌وی نه‌ما‌بوو، له‌ مندا‌له‌کانی ترم پرس‌ی ئە‌و کوپه‌ ک‌ی بوو؟ گو‌تیان: تۆ نه‌ت ناس‌ی؟ له‌ ئە‌ولادی ئیمام‌ی حوسه‌ین بوو، گوتم: به‌پ‌راستی گ‌فتوگۆکه‌م زۆر لا‌عه‌جایب بوو، من خ‌ۆم به‌د‌وای ئە‌و دره‌خته‌دا ده‌گه‌ر‌ام، ده‌م‌ویست بزانه‌ که ئە‌و می‌وه‌ی کام دره‌خته‌، به‌پ‌راستی ده‌بی می‌وه‌ی ئە‌و دره‌خته‌ بی خ‌وای ته‌ع‌الا به‌به‌ره‌که‌تی ئە‌و خانه‌واده‌ به‌هره‌مه‌ندان بکا.

حیکایه‌ت

شیخ نه‌بوو سه‌عیدی موسلی رضی الله عنه ده‌فهرمووی: کاتی فه‌تخی کوری سه‌عید له دوا‌ی نویژنی جه‌ژنی قوریان له مزگه‌وت ده‌گه‌پایه‌وه، ته‌ماشای کرد دووکه‌لی برژاندنی گوشتی قوریانی له کوره‌خانه‌ی مالان به‌رزده‌بیته‌وه، ده‌ستی کرد به‌گریان و گوتی: ئه‌ی خو‌شه‌ویستی من! خه‌لک به‌هوی قوریانی کردن له تو نزیك ده‌بنه‌وه، خو‌زگه‌ ده‌مزانی بو‌وه‌ده‌ست هیئانی په‌زای تو چی باشه تا بیکه‌م به‌قوریانی؟ ئه‌وه‌ی گوت و بی‌هوش بوو به‌لادا هات، ده‌فهرمووی: ئاوم به‌ده‌م و چاودا کرد له پاش ماوه‌یه‌ک وه‌هوش هاته‌وه، هه‌ستا پو‌یشت، کاتی گه‌یشته‌ ناو کوچه‌ی شار، پووی کرده‌ ئاسمان و گوتی: خو‌شه‌ویسته‌که‌م! هه‌لگرتنی باری غه‌م و په‌نجی جوداییم و گه‌پانم به‌کوچه‌ی شاراندا ده‌زانی. تاکه‌ی له زیندانی دنیا پام ده‌گری؟ ئه‌وه‌ی گوت و دووباره بی‌هوش بووه‌وه. ئاوم پیدا کرد وه‌هوش هاته‌وه و له پاش چه‌ند پو‌ژ وه‌فاتی کرد.

دیمه‌نی مهرگ

دەرسی جەوت

حیکایەت

یەکی له فەرمانرەوایانی بوخارا که زۆر زالم بوو. غاری به ئەسپەکه‌ی دەکرد، له پێگادا سەگێکی گەپۆلی دی له سەرمان هەندەله‌رزی، زۆری بەزەیی پێدا هاتەوه و بۆی گریا، پووی کردە خزمەت کاریک و گوتی: ئەو سەگە بەرەوه بۆ قەسرەکه‌ی من و تا دەگەریمەوه ناگات لێی بی، کاتی هاتەوه داوای سەگەکه‌ی کردو دەستووریدا له گۆشەیه‌کی قەسر زنجیری کەن و نان و ئاوی بدەنی و به‌شانه‌ی دای هێنن و بالا پۆشی به‌نرخێ پێداوەن و ناگری له نزیك بکەنه‌وه تا سەرما‌ی نه‌بی.

دوو پوژ تێپەری کابرا مرد. پیاویکی گەوره له خه‌یدا چاوی پی کهوت پرسیا‌ری لی کردو گوتی: که مردی چیت به‌سەر هات؟ گوتی: خوای ته‌عالا له‌به‌رامبەر خو‌ی داینام و فەرمووی: تو سەگ بووی و کرده‌وت وهک ئینسانان نه‌بوو، به‌ئکو وهک سەگان بوو، به‌لام به‌ هو‌ی چاکەت له‌گه‌ل ئەو سەگە عه‌فووم کردی، ئەوه‌ی له‌سەرته من بۆت دەده‌مه‌وه.

خواره‌ندی گەوره زۆر به‌ په‌حمه‌و له‌ هه‌موو پاشایه‌ک خاوه‌ن که‌رم تهره‌. ئەگەر چوکت‌رین کرده‌وه ئینسان قبول بکا ئینسان پزگاری ده‌بی. ده‌بی ئینسان هه‌میشه‌ خه‌ریکی په‌زابوونی خوا بی، چونکه‌ نازانی چ کاتی یه‌کی له‌ کرده‌وه‌کانت قبول ده‌کا.

حیکایەت

عبدالله ی کورپی عه‌بباس رضی اللہ عنہ ده‌فەرمووی: قاپوون کورپی مامی حه‌زرتی موسا علیه‌ سلام بوو، له‌ زانیاری دنیا‌یدا زۆر پێشکه‌وتوو بوو، حه‌سوودی به‌ حه‌زرتی موسا ده‌برد، پوژیک حه‌زرتی موسا فەرمووی: خوای گه‌وره

دیمه‌نی مهرگ

ئەمەری فەرموو: زەکاتت ئی وەرگرم. قاپوون گوتی: نای دەم بە خەلکی گوت: ووریا بن موسا دەی هەوی بە بەهانی زەکاتەوه پارە کەتان ئی بستینی. موسا گوتی: نوێژبەن نوێژتان کرد، چەند دەستووری تری دا بە قسەتان کرد. ئیستاش دەیه‌وی زەکاتتان بەسەردا بسەپینی. خەلکە کە گوتیان: ئیمە قبوولی ناکەین تۆ بیریکی لیبکەوه و چاره‌یه‌کی بۆ بدۆزەوه. قاپوون گوتی: شتیکم بە خەیاڵدا هاتوووه و نەخشەم ئەوه‌یه ئافره‌تیکی فاحیسه‌ پازی بکەین کە هاواریکا و بلی: موسا زینای لەگەڵ کردووم.

خەلک بە وەعدە ی پاره‌یه‌کی زۆر ئافره‌تیکیان پازی کرد کە بەدرۆ ئەو قسە بلازۆه‌کا، کاتی ئافره‌ته‌کە وەعدە ی دا، قاپوون چوو لای حەزرتی موسا و گوتی: تەواوی بەنی ئیسرائیلییه‌کان کۆوه‌کەو هەر دەستووریکی کە لە لایەن خواوه‌ بۆت هاتوووه‌ پێیان راگەیه‌نه‌.

حەزرتی موسا علییه‌ سلام پێش نیهادەکە ی قبول کرد، هەموو بەنی ئیسرائیلییه‌کانی لە دەوری خۆی کۆوه‌کرده‌وه. کاتی هەموویان کۆبونه‌وه حەزرتی موسا دەستی کرد بە باسی بەیانی ئەحکام و یاسای دینی و فەرموی: خۆی تەعالا فەرمانی داوه‌ کە تەنیا ئەو بپەرستن و شەریکی بۆ قەرار نەدەین و لەگەڵ خزم و کەس و کاری خۆمان میهرەبان بین. ئەوه‌و چەند یاسایه‌کی تریشی بەیان کرد. تەنانەت ئەوه‌شی فەرموو: کە ئەگەر ژن و پیاویک ژن و میرد بن و زینا بکەن دەبی‌ پەجم بکړین، کاتی خەلک ئەو حوکمەیان بیست گوتیان: ئەی ئەگەر تۆ زینات کرد چی؟ حەزرتی موسا فەرموی: ئەگەر منیش زینام کرد بەردبارانم کەن. خەلکە کە گوتیان: دەی تۆ زینات کردووه. حەزرتی موسا بەسەر سوورمانه‌وه فەرموی: ئەوه‌ چ قسەیه‌کە دەی کەن؟ من زینام کردووه؟ گوتیان: بەلی قوربان جەنابت زینات کردووه. ئینجا چون ئافره‌ته‌ فاحیسه‌کەیان بانگ کرد و گوتیان: تۆ دەت هەوی لەبارە ی موسا چ بلیی؟ حەزرتی موسا پووی کرده‌ ئافره‌ته‌کەو

دیمه‌نی مهرگ

فهرمووی: به‌خوات سویند ددهم بلی بزاند ده‌لی چی؟ ژنه گوتی: له‌بهر
ئه‌وه‌ی سویندیاندان نابی درۆ بکه‌م. راستی ئه‌وه‌یه که ئه‌وانه وه‌عه‌ده‌ی
پاره‌یه‌کی زۆریان به من داوه تا تو به‌و کرده‌وه خراپه تاوانبار بکه‌م، له
سووره‌تی‌کدا که تو به ته‌واوی له‌و کرده‌وه به‌ری.

کاتی‌ه‌زه‌ته‌ی موسا ئه‌وه‌ی له ئافره‌ته‌که بیست ده‌ستی کرد به‌گریان و
به‌سوجه‌دا که‌وت. له‌سوجه‌دابوو که له‌لایه‌ن خواوه وه‌حی بو‌هات که
ئه‌ی موسا! وه‌ختی گریان نیه، بو‌سه‌رزه‌نیشتی ئه‌وان ته‌واوی زه‌ویمان له
ئیختیاری تونا، هه‌ر فه‌رمان و ده‌ستووریک بده‌ی له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه گۆی
زه‌وی بی‌ئه‌مریت ناکا.

ه‌زه‌ته‌ی موسا سه‌ری له‌سوجه‌ به‌رزکرده‌وه‌و پووی کرده‌ ئه‌رزو
فهرمووی: ئه‌ی زه‌وی! به‌ئه‌مری خوا به‌زه‌ویاندا به‌ره‌خواری: ئه‌رز ئه‌وانی
تا قولاپان برده‌خواری و هاواریان کردو داوای عه‌فوویان له‌ه‌زه‌ته‌ی
موسا کرد ه‌زه‌ته‌ی موسا دووباره‌ فهرمووی: ئه‌ی زه‌وی بیان به‌ره
خواری. زه‌وی تا گه‌رده‌نیان قوتی دان، دووباره‌ هاواریان کردو ه‌زه‌ته‌ی
موسا گۆی نه‌دانی و فهرمووی: بیان به‌ره‌خواری. به‌ده‌ستووو فه‌رمانی
خوا، ئه‌رز هه‌مووی قوت دان.

ئینجا له‌لایه‌ن خواوه وه‌حی کرا بو‌لای ه‌زه‌ته‌ی موسا که ئه‌ی موسا!
ئه‌وانه‌ په‌نای عه‌فوویان بو‌تو هیناو داوای عه‌فوویان ئی کردی، به‌لام تو
گۆیت نه‌دانی و عوزرت ئی قبول نه‌کردن. خوای گه‌وره‌ فهرمووی: قه‌سه‌م به
گه‌وره‌یی خۆم ئه‌گه‌ر له‌بهر من وه‌پارائایه‌وه‌و داوای عه‌فوویان له‌من بکرده‌یه
عه‌فووم ده‌کردن.

حیکایه‌ت

ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەفەرموی پینگەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: ھەزەرەتی داود
علیە سلام زۆر خاوەن ھەیا بوو. کاتی لەمال دەچوو دەروو دەرگای
دەدەخست جا دەپۆیی، جارێک کە ھاتووە مائەو دەرگای کردووە تەماشای
کرد پیاویک لە ژوورەو دەدانیشتووە. لە کابرای پرسى ئەتۆچ کەسى؟ کابرا
گوتى: من ئەو کەسەم کە لە پاشایان ناترسم و ئەگەر ئارەزوو بکەم بچمە ھەر
مائیک دەرکەوان ناتوانی پینشم پی بگری. ھەزەرەتی داود فەرمووی: بەخوا تۆ
ئیزپائیلی ھاتووی ئەمری خوام پی راگەیینی، زۆر بەخیر بیی، ئەوہی
گوت و خوئی بە پەردەییەکەوہ پیچاو ھەر لەوی راکشاو ھەزەرەتی قابیز گیانی
کیشا. لەسەر ریواییەتی شیخ (طبرانی) لە ھەزەرەتی ھوسەینیەوہ
رضی اللہ عنہ ریواییەت کراوہ کە لە نەخۆشی وەفاتی پینگەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ھەزەرەتی
جوہرائیل ھات بۆ ئەحوالپرسی بۆ خزمەت پینگەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و پرسى حالت
چۆنە؟ پینگەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: ئەی جوہرائیل بەھوی نەخۆشیەکەمەوہ زۆر
نارەھەتم: لەوکاتەدا ئیزپائیل گەیشتە بەر دەرگا و ئیجازەتی ھاتنە ژوورەوہی
خواست. جوہرائیل گوتى: ئەی موھەمەد! ئەوہ ئیزپائیلە داوای بەخزمەت
گەیشتنت دەکا. فەرمووی: لە پیش تۆدا تا ئیستا ئیجازەتی لە کەس داوا
نەکردووە و لە پاش تۆش پرس بەکەس ناکا. پینگەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: من
ئىجازەتی دەدەم.

جوہرائیل بە ئیزپائیلی گوت و ئیزپائیل ھاتە ژوورەوہ زۆر بە ئەدەب دانیشت
ھەزەرەت صلی اللہ علیہ وسلم راوہستا و لە پاشان عەززی کرد. خوای تەعالا منى بۆ لای تۆ
ناردووە و دەستووری داوہ کە لە ئەمری موبارەکت نەچمە دەر، ئەگەر ئىجازە

دیمه‌نی مهرگ

ده‌فرمووی: تا گیانی پر به‌ره‌که‌تت بکیشم. ئەگەر ئیجازەش نیه نای کیشم. پیغەمبەر ﷺ فرمووی: ئیزرائیل! ئایا دەتوانی ئەوەی دەیلێی بیکە؟ گوتی: بەلێ ئەو پەسوولی خوا خۆی گەرە وای دەستور بە من داوه. ئەوکاتە جویرائیل فرمووی: ئەو پەسوولی خوا، خوا زۆر موشتاکی دیداری تۆیه. جا لەسەر ئەو قسەیه پیغەمبەر ﷺ فرمووی: ئەو ئیزرائیل! دەستووری خوا بەجی بینه. لە پاش وەرگرتنی ئیجازە ئیزرائیل پوچی پر فتوخی موبارەک و پر به‌ره‌که‌تی پیغەمبەری ﷺ له لاشە‌ی جیا کردەوه.

بۇ ھەر جینگایەك بچی مهرگ دەگاتە ئەوی

لە ((خثیمه)) وه ﷺ پێوایەت کراوه که جارێک ئیزرائیل دەچیتە مەجلیسی حەزرتی سوله‌یماين عليه سلام زۆر بە سەر سوورمانەوه تەماشای کابرایەك دەکا که لە مەجلیسی حەزرتی سوله‌یماندا دانیشتوو. کاتی حەزرتی ئیزرائیل پویشت کابرا لە حەزرتی سوله‌یمانی پرسى قوربان ئەوه کى بوو؟ حەزرتی سوله‌یمان فرمووی: ئەوه ئیزرائیل بوو. کابرا گوتی: ئەوه بە جوړیک تەماشای منى دەکرد دەتگوت دەى ھەوى گیانم بکیشی. حەزرتی سوله‌یمان فرمووی: ئیستا تۆ چیت دەوی؟ کابرا گوتی: بم گەیه‌نە هیندوستان. حەزرتی سوله‌یمان ئەمرى کرد ((با)) که هە‌نیگری و بیبا لە هیندستانی دانى. ((با)) کابرای هە‌لگرت و بردى لە هیندستانی دانا. لە پاشان ئیزرائیل هاتەوه خزمەت سوله‌یمان و حەزرتی سوله‌یمان فرمووی: تۆ بۆ وا چاوت دەو کابرایە بېرى بوو؟ گوتی: زۆرم لا عەجایب بوو، چونکە خۆی گەرە ئەمرى بەمن فرموو: گیانی لە هیندستان بکیشم کهچی ئەو لە تەنیشتی تۆ دانیشتیوو.

باسی نیزرائیل و هاوکاره کانی

خوای تهعالا له سوورهی ((انعام)) دا ده فهرمووی: ﴿ حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ ﴾ (١٦) الأنعام: ٦١ تا نه جهل ده گاته سهرتان و یه کیک له فرستاده فریشته کانی ئیمه دی گیانتان ده کیشی و نهو فرستادانه قهت له کاری خوینداپاش و پیشی ناکهن .

"عبدالله" کوپی عه بیاس رضی الله عنه له میانهی ته ففسیری ئسه و نایه ته دا فهرموویه تی: نهو فریشتانهی که لهو نایه ته دا باسی کردون بریتین له بهردهسته کانی نیزرائیل.

وهه بی کوپی منبه ده لی: نهو مه لائیکه تانهی که دین بو لای ئینسان و به دریشی کرده وی ئینسان ده نووسن گیانیشی ده کیشن و له پاشان دهی دن به نیزرائیل که گه وره یانه.

له نه بو هوپه پیره وه رضی الله عنه ریوایهت ده کهن که فهرموویه تی: کاتی خوای تهعالا ئیرادهی کرد چه زه تهی ئادم خهلق بکا، یه کی لهو مه لائیکه تانهی نارد بو سهر زه وی که هه لگری عهرشی خوان تا هه ندیک له خاک به ری و چه زه تهی ئادمی لی دروست کا. کاتی نهو فریشته هات و ویستی گل هه لگری، زه وی گوتی: به خوات سویند ده دم دهستم لی هه لگره و خاکم مه به، چونکه له دواپوژدا به ئاگر ده یسو تینن. فریشته که نه وهی له زه وی بیست و به زه بی پیدا هاته وه و خاکی نه برد و گه رایه وه. کاتی چوو وه باره گای خوا، خوا فهرمووی: کی له به جی گه یاندنی ده ستوری مندا مه نع ی کردی؟ مه لائیکه عهرزی دهوکا نهی خوای گه وره! زه وی به ناوی تووه سویندی دام بو یه خاک نه هینا. ئینجا خوای تهعالا فریشته یه کی تری ده نی ری بو سهر زه وی. زه وی له بهر نه ویش ده پاریتته وه دهستی بو نه با و نه ویش بی خاک

دیمه‌نی مهرگ

ده‌گه‌پیت‌هوه، تا چهن مه‌لایک‌ه به‌وجوره ده‌چن و ده‌گه‌پینه‌وه. له پاشان خوای گه‌وره ئیزرائیل ده‌نی‌ری، به‌لام ئیزرائیل به‌زه‌ی به‌زه‌یدا نه‌هاته‌وه و گوتی: نه‌وه‌ی نه‌منی بو نه‌و کاره ناردووه پیویسته بی نه‌مری نه‌که‌م، له هه‌موو پووی زه‌وی چاک یان خراپ میقداریکی هه‌لگرت و بردی بو خزمه‌ت خوا. به‌ئو‌ی به‌هه‌شت شیلایان کردیان به‌هه‌ویرو هه‌زره‌تی ئاده‌میان لی دروست کرد.

((زه‌هر))یش دووباره ئاوای نه‌قل کردووه و گوتوویه‌تی: یه‌که‌م فریشته ئیسرافیل بووه و دووه‌مینیان میکائیل بووه. ئیبنو مه‌سعود و چهند نه‌سحابه‌ی تر فه‌رموویانه: یه‌که‌م فریشته جوبرائیل بووه و دووه‌م میکائیل بووه.

باسی گیان کیشان

کاتی ئاساری مهرگ له‌که‌سیکدا ئاشکرابی واتا لووتی باریک بی خوار ببیت‌هوه، نه‌م لاو نه‌ولای ناوچه‌وانی چوونه‌وه ده‌ویوه. چه‌رمی دم و چاوی چرچ بوو، ده‌بی له‌سه‌ر لای راست و پوو به‌قیبله‌ رایبکیشن و چاک وایه ئینسانیکی باش به‌ده‌نگی به‌رز له‌لایدا بلی ((اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله))، تا نه‌ویش بیلی، چونکه نه‌و له‌به‌ر نه‌زیه‌تی گیان کیشان ئاگای له‌خوی نیه‌و نه‌گه‌ر جاریکیش بلی به‌سه. جا نه‌گه‌ر له‌پاشان قسه‌ی بی مه‌عنای به‌ده‌مدا هات دووباره ته‌لقینی که‌لیمه‌ی شه‌هاده‌ی بکه‌نه‌وه و سووننه‌ته له‌لای دانیشی و سوورده‌ی یاسینی له‌سه‌ر بخوینی.

سووننه‌ته پیاوانی به‌دین له‌لای نه‌خۆش کووه بن و وه‌کاتی وه‌فاتی کرد گورج تا له‌شی گه‌رمه‌ چاوه‌کانی پیکه‌وه‌نین و ده‌می هه‌ل‌ده‌ن و بلین ((بسم الله و علی ملة رسول الله. اللهم يسر عليه امره و سهل عليه ما بعده اسعدا بلفاؤك و اجعل ما خرج الیه خيرا مما خرج عنه)). جا ده‌ست و قاچه‌کانی راست بکه‌نه‌و جمگه‌کانی نه‌رم بکرین و جله‌کانی له‌به‌ر داکه‌نن و پشته‌ مائیکی پی

دیمه‌نی مهرگ

دادهن جا بانگی دۆست و خزمانی بکهن تا نویژی مردوی به جه‌ماعهت له‌سه‌ر بکه‌ن. ئە‌گەر قهرزدار بوو قهرزه‌که‌ی بو بده‌نه‌وه‌و زوو خه‌ریکی کفن و دفنی بن. به‌لام له پێش شتندیدا نابێ قورئانی له‌سه‌ر بخوینن.

باسی شتنی مردوو

شتنی مردوو فە‌رزی کیفایه‌یه، جا کاتی ویستیان مردویک بشۆن باش وایه له پێشدا عه‌تر به ته‌خته شو‌زه‌که‌دا بکه‌ن جا له پاشان مردووه‌که‌ی له‌سه‌ر دانینن. باشت‌ر وایه په‌رده‌یه‌ک بگرنه‌وه‌جا مردووه‌که‌ پروت وه‌که‌ن، ده‌بی به‌ده‌نی له ناوکییه‌وه تا ئە‌ژنۆیانی داپۆشن. له پاشان له‌فاه‌یه‌ک له ده‌ست بکاوه‌وپه‌تی پاک وه‌کاوه‌ده‌ست نویژی بگرێ. به‌لام ئە‌گەر مردووه‌که منداڵ بوو، ده‌ست نویژی ناوی. ده‌ست نویژگرتنه‌که‌شی ناوا ده‌بی، له پێشدا ده‌م و چاوی بشوا جا ده‌سته‌کانی له‌گه‌ڵ ئانیشک بشۆ، ئنجا مه‌سحی سه‌ری بکه‌ جا قاچی راستی و قاچی چه‌پی بشۆ، له پاشان ئاوی له ده‌م و لووتان وه‌رده.

هه‌ندی‌ک له زانایان فە‌رموویانه ده‌بی به په‌رۆیه‌کی ته‌ر ده‌م و لووت و ددانه‌کانی پاک بکریته‌وه. به ئاوی شیلو گه‌رم بپوشۆ. ئە‌گەر بو‌ت کرا ((سدر)) بکه‌ ناو ئاوه‌که‌وه‌ جا پینی بشۆ. ئە‌گەر سه‌رو پێشی هاتبوو به سابوون، مووی سه‌رو پێشی بشۆ. جا له‌سه‌ر ته‌نیشتی چه‌پ رایکی‌شه‌و لای راستی سه‌رتابه‌خوار بشۆ. جا بیخه سه‌ر ته‌نیشتی راست و لای چه‌پی بشۆ. جا به پشندا پالی بده‌وه‌و له‌سه‌رخۆ ده‌ستی به سگدا بی‌نه ئە‌گەر شتی ئی هاته دهره‌وه‌ وه‌ی شۆ، ئیتر ده‌ست نویژو غوسلی تازه‌ی ناوی. جا سه‌رو پێشی به‌ شانە دابی‌نه به‌لام نینۆکی مه‌که‌و مووی به‌ر سمیل و بن هه‌نگلی مه‌فوتی‌نه. ئە‌وه‌ی که له ئاوی‌شدا خنکابی ده‌بی هه‌ر بشو‌ری. یان ئە‌گەر بای کردبوو هه‌لامسابوو و نه‌ده‌شورا، ده‌بی هه‌ر ئاوی پێدا بکری واجبە. ئە‌گەر منداڵیک له دایک بوو فه‌وری مرد، هه‌ر ده‌بی بشو‌ری و ده‌بی ناویکی‌شی ئی بندری و له دوا‌ی شتنی نویژی له‌سه‌ر بکری

دیمه‌نی مهرگ

وه ئەگەر مندالێك به مردوویی، یان كه له دایك بوو ئەندامه‌كانی ته‌واو نه‌بوون ئەوه هەر بيشۆو پارچه‌یه‌کی تی وه‌پینچه دفتنی بکه، به‌لام نوێژی ناوی، ئەگەر مردوویك نه‌زانرا موسلمانە یان کافرە یا نیشانه‌ی موسلمانێ پێوه دیار نه‌بوو یا مردووه‌که له ولاتی ئیسلامی بوو ده‌بی وه‌ك مردووی موسلمان ره‌فتاری له‌گه‌ل بکری. ئەگەر یه‌کیك له‌ که‌شتیدا له‌ناو ده‌ریادا مرد نه‌ده‌کرا بین له‌ ده‌روه بینێژن. له‌داو شتێ و کفن و نوێژ له‌سه‌ر کردن شتیکی قورسی له‌ ناوقه‌د بیه‌ستن و بیخه‌نه ناو ده‌ریاوه. ئەوه‌ی مردوو ده‌شوا باش وایه ده‌ست نوێژی بی. ئەگەر پیاویکی له‌ش پیس، یان ئا فره‌تیکی بی نوێژ، یا تازه مندالی ببو یان کافرێك مردوو بشۆن دروسته، به‌لام که‌راهه‌تی هه‌یه. سوونه‌ت وایه ئەوه‌ی مردووه‌که ده‌شوا خزمی مردووه‌که بی. ئەگەر خزمه‌که‌ی نه‌یده‌زانێ مردوو بشوا با یه‌کی موسلمان بيشوا. ده‌بی نه‌و مردووه وه‌ها بشۆری که‌ ناو به‌سه‌ر ته‌واوی به‌ده‌نیدا بپوا، ئەگەر نیشانه‌یه‌کی چاکی به‌ مردووه‌که‌وه دی لای خه‌لکی باسی بکا. به‌لام ئەگەر نیشانه‌یه‌کی خراپی ئی چا و پیکه‌وت باسی نه‌کات.

ده‌بی پیاو پیاو بشوا و ئا فره‌ت ئا فره‌ت بشوا، به‌لام مندال چ کچ بی چ کور دروسته پیاو ئا فره‌ت بيشۆن. دروسته ژن می‌ردی خوی و پیاو ژنی خوی بشوا. به‌لام سوونه‌ته ده‌ست پینچیکیان له‌ ده‌ست دابی تا ده‌ستی له‌ پیستی مردووه‌که نه‌دری. ئەگەر ئا فره‌تیك مردو ئا فره‌تیك نه‌بوو بيشوا. یان پیاویك مردو پیاو نه‌بوو بيشوا. دروست نیه بشۆرین ده‌بی ته‌یه‌مم بکری. به‌لام ده‌ست پینچیک بکاته ده‌ستی تا ده‌ستی وه‌پیستی مردووه‌که نه‌که‌وی. ئەگەر کوریک بمری و باوکی کافر بی باش نیه کورکه‌ی بشوا. باشت وایه موسلمانێك نه‌و کورپه کافرە بشوا. ئەگەر یه‌کیك له‌ رینگای سه‌فه‌ردا مردو ئاو نه‌بوو بيشۆن ته‌یه‌مومی بکه‌ن و نوێژی له‌سه‌ر بکه‌ن. جا ئەگەر ئاو په‌یدا بوو با بيشۆن و دووباره نوێژی له‌سه‌ر بکه‌نه‌وه.

دیمه نی مهرگ

باسی کفنی مردوو

کفن کردنی مردوو فه پزی کیفایه یه. کفنی سوننهت بو پیاو سی پارچه یه که بریتین له شهروالیک و کراسیک و له فافه یه ک. ئەگەر زهرورەت بوو هه موو جوړه پارچه یه که ده کری به کفن. شهروال که ده بی هه موو له شی داپوشی و کراسه که به بی یه خه و فه قییا نه بی و له ملی را تا پییا نی بی و وه له فافه که ش ده بی له سه ری هه و تا قاچانی داپوشی.

بینا له سه ر فه رمایشتی عوله مای موله ناخرین بو عالمی مردوو باش وایه عه مامه شی له سه ر نیخ و لفکه ی به پیشه وه دا به روه دهن، به لام کفنی ئا فرهت بریتیه له پینچ پارچه، کراس و شهروال و سه ریوش و ژیر کراس و له فافه. ئەگەر هه ر شهروال و سه ریوش و له فافه ش بی کافییه. کراسه که ی ده بی له شانیه وه تا قاچی داپوشی. ژیر کراسه که ده بی له سنگیه وه تا ئەژنو و سه ریوشه که ش ده بی دوو بست درێژو دوو بست پان بی شهروال و له فافه کانیش ده بی سه رتا پیا دای پووشن.

له کاتی زهروره تدا بو ئا فرهت دوو پارچه و بو پیاو یه که پارچه کافییه. کوړیک که نزیك به بلوغ بی و کچیک له سه رو بهندی بلوغ بووندا بی و بمرن ده بی وه ک ژنو پیاوی بالغ رهفتاریان له گه ل بکری. بو کوړی زور مندال یه که پارچه و بو کچی زور مندال دوو پارچه کفن به سه. بو پیاوان پارچه ی ئاوریشم و زه عفه ران لی دراو که پراهه تی هه یه. به لام بو ئا فرهتان دروسته. کفنی زور باش ئەوه یه سپی بی، جا کوون بی یان تازه هه ر باشه. ئەگەر مردوو که ده وله مند بوو واریسی که م بوون باش وایه کفنی سوننه تی بو بکری. به لام ئەگەر ده وله مند نه بوو به لام واریسی زور بوون باش وایه زیاده کفنی بو نه که ن.

دورسی ههشتا

چۆنیه تی کفن تیوه بیچان

له پیش هه موو شتی کدا عه تر به کفنه که دا بکه ئنجا نه گهر مردوو که پیاو بوو راسته کفنه که راخه و له پاشان ئه وانی تری به سه ردا راخه و عه تریان پیوه بکه و جا مردوو که یان له سه ر پراکیشه به ئارامی و عه تری پیا بکه و نه گهر کافوور بوو ناوچه وانی و سووتی و دهسته کانی و نه ژنۆیانی و قاچه کانی کافووریان به سه ردا بینه و له پاشان ژیر کراسه که ی له لای چه په وه و جا لای راستی تیوه پیچه و جا ئه وانی تر ئینجا له سه رو ناوه راست و قاچه وه بیان به سه ته.

به لام نه گهر مردوو که ئافره ت بوو له پیشدا له فافه کان و له پاشان سینه به ندو ژیر کراسه که ی پان راخه و عه تریان پیا بکا و ئنجا ئافره ته مردوو که بینه ژیر کراسه ک و کراسه که ی تیوه پیچه، له پاشان پرچه کانی بکه به دوو به شو و هه ر به شه و به لای سینیگی خۆیدا به رده وه و ئنجا سه رپۆشه که ی به سه ردا ده و زولفه کانی و ه بن سه رپۆشه که بخه. ئنجا ده رپیکه ی گری بده و سینه به نده که ی له ژیر باخه له وه بینه ده رو تا نه ژنۆیانی له دوری سینیگییه وه وه پیچه و هه موو به دهنی له له فافه و راسته کفنه که وه وه پیچه.

نه گهر مردوو که پارهی له پاش به جی نه ما بوو نه وه کفنی له سه ر نه وکه سه یه که نه فه قه ی له سه ر نه و بوو له ژیانیدا وه ک باب و باپیرو کوپو میرد. کفنی ژن له سه ر میرد، به لام نه گهر کابرا فه قیر بوو مرد نه وه کفنه که ی له سه ر ژنه که ی نیه، ده بی خه لکی گه ره ک کفنی بکا. نه گهر ریباواریک یان فه قیری ک مردو پارهیان نه بوو ده بی خه لک به یارمه تی کفن و دفنی بکه ن. نه گهر نه و پارهی کوپان کرده وه زیاد بوو ده بی بیده نه وه به خاوه نه که ی. نه گهر خاوه نی

دیمه‌نی مهرگ

نه‌زانرا با بۆ کفنی فه‌قیریکی تری خه‌رج که‌ن. نه‌گهر مردووی فه‌قیر نه‌بوو بیده‌ن به فه‌قیریک.

جه‌دوه‌لی پارچه کفنه‌کان

ئهمدازه	پانی	دریژی	ناوی پارچه
بۆ سه‌رتاپای	له‌گه‌زێکه‌وه تا دوو گه‌ز	دوو گه‌ز	ژێر کراس
چوار گری له ژێر	له یه‌که‌وه تا دوو گه‌ز، کراس گه‌وره‌تر بی	دوو گه‌ز	له‌فافه
له شانپرا تا لای قاچی	گه‌زێک	دوو گه‌زو نیو	کراس یا راسته‌کفن
له باخه‌لیه‌وه تا نه‌ژنۆ	گه‌زێک	دوو گه‌ز	سینه‌ به‌ند
تا هه‌ر جیگایه‌ک بگا	دوازده گری	گه‌زێک	سه‌رپوش

تیببینی: نه‌گهر پارچه‌که چه‌واره یا پازده یا شانزده گری درێژبوو ده‌بی پانیه‌که $\frac{1}{2}$ بی له‌فافه‌که‌ش هه‌ر وا.

له‌وازمی دقن

ژێر کراس سی گری زیاتر له چه‌جمی به‌ده‌نی مردووه‌که بۆ گه‌نجیک له‌ دریژی گه‌زێک بی به‌سه. پانیشی له ناوکه‌وه تا به‌له‌کی، نه‌گهر چه‌واره گری بی به‌سه. به‌لام ده‌بی دوو بن. ده‌ست کیش ده‌بی شه‌ش گری درێژو سی گری پان بن و ده‌بی به‌ئهمدازه‌ی ده‌ست بن.

ئه‌و شتانه‌ی تریش که پیویستن ئه‌وانه‌ن دوو گۆزه، ئافتاوه‌یه‌ک، ته‌خته شورێک، لۆکه، کافوور، گولۆ، تابوت.

بردنی مردوو بۆ گۆرستان

هه‌لگرتنی مردوو بهو جوۆره سووننه‌ته. چوار كهس چوار په‌لی تابوته‌كه له‌سه‌ر شان دانین و برۆن و له پاش ده‌قه‌دهم پۆیشتن جینگا‌كه‌یان بگۆرنه‌وه. له‌وه‌ش چاكتر نه‌وه‌یه كه هه‌لگری جه‌نازه‌له پینشدا لای راستی پینشه‌وه‌ی جه‌نازه‌كه به شانی راست هه‌لگری و له پاش ده‌قه‌دهم پۆیشتن یه‌کی دی بیته جینگا‌كه‌ی و نه‌و بچی لای راستی دواوه له‌سه‌ر شانی دانێ. جا به‌و ته‌رتیبه لای چه‌پی پینشه‌وه به شانی چه‌پ و له‌پاشان لای چه‌پی دواوه به شانی راست هه‌لگری و بهو جوۆره تا ده‌یبه‌نه سه‌ر قه‌بران.

ئه‌گه‌ر مندالیکی شیره خوۆره، یان گه‌وره‌تر له‌سه‌ر ده‌ستان به‌رن بۆ سه‌ر قه‌بران درووسته. له‌كاتی جه‌نازه‌ بردن بۆ سه‌ر قه‌بران ده‌بی تۆزیک به‌ په‌له برۆن، به‌لام نه‌وه‌نده په‌له نه‌كه‌ن جه‌نازه‌كه بکه‌وی، له‌ کاتی بردنی سه‌ر قه‌برانی ده‌بی سه‌ری مردوو‌ه‌كه له پینشه‌وه بی، نابێ خه‌لکه‌كه له لای چه‌پ و راستی مردوو‌ه‌كه برۆن. به‌لکو ده‌بی له دوا‌یه‌وه له‌سه‌رخۆ برۆن تا بیگه‌نی. به‌ پیاده‌ برۆن. باشتره به‌ سه‌یاره‌ش برۆن هه‌ر درووسته به‌لام پینشی كه‌ون كه‌راهه‌تی هه‌یه. ئه‌گه‌ر مردوو‌ه‌كه دراوسی بی یان خزم بی، یان پیاویکی باش بی له‌ گه‌لی بچی بۆ سه‌ر قه‌بران خیری له‌ نوێژی سووننه‌ت زۆرت‌ره. نه‌و كه‌سانه‌ی له‌گه‌ل جه‌نازه‌ده‌چن ده‌بی بی ده‌نگ بن. قسه‌کردن یان به‌ده‌نگی به‌رز دوعا‌کردن و قورئان خویندن كه‌راهه‌تی هه‌یه. کاتی كه‌ گه‌یشتنه ناو گۆرستان له‌ پینش دانانی جه‌نازه‌كه دانیشتن كه‌راهه‌تی هه‌یه. باشتر وایه تا مردوو‌ه‌كه ده‌نیژن دانه‌نیشن. له‌ مالی مردوو، یان له‌ لای جه‌نازه‌كه‌ گریان به‌ ده‌نگی به‌رز، یا ناله‌و شیوه‌ن و لیباس دادپین و قژ پیننه‌وه حه‌رامه. چونکه نه‌وه یاسای زه‌مانی جه‌هاله‌ته‌وه ده‌بی خو‌ی لی پیا‌ریژین. به‌لام له‌سه‌رخۆ گریان حه‌رام نیه. به‌لام به‌هه‌ر حال سه‌برگرتن باشتره.

دیمه نی مهرگ

نابی نافرته له گه ل جه نازه پړوا بو سهر قهبران، نه گهر نافرته تیک به گریه و زاری بی بو سهر قهبران ده بی نه هیلی. باشت وایه که س و کاری مردوو مردوو که هه لگرن به لام نه گهر به کریش بیبه ن به خه لک هه درووسته.

باسی نویژی مردوو

نویژی مردوو فهرزی کیفایه یه، نه گهر یه کیك کردی له سهر هه مووان لا ده چی، به لام نه گهر نه کرا هه موو گونا هبارن. شهرتی نویژی مردوو نه وه یه که مردوو که شورابی، نه گهر مردوو یکیان به بی شتن و نویژ، یا له دوا ی نویژ له سهر کردنی شت بی تیان و ناشت بی تیان، یان، بی شتن نویژیان له سهر کردبی و دفنیان کردبی، ده بی له سهر قه بره که ی نویژی له سهر بکری. نه وه ی له پاشای عادلئ ئیسلام هه لگه ریته وه، که به داخه وه ئیستا نه و پاشاو گه وره ی عادلئ نیه، یا ریگری کرد یا باوکی یا دایکی کوشت و مرد، نویژی له سهر ناکری. وه نه وه ی شیری له دوژمنان راکیشاو خو ی کوژرا، یا خو ی کوشت، یا له توله دا کوژرایه وه یا ره جم کرا، نویژی له سهر ده کری. بو ئیمامه تی نویژی مردوو ئیمامی مزگه وتی جامعه له وانی تر باشتره، ردای نه و پیش نویژی مزگه وت. دوا ی نه و یه کی له خزمی مردوو که، ئنجا خه لکی تر، نافرته و کوپی نابالغ حه قی نویژی مردوو یان نیه.

نه گهر یه کیك وه سیهت بکاو بلی: که مردم ده بی فلان که س نویژم له سهر بکا نه وه نه گهر نه ویش نه یکا هه درووسته. نه گهر له کاتی نویژی مه غریبدا چوونه سهر قهبران با له پیشدا نویژی مه غریب بکه ن جا نویژی مردوو که بکه ن. نه گهر نه کرابوو.

شهرتی نویژی مردوو وه ک نویژی تره و نه وه ی نویژی فهرز به تال وه کا، نویژی مردوش به تال ده کاته وه.

دیمه‌نی مهرگ

نیه‌تی نوپژئی مردوو ئه‌وه‌یه بلیئی: نیه‌تمه نوپژئی ئه‌و مردوو ده‌که‌م و پروو ده‌که‌مه پرووگه له‌بهر خوا ((الله اکبر))، ئه‌وانه‌ی به‌جه‌مه‌عاتیش له‌گه‌ل ئیمام نوپژئی مردوو ده‌که‌ن بلیین: نیه‌تمه نوپژئی جه‌نازه ده‌که‌م له‌گه‌ل ئه‌و ئیمامه بو خوا ((الله اکبر)).

شهرتی نوپژئی مردووی حازر ئه‌وه‌یه جه‌نازه‌که له‌پیش نوپژکهره‌که‌نه‌وه بی‌و ببه‌سه‌ی سه‌ف. بو وینه‌ئه‌گه‌ر جه‌وت که‌سه‌بوون یه‌که‌ ببیته‌ پیش نوپژو سی‌ له‌سه‌فی یه‌که‌م پراوه‌ستن و دوو له‌سه‌فی دووه‌مدا و یه‌که‌ له‌سه‌فی سی‌هه‌مدا پراوه‌ستی. نوپژئی مردوو چوار ((الله اکبر))ی تیدایه.

نوپژئی مردوو ناوا ده‌خوینری

له‌گه‌ل دابه‌ستن دا با هه‌ردوو ده‌ستی تا راستی گوئیان به‌رز بکاته‌وه. جا له‌ دوا‌ی نیه‌ت و ((الله اکبر)) اعوذ بالله بخوینی له‌گه‌ل سوپه‌ی فاتیحا، به‌لام ((وجهت وجهیه)) و سوپه‌ی ((قل هو الله)) سووننه‌ت نین. ئنجا ((الله اکبر)) بکاو له‌ پاشان سلاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر لی‌بدا. ئنجا ((الله اکبر)) بکاو له‌ پاشان دوو‌عا بو مردوو‌ه‌که‌ بکا به‌ هه‌ر زمانیک بی. باش وایه بلی

((اللهم ارحمه اللهم اغفر له، اللهم لحینا و میتنا و شاهیدنا غائبنا ذکرنا و انتانا. اللهم من احییته منا فاحیه علی الاسلام و من توفیته منا فتوفه علی الایمان)) ئه‌گه‌ر مردوو‌ه‌که‌ مندال بوو بلی: اللهم اجعله فرطاً لابویه و سلفاً و ذخراً و عظة و اعتباراً و شفیعاً و ثقل بة موازینهما و افرغ الصبر علی قلوبهم)) جا له‌ پاش ((الله اکبر))ی چواره‌م پیش سه‌لام دانه‌وه سووننه‌ته بلی: ((اللهم لا تحریمنا اجره ولا تفتنا بعده)) بو ئافره‌ت زه‌میره‌کان بگۆری به‌ ((ها)). ئه‌گه‌ر له‌ پیشدا فریای ئیمام نه‌که‌وت که‌ ئیمام سه‌لامی دایه‌وه با ئه‌و ((الله اکبر)) ه‌کان ته‌واوبکا جا سه‌لام بداته‌وه. ئه‌گه‌ر چه‌ند

دېمەنى مەرگ

جەنازە حازىرىون درووستە بەسەرىيەكەوہ و بە تەنياش نوپۇزىيان لەسەر بىرى. نوپۇزى مردووو لە ھەموو شوپۇننىكى پاكدا درووستە. بەلام لەسەر قەبران لە پيش دفنيداو لە مزگەوت ئەگەر لەكاتى نوپۇزى جەماعەتدا بى كەراھەتى ھەيە.

باسى گۇرۇ ناشتنى مردوو

لە گۇرخستنى مردوو فەرزى كيفايەيە، گۇرۇ بە دوو جۇر دەبى. ئەگەر زەويەكە رەق بوو وا سوننەتەلا دىر ھەلىكەنن ئەگەر نەرميش بوو بە گۇرۇچە بى باشترە. باش وايە قەبرەكە ئەوئندە قول بى كە ئينسانىكى نەدرىژنە كورت لەناويدا پراوئستى سەرى بەديارەوہ نەبى. باش وايە كە جەنازەكەيان دايشتە ناو گۇرۇكە بلىن ((بسم الله و على مله رسول الله))، ئەگەر مردووہكە ئافرەت بوو باش وايە خزمى بە تايبەتى ئەوانەى مەحرەمنى بيخەنە ناو قەبرەوہ و پەردەيەك لەسەر قەبرەكە بگرن. ئينجا روو بە قىبلەوہ لەسەر تەنيشتى راست پاى كيشن و گۇرۇ كفنەكەى بكنەوہ، جا گلى وەسەر كەن. سوننەتە ئەوہى لاي قەبرەكە بى سى مشنت گل لە گلى قەبرەكە ھەلبىگرى و بە سەرىيەكياندا ((منها خلقناكم)) بەسەر يەكى ترياندا ((وفيها نعيدكم)) وەبەسەر ئەوى ترياندا ((ومنھا نخرجكم تارە اخرى)) بخوينى و لە لاي سەرىيەوہ بيكاتە قەبرەكەوہ.

چەتر لەسەر كردن و خانوو كردن و نووستن و بەسەردا پۇيشتن و ميزكردن و ئايەت نووسين لەسەر قەبر كەراھەتى ھەيە، بەلام سوننەتە لە دواى تەسليم بوونى ماوہيەك لە لاي گۇرۇكە وەمىنى و قورئان بخوينى و دوعاى بۇ بكنەى. چونكە دەبىتە ھوى سووكى عەزابى مردووہكە.

دېمەنى مەرگ

لە پاشانىش ھەركاتى بچى بۇ گۆرستان و قورئان بخوینى و سەوابەكەى ھەدىە بكەى خىرى زۆرە. ئەگەر يەككە لە غەرىبى مرد ھەر لە گۆرستانى ئەو جىگايە بنىژرى باشە. گيا و دارى تەپرى گۆرستان باش نىيە بېرى.

باسى زيارەتى گۆرستان

سوننەتە ھەفتەى جاريك زيارەتى گۆرستان بكەى. بەتايبەتى پوژى ھەينى يا شەممە يا دووشەممە يا پىنج شەممە لە پوژەكانى تر باشترە. ھەرودھا شەوى بەرات و دەپوژى ئەوئەلى ((ذى الحجە)) و جىژنەكان و دەى مانگى محەرپرەم خىرى زۆرتزە. محەمدى كوپرى واسىع فەرموويەتى: ئەو كەسەى پوژى پىنج شەممە و جومعە بچىتە زيارەتى مردووى، مردووكە ئاگاي لىيەو دەى ناسى. پىغەمبەر ﷺ لە ((مەدىنە)) وە دەچوو بۇ زيارەتى شەھىدەكانى غەزاي ((احد)). لە پاش وەفاتی ھەزرتىش ھەزرتى ئەبوو بەكرو ھەزرتى عومەر (رەزاي خويان لى بى) ئەو سوننەتەيان دەكرد.

عەللامە شىخى ((ابن حجر عسقلانى)) فەرموويەتى: ئەگەر بە عەزىك لەو كەسانەى كە دەچنە سەر قەبران كارى خەراپىش بكەن، يان پياو ژن پىكەوە بچن. دووبارە نەچوونى سەر قەبران ھەر ئىشتىبايە. دەبى ھەر بچنە سەر قەبران، بەلام بەرگى لە خراپەپوودان بكەن. ئەگەر ئافرەتىش بۇ يادى مەرگ و سەواب بچىتە گۆرستان ھەر درووستە.

ئەوئەى دەى ھەوى بچىتە سەر قەبران باش وايە دوو پكات نوژڭ بكاو لە ھەر كاتىكدا لە دواى سوپەى ((الفاتحە)) جاريك ((آية الكرسي)) و سى جار ((قل ھو اللہ)) بخوینى و سەوابەكەى بۇ مردووكە بنىرى. خواى گەرە قەبرى مردووكە پووناك دەكاتەو و خىرى زۆرى پى دەگا. جا لە دواى نوژەكە بپروا بۇسەر قەبران و پشت بە قىبلەى پوو بكاتە گۆرەكە و بلى: السلام

دیمه نی مەرگ

عليكم يا اهل القبور يغفر الله لنا ولكم انتم لنا سلف ونحن بالاثر) يان بلى
: ((السلام عليكم دار قوم مؤمنين وانا ان شاء الله بكم لاحقون)). جا
ئەوئەندەى بۆى كرا قورئان بخوئىنى و سەوابەكەى هەدىە بكا .

ئەبوو بەكرى كورپى سەعید دەفەر مووی: سوپەى ((قل هو الله)) حەوت جار
يان دەجار بخوئىنى و سەوابەكەى هەدىە بكا . ئەگەر مردووئەكە گوناھكارى
خوا عافووى دەكا و ئەگەر پیاوى چاكیش بى خوا لەو كەسە خوئى دەبى كە
دەى خوئى . ئەوئەى سوننەت دەكا ئەگەر سەوابەكەى هەدىەى ژن و پیاوى
موسلمان بكا ، ئەوئەى هەر یەكەى سەوابى تەواوى پى دەگا و لە بەشى خوئى
هیچ كەم نابیتەوئە . ئەهلى سوننەت و جەماعەتیش ئەو بیرو باوئەریان هەیه .

لە پاش وەفاتى پیغەمبەر ﷺ حەزرتى عومەر رضي الله عنه هەموو سالیك بۆ
ئەوئەى كە سەوابەكەى هەدىەى پیغەمبەر ﷺ بكا دەچوو بۆ عەمەر . ((ابن
موفق)) هەر بەو نیهتە حەفتا جار حەجى كردو ((ابن سراج)) زیاتر لە دەههزار
جار قورئانى خەتم كرد . سوننەتە ئەگەر یەكێك مرد ، سى پوژ لەسەر یەك
دراوسى و ناسیاوو ئەهلى گەرەك بچن بۆ سەر خوئىیان لى بكەن و ئامۆژگارى
گەورەو بچووکیان بكەن و دلخوئىیان وەدەن و بلىن : خوا عەفووى كا و لە
گوناھەكانى خوئى بى و سەبەرتان بختە دلەوئە .

بە دەنگى بەرز گریان و لیباس درین و لەخوئدان و خاك وەسەر كردن و بۆ
پیاوان پش پوئى حەرامە ، بەلام گرین لەسەر خوئى فرمیسك هەلوئەرانندن
قەیدى نیە . دراوسى ئەو مائەو خزمى سوننەتە یەك دوو جار خوئىیان
بدەنى . بەلام پوژى سى یەم چوارەم هەستانیان و نان دانیان دروست نیە .
دەبى ئەو پسمە تەرك بكرى . باش وایە جار جار خوئىیان سەز بکەیت و
بیدەى بە فەقیران و سەوابەكەى هەدىەى روخى مردوو بکەى .

دیمه‌نی مهرگ

باسی چەند مەسئە لەیەك

((یەكەم)) لەبەر ئەوەی مردوو شتن وەزیفەى زندوانە، ئەگەر یەكێك خنكاو غەرق بوو كە هینایانەو دەروە دەبێ بشوێ، بەلام ئەگەر لەو كاتەدا لە ئاوەكە دەى هیننە دەرى نیه‌تى غوسلى ئى بینن لە پاشان شتنى ناوی و ئەگەر مردوو بارانى ئى بارى، یان كەوتە بن ئاوەو، هەر دەبێ بشوێ.

((دووەم)) ئەگەر پارچەى ئینسانىك لە جیگایەك كەوتبو وەك مردووی تەواو هەموو شتیكى دەوى.

((سێیەم)) ئەگەر مردوویك كەوتبو نەزاندرا موسلمانە یان كافرە، ئەگەر لە ولاتیك بوو موسلمانى زۆرتەر بوو دەبێ بشوێ و نوێژى لەسەر بكرى.

((چوارەم)) ئەگەر مردووی كافر و موسلمانان تیکەل بوون و نەناسرانەو دەبێ هەموو بشوێ.

((پنجەم)) ئەگەر كافر مرد دروستە بشوێ، بەلام نوێژ لەسەر كردنى حەرامە و كفن و دفنى دروستە.

((شەشەم)) ئەگەر لە پاش شتن مردوو شتى پیسی ئى هاتە دەروە زەرەرى نیه. كفن هەلگرتن زەرەرى نیه بەلام گۆر نامادەكردن كەپراهەتى هەیه.

خەلكینه! ئەو یە حەقیقەتى ژیان: خواى تەعالا پەرحمتان پى بكا. لە خەوى غەفلەت وەخەبەر وەرن لە پیش ئەو دا پیتان بلین: فلان كەس نەخۆش كەوت، زۆر ناپەحەتە، پرسىارى دوكتۆرىكى باشى بۆ بكەن. دوكتۆرىكى زۆر باشى بۆ بینن. جا دوكتۆر بى و ئومیدی بە ژیانى نەبى، لە پاشان بلئى: تەماشایە وەسیەت دەكا، زمانى لال بوو، دەنگى نایەتە دەر، چاوى بە مۆلەق وەستاون.

تەماشان دەكا بە زەحمەت هەناسەى دیتە دەر. ئەزىەتى گیان كیشانى زۆرتەر بوو وە. برۆو برژانگى هاتنە خوارى. لەوكاتەدا یە كە هەست بە ئەحوالى

دیمه‌نی مهرگ

قیامت ده‌کا. زمانت لال ده‌بی. ناتوانی قسه‌یه‌ک بکه‌ی. براو کسه‌و کار
کۆده‌بنه‌وه ده‌ست ده‌کن به‌گریان، جاریک کوره‌که دیتته به‌رده‌مت، جاریک
براکانت، جاریک ژنه‌کەت دیتته به‌رامبەرت، به‌لام زمانت ناگه‌پری. له‌و کاته‌دا
روح ورده ورده خواحافیزی له‌ ئەندامه‌کانت ده‌کاو ده‌پروا بو‌ئاسمان.
خزمه‌کانت به‌ په‌له‌ خه‌ریکی کفن و دفنت ده‌بن، ئەوانه‌ی دینه‌لات له‌ پاش
گریان بی‌ ده‌نگ ده‌بن و دوژمنه‌کانت خوشحال ده‌بن و واریسه‌کانت خه‌ریکی
دابه‌شکردنی میراته‌کەت ده‌بن و تووش به‌ جه‌زای ئەعماله‌وه‌ گرفتار ده‌بی.
ئەوه‌یه‌ حه‌قیقه‌تی ئەو ژیانه‌ وریا بن و فریای خۆتان بکه‌ون تا نه‌که‌وتوونه‌ته
ئەو حاله‌ته‌وه.

دیمه‌نی مهرگ

دورسی نو:

نه حوالی به‌رزه‌خ

پیشه‌کی:

هه‌روه‌ک له فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ئاشکرا ده‌رده‌که‌وی، هه‌رچه‌ند ئه‌وه‌ی ده‌مری ئیمه به مردووی داده‌نین، به‌لام له حه‌قیقه‌تدا زیندووه، ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه که تازه ژیا‌نی ئه‌و له‌گه‌ل ژیا‌نی ئیمه فه‌رقی هه‌یه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: شکاندنی ئیسقانی مردوو وه‌ک ئه‌وه وایه که به زیندوویی ئیسقانی بشکینی.

له می‌شکاتدا ده‌فه‌رمووی: جارێک عه‌مری کوپری حه‌زم پالی دابوو به قه‌بری‌که‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاوی لی بوو فه‌رمووی: خاوه‌نی ئه‌و قه‌بره ئه‌زیه‌ت مه‌ده. کاتی ئینسانیک ده‌مری و دنیا به‌جی دیلی ده‌چینه‌ت‌ه‌عالمی به‌رزه‌خه‌وه، با ئیستا نه‌شخرا‌بیته قه‌بره‌وه، یان ناگریان تیبه‌ر نه‌دابی؟ وه‌ک هیندی‌ه‌کان. له‌وکاته‌شدا هوش و هه‌ستی هه‌ر هه‌یه. له کتیبی حه‌دیسی سه‌حیحی بوخاریدا ده‌فه‌رمووی: حه‌زرت ﷺ فه‌رموویه‌تی کاتی جه‌نازه له‌سه‌ر ته‌خته شو‌ریان هه‌ر شتیکی تر داده‌نری و له پاشان خه‌ک هه‌لی ده‌گرن بو‌سه‌ر قه‌بران، ئه‌گه‌ر ئه‌و مردوو له دنیا‌دا پیاویکی باش بووبی ده‌لی تکایه زوو بم به‌ن بو‌سه‌ر قه‌بران. به‌لام ئه‌گه‌ر کرده‌وه خراپ بووبی، روحی پوو ده‌کاته که‌سو کاری و ده‌لی: ((وا حه‌سه‌رتا)) ئه‌ی هاوار به‌مالم ئه‌وه بو‌کویم ده‌به‌ن؟

دېمەنى مەرگ

پېغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ئىنسان نەبى ھەموو شتىك گويى لە دەنگىەتى، ئەگەر ئىنساننىك گويى لى بى بەبى شك بى ھۆش دەبى. جا لە پاش مەرگ تا رۆژى قىامت بەو ماوہىيە كە بەسەر مردنى ئىنساندا تى دەپەرئ دەلئىن: بەپزەخ. بەپزەخ لە لۇغەتدا بە مەعناى پەردەو حىجابە. جا لەبەر ئەوہى ئەو ماوہىيەلە بەينى دنياو قىامت وەك پەردە وايە پيى دەلئىن: بەپزەخ.

لەبەر ئەوہى كە عادەتەن مردووان دەنيژن، لە فەرمائىشتەكانى پېغەمبەر ﷺ لە بابەت پەنج و پراحتى بەپزەخدا كەلىمەى قەبر بە كاربراوہ، بەلام ئەوہ مەعناى وا نىيە كە ئەوہى نەنيژرى يا بسوتيندرى يا غەرق بىي لە عالەمى بەپزەخدا ناژى! چونكە لە حەقىقەتدا سەواب و عەزاب ھەر بۇ پوچە. با ئەويشمان لەبەر نەچى كە خواى تەعالا قودرەتى ھەيە بەسەر ئەوہدا كە تەواوى زەرپرەكانى لاشەى ئىنسان كە پەرت و بلاوبوونەتەوہلە ھەر جىگايەك بن كۆيان بكا تەوہو عەزابيان بدا، يا سەوابيان پى بگەيىنى. لە (موسليم)) و ((بوخارى)) دا دەفەرمووى: پېغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: لە زەمانى پيشودا پياوى گوناھى زۆر كرەبوو، لەكاتى سەرە مەرگدا وەسيەتى بۇ كورەكانى كرەو گوتى: ھەركاتى مردم لاشەكەم بسوتينن و نيوہى خۆلەميشەكەم وەبەر ((با)) بەدەن و نيوہكەى ترى باويىنە دەرياوہ. لە دواى ئەو وەسيەتە گوتى: ئەگەر بەو حالەش خوا زيندووى كرەمەوہ ئەوہ ديارە لە ھەموو كەسم زياتر عەزاب دەدا.

كاتى كابرا مردو كورەكانى وەسيەتەكەيان بەجى ھيئا. جا خواوہندى گەورە ئەمرى كرە بە دەريا كە ھەموو زەرپرەكانى لاشەى ئەو كابرايە كۆ بكا تەوہو دەريا گورج كۆى كرەنەوہ. جا ئەمرى كرە بە ((با)) و ئەويش نيوہكەى ترى كۆكرەدوہ. ئنجا خواى گەورە زيندووى كرەدوہو فەرمووى: ئەوہ بۇچى ئەو وەسيەتەت كرە؟ كابرا عەرزى كرە ئەى خواى گەورە! تۆ زۆر باش دەزانى

دیمه‌نی مهرگ

که له ترسی تۆ بوو ئەو وهسیه‌ته‌م کردووه. خۆای گه‌وره ده‌فهرمووی: ئەوا عافووم کردی.

با ئەوه‌مان له یاد نه‌چی که ئەوه‌ی له خوا بترسی خوا له گونا‌های خۆش ده‌بی. له پ‌یوایاتی دینیش‌ه‌وه ده‌ر ده‌که‌وی که له عاله‌می به‌پ‌زه‌خدا موس‌لمانان یه‌کتر ده‌بینن و له‌وکه‌سانه‌ی که تازه ده‌مرن و ده‌چنه عاله‌می به‌پ‌زه‌خه‌وه له ناسراو و که‌س و کاریان ده‌پ‌رسن که فلان که‌س چۆنه و فلان که‌س له چ حالیک دایه؟

سه‌عیدی کو‌ری جو‌به‌یر رضی الله عنه ده‌فهرمووی: له‌وکاته‌دا باوکیک ده‌مری کو‌ره مردووه‌کانی به‌پ‌ریه‌وه ده‌چن و به‌خ‌یره‌هاتنی ده‌کن هه‌ر وه‌ک له دنیا‌دا ئەگه‌ر یه‌کیک له ده‌ره‌وه رابی به‌خ‌یره‌هاتنی ده‌کن.

((ابن ابی الدنیا)) ده‌لی: سابی‌تی به‌ننای ده‌ی فه‌رموو: کاتی یه‌کیک ده‌مری ئەو خ‌زمانه‌ی که له‌پ‌یش ئەودا مردوون ئیستیقبالی ده‌کن و به‌ چاو پ‌یکه‌وتنی یه‌کتر زۆر پ‌ی خۆش‌حال ده‌بن.

((ابن الحبان)) له قه‌یسی کو‌ری قووبه‌یعه‌وه ده‌گ‌یریته‌وه که فه‌رموو:

پ‌یغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: ئەوه‌ی ئیمانی نه‌ه‌ینابی، له عاله‌می به‌پ‌زه‌خدا ئیجازه‌ی ناده‌ن قسه‌ له‌گه‌ل مردوواندا بکا یه‌کیک عه‌ززی کرد ئەو په‌سولی خوا! بۆچی مردووش قسه‌ ده‌کن؟ فه‌رموو: به‌لی: زیاره‌تی یه‌کتریش ده‌کن.

باسی به‌پ‌زه‌خ

له لۆغه‌تی عه‌ره‌بیدا به‌پ‌زه‌خ به‌ سه‌ددیک ده‌لین که‌ببیته‌ په‌رده له به‌ینی دوو شتدا، به‌لام له زاراوه‌ی شه‌رعدا هه‌ر وه‌ک له سو‌په‌ی ((المؤمنون)) ((الی یوم)) له قورئاندا ده‌فهرمووی: ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

دیمه‌نی مهرگ

ئەووەئە مهرگ

((ابن ابی شیبە)) و ئیمامی ئەحمەد لە زمان حەزرەتی حەسەنەوێ دەگێرنەوێ کە فەرمووێتی: کاتی خۆی گەورە حەزرەتی ئادەم و ئەو لادی ئادەمی دروست کرد، مەلائیکە عەرزیان کرد ئەو خۆی گەورە! ئەو هەموو ئەو لادی ئادەمە چۆن لە دنیا جیگایان دەبێتەوێ؟ خوا فەرمووی: مهرگ دروست دەکەم. فریشتەکان عەرزیان کرد: ئاخەر ئەگەر مهرگیان بۆ دروست بکە ئیان تال دەبێ. خوا فەرمووی: ئومێد دەخەمە دلایانەوێ.

ئەبوو نەعیم لە کتیبی ((حلیلة الاولیاء)) دا دەفەرمووی: حەزرەتی موحامید ﷺ فەرمووێتی: کاتی حەزرەتی ئادەمیان علیە سلام هینایە سەر زەوی، خوا فەرمووی: ئەو ئادەم! بۆ وێران بوون دنیا ئاوەدانەوێ، بۆ مردن با ئەو لادت بێ. جا ئەو ئەو کەسە کە لە بلندترین قەسردا دەرێ، تۆ بەو زوانە دەچیتە ژێر خاک. مەلائیکە یەك هەموو پوژیک بانگ دەکا و دەلی: بۆ مردن لە دایک ببن و بۆ وێرانی دنیا ئاوەدانەوێ.

ئەحوالی قەبر

کاتی ئینسانیکێ موسلمان مرد و خستیانه قەبرەوێ، مەلائیکە دەچن دای دەنیشینن، نە سەری ئی تیک دەچێ و نەغەمی دەبێ. جا پرسیری ئی دەکەن دەلین: تۆ لە بارە ئیسلامەوێ دەلینی چی؟ ئنجا پرسیری پیغەمبەری ئی دەکەن. ئەویش لە وەلامدا دەلی: محمەد پیغەمبەری خوا بوو بە بەلگەوێ ناردی بۆسەر ئیمە باوەرمان پی کرد.

ئینجا گۆشە یەکی دۆزەخی نیشان دەدەن کە لەویدا خەلک سواری یەکتەر بوون و هجومیان هیناوە. ئنجا پی دەلین: پروانە خۆی تەعالا تۆی لیرەوێ پزگار کردووە. جا گۆشە یەکی بەهەشتی نیشان دەدەن کە زۆر خوش و

جوانه و زور له ززه تی لی دہبا. جا پیی دہلین: ئەوہ جیگای تۆیہ و دەچیتە ئەوی، چونکہ له دنیا دا ئیمان ت بە دوا پوژ بوو و بەو بیروباوەرپووە مردی و لەسەر ئەو حالەتەشەوہ له پوژی قیامە تا زیندوو دەرکرییتەوہ.

بەلام کاتی ئینسانیکی خەراپ دەمری، له قەبردا زیندووی دەکەنەوہ و دادەنیشی و زور دەترسی، سوئالەکان لەویش دەکەن. دەلی: نازانم. دەرگای بەهەشتی بو دەکەنەوہ و نازو نعیمەتی بەهەشتی نیشان دەدەن. جا دەلین: ئیرە مەنزلی ئەسلی تۆ بوو بەلام تۆ لیرە دەرکراوی. ئنجا دۆزەخی نیشان دەدەن کہ زور ناخۆشە و پیی دہلین: ئیستا ئیرە جیگای تۆیہ، چونکہ له دنیا دا شکت له زیندوو بوونەوہ و پوژی قیامەتدا بوو، لەسەر ئەو حالەتەشدا مردی و له له پوژی قیامەتیشدا لەسەر ئەو حالەتە زیندوو دەرکرییتەوہ.

له کتیبی میشکاتدا لەئەبوو قوتادە ریوایەت دەکا کہ فەرموویان: جارێک جەنازە یەکیان بەلای پیغەمبەردا ﷺ هینا فەرمووی: ئەو کہ سەیان بو خۆی ئاسوودە بوو، یان بوو بە هۆی ئاسوودەیی خەلک. له دوا یا فەرمووی: ئەوہ پیاوکی موسلمان بوو کہ له دوا ی مەرگ له نارهەتی دنیا پرزگاری دەبی و دەبیته دراوسی پی رحمەتی خوا.

کاتی بی دینیک دەمری، تەواوی خەلک و ئاوەدانی و درەخت و گیاندار بە مردنی ئاسوودە دەبن. لەبەر ئەوەی بە هۆی شوومی گوناھەکانی له دنیا دا بەلا و ئافەت نازل دەبن و باران ناباری و بە هۆیەوہ فەساد پەیدا دەبی، دار و شک دەبن، خواردنی حەیوانات کہم دەبی، جا بە مردنی هەموویان ئاسوودە دەبن. چونکہ بە خراپەیی وی تووشی عەزاب دەبوون.

ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہ دەفەر مووی: جارێک پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەستی موبارەکی بەسەر شانمدا هینا و فەرمووی: له دنیا دا وەک ئینسانیکی غەریبە بژی، یان وەک ئەو کہ سە بژی کہ پریوارەو بە پێگەدا دەروا. له جیگایەکی تردا

دەفەرمووى: كە پۇژت ئى بوۋەۋە چاۋەپروانى شەۋ مەبەۋ كەشەۋىش ھات چاۋەپروانى پۇژ مەبەۋ لەۋ پۇژانەدا كە سەلامەتى، تويىشۋى پۇژانى نەخۇشيت ۋە دەست بېنەۋ، لە ژيانى دنيادا تويىشۋى مردنت بەرى بکە. ئەبوۋ ھوپرەپەر دەفەرمووى: جاريك لە خزمەت پىغەمبەردا لەگەل جەنازەيەك بوين، كاتى گەيشتينيە گۇرستان حەرزەت ﷺ تەشريفى چوۋ بۇ لاي قەبرىك ۋە فەرمووى: پۇژىك نىە كە گۇر بە زمانىكى زۇر فەصيح نەلى: ئەى ئەۋلادى ئادەم! تۇ منت فەرامۇش كردوۋە، من خانوۋى تەنيايى تۇم. مەنزلى بىگانەيىم. جىگە دانىشتنى ۋە حشەتم، لانەى كرمانم. ھىلانەى تەنگم. بەلام بۇ ئەۋ كەسانە كە خۋاي گەۋرە منى بۇ گوشاد بكا. لە پاشان پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: قەبريان باغىكە لە باغەكانى بەھەشت، يان بىرىكە لە بىرەكانى دۇزەخ.

ترسى قەبر

ئەبوۋ سەئىدى خدرى ﷺ دەفەرمووى: جاريك پىغەمبەر ﷺ تەشريفى ھات بۇ مژگەۋت لە كاتىكدا ھىندىك قاقا پى دەكەنين. حەرزەت ﷺ فەرمووى: ئەگەر ئىۋە بىرتان لە مەرگ بكرادايەۋە كە ھىچ خۇشەك ناھىلى، ئىۋەى لەۋ كارانە دەگىرايەۋە كە دەبنە ھۇى پىكەننتان. قەبرى ھەموو كەس ھەموو پۇژىك بانگ دەكاۋ دەلى: من مالى تەنيايىم، من لانەى جودايىم، من ھىلانەى كرمانم. كاتى ئىنسانىكى موسلمان دەمرىۋ دەى خەنە قەبرەۋە، قەبرەكە پى دەلى: زۇر بەخىرەتتى، بە ھاتنت زۇر خۇشحال بووم، لەناۋ ئەۋ ھەموو خەلكەدا بەسەردا دەپۇششتن ھەر تۇم خۇش دەويست. ئىمپۇكە ھاتوۋى بۇ لاي من خۇش رەقتارى خۇمت نىشان دەدەم. لە پاشان قەبرەكە ئەۋەندە گوشاد دەبى تا چاۋ پىر بكاۋ پەنجەرەيەك لە قەبرەكەۋە بۇ ناۋ بەھەشت دەكرىتەۋەۋ بۇنى خۇشى بەھەشت دىتە ژورەۋەۋە گيانى ئىنسان تازە دەكاتەۋە.

دېمەنى مەرگ

بەلام كاتىك كافرئىك يان خەراپ كارئىك دەمرئى و دەى خەنە قەبرەو، ئەرز پىيى دەلى: ھاتنى تۆ زۆر نەحسە و بە ھاتنت زۆر نارەحت بووم. لەناو تەواوى ئەو خەلكەدا بەسەرمدا دەپۆيشتن تۆم زۆر ناخۆش دەويست. ئىمپروكە كەوتويە بەر دەستانم بزانە چۆن بەدپەفتارى خۆمت نیشان دەدەم؟ لەپاشان قەبرەكە وای بە پقەوہ لە باوہش دەگرئ پەراسووى تىك دەپەپەن و ھەفتا ئەژدەيا دەست دەكەن بە پىوہدانى، ئەو مارانە ژەھريان ئەوہندە زۆرە ئەگەر يەكيان لە لە ھەر جىگايەك بمرئ تا پۆژى قىامەت ئەو جىگايە گىاي ئى سەوز نابئ. ئەوانە تا پۆژى قىامەت ھەر دەى گەزن پەنا بە خوا لە پاشان پىغەمبەر ﷺ فەرمووى:

قەبر يا باغيكە لە باغەكانى بەھەشت ، يا چالئىكە لە چالەكانى دۆزەخ. لە تەرغىبدا دەفەرمووى: ((عبداللہ)) كورى ھەزرتى عومەر رضوانلہ دەفەرموون: جارئىك يەكيك عەرزى ھەزرتى ﷺ كرد و گوتى: ئەى پەسولى خوا! بە ھۆشتريں و وردبين ترين ئينسان كئ يە؟ فەرمووى: ئەوكەسەيە كە ھەميشە يادى مردن بكاتەوہ و خۆى بۆ مەرگ نامادە بكا. ئەو جورە كەسانەن كە لە دنيادا زۆريان ريز ئى دەگيرئ و لە قىامەتيشدا نىعمەت و ھورمەتى زۆريان دەست دەكەوى.

ھىكايەتى عومەرى كورئ ((عبدالعزيز))

جارئىك عومەرى كورئ ((عبدالعزيز)) رضوانلہ لەگەل جەنازەيەك تەشريفى چوو بۆ سەر قەبران و لە گۆشەيەك بە تەنيا دانىشت و غەرقى بىركردەوہ بوو، يەكئ عەرزى كرد، ئەى ئەميرى موسلمانان! خۆ تۆ سەرپەرشتى كەرى ئەو جەنازەيە بووى، بۆچى وا دوور دانىشتووى؟ فەرمووى: بەلى: گۆپئىك بانگى كردم و گوتى: ئەى عومەرى كورئ ((عبدالعزيز))! بۆچى لىم ناپرسى داخۆ من لەگەل ئەوانەى دەمرن و دىن بۆ گۆرستان چۆنيان رەفتار لەگەلدا دەكەم؟

دیمه‌نی مهرگ

گوتم: تکایه پیّم بلی: گوتی: من کفنه‌کانیان دهرم، به‌دنه‌که‌یان پارچه پارچه ده‌که‌م، خوینیان هه‌موو ده‌مژم، گوشته‌که‌یان ده‌خۆم، دت هه‌وی بزانی به‌ندی ئیسقانه‌کانیان ئی ده‌که‌م؟ شانیان له‌ باسکیان و باسکیان له‌ ده‌ستیان و سه‌ریان له‌ به‌ده‌ن و رانیان له‌ نه‌ژنۆیان و نه‌ژنۆیان له‌ به‌له‌کیان و به‌له‌کیان له‌ پییان جیاده‌که‌مه‌وه. یه‌عنی ته‌رتیبی ته‌واوی به‌دنیان تیگ ده‌ده‌م.

تا ئیره‌ی گوت و ده‌ستی کرد به‌ گریان و به‌ گریان‌ه‌وه‌ فه‌رمووی: مانه‌وی ئینسان له‌ دنیا‌دا زۆر کورته‌، به‌لام ئاره‌زووی دنیا‌ی زۆر زۆره‌، له‌ودنیا‌یه‌دا نه‌وه‌ی خووش رابویری له‌ قیامه‌ت‌دا زه‌لیله‌، نه‌وه‌ی پارهداره‌ له‌ دوا پۆژدا نه‌داره‌، گهنجی نه‌و دنیا‌یه‌ زوو پیر ده‌بی و زیندووی زوو ده‌مری.

گوتی: وریابن نه‌بادا مالی دنیا فریوتان بدا، له‌گه‌ل نه‌وشدا که ده‌زانن چه‌ند زوو بوو له‌ ئینسان وهر ده‌گپری.

نه‌و که‌سه‌ زۆر نه‌حه‌مه‌قه‌ که‌ فریوی ئاره‌زووی دنیا بخوا. نه‌وانه‌ی دلیان به‌ دنیا‌وه‌ بوو چوونه‌ کوی؟ شاری گه‌وره‌یان دروست کردن، جوگه‌ ناوی گه‌وه‌یان ئی دان، باغی گه‌وره‌یان پی گه‌یاندن، به‌لام له‌ پاش ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌موویان به‌جی هیشت و پۆیشتن. نه‌وان به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی خویان به‌ سه‌هو چوون و به‌و هۆیه‌وه‌ که‌یف و نیشاتیان که‌وته‌ دل‌ه‌وه‌و تووشی گونا‌ه بوون، به‌خوا نه‌وانه‌ به‌هۆی پاره‌ی زۆره‌وه‌ یان بوونه‌ باعیمی چاوینی خه‌لک پییان، هه‌رچه‌نده‌ نه‌وان له‌ په‌یدا کردنی نه‌و پاره‌یه‌دا تووشی زۆر ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ ده‌بوون، به‌لام پاره‌یان هه‌ر باش په‌یدا ده‌کرد. خه‌لک هه‌سوودی پی ده‌بردن به‌لام نه‌وان گوئیان نه‌ده‌دایه‌ که‌س، خه‌ریکی پاره‌ کوکردنه‌وه‌ بوون و له‌و ریگایه‌دا هه‌موو زه‌حه‌مه‌تیکیان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ ته‌حه‌مول ده‌کرد.

ئیسقا ته‌ماشای بکه‌ن کرم چی له‌ به‌ندی ئیسقانه‌کانیان کردووه‌؟ نه‌وان له‌ دنیا‌دا له‌سه‌ر ته‌خت و جیگای بلند و له‌سه‌ر فه‌رشی به‌ قیامه‌ت و دۆشه‌کی

دیمه نی مەرگ

نەرم و لەناو خزمەتکاراندا ئیسپراحتیان دەکرد، خزم و دراوسی هەموو کاتی دڵخۆشیان دەدانەوه، بەلام ئیستا چۆنیان رەفتار لەگەڵ دەکری؟ بانگیان بکەن و پرسسیاریان ئی بکەن داخۆ لە چ حالیک دان؟ فەقیر و دەولەمەند هەموویان لە مەیدانیکیدا کەوتوون، لە خاوەن پارەیهک بپرسە داخۆ پارەکهی بەکەلکی چی هات و لە فەقیریکیش پرسسیار بەکە داخۆ لە فەقیریەکهیدا چ زەرەریکی کردووه؟ لە زمانی ئەو کەسانە پرسسیار بەکە زۆر بلێ بوون.

بزانە داخۆ حالی زمانیان چۆنە، تەماشای چاوی ئەو کەسانە بەکە لە هەموو لایەکیان دەپوانی. لە پیستی نەرم و شلیان بپرسە و لە رەنگ و پووی دڵ رەفینیان، بزانە کرم چی لەو بەدەنە ناسکەیان کردووه؟ رەنگیان رەش کردوون، گۆشتیان خواردوون، گلیان بەسەردا کردوون، ئەندامەکانیان لیک جیا کردوونەوه، زەرپە زەرپە بەدەنیان لیک ترازاوه، لە کوین ئەو خزمەتکارانەکی کە هەمیشە بەلێ قوربانیان بۆ دەکردن؟ سەراو پەردەو تاغەکانیان لە کوین کە ئیسپراحتیان تیدا دەکردن؟ خەزانەکانیان لە کوین کە زۆریان ناگاداری دەکردن؟ خو خزمەتکارەکانیان هیچیان بۆ نەخستنه ناو گۆرەکانیانەوه؟

جینگایەکیان بۆ رانەخستن، سەرینیکیان بۆ دانەنان، ئەوانە کەوتنە تەنیایی، لە تاریکیدا خەووتون، لای ئەوان پۆژو شەو فەرقی نیە، ناتوانن مولاقتی دۆستانیان بکەن، ناتوانن کەس بۆ لای خۆیان بانگ بکەن. چەند ژن و پیاوی ناسک بەدەن بوون، کە ئیستا لەژێر خاکدا پزیون، ئەندامەکانیان جیاپونەوه، گلینەکی چاویان هاتۆتە دەری، گەردنیان لە دوور کەوتووه، دەمیان پەرە لە ئاو چلک و کرم بەسەر تەواوی بەدەنیاندا دەخزن. ئەوان کەوتنە ئەو حالەوه پیاو بەزەیی پیدا دینەوه، لە کاتیکیدا ژنەکانیان شویان کردووه تەوه و رای دەبویرن، کوپرەکان دەستیان بەسەر خانوووەکانیاندا گرتووه و واریسەکان مالهەکیان دابەش کردووه.

بەلام لە عینی حالیشدا کەسانیک هەن لە قەبرەکانیاندا لەزەت دەبن و بە رەنگی جوان و ئاسوودەیی ژیان دەبەنەسەر لە گۆردا، ئەوانە ئەو کەسانەن

دېمەنى مەرگ

که له دنیادا دوا پوژیان له بیر بوو، ئومیدیان به دوا پوژ له ئومید به دنیا زیاتر بوو، پیوستی ئه و سه فه رهیان ناماده کردبوو، ئه ی ئه و که سه ی که به یانی ده چیته گۆره وه! چی له و دنیا یه دا تو ی ته فره دا وه؟ ئایا ئومیدت هیه ئه و دنیا بی نرخه له گه ل تو دا بسازی؟ ئومیدت هیه که له و دنیا فانیه دا هه میسه ده مینی وه؟ ئه و خانووه گه و رانه ت، میوه ی گه یشتووی باغه کانت، ته خت و جیگای نه رمی نووستنت، لیباسی هاوینی و زستانیت، هه مووی لی ره به جی ده مینی. کاتی ئیزرائیل هات بو لات هیچ شتی ک ناتوانی بیگی ریته وه ناره قه ت له به دن دیته خواره وه، تینوایه تی تینت بو دینی، له کاتی کدا ئه زیه تی گیان کیشان ده چیژی، خۆت له عه رزی ده ده ی، حه یف سه د حه یف! ئه ی ئه و که سه ی ئیمرۆ له کاتی مردنی براهه تدا چاوانی له سه ری هه که ده ده نیی، چاوی کو په مردو وه که ت ویک ده نیی و چاوی باو که مردو وه که ت له سه ر یه که ده نیی، یه کیان ده شو ی به ده ستی خۆت، یه کی تریان کفن ده که ی، له گه ل جه نازه ی یه کی تریاندا ده چی بو سه ر قه بران و یه کی دفن ده که ی! به یانیش خۆت دو چاری ئه و سه رو نویشته ده بی.

ئینجا دوو شیعی خوینده وه و فه رمووی: ئینسان به بوونی چه ند شتی ک خو شحال ده بی که به زووی له به ین ده چن و خه ریکی ئاره زووی ناینده و له ئومیدی ئیستادا ده مینیته وه. ئه ی ئه حمه ق! نابی به له ززه تی خه وی غه فله ت به سه هو بچی، ته واوی پوژت به غافلی و شهوت به خه و ده به یته سه ر، له حالیکدا که مەرگ هه موو ئانیک هه ره شه ت لی ده کا. ئیمرۆ چه ند کاریک ده که ی، که سه به نیی به هو ی ئه و کارانه وه تووشی ناره حه تی ده بی، تو له دنیادا وه ک چوار پییان ده ژی، ده لئین: ئیستا حه فته یه که له دوا ی ئه و تی نه په ری بوو که عومره ی کو ری ((عبدالعزیز)) وه فاتی فه رموو.

دەرسى دە

جورمەتى مۇسلمانان و بى جورمەتى كافر لە كاتى مەرگاو دوا مەرگدا

كاتى جابىرى كوپى زياد رضي الله عنه لە گيان كيشاندا بوو، يەكك لىنى پرسى ئارەزوت چىيە؟ فەرمووى: پىم خۇشە چاوم بە حسەنى بەسرى بكهوى، كاتى شىخ حسەن رضي الله عنه تەشريفى هات خەلك گوتيان: شىخ حسەن تەشريفى هينا. جابىر پرووى كرده شىخ حسەن و فەرمووى: برادر! كاتى كۆچە و خەرىكم دەپۆم، بەلام نازانم بۇ بەهەشت دەچم يا بۇ جەهەننەم.

تەمىمى دارى دەفەرمووى: خواى تەعالا بە قابىزى ئەرواح دەلى بچۆ بۇ لاي فلان دۇستم و گيانى بكىشه. چونكە لە خوشى و ناخوشيدا تاقىم كردووتەوه. من چۆنم دەويست ئەو ئاوا بوو، بچۆ بى هينه تا لە نارەحەتى دنيا پزگارى ببى، ئىزرائىل لەگەل كۆمەلئك لە مەلائىكە واتە پىنج سەد مەلائىكە دەين بۇ لاي و وه هەر يەكە دەستە گولئكى رىحانى بەهەشتى بە دەستەويه و هەر گولەى بە بىست پەنگ دەنوئنى و هەر پەنگى بۇنىكى خوشى تازەى هەيه، بەبى ئەوش هەر مەلائىكەى دەستە سربكى سبى بە دەستەويه بۇنى ميسكى لى دى.

ئىزرائىل دەچى لە لاي سەرى دادەنىشى و مەلائىكە دەورى دەدەن و دەستى بەسەر ئەندامەكاندا دىنن و دەسرە بۇن خۇشەكەى وەبن شانى دەدەن و دەرگايەكى بەهەشتى لە پىش چا و دەكەنەوه و بە شتى جۇراوجۇرى بەهەشت سەرگەرمى دەكەن. هەر وهك كە مندالئك دەگرى و بە نیشان دانى شت ژىرى دەكەنەوه، جارىك حۇرى لە پىش چا و پادەگرن، گاهى ميوهى بەهەشتى نیشان دەدەن، تاويك بەرگ و لىباسى بەنرخ و جارىك ئەنواعى

دیمه نی مەرگ

شتی جیاجیا، حۆریه کانی له خۆشیدا دهکهونه هات و چۆ، به چاو پینکه و تنی ئەو دیمه نانه پوچی له به ده نیدا وهک بالندهیهک له قه قه سدا بۆ هاتنه دهره وه په له پهل دهکا و ئیزرائیل پینی دهلی: ئەهی پوچی موبارهک! وهری کهوه بۆ ژیر سیبهری داری ((سیدر)) که زۆر فینکه و درکی نیه و بۆ خواردنی ئەو هیشوه مۆزانه و ئەو سیبهره نه پراوه. ههروهکو خوای گه وره له قورئاندا ده قهرمووی:

﴿ فِي سِدْرٍ مَّخْضُورٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُورٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ ۞ الواقعة: ٢٨ - ٣٠

له ژیر داری سیدری بی درک و داری مۆزی چرو پرو سیبهری پراکشوادا، ئیزرائیل و له سهه خۆ قسه دهکا وهک دایکیکی میهره بان له گه له منداله کهی بدوی، چونکه ده زانی ئەو پوچه زۆر له خوا نزیکه و له گه له ئەو پوچه رهفتاری خۆش ده بی تا خوا لپی رازی بی.

جا ئەو پوچه و له و به ده نهی جیا ده بیته وه، وهک موویک له ناو ئارد بینیه دهره وه. کاتی پوچی له به ده نی هاته دهره وه هه موو مه لاییکه ته کان سه لامی ئی ده کهن و مرژدهی چوونی به هه شتی پی ده دن. هه ره وهک خوای ته عالا له باره ی ئە جوژه که سانه دا له سوپه تی ((نحل)) دا و له سوپه تی (الواقیعه)) دا ده قهرمووی: ﴿ الَّذِينَ نُوَفِّئُهُمُ الْمَلِيكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ النحل: ٣٢ .. ﴿ فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَحَنْتٌ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

الواقیعه: ٨٩ جاکاتی پوچ له به ده نی جیا ده بیته وه پینی ده لی: خوای ته عالا پاداشتی به خیرت بداته وه، تو که سیك بووی له ئیتاعه ی خوا دا په له ت ده کردو بی ئە مریت نه ده کرد. ئەو پوژه ت ئی پیروژ بی، چونکه نهک هه ر خۆت به لکو منیشت له عه زاب نه جات دا. به ده نیش به و جوژه خوا حافیزی له پوچ ده کا. ئەو جیگایانه ی خوا په رستی تیدا کرد بوون بو ی ده گرین دهرگا کانی ئاسمان ده گرین و که کرده وهی خیری ئەویان پیندا ده چوو بۆ ئاسمان و پرزی ئەویان پیندا ده هاته خواره وه.

له پاش مه‌لائیکه‌تانه دوری جه‌نازه‌که‌ی کۆده‌بنه‌وه‌و کاتی مردوو شوور ئەم دیو ئەو دیوی ده‌که‌ن مه‌لائیکه یارمه‌تی ده‌ده‌ن که کفنیان کرد، مه‌لائیکه‌ش ئەو کفنه‌ی له‌گه‌ل خویان هینابوو تییه‌وه‌و دپیچن‌و عه‌تری پی ده‌که‌ن، له پاشان له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌یان‌وه‌و تا سه‌ر قه‌بره‌که‌ی له‌ دوو لاره‌ سه‌ف ده‌به‌ستن، به‌ دو‌عا‌و ته‌له‌بی لی خوش بوونه‌وه‌و به‌ خیره‌اتنی ده‌که‌ن.

کاتی شه‌یتان ئەو هه‌موو دیمه‌نانه‌ ده‌بینی به‌ له‌شکره‌که‌ی ده‌لی: له‌عنه‌تی خواتان لی بی‌و وه‌ها ده‌گری ئیسقانه‌کانی ده‌قله‌شن‌و به‌ جه‌ماعاته‌که‌ی ده‌لی: چۆن بوو ئەوه‌تان له‌ ده‌ست چوو؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لین: له‌به‌ر ئەوه‌ی بی‌گونا‌ه‌ بوو.

له پاشان ئیزرائیل پو‌حه‌که‌ی ده‌با بو‌ ئاسمان، جو‌برائیل له‌گه‌ل حه‌فتا هه‌زار فریشته به‌ پیری‌وه‌ ده‌چن. ئەو فریشتانه له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌ مژده‌ی زۆری پی ده‌ده‌ن، جا کاتی ئیزرائیل ده‌ی با بو‌ عه‌رش‌ی خوا ده‌چیته‌ سو‌جده‌و له‌ پاشان خوای ته‌عالا ده‌فه‌رمووی. پو‌حی ئەو به‌نده‌ی من به‌ره‌ بو: ﴿ فِي سِدْرٍ مَّخْضُورٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُورٍ ﴿٢٩﴾ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸

دیمه‌نی مهرگ

هه‌وی بچیتته پینشه‌وه ریڭگای ناده‌ن، چونکه عیباده‌ت له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری دۆستی خوا ده‌گرن و عه‌زاب ده‌گێرنه‌وه.

له پاشان سه‌بر که له گۆشه‌یه‌ک پاره‌ستاوه به عیباده‌ته‌کان ده‌لی: من چاوه‌پوانی ئه‌وه‌بووم که ئه‌گه‌ر به هه‌وی ناته‌واوی عیباده‌تیکه‌وه تووشی ناره‌حه‌تی ببی له‌سه‌ر بکه‌مه‌وه، به‌لام حه‌مد بو خوا ئیوه به‌سه‌ر یه‌که‌وه دیفاعتان ئی کرد جا من له کاتی کیشانی ئه‌عمالیدا یارمه‌تی ده‌دم.

ئینجا دوو مه‌لائیکه دین چاویان به‌رقی ئی ده‌باری، ده‌نگیان وه‌ک گرمه‌ی هه‌وره، دانیان وه‌ک شاخی گایه، هه‌ناسه‌یان وه‌ک بلێسه‌ی ئاگره، تووکی سه‌ریان ده‌گاته قاچیان، به‌ینی ئه‌مشان تا ئه‌و شان چه‌ند پوژ ریڭگایه، قه‌ت سه‌رفی نه‌زه‌ریان نیه، هه‌رچه‌ند له‌گه‌ل موسلمانان خوش ره‌فتارن، به‌لام ته‌نیا سامه‌که‌یان که‌م نیه. ناویان نه‌کیرو مونکه‌ره، هه‌ر یه‌که‌ی چه‌کوشیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه، ته‌واوی ئه‌جنه‌و ئینسانی دنیا نای توانن. دین و به‌ مردوو ده‌لین: دانیشه. داده‌نیشی و کفنه‌که‌ی له‌سه‌ری ده‌خزی تا دیتته سه‌ر شانی. جا پرسیری ئی ده‌که‌ن: خوات کی یه؟ له‌سه‌ر چ دینیکی؟ ناوی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت چیه؟ مردوو‌که‌ ده‌لی: خوای من ئه‌و‌که‌سه‌یه که بی شه‌ریکه‌و دینم ئیسلامه‌و پیغه‌مبه‌رم ((محمد المصطفی)) ئاخری پیغه‌مبه‌رانه. ده‌لین: راست ده‌که‌ی. له پاشان له هه‌موو لایه‌که‌وه پال به دیواره‌کانه‌وه ده‌نین قه‌بره‌که‌ گه‌وره ده‌بی، جا ده‌لین: سه‌رت به‌رزکه‌ره‌وه. کاتی سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه چاوی به‌ ده‌رگایه‌ک ده‌که‌وی به‌هه‌شتی لیوه دیاره. جا ده‌لین. ئه‌ی دۆستی خوا! ئه‌وه جیڭگای تو یه له‌به‌رو ئه‌وه‌ی تو ئیتاعه‌ی خوات کردوه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: قه‌سه‌م به‌و خوایه‌ی که گیانی من له ده‌ستی قودره‌تی دایه ئه‌وه‌نده خوشحال ده‌بی جاریکی تر خوشحالی وا نابینی. جا

دېمەنى مەرگ

دەلېن: تەماشاي لاي خوارەوت بکە، که تەماشاي لاي قاچانى دەکا چاوی به دەرگایەکی دۆزەخ دەکەوی فریشتەکان پیی دەلین: ئەی دۆستی خوا! تۆ لیڤرە نەجات بووه. ئەوەندە خوشحال دەبی که به خەيالدا ئەیه. ئنجا له قەبرەکەیدا حەفتا دەروی بو بەهەشت ئی دەگریتەوه که هەر یەکەمی بایەکی خوش و بۆنیکی خوشی لیوه دی و تا پوژی قیامت له و حاله دا دەبی.

جا نیستا گوی له ژيانی یەکی تر پراگرو بزانە حالی ئەو چۆنە.

خوای گەرە ئەمر دەکا به ئیزرائیل و دەفەر مووی: بچۆ بو لای ئەو دۆژمنە می و گیانی له لاشە می بینە دەری، من زۆرم چاکە له گەل کردو له بەخشینی هیچ نیعمە تیکدا دریغیم له گەل نەکرد، بەلام ئەو دووبارە بی ئەمری منی کرد، بچۆ بۆم بینە تا تەنبی کەم، ئیزرائیل بەوینە یەکی سام ئاوەرەوه دەچی بو لای و دووژدە چاوی هەیه و گورزیکی ئاگراوی دیک داری به دەستەو هیه و پینچ سەد مەلائیکە می له گەلە، هەر یەکە می پارچە مسیک و پشکوی ئاگری جەهەننەم و شیلای ئاگرینیان بە دەستەو هیه. هەرکە ئیزرائیل گەیشتە لای به گورزە دیکاویەکه دایدەگری و بەرەگ و پشەیدا دەچیتە خوارەوه. ئیزرائیل دیکەکان رادەکشیتەوه و دووبارە هەریه و گورزە دیکاویانە دای دەگریتەوه و فریشتەکانی تریش به شیلای سەرو سوپەتی دادەگرن و به لیدان بی هوشی دەکەن. پوحی له سەری قامکی پیانیهوه تا پاژنەکانی دینن و کوتەک کاری دەکەن. له پاشان له پاژنەکانی را تا ئەژنویانی دینن و دەست دەکەنەوه به لیدانی.

ئینجا وردە وردە پوحی له ئەژنووە تا سکی و تا له هەموو بەدەنی ئیتە دەرەوه جار له گەل جار کوتەک کاریهکی باشی دەکەن له پاشان فریشتەکان مس و پشکویەکانی وەژیر چەنەگە می دەدەن و ئیزرائیل دەلی: ئەی پوحی مەلعون! وەرە دەری و برۆ بو جەهەننەم ئەو جەهەننەمی که خوای گەرە له سوپەتی ((واقعه)) دا باسی دەکا و دەفەر مووی: ﴿ فِي سَمُورٍ وَكَبِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَظِلِّ

دیمه نی مهرگ

مِنْ يَحْمُرُونَ ﴿١٣﴾ الواقعة: ٤٢ - ٤٣ كافرەكان و بى دینهكان دهچنه ناو گهرماوى زور به شیددەت و ناوى له كول و سینهبرى گهرمى دووکه لاوى.

جا له کاتی خوا حافیزی روحى دهلی: خوا پاداشتی خهراپت بداتهوه، تو بووی که منت له ریگای راست لاداوه لهت دهنام بو گوناوه کردن خوشت به هیلاک داو منیش.

به دهنیشی ههروهها به پوچی دهلی: وههر جیگایه که له زهوی گوناھی تیدا کردبی نهعلتی لی دهکا و لهشکری شهیتان رادهکن بو لای شهیتان و مرژدهی بو دهبه که یه که نه فهریان برد بو جهه ننه م. جا که خستیانه قهبرهوه زهوی وای به تووندی دهباووش دهگری پهراسوی تیک دهپه پ. ئنجا دوو ماری رهش یهکیان له لووتی پاو نهوی دیان له پیانییهوه دهست دهکن به پیوه دانی تا له ناوه راستی لاشه که ی به یه که دهگه نهوه.

جا دوو فریشته به ناوی ((نهکیرو مونکه ر)) که له پیشه و باسمان کردن دین بو لای و دهلین: خوات کینه و لهسه ر چ دینیکی و پیغه مبهرت کی یه! له وهلامدا دهلی: نازانم. به گورزی ناگری دهست دهکن به لیدانی، قهبره که ی پر دهبی له پشکو. له پاشان دهلین: بو سه ره وه پروانه. کهسه له نه ژنوی به رزده کاته وه ده رگایه کی به ههشت کراوه ته وه و دیمه نی باغو به هاری لیوه دیاره، نه و دوو فریشته پیی دهلین: نهی دوژمنی خوا! نه گهر ئیتاعه ی خوات بکردایه نه وه جیگای تو بو،

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: قهسه م به وکه سه ی که گیانی منی به دهسته له وکاته نه و که سه دو چاری هه سه ره تیک دهبی که قهت تووشی هه سه ره تی وا نابیته وه. جا ده رگای دوژه خی بو ده کریته وه و پیی دهلین: نهی دوژمنی خوا! ئیستا نه وه یه جیگای تو.

وهزعی خه لک له گورد

گه وره پیاویک دهلی: جاریک داوام له خوا کرد وهزعی ئه هلی گورستانم نیشان بدا. شهویک له خه ومدا پوژی قیامت بوو، مردوو خه ریک بوون له قه بره کانیا ن دهاتنه ده ری، ته ماشام کرد یه کی له سه ر دوشه کی ئه تله س و یه کی له سه ر قه ره ویله و یه کی له سه ر ته ختیکی به رزو یه کی له سه ر گول دانیشتون.

یه کی پی ده که نی و یه کی ده گری. گوتم: ئه ی خوی گه وره! ئه گه ر حالی هه موانیان وه ک یه ک بوایه. چه ند خو ش بوو. یه کی له مردوو هکان گوتی: ئاخر ئه وه هه مووی به هوی جیاوازی کرده وه ی خویانه: ئه وانه ی له سه ر ئه تله سن عه ده تیان زور باش بووه، ئه وانه ی له سه ر قه ره ویله ن ئه و که سانه ن که له ریگه ی خوادا شه هید کراون و ئه وانه ی له سه ر گولانن پوژوه وانسی ئوممه تی پیغه مبه رن و ئه وانه ی که ده گرین جینایه تکار بوون و ئه وانه ی له سه ر ته ختی به رزن و ئه و که سانه ن که وه ک خوا فه رموو بوی یه کتریان خو ش ده ویست.

کفن دزیک بوو قه بری هه لده دایه وه و کفنی مردوو هکانی ده دزی، جاریک قه بریکی هه لده دایه وه، ته ماشای کرد یه کی له سه ر ته ختیکی بلند دانیشتوووه و قورئانی له پی شه قورئان ده خوینی و جوگه ئاویک به ژیر ته خته که یدا ده روا، که چاوی به و دیمه نه که وت ئه وه نده ترسا هاته ئه ملای گورستانه که و به لادا هات، خه لک زانی و چون هی نایانه وه، له پاشان لییان پرسی ئه وه چی بوو؟ بو وات لی هات؟ هه رچی دی بووی بوی گیرانه وه.

هه ندیکیان داویان لی کرد که ئه و قه بره یان نیشان بدا. گوتی: باشه پوژیک نیشانتان ده دم، بو شه وی کابرای ناو قه بره که گوتی: ئه گه ر قه بره که میان نیشان بده ی دو چاری ئافه تی که ده بی قه ت پزگارت نابی، به ئینی دا که نیشانی که سی نه داو، تا مردن به که سی نه گوت.

هاواری مردوو به هوی گورزی ئاسنه وه

له به پرای کورپی عازهبه وه رضی الله عنه ریوایهت ده کهن که ره سولی خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: کاتی کافر وه لام ده داته وه وه ده لی: به داخه وه نازانم، یه کیک له ئاسمانه وه بانگ ده کاو ده لی: درو ده کا، پشکوی سوری بو پابخن، لیباسی ئاگری له بهر کهن و ده رگایه کی دۆزه خی بو بکه نه وه. ده رگایه کی بو ده کهنه وه گه رماو بای دۆزه خی بو دی و قه بره که ی ئه وه نده ته نگ ده بیته وه په راسووی تیک ده په پن، جا مه لائیکه یه کی کوپرو که پی بو دهنیرن به گورزی گه وره ئه گه ر له کیویکی بدا پارچه پارچه ده بی، له پاشا فهرمووی: کاتی ده ست ده کا به لی دانی ئینسان و ئه جیننه نه بی ته واوی مه خلوقاتی خوا گوئیان لییه، به یه ک گورز ده بیته وه خاک و دووباره زیندوو ده کریته وه.

له چه دیسی بوخاری و موسلیم دا هاتوو که به هوی لی دانی ئه و گورزه وه ئه وه نده به تووند هاوار ده کا که ئه جیننه و ئینسان نه بی هه موو گیان له به ریک گوئی لی یه. جا لی رده دا ئه و پرسیاره دیته پیشه وه که بوچی ئه جیننه و ئینسان گوئیان له هات و هاواری نیه؟ وه لامه که ی ئه وه یه که ئینسان و ئه جیننه له گه ل عالمی به رزه خدا سه روکاریان هه یه، جا ئه گه ر عه زابی قه بریان نیشان بدری یان گوئیان له لی دان و هاواری مردووان بی ده بی فه وری ئیمان بینن و ده ست بکه ن به کاری چاک، له سووره تیکدا که له خزمه ت خوا دا ئیمان به شتی غه یبی مو عته به ره، واتا ده بی گوئی له فه رمایشتی پیغه مبه ران بگرن و قبولی بکه ن، مه عنای بزائن یا نه زائن. به هه ر حال فه رمایشتی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به راست بزائن، ئه وه پیی ده لین ئیمان. جا به بی شک ئه وکه سانه ی له خوی خویان ده ترسن بی ئه وه ی خویان دیبی سه واب و پاداشتیان زوره، ئه گه ر ئه وزاعی دۆزه خ و به هه شت و به رزه خیان

دیمه‌نی مهرگ

نیشان بدری پیویست به ئیمان به غیب نابی و ده‌بی هه‌موو ئیمان بینن و موسلمان بن. به‌لام له لای خوا ئیمان هیننان به شتیک به چاو بیینی موعته‌بهر نیه، جا له‌بهر ئه‌وه‌یه که له کاتی مهرگدا ئیمان هینان قبول ناکری، چونکه له و کاته‌دا فریشته‌ی عه‌زاب ده‌بیندین. وه‌ک خوای گه‌وره له سوپه‌ی ((غافر)) دا ده‌فه‌رمووی: ﴿ فَاتَّخِذْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانَهُمْ لِمَا رَأَوْا بَاسًا ﴾ غافر: ۸۵ واته کاتی عه‌زابی ئیمه‌یان دی تازه ئیمان هینان سوودی نیه. له نیشان نه‌دانی عه‌زابی قه‌بر به خه‌لک و له نه‌بیستنی لی‌دانی مردووان به گورزی گران سوودی زیندوو‌ه‌کان ئه‌وه‌یه که ئینسان خو‌ی بو‌ئو عه‌زاب و ده‌نگی ئه‌و گورزانه‌راناگری. ئه‌گه‌ر چاویان به عه‌زابی قه‌بر بکه‌وی یا گو‌ییان لی بی‌ خو‌یان راناگرن و بی‌ هوش ده‌بن. هه‌روه‌ک ئه‌بوو سه‌عد ده‌گیریته‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: کاتی جه‌نازه‌ی ئینسانیکی بی‌ دین له‌سه‌ر شان ده‌بن گو‌رستان ده‌لی: ئه‌ی هاوار به‌ مالم ئه‌وه بو‌ کو‌یم ده‌بن! ئینسان نه‌بی هه‌موو شتیک گو‌یی له ده‌نگیه‌تی، ئه‌گه‌ر ئینسان گو‌یی لی بی‌ بی‌ هوش ده‌بی. دیاره‌ خوای گه‌وره نه‌بی پیغه‌مبه‌ری هه‌ر ئاگادار کردبی به‌سه‌ر ئه‌سپاری به‌رزه‌خدا، به‌لکو نیشانیشی داوه، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ خو‌ی بو‌ئو جو‌ره‌ شتانه‌ی پاگرتوو‌ه، ته‌نانه‌ت له‌ پاش چاو پیکه‌وتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ش و دیمه‌نی دۆزه‌خیش له‌ پی‌ که‌نین و له‌ قسه‌ کردن و له‌ هه‌ستان و دانیشت و له‌ خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌و له‌گه‌ل ئه‌سحابه‌کاندا فه‌رقی پی‌ نه‌ده‌کرا. له‌ ئه‌یوبه‌وه ﷺ ریوایه‌ت کراوه که جاریک ره‌سولی خوا ﷺ له‌ پاش پوژ ئاوابوون ته‌شرفی چوه‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری ((مه‌دینه)) ده‌نگیکی بیست زور وه‌حشه‌ت‌ناک بوو. به‌ بیستنی ئه‌و ده‌نگه‌ فه‌رمووی جووله‌که‌کان له‌ قه‌بردا عه‌زاب ده‌درین.

دیمه‌نی مهرگ

زهیدی کوری سابت رضی الله عنه ده فرمووی: جاریک ره سوولی خوا رضی الله عنه سواری
ئیستره‌که‌ی ببوو ده‌چوو بؤ ناو باغیکی قه‌بیلله‌ی به‌نی نه‌چارو ئیمه‌شی له
خزمه‌تدا بووین، له‌ناکاویک ئیستره‌که‌ی ترساو وا غاری دا زوری نه‌مابوو
ته‌شریفی به‌ره‌وه‌بی. له‌جیگایه‌ پینج شه‌ش قه‌بری ئی وو، چه‌زرت رضی الله عنه
له‌باره‌ی ئه‌و قه‌برانه‌دا فرمووی: کی‌ خاوه‌نی ئه‌و قه‌برانه‌ ده‌ناسی؟ یه‌کی
عه‌رزی کرد: من ده‌یان ناسم. فرمووی: ئه‌وانه‌ که‌ی وه‌فاتیان کردووه؟ کابرا
گوتی: له‌ده‌وری پیش ئیسلامدا وه‌فاتیان کردووه. چه‌زرت رضی الله عنه فرمووی:
له‌ قه‌بردا ئینسان عه‌زاب ده‌دری، فرمووی: ئه‌گه‌ر ترسی ئه‌وهم نه‌بوایه‌ که
ئیوه‌ ته‌رکی مردوو ناشتن بکه‌ن له‌ به‌رخوا ده‌پارامه‌وه‌ که‌ ئیوه‌شی ئاگادار
بکردایه‌ به‌سه‌ر ده‌نگی مردوو‌اندا هه‌روه‌ک منی ئاگادار کردووه.

دەرسی یازدە

ئەنواعی عەزابی ترسینەری قەبر

لە سمەرەیی کۆرە جەندەب رضوانه رێوایەت کراوە کە پێغەمبەری
خۆشەویست صلواته عادیاتی وابوو لە رەفییقەکانی دەپرسی کئی خەویکی
دیوہ؟ پۆژیک بەیانی خۆی فەرمووی: ئیمشەو لە خەمدا دوو نەفەر هاتنە
لام و بردیانم بۆ لای (بیت المقدس)) بەلای پیاویکدا پۆیشتین پراکشا بوو،
یەکی تر بە بەرد لەسەری رادەکیشا، کاتی بەردەکەمی پێدا دەدا سەری پارچە
پارچە دەبوو، بەردەکە دەکەوتە لایەک، کابرا دەچوو بەردەکە هەلگریتەو
سەری کابرا وەک خۆی ئی دەهاتەو و کابرا دەستی دەکردەو بە سەر
کوتانی. ئەو وەزەعە هەر دەوامی بوو تا بە یەکی لە دوو هاوڕیکانم گوت
(سبحان الله)) دەبی ئەو دوو نەفەرە کئی بن؟ رەفییقەکەم گوتی: تۆ تۆژیک بچۆ
پێشەو کاتی چووینە پێشەو پیاویک لەسەر دۆشەکیک پراکشابوو، پیاویکی
دی لیوی بە مەقاشیکی ئاسن بۆ لای پێشتەملی رادەکیشا، تا لیوہکەمی
تریشی رادەکیشا ئەوہی پێشوویان دەچوہو جینگای خۆی. گۆتم ((سبحان
الله)) دەبی ئەوانە کئی بن؟ گۆتیان: دووبارە برۆ پێشەو، بەرەو پێشەو
پۆیشتین، لە رێگادا تەنووریکمان دی زۆر شلوق بوو، تەماشامان کرد ژن و
پیاوی پووتی تێدا بوو کە بلیسەمی ئاگری لینی دەدان هاواریان دەکرد، بۆنی
ناخۆشی سووتانی لەشیان کەس خۆی بۆ رانەدەگرت. پرسیم: ئەوانە کئی و
چ کەسەن؟ گۆتیان: دووبارە بەرەو پێشەو برۆ، لە جۆگایەک پەرینەو
ئاوہکەمی وەک خوینی سوور بوو، پیاویک مەلەمی تێدا دەکرد و پیاویکی دی
چەند بەردیکی بەدەستەو بوو. کاتی کابرای مەلەوان دەهاتە قەراغی
جۆگاکە بەردیکی وەک لوقمە دەخستە دەمەوہ. چەند جار ئاوام دی، پرسیم:
ئەوانە کئی؟ لە وەلامدا گۆتیان: کارت نەبی بەرەو پێشەو برۆ، پۆیشتین، بە

دیمه نی مەرگ

لای باغیکی خوش و سه‌زو دنگیردا پۆیشتین، پیایونکی بالآ به‌ری له‌ناودا بوو نه‌مان ده‌توانی ته‌ماشای سه‌ری بکه‌ین. مندالی زۆر ده‌وری دابوو، قه‌تم ئه‌و مندالانه‌ نه‌دی بوو: گوتم: نه‌وانه‌ کین؟ جاری دریزه‌ به‌ پۆینه‌که‌ت بده‌. ئینجا گه‌یشتینه‌ باغیکی گه‌وره‌ی خوش و قه‌تمان باغی وا جوان نه‌دی بوو. کاتی به‌ ئیشاره‌ی ره‌فیه‌که‌م چووینه‌ ناو باغه‌که‌ شاریکی به‌ خشتی زیرو زیو تیدا درووست کرابوو. چووینه‌ بن ده‌روازه‌ی شاره‌که‌و کردمانه‌وه‌و چووینه‌ ناو شار، له‌ویدا چه‌ند که‌س هاتنه‌ لامان نیوه‌ی له‌شیان زۆر جوان و نیوه‌که‌ی تریان زۆر ناشیرین بوو. ره‌فیه‌که‌م پینی گوتم خۆتان باوینه‌ ناو ئه‌و جوگه‌ ئاره‌ی پوو به‌رووتانه‌. چوون خۆیان هاریشته‌ ناو ئاره‌که‌وه‌. جوگایه‌که‌ زۆر پان بوو. ئاره‌که‌ی وه‌ک شیریی سپی بوو. کاتی له‌ جوگایه‌که‌ هاتنه‌ ده‌روه‌ ناشیرینه‌که‌یان نه‌ما بوو به‌ده‌نیان زۆر جوان ببو. ره‌فیه‌که‌م پینی گوتم: ئه‌وه‌ ((جنت‌العدن)) ه و جینگای تو ئیره‌یه‌. که‌ ته‌ماشام کرد قه‌سریکی سپیم هاته‌ به‌رچاو. ره‌فیه‌که‌م گوتم: ئه‌و قه‌سره‌ش جینی دانیشتنی تویه‌. گوتم: خوا ده‌وامتان بدا بیلن با تاویک بچمه‌ ناوی، گوتم: ئیستا ناتوانی، به‌لام هه‌ر دیتته‌ ناوی.

هه‌رچی له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ تا ئیره‌ پووی دابوو، هه‌ر دیمه‌نیککی عه‌جایی دی بوومان له‌ ره‌فیه‌که‌م پرسی. گوتمی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌رده‌که‌مان له‌سه‌ری راده‌کیشا ئه‌و که‌سه‌یه‌ قورئان ده‌خوینی و له‌ بیرى ده‌باته‌وه‌ به‌ عه‌مدی نوژی فه‌رزی ته‌رک ده‌کردو ده‌نووست، تا پۆژی قیامه‌ت ئاوی ره‌فتار له‌گه‌ل ده‌کری. ئه‌و که‌سه‌ی له‌ لیوو له‌غاوه‌یان راده‌کیشا ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ پۆژ تا ئیواره‌ هه‌ر درۆ ده‌کا،

ئه‌ویش تا پۆژی قیامه‌ت هه‌ر وای لی ده‌که‌ن. ئه‌و ژن و پیوانه‌ی له‌ ته‌ندوره‌که‌شدا ده‌یان سووتاندن ئه‌وه‌ زیناکارن، ئه‌وه‌ی له‌ جوگا خوینه‌که‌شدا مه‌له‌ی ده‌کردو ده‌هاته‌ قه‌راغی به‌ردیکیان ده‌خسته‌ ده‌مه‌وه‌،

دېمەنى مەرگ

ئەو سوو (پىبا) خۆرە. ئەو ئىنسانە بالا بەرزە كە لەناو باغەكەدا دىمان، ئەو ھەزەرتى ئىبراھىم عليه سلام بوو، ئەو مندالانەش كە دەورىان دابوو ئەو ھەموو ئەو مندالە مووسلمانانەن كە بە بچووكى مردوون. ئەوانەى نيوەى بەدەنيان جوان و نيوەى بەدەنيان ناشىرىن بوو ئەو ئەو كەسانەن كە لەگەل كەردەوەى چاك خەراپەيشيان بوو. بەلام وەبەر رەحمەتى خوا كەوتن ناشىرىنيەكەيان نەما.

پىغەمبەر ﷺ قەرمووى: ئىنجا ئەو دوو رەفيقە خۇيان پى ناساندم، يەككىكان گوتى: من جوپرەائىلم و ئەوى ديش ميكائىلە. جا عولەماى دىن دەقەرموون: ئەو ھەدىسە پىرۆزە كە شىخى بوخارى و بەيھەقى رىوايەتيان كەردووە بۇ ئىسپاتى عەزابى بەرزەخ وەك ((نەسى)) سەرىخ وايە، لەبەر ئەوەى خەونى پىغەمبەران وەك ھەقىقەت وايە وەك پروداو ھىسابى بۇ دەكرى.

ئەو ھەش كە لە ھەدىسەكەدا دەقەرمووى: تا رۆژى قىامەت ئاوايان موعامەلە لەگەل دەكرى، دەلىلى ئەو ھەش كە ئەو ھەموو ئەحوالە عەلاقەى بە عالەمى بەرزەخو ھەيە.

ئەو ھەدىسەى كە لەو بابەتەو بە ھەزەرتى عەلى رضي الله عنه رىوايەت كراو ھەش دەلى: ئەو ھەش ئاگرەكەى خۇش دەكرى لە دەورى ھەندەسورا ئەو قەرەولى دۆزەخە. كاتى پىرىنچكىك لە ئاگرەكە دەپەرى ئەو گورج دەى خاتەو ناوى و ئەو بۇنە بەدەى لەژن و پىاو ھەتەكان دەھات، ئەو بۇنى بەدى ئالەتيان بوو. ئەو سەك زلانەش كە ديار بوون و ئاگر لە خوارەو ھەيان بەردەبوو لە دەميانەو دەھاتە دەن، ئەو ھەتتو باز بوون وەك قەومى لوت. ئەو جۇگايەش كە ئاوەكەى وەك شىرى سىپى بوو ئەو ئاوى جۇگاي ھەوزى كەوسەر بوو. ((ابن عساكر)) ئەو ھەدىسەى رىوايەت كەردووە.

دیمه‌نی مهرگ

((ابن بیهقی و دلایل النبوه)) له ئەبوو سەعدی خدریەو رە پریوایەت دەکەن کە پیغەمبەر ﷺ بەلای سفەریەکدا پۆیشت گۆشتی سوورکراوەی زۆر نایابی لەسەر بوو، بەلام کەس نەبوو بیخوا، هەر لەو جیگایەش سفەریەک پراخرابوو گۆشتی بۆگەنی لەسەر بوو کۆمەلێک دەوریان داوو، کاتی پرسیاریان کرد ئەوانە کین؟ گوتیان: ئەوانە ئەو کەسانەن کە حەرامیان لە حەلال باشتەر بوو. ئینجا حەزرت ﷺ بەلای کۆمەلێکی ورگ زلدا پۆیشت کە هەلەدەستان خۆیان پانە دەگرت و بەلادا دەهاتن زۆر بە حەسرەتەو دەیان گوت: ئەو خۆی گەورە! قیامەت بەرپا مەکە. هەر دەگریان و هاواریان دەکرد. کە پرسیان، گوتیان: ئەوانە سوو خۆرن. بەلای گرووھێکدا پۆیشتن لیویان وەک لیوی وشتەر وابوو، بەردیان دەخستە دەمیانەو و لە پاشەوویانرا دەهاتە دەری، کە پرسیان ئەوانە کین؟ گوتیان: ئەو کەسانەن کە مائی هەتیویان بە ناحەق خواردوو. بەلای کۆمەلێکی تردا رەت بوون گۆشتیان لە هەردوو تەنیشتیان دەکردەو و دەرخواریان دەدانەو و پێیان دەگوتن: ئەو گۆشتە بخۆن هەرەک گۆشتی براکان و دەخوارد. کاتی پرسیان ئەوانە کین؟ مەعلوم بوو کە غەیبەت کەرو عەیب جو بوون. ئەو رەفتارە تا پۆژی قیامەت دەوامیان لەسەر دەکا.

((ابن عدی و بیهقی)) له ئەبوو ھویریە رە پریوایەت دەکەن کە لە شەوی میعراجدا پیغەمبەر ﷺ بەلای کۆمەلێکدا تی پەری بەبەرد لە سەریان رادەکێشان. کاتی سەریان چاک دەبوو و دووبارە دەستیان دەکردەو بە لیدانیان. پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو جوپرائیل ئەوانە کین؟ گوتی: ئەو کەسانەن کە سەرگەردان بوون لە نوێژاندا واتە موبالاتیان پی نەدەکرد یان هەر نەیان دەکرد. لە پاشان چاوی بە تاقمیک کەوت پووت بوون تەنیا

دیمه نی مهرگ

ئالەتیان بە پارچەییەکی بچوک داپۆشرا بوو. وەکو وشتر و بزنی خەریکی لەوەر بوون. پەلەداری دپکاوی و بەردری گەرمیان دەخواردو، کاتی پرسی ئەی ئهوانه کین؟ ئاشکرا بوو که ئهوه کهسانه که خهیره زهکاتیان له ماله کهیان جیانه دهکردهوه. ئنجا چاوی به کۆمهڵیک پیاو و ئافرهت کهوت که له بهرامبهریان گوشتی ناسکی سوره و ههکراو له تهنیشتیان گوشتیکی پیس دانرا بوو، هیچ موبالاتیان به گوشته جوانه ناسکه که نه دهکردو گوشته پیسه کهیان دهخوارد. که پرسیاری کرد مه علوم بوو که پیاوهکان ئهوه کهسانه که ژنی خویان بهرله دهکردو دهچوونه لای ئافرهتی خهراپ. و ئافرهتهکانیش ئهوانه که عهلاقیان له گهله پیاوی نامه چهرمه دا پهیدا دهکرد. له پاشان چاوی به پیاوی کهوت کۆمهله پشنتیکی گهره دی دروست کردبوو نهی دهتوانی ههلی گری، له گهله ئهوه شدا هه دی خسته سهرو زیادی دهکرد، کاتی پرسیاری کرد مه علوم بوو که ئهوه ئهوه کهسهیه که ئه مانهتی خه لکی زۆر لا بووه نهی داونهوه. له پاشان هه زهت ﷺ به لای گروهبه کدا پوشت که زمان و لیویان به مه قاست ده برین و له پاشان چاک ده بوونه و دووباره دهیان برینهوه، چه ند جار ئاوا دی، کاتی پرسی گوتیان: ئهوه ئهوه خه تیبه و اعیزانه که ئاگری فیتنه و فه سادیان هه لده گیرساند.

((ابن خه زیمه و ابن حبان)) له ئه بوو ئومامه وه ریوایه ت ده کهن که پیغه مبه ر ﷺ فرموی: من خه ونیکم دی وه راسته ده بی زۆر باشی تی بگهن. له خه ومدا پیاوی که هاته لام دهستی گرتم و وه پیکه وت له پنگادا کیو نیکی گه وره وه دیار کهوت گوتی: بچۆ سه ر ئه وه کیوه گوتم: چۆن بچمه سه ر ئه وه کیوه گه وره؟ گوتی: من بو ت ئاسان ده کهم کاتی هه نگاوم هه لئینایه وه چاوم به پلکانه یه کهوت له ژیر پیمدا به جوۆره پله پله سه رکه وتم، کاتی چووینه

دېمەنى مەرگ

سەر كۆۋەكە ھېشتا زۆر نەپۇشتىبووين، چەند ئن و پياومان دى دەميان داقەلشابوو، گۆتم ئەوانە كىن؟ مەعلوم بوو كە ئەو كەسانەن گوقتارو كىردارىان وەك يەك نەبوو. تۆزىكى كە پۇشتىن تووشى چەند ئن و پياويك بووين گوى و چاويان بە گول و ميخ داکوترابوو، كە پرسىم: گوتيان: ئەوانەن كە گويان بۇ خەراپە و چاويان بۇ قسەى ناشايست راگرتوو و تەماشايان كىردوو. كاتى زياتر چووینە پىشەو زۆرمان ئافرەت دى سەرە و بن ھەئاسراو بوون مار مەمكى دەگەزىن، كە دەربارەيان پرسىم: ئەو ژنانە بوون كە نەيان ھىشتوو مندالەكانيان شىرى مەمكىان بخوا. بەولاو تىر پۇشتىن زۆر ئن و پياو سەراو بن ھەئاسرابوون، قوپو لىتەيان دەلستەو، پرسىيارم كىرد گوتيان: ئەوانە ئەو پۇژو وانا نەن كە لەپىش بانگ دا پۇژوويان شكاندوو. تۆزىكى دى پۇشتىن تووشى سى نەفەر بووين شەرابى تەھورىان دەخواردوو و لە خوشيان گۆرانيان دگوتن، لە وەلامى پرسىيارمدا گوتيان: ئەو سى كەسە زەيدى كوپى حارس و جەغەرى تەييارو ((عبداللہ)) ي كوپى رەواچەن.

وہزعی جۇراو جۇرى خەلك لە قەبردا

تەبەپانى و ((نوادىر الاصول)) و تەرغىب لە ((عبدالرحمان)) ي كوپى سەمپەو وە باسيان كىردوو كە پۇژىك رەسولى ئەكپەم ﷺ ھاتە لامان و فەرموى: ئىمشەو لە خەومدا شتى عەجىبو و غەرىبم دى. پياويك لە ئوممەتم دى فرىشتەى مەرگ ھاتبوو لای گيانى بكىشى، ئەو خوش رەفتارى يەى كە لەگەل باوك و دايكى بە خەرجى دابوو ھاتە پىشەو و فرىشتەى مەرگى لى دوور خستەو. يەكى تر لە ئوممەتم دى، عەزابى قەبر دەورى دابوو بەلام دەست نويژ ھاتە پىشەو و لە عەزابى قەبر نەجاتى دا.

دیمه‌نی مهرگ

یه‌کی ترم له ئوممه‌تم دی شه‌یتانان ده‌وریان دابوو، زکری خوا چووہ پیشه‌وه و پرزگاری کرد. یه‌کی ترم له ئوممه‌تم دی فریشتہ‌ی عہزاب له ده‌وری کۆببونه‌وه نویتژ چوو پرزگاری کرد، یه‌کی ترم چاو پیکه‌وت له تینویان زمانی کیشابوو، ده‌چوو بۆ سەر هەر هه‌رزیک به تینوه‌تی‌هوه ده‌یان گپراوه، به‌لام پۆژوه‌کانی چوونه پیشه‌وه و تینوایه‌تی‌هه‌کیان لا برد.

یه‌کی ترم له ئوممه‌تم دی کاتی‌ک له هه‌لقه‌ی پیغه‌مبهره‌کان نزیک ده‌بووه ده‌ریان ده‌کرد، غوسلی له‌ش پیسی هاته پیشه‌وه و ده‌ستی گرت و هینای له ته‌نیشنت من دای نا. یه‌کی ترم له ئوممه‌تم دی له هەر شه‌ش لاوه تاریکی ده‌وری دابوو له و تاریکی یه‌دا هه‌یران و سه‌رگه‌ردان ده‌گپرا، هه‌ج و عومره هاتن پرزگاریان کرد و به‌ریان رووناک کرده‌وه. یه‌کی ترم له ئوممه‌تم دی که ده‌ی هه‌ویست له‌گه‌ل موسلماناندا قسه بکا روویان ئی وهرده‌گپرا، سیله‌ی ره‌حم هاته پیشه‌وه و گوتی، موسلمانینه! له‌گه‌لی رو خوش بن، جا زۆر به‌رو خوشی قسه‌یان له‌گه‌ل کرد. یه‌کی دیکه‌م دی له‌به‌رامبهر تین و بلیسه‌ی ئاگر به‌ده‌ست دیفاعی له‌رووی خو‌ی ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بادا بسوتی، خیرو سه‌ده‌قه‌یه‌کی که له ژبانی دا کردبووی هات و دیفاعی له‌سه‌رو سوپه‌تی کرد، یه‌کی دیکه‌م له ئوممه‌تم دی، فریشتہ‌ی عہزاب هەر یه‌که‌ی ئه‌ندامیکی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، به‌لام بانگ کردن و بلاو کردنه‌وه‌ی ئابین ئه‌ویان له ده‌ست مه‌لائیکه‌ی عہزاب هینایه‌ ده‌رو دایان به فریشته‌کانی ره‌حمه‌ت.

یه‌کی ترم له ئوممه‌تم دی که گونا‌هه‌کانی لینگه ته‌رازووی چه‌پیان قورس کردبوو، ترسی له خوا هاته پیشه‌وه و لینگه ته‌رازووی راستی هینایه‌ خوارو ئه‌وی چه‌پی به‌رز کرده‌وه. یه‌کی ترم دی لینگه ته‌رازووی راستی کرده‌وه‌ی زۆر سووک بوو. دوو مندالی مردووی چوونه پیشه‌وه و لینگه ته‌رازووی راستیان بۆ قورس کرد. یه‌کی دی له ئوممه‌تم دی له قه‌راغ جه‌ه‌ننه‌م راوه‌ستا‌بوو. ترسی له خوای هات و دوری خسته‌وه. یه‌کی دی که‌وتبوه ناو

دیمه‌نی مهرگ

ئاگره‌وه، ئەو فرمیسکانه‌ی که‌له‌ به‌ر په‌زای خوا هه‌لی وه‌راندبوون هاتن و له‌ ئاگره‌که‌یان ده‌ره‌ینا،

یه‌کی ترم له‌ ئوممه‌ته‌که‌م چاو پیکه‌وت له‌سه‌ر پردی سپرات پاره‌ستابوو له‌ ترسان ده‌له‌رزى، بپروا به‌خوای هات و له‌رزینه‌که‌ی نه‌ه‌یشت و له‌ پردی سپرات په‌په‌یه‌وه. یه‌کی ترم دی له‌سه‌ر پردی سپرات، جارى وابوو له‌سه‌ر سه‌رو جارى واش بوو له‌سه‌ر ئەژنۆیان ده‌رپۆیشت، ئەو سه‌لاوه‌تانه‌ی که‌ بو‌ منى له‌ دنیا‌دا ده‌نارد هاتن راستیان کرده‌وه و به‌سه‌ر پردی سپرات‌دا په‌په‌یه‌وه. یه‌کی ترم دی کاتى گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای به‌هه‌شت له‌سه‌رى داخرا، که‌لیمه‌ی شه‌هاده‌و ئیمان هاتن ده‌رگای به‌هه‌شتیان بو‌ کرده‌وه و چوه‌ به‌هه‌شته‌وه. خه‌لکیکی زۆرم دی لیویان ده‌ب‌رین و گوتم ئەوانه‌ کین؟ گو‌تیا‌ن: ئەوانه‌ غه‌یبه‌ت گو‌ن، ئینسانى زۆرم دی به‌ زمان هه‌ل‌واسرا‌بوون گوتم: ئەوانه‌ کین؟ گو‌تیا‌ن: ئەوه‌ ئەو ژن و پیا‌وانه‌ن که‌ به‌ ناهه‌ق خه‌لکیان تاوان بار ده‌کرد.

له‌ کتیبى ((روض‌ الریاحین)) دا بینا له‌سه‌ر رپوايه‌تى ئیمامى شافعى رحمه‌ الله ده‌فه‌رمووی به‌عزیک له‌ پیاوه‌ گه‌وره‌کان دا‌وايان له‌ خوای گه‌وره‌ کرد که‌ ئەحوالی ئەه‌لى گو‌رستانیان نیشان بدات. جا به‌و هۆیه‌وه‌ گو‌ره‌کان شه‌ق بوون، ته‌ماشایان کرد به‌عزیک له‌ مردووه‌کان له‌سه‌ر پارچه‌ی ئاوریشم و هه‌ندیک له‌سه‌ر چه‌ریرو به‌عزى له‌سه‌ر ديباو، هه‌ندیک له‌سه‌ر گول و ریحانه‌و به‌عزیک له‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌ خه‌وتوون، به‌عزیکیان ده‌گرین و هه‌ندیکیان پیده‌که‌نن. پیاو چاکان گو‌تیا‌ن: ئەى خوای گه‌وره‌! ئەگه‌ر بت ویستایه‌ ده‌ت توانى یه‌ك جو‌ریان په‌فتار له‌گه‌ل بکه‌ی، ده‌نگیک له‌ گو‌رپیکه‌وه‌ هات گو‌تى: ئەى فلان که‌س! ئەو ده‌ره‌جه‌ به‌ندى یه‌ به‌هۆی کرده‌وه‌ی خوایانه‌وه‌یه‌، ئەوانه‌ی له‌سه‌ر ئاوریشم خه‌وتن ئەوکه‌سانه‌ن خاوه‌ن په‌فتارى باش بوون، ئەوانه‌ی له‌سه‌ر چه‌ریرو ديباش نووستوون ئەوکه‌سانه‌ن که‌ پوژوویان گرتووه‌و، ئەوانه‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌ نووستوون ئەوانه‌ن که‌ له‌به‌ر خوا یه‌که‌تریان

خۆش ویستوو. ئەوانەى دەگرین ئەو گوناھکار بوون، ئەوانەى پێدەكەنن ئەوانەن كە تۆبەیان لە گوناھ كەردبوو.

لە كتیبى ((الروح)) دا ((ابن القیم)) فەرموویەتى: خۆ پاراستن لەو شتەنەى كە دەبنە باعيسى عەزاب لازەم و گەورەترین وەسیلەى نەجات لە عەزابى قەبر ئەو یە كە هەموو شەویك لە پێش نووستندا موحاسەبەى نەفسى خۆت بكەى و بزانی ناخۆ لە تەواوى ئەو پۆژەدا چ كاریكى خەراپى كەردوو. ئینجا تۆبە لە گوناھەكانى بكاو بخەوى. كاتى وەخەبەرھات پوو بكا تە چاكەو فرسەت لە دەست نەداو ئەگەر لە ژيانیدا كەم و كەسریەك بوو تۆلەى بكاتەو، كاتى خۆى گەورە ویستی چاكە لەگەل یەكێكدا بكا تە و فیقی دەدا.

چا و پێگەوتنى وەزعی پێنج قەبر بوو بە هۆى تەوبە كەردنى گوناھكارێك

لە كتیبى حەدیسدا هاتوو كە لاویكى غەمگین چوو بۆ لاى ((عبدالملك)) كۆپى مەپوان. كاتیك عبدالملك لە غەمبارى پرسى ئەو گەنجە مەحزرونە گوتى: بەهۆى گوناھى خۆمەو غەمگینم: عبدالملك گوتى: خۆ گوناھى تۆ لە ئەرزو ئاسمان گەورەتر نیە؟ گوتى: لە ئەرزو ئاسمان گەورەترە. عبدالملك گوتى: خۆ لە عەرشى خوا گەورەتر نیە! گوتى: لەویش گەورەترە. عبدالملك گوتى: گوناھى تۆ گەورەترە یا پەحمەتى خوا. گەنجەكە كە ئەو یە بیست بێدەنگ بوو. جا عبدالملك پرسى گوناھەكەت چیە؟

گوتى: من كفن دز بووم. مردووى پێنج قەبر تۆبەیان بە من كەرد. كاتى قەبرى یەكەم هەڵدایەو تەماشام كەرد مەلائیکەى عەزاب پوو مردوو كەیان لە قیبلە وەرگێرا بوو ئەزى تیان دەدا، لە ترسان رام كەرد، لە غەیبەو بانگیان كەردم گوتیان: بۆ لەو مردوو ناپرسی كە بەهۆى چیەو توشى ئەو عەزابە بوو؟ گوتم: ناتوانم ئەو پرسیارە بكەم. لە غەیبەو گوتیان: ئەو كەبایە بە چاوى سووكەو تەماشای نوێژى دەكەرد، بۆیە ئەو عەزابە دەچێژى.

دیمه‌نی مهرگ

کاتی گۆپری دووهمم هه‌لدایه‌وه، ته‌ماشام کرد مردووه‌که وه‌ک به‌ران زنجیر کرابوو، که ئه‌وهم دی ترسام و له‌رزیم. له‌غه‌یبه‌وه بانگیان کردم بۆ هۆی ئه‌و عه‌زابه له‌و مردووه ناپرسی _ گوتم: توانای ئه‌وهم نیه به‌ زمان بیلیم. ده‌نگه‌که گوتم: ئه‌وه شه‌راب خۆر بووه و ئه‌وه‌ی خوا حه‌رامی کردبوو ئه‌و به‌ حه‌لالی ده‌زانی.

کاتی قه‌بری سی یه‌م هه‌لدایه‌وه ته‌ماشام کرد ته‌واوی به‌ده‌نی مردووه‌که به‌ بزما‌ری ئاسن دا کوترابوو، زمانی له‌ پشتی ملیه‌وه هاتبووه ده‌روه ترسام و ویستم وه‌گه‌ریم له‌ غه‌یبه‌وه گوتم: بۆ هۆی ئه‌و عه‌زابه له‌و مردووه ناپرسی؟ گوتم: تاقه‌تم نیه. گوتم: ئه‌وه مانی خه‌لکی به‌ ناهه‌ق زه‌وت کردوه و غه‌سپی ده‌کرد. وه‌ختی قه‌بری چواره‌م هه‌لکه‌نده‌وه ته‌ماشام کرد مردووه‌که له‌ ئاگر دا ده‌سو‌تا و مه‌لائیکه لییان ده‌دا و هاواری ده‌کرد، ترسام ویستم رابکه‌م، له‌ غه‌یبه‌وه گوتم: ئه‌وه بۆ هۆی عه‌زابی ئی ناپرسی؟ گوتم: توانای پرسیارم نیه. گوتم: درۆزن بوو سویندی به‌ درۆی ده‌خواردن.

کاتی قه‌بری پینجه‌م هه‌لدایه‌وه ته‌ماشام کرد مه‌لائیکه به‌شیلاقی ئاسن لییان ده‌دا و هاواری ده‌کرد، ترسام و ویستم راکه‌م، له‌ غه‌یبه‌وه گوتم: بۆ هۆی ئه‌و عه‌زاب دانه‌ی ئی ناپرسی. گوتم: ئاخ‌ر هه‌وسه‌له‌ی ئه‌وهم نیه،

ده‌نگه‌که گوتم، ئه‌و پیاوه قوما‌رکه‌ر بوو. هه‌ر چه‌ند پیغه‌مه‌ریش ﷺ قوما‌ری مه‌نع کردبوو مه‌نزور ئه‌وه‌یه که عه‌زابی قه‌بر که به‌هۆی کاری ناشایسته‌وه‌یه که به‌ دل و چاو و گوی و سک و ده‌ست و پی و باقی ئەندامه‌کانمانه‌وه ده‌یان که‌ین. له‌ سه‌رکردنی کاری چاکیش به‌و ئەندامانه‌ پاداشتی کاری باش وه‌رده‌گرین.

دهرسی دوواژده

خو ئاشکراکردنی نافرته تیک بو سزای گوناھیک

خواوهندی گه وره له سوو پهی ((ال عمران)) دا ده فرمووی: ﴿ وَكَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبَائِمِ الْفَيْظِ وَالْمَافِيهِ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ آل عمران: ١٣٣ - ١٣٤ واته په له بکه ن بولای لی خو ش بوون له لایه ن خواوه و بو به هه شتی که پانایی به قه ده رزو ئاسمانه و بو په ره یزکاران ناماده کراوه و بو ئه وانهی پیواه تی و خیر ده کهن، له خو شی و ناخو شیدا و رقی خو یان ده خو نه وه و له خه لک خو ش ده بن. خواش ئینسانی چاکه که ری خو ش ده وی.

زانایانی ئایینی که نووسیویانه که به عزه خه لکیک له بهر ئه وه هه سوو دیان به به نی ئیسپرائیلیه کان ده برد، که کاتی یه کی له ئه وان گوناھیکی ده کرد له بهر ده رگا که ی له باره ی جو ری گونا هه که ی و که فاره ته که ی ده ی نووسی و ئیعتی رافی ده کرد و بو ئه وه ی که فاره ته که ی بدا خو ی ته سلیم به ده ولت ده کرد. جا هه سوو دیان پی وه ده برد چونکه ده یان زانی که فاره ته که ییدا، گونا هه که ی له سه ر لا ده چی و سزای ئه و گونا هه له قیامه تدا له سزای دنیا سه ختره. نه که هر پیوا، به لکو ژنانیش عه قیده یان بوو. جاریک ئافره تیک که زینای کرد بوو هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و گو تی: زینام کردوه، بو ئه وه ی عه بیبه ی ئه و گونا هه له سه ر خو ی لا با، خو ی ته سلیم کرد به سه نگبارانی بکه ن. بو چی وای کرد؟ چونکه سزای دنیا ی به لاهه سووک تریوو له سزای دووا پوژ.

دیمه‌نی مهرگ

باسی فائیده‌ی سه‌ده‌قه‌ی جاریه و دوعای نه‌ولاد

له میشکاتی شهریفدا له نه‌بوو هورپرره وه رضی الله عنہ ریوایهت ده‌کا که پیغهمبهر صلی الله علیه و آله فرموویه‌تی: که ئینسان مرد سه‌وابی ته‌واو ده‌بی، به‌لام سی شت له‌دوای مردنیش سه‌وابیان هه‌یه فرمووی: یه‌که‌میان سه‌ده‌قه‌ی جاری یه‌یه. دووه‌میان عیلمه، که خه‌لک سوودی ئی بکا. سی یه‌میان دووعای نه‌ولادی سالحه که له‌دوای مردن دوعایی بو بکه‌ن. چهند لووتفیکی گه‌وره‌یه که خوای گه‌وره له‌گه‌ل بنده‌کاندا کردوویه‌تی. نه‌گه‌ر یه‌کیک بی هه‌وی که له‌دوای مردنیشی کاتی هه‌لی کردنی کرده‌وه‌ی چاکی له‌ده‌ست ده‌چی و بی‌کاری ده‌مینیته‌وه له‌گوردا به‌ئاسووده‌یی بخه‌وی و خیری هه‌ر بو بنوسری، نه‌وه خوای گه‌وره گه‌وره‌ترین ریگای نیشان داوه‌و، پیغهمبهر صلی الله علیه و آله زور تاکید له‌سه‌ر سی شت فرمووه. یه‌کیان سه‌ده‌قه‌ی جاری یه‌ واته شتی‌ک بکه‌ی به‌خیر که فائیده‌که‌ی ده‌وامی هه‌بی وه‌ک مزگه‌وت پردو وه‌قفو بیراویک و باغی‌ک و نه‌و جوړه شتانه.

له فرمایشتیکی تردا ده‌فرمووی: له‌و شتانه‌ی که له‌دوای مهرگ ده‌بنه هوی سه‌واب عیلمیکه به‌خه‌لکت گوتووه. دووه‌م نه‌ولادی سالحه که له‌پاشت به‌جی بمینی سنیهم قورئانه. چواره‌م مزگه‌وت و خانوویکه که وه‌قفت کردبن. پینجه‌م بیراوو ئاویکه په‌یدات کردبی. شه‌شهم خیریکه که له‌حالی حیاتدا کردبیتت و له‌پاشت به‌جی مابی نه‌وه سه‌وابه‌که‌ت هه‌ر پی ده‌گا. مه‌به‌ست له‌وه‌ی که ده‌لین: سه‌وابه‌که‌ی هه‌ر پی ده‌گا نه‌وه‌یه که شتیکی به‌ناوی سه‌ده‌قه‌ی جاریه له‌ریگه‌ی خوادا دا بی، واته بو سوودی خه‌لک وه‌قفی کردبی و مه‌به‌ست له‌عیلمیش نه‌وه‌یه مه‌درسه‌یه‌کی دروست کردبی، یان یارمه‌تی دانی دروست کردنی دابی، یان قورئان و کتیبی دینی وه‌قف کردبی، یا دهرسی یه‌خه‌لک گوتبی نه‌وه سه‌وابی عیلمی هه‌ره‌یه. له

دېمەنى مەرگ

فەرمائىشتىكى دى دا فەرموويەتى: چەت شت لەپاش مەرگىش خىريان بۇ مردووەكە ھەر دەگا. زانىارى يەك بەخەلكى گوتى، جۆگە ئاويكى ھىنايىتەوھ بىرىكى ھەلکەندى بۇ ئاوا، نەمامىكى ناشتې، مزگەوتى دروست كوردې، قورئانى لەپاش بەجى مابى، يان ئەولادى سالى لەدوا بەجى مابى. ئەگەر شەرىكىش بووبى لەو كارانەدا بەشە ھەر سەوابى پى دەگا.

ئەو كەسە خۇش بەختە كە بەشى لە بلاو كوردنەوھى ئايىندايەو بۇ مانەوھى دىن ھەول دەدا، چونكە ژيانى دنيا لە خەويك زياتر نىە. كەس نازانى كەى مەجبور دەبى ئەو دنيايە بەجى بىلى. جا تا كارى چاك زياتر بكاو بە يادگار لەپاش خۇى بەجىيان بىلى باشترە، دۇستو خزمەكانى ھەر دوو سى پۇژ بوى دەگرىن، لەپاشان خەرىكى كارى پۇژانەى خۇيان دەبن و ئەو فەرامۇش دەكەن شتى چاك ئەوھىە پىاو بى باتە ئەو ((بانك))ە وە كە قەت لە بەين ناچى و سەرمایەكە ھەر دەمىنىتەوھو تا پۇژى قىامەتیش بەھرەى ھەر پىت دەگا.

لەكتىبى ((روض)) دا دەفەرمووى ئافرەتېك ناوى ((باھىنە)) بوو، زۇر عىبادەت گوزار بوو، لەكاتى سەرمەرگدا سەرى بەزكردەوھو گوتى: ئەى ئەو زاتەى كە تىوشنو زەخىرەى منى و لەكاتى ژيان و مەرگدا پىشت و پەنامى! لەكاتى مەرگدا پىسوام مەكەو لەقەبردا وەحشەت زەدەم مەكە. كە وەفاتى كرد كوپەكەى ھەموو پۇژى جومعە دەچوھ سەر قەبرەكەى و قورئانى دەخویندو سەوابەكەى ھەدىە دەكرد بۇ دايكى و بۇ باقى مردووەكان دۇعای دەكرد، شەويك لەخەويدا چاوى بەدىكى كەوت و لىنى پىرسى دايە گيان! حالت چوئە، گوتى: عەزابى قەبر زۇر ناخوشە، بەلام لەسايەى خواوھ من زۇر پراخەتم، جىگای نووستنم لە گول و پىحان دروست كراوھ، سەرىن و پىشتەمالى ئاورىشمى لەسەرە، تا پۇژى قىامەت ئاوا دەبم كوپەكە گوتى:

دیمه‌نی مهرگ

دایه بفرموو بزانه من ده‌توانم چ خزمه‌تیکت پی بکه‌م؟ گوتی: ئه‌وه که هه‌موو پوژی جومعه دیی و قورئان ده‌خوینی تهرکی مه‌که، چونکه که تو دیی هه‌موو قه‌بستانه‌که خوشحال ده‌بن و مرژده‌م ده‌ده‌نی ده‌لین: کورپه‌که‌ت هات، منیش به هاتنی تو زور پی خوشحال ده‌بم و ئه‌وانیش زور خوش حال ده‌بن.

کورپه‌که ده‌لی: هه‌روه‌ها جومعه‌یه‌که ده‌چوممه‌ سه‌ر قه‌بری دایکم، شه‌ویک له خه‌مدا کۆمه‌لیکی گه‌وره ژن و پیاو هاتن بۆ لام، پرسیم ئیوه کین و بوچی هاتوون؟ گوتیان: ئیمه خه‌لکی فلان قه‌برستانین هاتوین سوپاسگوزاریت بکه‌ین، که هه‌موو جومعه‌یه‌که دیی و دوعای به‌خیرمان بۆ ده‌که‌ی، ئیمه به‌وکاره‌ی تو زور پی خوشحال ده‌بین، تکایه ئیدامه‌ی پی بده کورپه‌که ده‌لی: له پاشان زیاترم موبالات به‌ چوونه سه‌رقه‌بران ده‌کرد.

یه‌کی تر له عوله‌مای دین ده‌لی: پیاریک له خه‌ویدا ته‌ماشای کرد له ناکاویک هه‌موو قه‌بری گۆرستانیک شه‌ق بوون و مردووه‌کان هاتنه‌ ده‌روه‌وه و ده‌ستیان کرد به‌ شت چینه‌وه، به‌لام یه‌کیک بیکار دانیشتووه و هیچ هه‌لناگریته‌وه، ده‌لی چوممه‌ پیشه‌وه و سه‌لامم کرد و وه‌لامی دامه‌وه و پرسیم: ئه‌وه ئه‌وانه‌ چ هه‌لده‌گرنه‌وه؟ گوتی: ئه‌وه به‌ره‌که‌تی ئه‌و دوعایانه هه‌لده‌گرنه‌وه که خه‌لک هه‌دییه‌ی ئه‌هلی ئه‌و قه‌بستانه‌ی ده‌که‌ن. گوتم: ئه‌ی تو بۆ هه‌لناگریته‌وه؟ گوتی: من ئیحتیاجم به‌ دوعای ئه‌و خه‌لکه‌ نیه، چونکه کورپیکم هه‌یه له فلان بازاردا ((زولوبیا)) ده‌فروشی، پوژی جاریک قورئان ده‌خوینی سه‌وابه‌که‌ی به‌ من ده‌به‌خشی. ده‌لی به‌یانی هه‌ستام چومم بۆ بازاره‌که کورپیکی گه‌نج ((زۆبایی)) ده‌فروشت، به‌لام لیوی هه‌ر ده‌جولا، پرسیم ئه‌وه چ ده‌خوینی؟ گوتی: پوژی جاریک قورئان ده‌خوینم و سه‌وابه‌که‌ی به‌ باوکم ده‌به‌خشم. ده‌لی: له پاشان جاریکی دی ئه‌هلی ئه‌و قه‌برستانه‌م دی شتیان له زه‌وی ده‌چنیه‌وه، ئه‌و جاره کابرای پیشوم دی له‌گه‌ل خه‌لکه‌که شتی ده‌چنیه‌وه له‌و

دیمه‌نی مهرگ

کاته‌دا فهوری وه‌خه‌بهر هاتم: زۆرم لا‌عه‌جایب بوو، به‌یانی که‌هه‌ستام
چوومه‌وه بازاره‌که که پرسیارم کرد کوره‌که مردوه.

سالحی مه‌ری ^{بزرگ} ده‌فهرمووی: جاریک شه‌وی جومعه له دوا‌ی نیوه شه‌و
ده‌چومه مرگه‌وتی جامععه بو نویژی به‌یانی، هیشتا دنیا هر تاریک بوو،
پۆژ نه‌ببوه‌وه، له‌سه‌ر قه‌برستانیکی گه‌وره بوو، ده‌بوو هر به‌ویدا برۆم.
له‌وی له‌زیک قه‌بریگ دانیشتم و خه‌وم ئی که‌وت. له‌خه‌وه‌که‌مدا ته‌واوی
مردوه‌کان قه‌بره‌که‌یان شه‌ق بوو و هاتنه‌ ده‌روه زۆر به‌خوشحالی یه‌وه
ده‌ستیان کرد به‌قسان، له‌ناو قه‌بریگدا گه‌نجیک لیباسی زۆر که‌سیفی له‌بهر
دابوو، زۆر به‌غه‌مگینی چوو له‌گۆشه‌یه‌که دانیشتم، له‌پاش ماوه‌یه‌کی که‌م
فریشته‌ی زۆر له‌ئاسمانه‌وه هاتنه‌ سه‌ر زه‌وی، خوانی سه‌ر داپۆشراو به‌سه‌ر
پۆشی نوورانیان له‌سه‌ر ده‌ست بوو، ده‌یان دان به‌مردوه‌کان و هر
مردوویه‌ی خوانیکی وهرده‌گرت و ده‌چوه‌وه ناو قه‌بره‌که‌یه‌وه. کاتی هر
که‌سه‌ خوانی خۆی وهرگرت، ئه‌و کوره‌خه‌ریک بوو به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه
بگه‌ریته‌وه، لیم پرسی چ خه‌به‌ره؟ بو‌ئه‌وه‌نده غه‌مگینی. ئه‌وانه‌ چ جو‌ره
خوان و سفره‌یه‌که بوون؟ گوتی: ئه‌و خوان و مه‌جومعانه‌ پر بوون له‌و
دیاریانه‌ی که‌ زیندوه‌کان بو‌مردووی خویان ناردون، من له‌دنیا‌دا که‌سم
نیه‌ تا سفره‌ی وام بو‌بنیری، دایکیم هه‌یه زۆر گرفتاری کاری دنیا‌یه،
دوو‌باره می‌ردی کردۆته‌وه، له‌بهر کاری می‌رده‌که‌ی ناگای له‌من نه‌ماوه، ناو
نیشانی دایکیم ئی وهرگرت و به‌یانی پۆژی دوا‌یی چوومه‌ مالیان و له‌و دیوی
په‌رده‌وه بانگم کرد و خه‌ونه‌که‌م بو‌گیرایه‌وه و له‌باره‌ی کوره‌که‌یه‌وه پرسیارم
ئ‌ی کرد، گوتی: له‌وه‌دا شک نیه‌ که‌ ئه‌وه کوری منه‌و جگه‌رم بوو، باوه‌شم
جیگای خه‌وی بوو، له‌پاشان ژنه‌که هه‌زار دره‌می دامی و گوتی: ئه‌و پاره
به‌خیری کوره‌ نووری چاوه‌که‌م بکه‌ به‌خیر و سه‌ده‌قه‌و له‌و پۆژه به‌دواوه
هه‌میشه‌ دۆعای به‌خیری بو‌ده‌که‌م و فه‌رامۆشی نا‌که‌م. ده‌فهرمووی:

دیمه‌نی مهرگ

جاریکی دی له خه‌مدا چاوم به کومه‌له مردووه‌که که‌وته‌وه کوپه‌که‌م دی لیباسیکی به‌نرخه له‌به‌ردابوو، به‌غاردان هاته لام و گوتی: ئەه‌ی سألحی مەری خۆای گه‌وره جه‌زای به‌ خیرت بداته‌وه، دیاریه‌که‌تم پی گه‌یشت.

هه‌زاران هه‌زار له‌وجۆره به‌سه‌رها‌ته‌نه له‌ کتیبی دینیدا هه‌یه. جا ئەو که‌سه‌ی ده‌ی هه‌وی که‌ ئەولاده‌کانی له‌ پاش مردنی به‌کاری بین، ده‌بی تا ده‌توانی باشیان بار بینی، چونکه‌ په‌روه‌ده‌ی ئەولاد نه‌ک هه‌ر سوودی بو ئەولاده‌که‌ هه‌یه، به‌لکو سوودی بو‌خوشت هه‌ی هه‌روه‌ک خه‌وای گه‌وره له‌ سووپه‌ی ((تحریم))، ده‌فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا ﴿٦﴾﴾ التحريم: ٦ ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هه‌ناوه‌ خو‌تان و مال و مندالتان له‌ ئاگر

پیارین. زه‌یدی کوپی ئەسلم ﷺ ده‌فرمووی: کاتی چه‌زه‌ت ﷺ ئەو

ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌ و ئەسحاب عه‌رزبان کرد ئەه‌ی په‌سولی خوا! ﷺ چون

ئهل و عه‌یالمان له‌ ئاگری جه‌ه‌ننهم پیاریزین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی:

ئهو کارانه‌یان نیشان بده‌ن که‌ خوا لییان پازی بی و له‌و کارانه‌یان مه‌نع بکه‌ن که‌ خوا پیی ناخو‌شن. له‌ ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته‌دا له‌ چه‌زه‌تی عه‌لی یه‌وه

ﷺ نه‌قل ده‌که‌ن که‌ فه‌رموویه‌تی: مه‌عنا‌ی وایه که‌ خو‌تان و ئەهل و عه‌یالتان

هه‌میشه‌ خه‌ریکی کاری خیر بن و خو‌تان له‌ خه‌راپه‌ پیاریزن.

له‌ ((درالمنثور)) دا ده‌فرمووی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: خۆای ته‌عالا

رحم به‌ باوکیک بکا که‌ یارمه‌تی په‌فتاری چاکی ئەولاده‌کانی نادا ئەگه‌ر ئەولاد چاک بار نه‌هینن له‌گه‌ل باوک و دایکیان خه‌راپیش بن هه‌قی خو‌یه‌تی.

له‌ چه‌دیسدا هاتوو که‌ ده‌بی پوژی چه‌وتی دوا‌ی له‌ دایک بوونی مندال مووی سه‌ری بتاشن و چه‌یوانیک سنه‌ر بچرن و ناوی لی بنین. که‌ پیی نایه

شەش سالییه وه ئادابی کۆمه لایه تی فیر که ن و له نو سالییدا جینگای بو جیا وه که ن و له ته مه نی سیزده سالییدا له سه ر نویتژ نه کردن لینی بده ن و له شازده سالییدا ژنی بو بینن و له پاشان باوکی دهستی بگری و بلی: ئادابی کۆمه لایه تیم فیرکردی، دینم فیرکردی، ژنم بو هینای، به لام ئیستا له دنیا دا له فیتنه ی توو له قیامه تا له عه زابیك که له بهر توو تووشم بی په نا ده به مه بهر خوا. مه به ست له عه زابیك که به هو ی ئه ولاده وه تووشی باوک ده بی ئه وه یه که له زور حه دیسدا به جیا جیا ئه و فه رمانه ی پیغه مبه ر ﷺ هاتوو ه که ئه و که سه ی ریگای خه راپ ده گری نه ک هه ر له بهر ئه و کاره خراپه که ده ی کا گونا ه بار ده بی، به لکو گونا هی ئه و که سانه ش که چا و له وی ده که ن هه ر له ئه ستوی ئه وه، به جو ریک که هیچیش له گونا هی گونا هکاره کان که م نایبته وه، ئه وانیش وه ک ئه و که سه سزا ده درین که ئه وان چاویان لی کردوه. جا به گویره ی ئه وه هه ر کرده وه یه کی به دو خه راپ که ئه ولاد به چا ولیکه ری باوک بیکا گونا هی له ئه ستوی باوکیه تی. جا له بهر ئه وه ده بی گه وره کان له پینش چاوی بچو وکه کان خویان له حه ره کاتی ناشایسته وه پیاریزن. له و حه دیسه شه ریفه دا هاتوو ه که ئه گه ر مندال ته مه نی بوو به سیزده سال ئه گه ر نویتژی نه کرد لینی بدری.

له به عزه حه دیسیکی دی دا هاتوو ه که ته مه نی بوو به حه وت سال فیری نویتژی بکه ن، که بوو به ده سال ئه گه ر نه ی کرد لینی بده ن، ئه و جو ره ریوایه تانه له بهر ئه وه ی راست و زور باوه ر پیکراون، خولاسه ئه گه ر باوکیك له سه ر نویتژ نه کردن له کو ره که ی نه دا به گونا هبار حیسا به، تا ته مه نی ده بیته پا زده سالی، به لام به پیچه وانه ئه گه ر کو ره که ی پا به ندی نویتژ و پوژوو ئه حکامی دینی بکا به شیکی له سه وابی کرده وه ی چاکی کو ره که ی پی ده گا. له وه ش زیاتر ئه گه ر ئه و کو ره پیاوینکی سالحی لی ده رچی دوعای

دېمەنى مەرگ

بەخېر بۇ دايك و باوكى دەكاو دەبىتتە ھۆى سەواب و گەياندىنى زۆر بە باوك و دايكەكەى.

((ابن مالك)) رضي الله عنه دەفەرمووى: لە ھەدىسەكە بۆيە فەرمووى: ئەولادى سالىح چۈنكە ئەولادى نا سالىح نايىتتە ھۆى سەواب گەيامدىن بە دايك و باوك. زانايان گوتويانە: سەوابى كىردەھى چاكي ئەولادى سالىح يە دايك و باوك ھەر دەكا با ئەو ئەولادە دۇعاشيان بۇ نەكا. ھەروەك چۈن ئەگەر يەككىك بۇ سوودى گىشتى دارىكى خاوەن بەر بنىژى و خەلك مىوھەكى بخۇن دۇعای بۇ بكن يا دۇعای بۇ نەكەن سەوابى پى دەگا ئەويش ئاوايە.

عەللامەى مونادى رحمة الله عليه دەفەرمووى: لەبەر دل نيايى گوتراوہ ئەولاد دۇعای بەخېر بۇ دايك و باوكيان بكن، ئەگىنا ھەر كەسىك دۇعا بۇ ھەركەسىك بكا فائىدەى ھەيە، كۆر بى يا نا، لە ھەدىسەكەدا بەتايبەتى ئىشارە بۇ سى شت كراوہ بە عەلاوہى ئەو سى شتە لەچەند ھەدىسى جيا جياشدا ئىشارە بۇ چەند شتى تىرىش كراوہ كە سەوابەكەيان دايمى يە.

لە زۆر ھەدىسدا دەفەرمووى: ئەوہى كارىكى چاك ئەنجام دەدا وە نەبى ھەر تەنيا لە موقابىل ئەو كارە خىرەدا پاداشتى پى بگا. بەلكو بەشىكى لە سەوابى كىردەھى ئەو كەسانەش پى دەگا كە پەپرەھى لەو دەكەن بى ئەوہى لە بەشە سەوابى ئەوان ھىچ كەم وەبى. وە ئەو كەسەى كىردەھىەكى خەراپ دەكا نەك ھەر لەبەر كىردەھە خەراپەكە بە گوناھكار لە قەلەم دەدرى، بەلكو گوناھى تەواوى ئەو كەسانەش كە چا و لەوى دەكەن دەچىتتە ئەستوى ئەو. بەلام ھىچىش لە سزای گوناھى ئەوان كەم نايىتەوہ. ھەروەھا لە ھەدىسىكى تردا ھاتووہ كە سەوابى كىردەھى ھەموو كەس لە دواى مردنى تەواو دەبى، بەلام ئەوہى بەرگى لە خاكى ولات دەكا دواى مردنىش خىرى ھەر پى دەگا.

دیمه نی مهرگ

تهواو بوونی کردهوه بههوی مهرگهوه

ئهبوو سه عیدی موعه للا رحمة الله عليه دهفرمووی: له پاش مهرگ دهفتهری ئهعمال ده بهستری و ئهوهی دهمری نه دهتوانی کاریکی چاک ئه انجام بدا ، نه وهلامی سهلام بداتهوه، واته مردوو تاقهتی ئهوهی نیه سهلام له کهس بکا تا ئه جرو سهوابی دهست کهوی ته نیا دهتوانی وهلامی سهلامی ئه و کهسانه بداتهوه که دهئین: ((السلام علیکم یا اهل القبور)). دهئین له زور حه دیسی سه حیددا ئیشاره بهوه کراوه.

موترفی کوری شوخیر دهفرمووی: شهوی جومعه به مهیدانیکدا پویشتم که شهوانی تریش هه ر پییدا ده پویشتم ، لهو مهیدانه دا خه لکیکی پووتم دی سهلام ئی کردن که چی وهلامیان نه دامه وه. لهوی پراوه ستام گویم ئی بوو به یوکتریان دهگوت: ئهوه موترفی کوری شوخهیره، گوتم: زورم لا عه جایبه که ئیوه ناوی خووم و باوکم دهزانن که چی جوابی سهلامه که تان نه دایه وه، گوتیان: ئیمه مردووین دهفتهری عه مه ئی خیری ئیمه به ستراوه، ئه گهر بمان توانیایه وهلامی سهلامی تۆمان بدایه وه به دنیا مان نه ده گوپیه وه، گوتم: ئه ی هوی چیه هه موتان پووتن؟ گوتیان: کفنه کانمان دراون و هیچمان نیه عه وره تی خومانی پی داپوشین.

گوتم: ئه ی بوچی هه موتان لی ره کو بوونه وه؟ گوتیان: له بهر ئه وه ی هه ر قه بری حه فتا مردووی وه بهر که وتوووه و زور زور بوین ناچار بووین له جیگایه ک کووه بین، گوتم: ئه ی به هوی ئه وه وه که ئا فره تیش به پووتی له گه ل ئیوه کو بوونه وه و یه کتر ده بینن خه جاله تی ناکیشن؟ گوتیان: ئه ی موتریف تالی و سه که راتی مهرگ عه قلی ئی ستاندووینه وه له بهر ئه وه نه پیاو ده زانی که پیاوه، نه ئا فره ت ده زانی که ئا فره ته.

گوتم: ئه ی هوی چیه که هه ر ئیمشه وه ئیوه دی، خو شه وه کانی دی که سی لی نه بوو؟ گوتیان: ئاخر ئیمشه و جومعه یه و له شهوی جومعه دا دیننه

دیمه‌نی مهرگ

دهری، تا بزانی داخو کوپو خانه‌وادهی ئیمه، ئیمه‌یان له‌بیره یان نا؟ داخو بو ئه‌وهی سه‌وابمان پی بگا خیرمان بو ده‌که‌ن یان نا؟ کاتی ویستم برۆم گوتیان: ئه‌ی موترف! سه‌بر بکه ده‌مان هه‌وی شتیکت پی بلین: تکات لی ده‌که‌ین له‌ پوژی جومعه‌دا ئامۆزگاری خه‌لک بکه‌و پینان بلی: که‌ کفنه‌که‌مان پزیوه‌و به‌ده‌نمان لیک ترازوه‌و ئیسقانه‌کانمان ورد بوون، له‌ کاتی‌کدا ئیوه، ئیمه‌تان له‌ بیر چۆته‌وه، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ره‌حم به‌ حالی ئیمه‌ بکه‌ن ژیا‌نتان به‌ فرسه‌ت بزانی، چونکه‌ ئیمه‌ زۆر په‌شیمانین که‌ له‌ کاتی خۆیدا کرده‌وه‌ی چاکمان نه‌کرد.

خولاسه‌ی که‌لام سه‌وابی خیرو سه‌ده‌قه‌ به‌ مردووان ده‌گا چاوه‌پروانی ئه‌وه‌ن که‌ یه‌کیک له‌ خۆشه‌ویستانیان سه‌وابیکیان بو بنیری. له‌و پوون کردنه‌وه‌شدا ئه‌وه‌ زاندره‌ که‌ به‌ گوزه‌شتی زه‌مان تالی مهرگ له‌ به‌ین ناچی و به‌ده‌ن روحی هه‌موو که‌س وابه‌سته‌ به‌ خۆیه‌تی و دیاره‌ ئه‌و به‌ده‌نه‌، به‌ده‌نی به‌پزه‌خی پی ده‌لین و له‌گه‌ل به‌ده‌نی دنیایی فه‌رقی هه‌یه.

مردووان زۆریان پی ناخۆشه‌ که‌ زیندوو خه‌ریکی کاری دنیا ده‌بن ده‌لین: ئیمه‌ ناتوانین وه‌لامی سه‌لام به‌ده‌ینه‌وه‌. له‌ هه‌دیسدا هاتوه‌ که‌ مردوو جوابی سه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌و ئه‌وه‌ی بچیته‌ زیاره‌تیا‌ن ده‌ی ناسن. گوایه‌ ناتوانن وه‌ک عیباد جوابی سه‌لام به‌ده‌نه‌وه‌و ئه‌جر و سه‌وابیا‌ن ده‌ست که‌وی، به‌لکو هه‌ر بو‌ ئاشکرا کردنی خۆشه‌ویستی جوابی سه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌، به‌لام که‌ جوابی سه‌لامی موترف یان نه‌دایه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌بو که‌ په‌نج و هه‌سره‌تی ئاشکرا بکه‌ن.

به‌ عه‌قیده‌ی به‌عزیک له‌ عوله‌مای دینی مه‌به‌ستیان له‌وه‌ که‌ گوتیان: ناتوانین وه‌لامی سه‌لام به‌ده‌ینه‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌و جوابی وه‌لامی سه‌لام دانه‌وه‌ که‌ خه‌لک گوپی لی بی ناتوانین و ئه‌وه‌نده‌ له‌سه‌ر خۆ جوابی سه‌لام ده‌ده‌ینه‌وه‌ زیاره‌ت که‌ر گوپی لی نابی.

دیمه‌نی مهرگ

حه‌زرتی ئه‌میر رحمة الله علیه ده‌فه‌رمووی: ته‌مه‌نی باقی به‌نده‌ی ئینسانی
موسلمان هیچ نیه‌ ئه‌گه‌ر خیری تیدا نه‌کا، چونکه‌ ئه‌گه‌ر دنیا و هه‌رچی له‌
دنیا دایه‌ هی‌ ئه‌و بی‌ له‌ پوژی قیامه‌تا گوناھیکی له‌سه‌ر لانا‌با، به‌لام ئه‌گه‌ر
یه‌ک سه‌عات له‌ ژیانیدا تۆبه‌ بکا و په‌شیمانی وه‌بی‌ ده‌توانی گوناھی چه‌ند
ساله‌ی ته‌مه‌نی له‌به‌ین به‌ری

دیمه‌نی مهرگ

دەرسی سێزده

عه‌لیمی کهندی رحمة الله علیه ده‌فهرمووی: پوژیک له‌گه‌ل ئه‌بوو عه‌به‌سی غه‌قفاری له‌سه‌ر بان پراوه‌ستا‌بووین، کاتی ئه‌و خه‌لکه‌ی دی که له ترسی ((وه‌با)) شاریان وه‌جی هیش‌ت و گوتی: ئه‌ی ((وه‌با)) من به‌ره بۆ لای خۆت، ئه‌و جو‌مله‌ی سێ جار گوته‌وه، که گویم له‌و قسه‌یه‌ی بوو گوتم: نه‌ت بیستوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ی فه‌رموو: نابێ که‌س ئاره‌زووی مردن بکا؟ چونکه زنجیره‌ی کرده‌وه‌ی ئینسان ده‌پچرێ و فرسه‌تی ئه‌وه‌ی له ده‌ست ده‌روا که تۆبه‌ بکه‌یت و په‌زای خوا وه‌ده‌ست بێنی؟

گوتی: من له پیغه‌مبه‌رم ﷺ بیستوه فه‌رموو: له پیش ئه‌وه‌دا ئه‌و شه‌ش پروداوه پووبده‌ن، بۆ لای مهرگ پیش ده‌ستی بکه‌ن، یه‌که‌م تا حکومه‌ت وه‌ده‌ست ئه‌حه‌م‌قان نه‌که‌وتوه. دووهم تا بێ عه‌قل زۆر نه‌بوون. سێیه‌م تا ده‌ستوو‌رو قه‌زاوه‌ت نه‌کراون به‌ پاره. چواره‌م تا پیاو کوشتن نه‌بوته‌ عاده‌ت. پینجه‌م تا ته‌رکی سیله‌ی په‌حم نه‌کراوه. شه‌شه‌م تا قورئان خویندن وه‌ک گوێرانی گوتنی ئی نه‌هاتوه.

((ابن ابی الدنیا)) ده‌فهرمووی: چه‌زهرتی چه‌سه‌ن رضی الله عنه ده‌فهرمووی: ئیزرائیل پوژێ سێ جار له هه‌موو مالیک ده‌دا تا بزانی پزقی کامیان ته‌واو بووه و ته‌مه‌نی چ که‌سی کۆتایی هاتوه. رزقی هه‌ر که‌سێک ته‌واو بووبی گیانی ده‌کیشی. له‌وکاته‌دا که له پاش مهرگی بۆی ده‌گرین ئیزرائیل له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌یان راده‌وه‌ستی و ده‌لی: من خه‌تام نیه، چونکه وام ده‌ستوو‌ر پی درابوو، به‌خوا من نه‌ پزقی ئه‌وم خواردوه، نه‌ له ته‌مه‌نی ئه‌وم که‌م کردۆته‌وه، من هه‌میشه‌ سه‌ر له‌مالی ئیوه ده‌دم تا که‌ستان نامینی.

دېمەنى مەرگ

حەزرىتى ھەسەن رەھمەتە اللہ علیہ فەرەمۆى: ئەگەر دانىشتوۋانى مالىيە
مردوۋەكە ئىزپرائىل بېيىنەن و گويىيان لە قىسەكانى بى، مردوۋەكەيان لە بىر
دەچىيەۋەو بۇ خۇيان دەگرىن .*

زەمانى زوۋ ئىزپرائىل خۇي ئاشكرا دەكرد

((مروزی و ابن ابى الدنيا)) لە ئەبوو ((الشعشا)) جابىرى كۆپى زەيدەۋە
پىۋايەت دەكەن كە لە زەمانى زوۋدا ئىزپرائىل بەبى زەھمەت گىيانى خەلكى
دەكىشا. كاتى خەلك دەستى كرد بە خەراپە و قىسەى بى جى. لە خزمەت
خوادا شكايەتى كرد.

بەھۆى شكايەتى ئىزپرائىلەۋە، خوا ئەو ھەموو جۆرە نەخۇشيانەى نارد تا
كەس بە ئىزپرائىل ئەلى. جا ئەۋەيە كە ئىستا باسى ئىزپرائىل ناكەن و خەتاي
نەخۇشى و دەردو بەلا دەگرەن، مەبەست ئەۋەيە كە بە عەلاۋەى چەند
كەسىكى تايبەتى، خەلك پىئى وايە كە نەخۇشى ھۆى مردەن.

ئىمامى ئەھمەدو بەززاو حاكم لە ئەبوو ھورەيپەرەۋە رضي الله عنه پىۋايەتەيان كردوۋە
كە پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرەمۆيەتى: لەكاتى گىيان كىشاندا ئىزپرائىل بەئاشكرا
دەچوۋ بۇ لاي ئەو كەسە كە گىيانى دەكىشا، كاتى چوۋ بۇ لاي ھەزرىتى
موسا عليە سلام گىيانى بكىشى ھەزرىتى موسا نارازى بوۋ كە بە ئاشكرا
خۇي نىشانى خەلك دەدا. ئىزپرائىل لە خزمەت خوا شكايەتى كرد، كە
بەندەى توۋ موسا بەو نەۋعە گىيان كىشانە نا پازى يە، خۇاي تەعالا
فەرەمۆى: بچوۋ بۇ لاي ئەو بەندەى من و لە زمان منۋە پىئى بلى: كە دەستى
لەسەر پىشتى گايەك دابنى و چەند تال موۋى ۋەبن دەستى كەۋتن ئەۋەندە
سالەى لە عومرى زياد دەكەم. كاتى ئىزپرائىل ئەو پەيامەى خۇاي بە

دیمه‌نی مهرگ

حه‌زرتی موسا پراگه‌یاند هه‌زرتی موسا فهرمووی: جا ئەگەر قه‌رار بی له دوایش مهرگ هه‌ربی بۆ ئیستا نه‌بی؟ جا ئیزرائیل سیویکی دا به هه‌زرتی موسا به بۆنیه‌وه کردو گیانی کیشا. له پاشان خوای ته‌عالا بریاری دا که ئیزرائیل به نه‌ینی بی گیانی خه‌لك بکیشی.

بی دل کردنی دایک و باوک و پیاو کوشتن و قسه‌ گوتن به هه‌زرتی ئەبووبه‌کرو
عومه‌ر هۆی عاقیبه‌ت خه‌را پییه

به‌یه‌قی و ته‌به‌رانی له ((عبدالاله)) کوپی ئەبی ئەفاوه‌ ریوایه‌ت ده‌که‌ن که پیاویک هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و عه‌رزی کرد ئەی رسولی خوا! کوپیک له‌ حاله‌تی گیان کیشان دایه‌ هه‌ر چه‌ند ده‌که‌ین شاده‌ی بۆ نایه‌. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: له‌ ژیانیدا شاده‌ی هیناوه‌؟ گوتیان به‌لی: هه‌زرت ﷺ فهرمووی: که‌واته‌ دیاره‌ ئەوه‌ی له‌ ژیانیدا شاده‌ بیئی و له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بۆی نه‌یه‌ هۆییکی هه‌یه‌. ئینجا ته‌شریفی هه‌ستا و له‌ خزمه‌تیدا هاتین بۆ لای کوپه‌که‌و هه‌زرت ﷺ چوه‌ لای سه‌ری و فهرمووی: بلی ((لا اله الا الله)) عه‌رزی کرد ناتوانم بیلیم. فهرمووی بۆ ناتوانی؟ عه‌رزی کرد له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ قسه‌ی دایکم نه‌ده‌کرد. پرسى دایکت ماوه‌؟ گوتی: به‌لی قوربان. فهرمووی: یه‌کیک بنیرن با دایکی بی. چوون بانگیان کردب. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئەوه‌ کوپی تۆیه‌؟ گوتی: به‌لی قوربان، فهرمووی: ئەگەر ئاگریک بکه‌نه‌وه‌و بلین: ئەگەر کوپه‌که‌ت عه‌فوو نه‌که‌ی ده‌ی خه‌ینه‌ ناو ئاگره‌وه‌ هه‌ر عه‌فووی ناکه‌ی؟ گوتی: ئەگەر وابکه‌ن دیاره‌ عافووی ده‌که‌م. فهرمووی: به‌ شاهیدی خواو ئیمه‌ بلی: له‌ کوپه‌که‌م پازی بووم. گوتی: ئەوا عافووم کرد، ئینجا پیغه‌مبه‌ر به‌ کوپه‌که‌ی گوت: بلی ((لا اله الا الله)) کوپه‌که‌ زۆر به‌ ئاشکرا

دیمه‌نی مه‌زگ

گوتی: ((لا اله الا الله)) حه‌زرت ﷺ زۆر خوشحال بوو فه‌رمووی: سپاس بو‌ئو خویاهی که به واسیته‌ی منه‌وه‌ئو کورپه‌گه‌نجهی له‌ئاگری دۆزه‌خ نه‌جات دا.

((ابن عساکر)) ده‌لی: ((عبدالرحمن)) مه‌حاربی رضی‌الله‌عنه‌وه‌آله‌وسلم ده‌فه‌رمووی: پیاویک خه‌ریکی گیان دان بوو گوتیان: بلی: ((لا اله الا الله)) گوتی: ناتوانم بیلیم، چونکه له‌ناو‌ئو که‌سانه‌دا ژیاوم که جنیویان به‌حه‌زرتی نه‌بووبه‌کر و عومهر ده‌دا.

پیغه‌مبهر ﷺ نه‌بوو قوتاده‌ی له‌گه‌ل چه‌ند نه‌فه‌ردا نارد بو‌کیوی ((ضم)). ی ((مه‌دینه)) . له‌ریگادا تووشی پیاویک بووین ناوی عامیری کوری ((صبط)) بوو . که چاوی به‌ئه‌سحابه‌ی پیغه‌مبهر که‌وت کابرا شاده‌ی هی‌ناو سه‌لامی کرد، موسلمانه‌کان له‌بهر‌ئوه‌ی باوه‌ریان به‌شه‌هادت هی‌نانه‌که‌ی نه‌بوو وه‌لامی سه‌لامه‌که‌شیان نه‌دایه‌وه‌و به‌لکو یه‌کیک به‌ناوی مه‌حله‌می کوری جوسامه‌چوو پی‌شبه‌وه‌و کوشتی . جا‌ئو ئایه‌ته‌ی سوپه‌ی (انبیاء) له‌سه‌ر‌ئو و پوداوه‌دا نازل بوو که ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ ءَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۗ﴾

النساء: ۹۴ ئه‌ی‌ئو که‌سانه‌ی ئیمان‌تیان هی‌ناوه‌ئه‌گه‌ر له‌پریگای خوادا سه‌فه‌رتان کرد به‌وردی بکۆلنه‌وه‌و ئه‌وه‌ی سه‌لامی ئی‌کردن گورج مه‌لین تو موسلمان‌نی . کاتی مه‌حله‌م بو‌عوزرخواهی هاته‌خزمت پیغه‌مبهر ﷺ

پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: ((لا غفر الله لك)) واتا خوا‌قه‌ت عه‌فووت نه‌کا . که مه‌حله‌م ئه‌وه‌ی بیست فرمیسکی له‌چاوان هاتنه‌خواری و له‌مه‌جلیسه‌که‌دا مه‌ستاو هه‌ر له‌بهر‌حه‌فته‌دا مرد . کاتی خستیانه‌قه‌بره‌وه‌قه‌بر له‌خوی

دیمه‌نی مهرگ

نه‌گرت و فریسی دایه دهره‌وه. تا سی جار دهیان خسته‌وه ناو قه‌بره‌که‌و قه‌بره‌که فریسی دهدایه‌وه. ناخری لاشه‌که‌یان خسته ناو کومه‌له به‌ردیکه‌وه.

کاتی ئه‌وه‌یان بو حه‌زه‌ت علیه السلام گئیرایه‌وه فه‌رموی: زه‌وی زور له‌وه‌ی خراپتری له باوه‌شی خوی گرتووه و ده‌نایمی‌زی ده‌گری، به‌لام ئه‌وجاره خوی ته‌عالا ئیوه ناگادار ده‌کاته‌وه تا چاوتان بکریته‌وه.

ده‌ست لی‌دان و بون گردنی مه‌لانیکه له‌کاتی مهرگدا

((ابن ابی الدنيا)) له داوودی کوپی ئه‌بوو هینده‌وه ده‌گئیریته‌وه که له باسی به‌سه‌ره‌اتی خویدا فه‌رموی‌یه‌تی: جاریک زور نه‌خوش بووم، له نه‌خوشیه‌که‌مدا ته‌ماشام کرد کابرایه‌کی که‌لله زلی ناوشان گوشتن په‌یدابوو ده‌تگوت قولی زه‌نگیی یه، که چاوم پیکه‌وت گوتم: **قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** (۱۵۶) **البقرة: ۱۵۶** و گوتم: په‌نگه هاتبی گیان بکیشی، چونکه بیستبووم که گیانی کافران مه‌لانیکه‌ی ره‌ش ده‌ی کیشی، له‌وکاته به‌سامه‌دا ده‌نگی پوخانی بانه‌که‌مانم بیست، ته‌ماشام کرد سه‌ربانه‌که‌مان نه‌ماو ئاسمان وه‌دیار که‌هوت، فریشته‌ی به‌رگ سپی له ئاسمانه‌وه هاتنه‌ سه‌ر زه‌وی و ده‌ستیان کرد به لومه‌ی کابرا په‌شه‌که‌و پراویان نا، کابرا دوورکه‌وته‌وه، به‌لام له دووره‌وه زل ته‌ماشای ده‌کردم و فریشته‌کانیش هر سه‌رزه‌نشتیان ده‌کرد، دوو فریشته به‌رگ سپیه‌کان یه‌کیان له لای سه‌رم و ئه‌وی دی له خوارمه‌وه دانیشتن. ئه‌وه‌ی لای سه‌رم به‌وی لای خواری گوت: تو ده‌ست له قاچانی بده‌و بزانه. ده‌ستی له قاچانم داو گوتی به‌و قاچانه‌ی چووه بو نویت. ئینجا ئه‌وه‌ی لای خوارووم به‌وه‌ی لای راستی گوت: توش ده‌ست له ده‌می بده‌و بزانه، ده‌ستی له دم دام و گوتی: ده‌می به‌هوی زکری خواوه هر ته‌رو تازه‌یه.

دیمه نی مهرگ

له کتیبی ((نوادیر الاصول)) دا له ئه بوو قوللابه وه پریوایهت دهکا که فهرمووی: برزایه کم ناوی ((ماجد)) بوو زور نه خوش بوو، له بهر چه ند خه تایه کی نه چووم بۆ لای، به لام کاتی بیستم که له گیان کیشاندایه رهحم بزوت، چونکه برزایه بوو گوتم: له بهر ئه وهی که وتوته بازارپی خواوه ده بی عه فووی کهم و بچم بۆ لای، ههستام چووم و شهو تا به یانی له لای سهری دانیشتم.

لهو شهوه دا دوو نه فهری رهش پیست هه ره یه که ی چه کوشیکیان به دهسته وه بوو پهیدا بوون، له پاش ماوه یه کی کهم ته ماشام کرد دوو فریشته له سه ره بانی دههاتنه خواری گویم ئی بوو یه کیان بهوی دی دهگوت: تو بچو بۆ لای ئه وه نه خوشه برزانه داخو له ماوهی ژیانیدا قهت دهستی بۆ کاریکی چاک بردوو یان نا؟

یه کیان هات بۆ لای برزاکه م و بۆنی به سهرو سگو و پیانیه وه کرد و گه پرایه وه بۆ لای ره فیه که ی و گوتم: بۆنم به سه ره یه وه کرد بۆنی قورئانی ئی نه دههات. بۆنم به سکیه وه کرد نیشانه ی رۆژووی تیدا نه بوو. له پاشان فریشته که ی تر چوو بۆنی به سهروسک و بهری دهست و قاجیه وه کرد و گوتم: زورم لا عه جایبه، که خوای تهعالا ناوی له لیستی ئوممه تی محمه د ﷺ

نووسیوه، که چی هیچ سیفه تیکی ئوممه تی محمدي ﷺ تیدا نیه. ئینجا هه ره بهو سه ره سامیه وه ده می برزاکه می لیک کرده وه و به سهری زمانی مالی و له ناکاو ((الله اکبر)) یکی کرد و گوتم: له سه ره نووکی زمانی ((الله اکبر)) یکی دۆزیه وه و که زور به ئیخلاسی له شاری ((انطاکیه)) ی پۆم گوتم یه تی: له پاش ئه وه بۆنی میسک ولاته که ی پرکرد و برزاکه م وهفاتی کرد. کاتی فریشته گیانی برزاکه می کیشا به دوو نه فهره ره شه کانی گوت: که له بهر ده رگا راوه ستابوون، هه ردووکتان بگه رینه وه چونکه ناتوانن دهستی بۆ

دېمەنى مەرگ

بەرن، بۇ بەيانی كە ئەبوو قوللابە خەونەكەى بۇ خەلك گىپرايه وه زۆريان لا عەجايب بوو نوپۇزى جەنازەيان لەسەر كىردو داواى ئى خۆش بوونبان بۇ كىرد. ((ابن سئدە)) لە حەسەنى كوپرى سألحەوه رىوايهت دەكا كە فەرموويهتى: ئەو شەوهى عەلى برام وهفاتی كىردگوتى: چۆپىكم ئاو بدەيه، لەوكاتەدا لە نوپۇزدا بووم، كە لە نوپۇز بوومەوه ئاوهكەم بۇ بىرد گوتى: ئىستا ئاوم خواردۇتەوه زۆرم تىكا ئى كىرد ئاوهكە وهخوا هەر واى گوت: بەسەر سوپمانەوه گوتم: خۇ لەو بالەخانەدا من و تۆ نەبى كەسى ئى نيه، كى ئاوى دايتى؟ گوتى: ئىستا حەزرتى جوپرهئىل تەشرفى هئناو لەدوا ئاودانم مژدەى دا و فەرمووى تۆ و براكت و داىكت لەو كەسانەن كە خواى گەوره بەر لوتفو كەرەمى خۆى خستوون و لە پىزى ئەنبىا و صدیقین و شوهەداو پىياو چاكانن.

((ابن عساكر)) لە ((عبدالرحمن))ى كوپرى غەنەمى ئەشعەرى رىوايهت دەكا و دەلى: كوپرى حەزرتى موعادى كوپرى جەبەل ^{رضاف} بەهوى تاعون عەمواسەوه وهفاتی كىرد (لە شام گەرەككە هەيه ناوى عەمواسە، لە سەدرى ئىسلامدا تاعونىكى زۆر كوشندەى ئى هات و ئىستا بەناوى تاعونى عەموەس بەناوبانگە)) حەزرتى مە عان ^{رضاف} بە فەوتى كوپرەكەى زۆر خۇ پاگر بوو، كاتى لە شەپرى كافران نىزەيهكى وهبەر كەوت و فەرمووى: دۆست بۇ كارى خۆى هاتووه، ئەوهى بۇ بەجى هئنانى كارى دۆست پەشيمانى نیشان بىداو عوزر خواهى بكا قەت سەرکەوتو نابى. ((عبدالرحمن)) دەفەرمووى: كە ئەو قسە غەربانەم ئى بىست گوتم: ئايا هىچ دەبىنىت؟ گوتى: بەلى. بەهوى رەزابوونم بە مەرگى كوپرەكەم خواى تەعالا پىزى ئى گرتووه و ئىستا هات بۇ لام و مژدەى دامى كە رەسولى خوا ^{صلوات} لەگەل سەد سەف مەلائىكەو شەهیدو سالحین دىن نوپۇزى جەنازەم لەسەر دەكەن و دەم بەن بۇ بەهەشت،

دیمه‌نی مهرگ

ئەوئەندەى گوت و بى ھۆش بوو، لە بى ھۆشپەكەيدا دايم وەك موسافەحە لەگەل يەكێكدا بكا و ابوو وەك بلى زۆر بەخىر بىي، خۆشيت ھينا، ھەر ئىستا بە خزمەتتان دەگەم، ئەوئەى گوت و وەفاتى كرد.

دەفەر مووى: لە پاش وەفاتى لە خەمدا ديم ھەر چوار دەورى كۆمەلە سوارىكى بەرگ سپى بوو لە ناو پراستياندا نەعرەتەى لى دەدەن و دەى گوت: ئەوئەى پاداشتى سەرنىزەو موسىبەتى تاعون. ئىنجا ئەو ئايەتەى سورەتى ((زمر)) خویندەووە كە دەفەر مووى: ﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوُّهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴾ (الزمر: ٧٤)

عبدالرحمن دەفەر مووى: لە پاشان وەخەبەر ھاتم. حەزەرەتى سەفیان رضي الله عنه لە بارەى داوودى كورپى ئەبوو ھىندەووە دەفەر مووى: جارىك داوود بەھوى نەخۆشى تاعوونەووە بى ھۆش بوو، كاتى وەھۆش ھاتەووە گوتى: دوو نەفەر ھاتن بۆ لام، يەكيان لەوى دى پرسى چىت لى دەست كەوت؟ گوتى: تەسبىح و تەكبىرو چوونە مزگەوت و ھىندىكىشى قورئان لە بەرە.

فرسەتى تۆبەكەى لە دەست دەچى

لە تەفسىرى ئەو ئايەتەى سورەى ((نساء)) دا كە دەفەر مووى: ﴿ تَمَّ تَوْبَتَكَ مِنْ قَرِيبٍ ﴾ (النساء: ١٧). واتە لە ئاخر لە حەزەدا تۆبە دەكەن. ((ابن ابى حاتم)) لە ابن عەباسەووە رىوايەت دەكا كە فەر موویەتى: لىرەدا مەبەست ئاخر لە حەزەى پىنش چا و پىكەوتنى فرىشتەى مهرگە ((ابن ابى الدنيا)) دەلى: بىنا لە سەر رىوايەتى بەكرى كورپى ((عبداللہ)) ى مەزەنى رضي الله عنه وەختى

دیمه‌نی مهرگ

تۆبه‌کردن زۆره، به‌لام که چاوت به فریشته‌ی مهرگ کهوت کاتی ته‌وبه ته‌واو ده‌بی و له دنیا بی خه‌به‌ر ده‌بی.

حه‌زهرتی مه‌عاوی یه‌ی کورپی ئه‌بوو سوفیان رضی‌الله‌تعالی‌عنہ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌تعالی‌عینہ‌وآلہ‌ہ‌وسلم قهرمووی: له‌ناو به‌نی ئیسرائیلیاندا پیاویک بوو زۆر گونا‌ه‌بار بوو نه‌وه‌ت و کهوت که‌سی کوشتبو، کاتی بیری له گونا‌ه‌ه‌کانی کرده‌وه چوو بو‌لای راهیبیک و گوتی: هیچ کاریکی خراپ نه‌ماوه نه‌ی که‌م، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌ت و کهوت قه‌تلم کرده‌وه، ئایا ریگای پزگار بوونم هه‌یه و تۆبه‌م قه‌بول ده‌بی راهیبه‌که ریگه‌ی نه‌جاتت نیه، کابرا به وه‌لامی راهیب زۆر نا‌ئومید بوو ئه‌ویشی کوشت و پویشت، چوو بو‌لای راهیبیکی ترو هه‌موو خه‌راپه‌کانی خو‌ی بو‌گنیرایه‌وه و گوتی: چاره‌یه‌کم بکه، چاره‌ت نیه، که نا‌ئومید بوو ئه‌ویشی کوشت و چوو بو‌لای یه‌کی ترو باسی گونا‌ه‌ه‌کانی بو‌کرد و گوتی: چاره‌م چیه؟ ئه‌ویش گوتی: هیچ چاره‌ت نیه، که له‌ویش نا‌ئومید بوو ئه‌ویشی کوشت و بوونه سه‌د نه‌فه‌ر، چوو بو‌لای راهیبی چواره‌م باسی گونا‌ه‌ه‌کانی بو‌کرد و دا‌وای ریگای ته‌وبه‌ی لی کرد، راهیبه‌که گوتی: نه‌گه‌ر بلیم یه‌کیک بو‌لای خواوه گه‌ری خوا بو‌لای ئه‌و ناگه‌ر پته‌وه درۆ ده‌که‌م، تۆ تۆبه بکه و بچۆ له فلان دیردا له‌گه‌ل عابیده‌کان خه‌ریکی عیباده‌ت به کابرا به قسه‌ی راهیبه‌که ئومیدی په‌یدا کرد تۆبه‌ی کرد و به‌ره‌و ئه‌و دیره که‌وته ری، له نیوه‌ی ریگادا خوا ده‌ستووری به ئیزرائیل دا که گیانی بکیشی، قه‌وری له پاش مردنی فریشته‌ی عه‌زاب و فریشته‌ی ره‌حمه‌ت له‌سه‌ر بردنی لیان بوو به کیشه، له نا‌کاویک فریشته‌یه‌ک په‌یدا بوو گوتی: کیشه‌مه‌که‌ن، به‌ینی ئه‌و جینگایه‌ی که لیی هاتوووه و ئه‌و جینگایه‌ی که بۆی ده‌چی بپیون، نه‌گه‌ر له دیی تۆبه‌که‌ره‌کان نزیکتر بوو به پیاو‌چاکی له‌قه‌لهم ده‌ن و، نه‌گه‌ر وانه‌بوو به پیاو خه‌راپی حیساب بکه‌ن، کاتی پی‌وایان بستیک له دیی پیاو چا‌که‌کان نزیکتر بوو، خوا عه‌فووی کرد و فریشته‌ی ره‌حمه‌ت بردیان.

((ابن ابی الدنيا)) دهلی: ئەبوو ھوپەرە رضی اللہ عنہ فەرمووی: پیاویک زۆر نەخۆش بوو پۆژیک لە دەوری دانیشتبووین، لەناکاو نەخۆشەکه بێ حەرەکه بوو، وامان زانی مرد، پارچەیهکمان پێداداو چاومان بەستن، کاتی ھەلمان گرت بۆ شتن جوولاً، گوتمان: ((سبحان الله)) وامان زانی مردووی، گوتی: بێ شک مردم خستیانمە قەبرەو، پیاویکی بۆن خۆشی جوان منی خستە قەبرەو، لەناکاو ئافرەتیکی پەشی بۆن خۆش هات دەستی کرد بە ژماردنی گوناھەکانم، زۆر خەجالەت بووم و موزاکەرەم لەگەڵ کردو زۆر درێژەمان پێدا، ژنەکه گوتی: زۆر باشە وەر بۆ فلان جیگا، با کێشەکهمان لەوی کۆتای پێ بێ، چوینە خانوویکی گەرەب، سەکۆیەکی بوو لە گۆشەیهکی سەکۆکە نوێژگەو جی نوێژ بوو، پیاویک لەوی نوێژی دەکردو لە نوێژەکیدە سوورپی (نمل))ی دەخویند لە جیگایەکدا لینی تیک چو پیم گوتهو.

کە لە نوێژەکه بوووە گوتی: ئەو سوورەتەت لەبەرە؟ گوتم: بەلی. ئینجا لەبن سەرینەکهی کتیبیکی ھینایە دەرو دەستی کرد بە خویندنهوی، لەوکاتەدا ژنە پەشەکه هاتە لای و گوتی: ئەو پیاوھ فلان کاری خراپ و فلان و فلانی کردو، لەوکاتە پیاوھ بۆن خۆشەکه هات و ژنەکهی بەدرۆ کردووە دەستی کرد بە بەیانی کارە باشەکانم. یەکی لە نوێژکەرەکان گوتی: ئەو بەندەیه زولمی لەخۆی کردو، بەلام خوا چاوپۆشی ئی کردووە ئیستا وەختی مردنی نەھاتوو، پۆژی دووشەممە دەمری، دەفەرمووی: کابرای نەخۆش گوتی: ئیوھ لەبیرتان بێ، ئەگەر پۆژی دووشەممە مردم ئەوا ھەرچی دیومە راستەو نەجاتم دەبی، بەلام ئەگەر پۆژی دووشەممە نەمردم، ئەو ھەرچی دیومە و گوتمە بەھوی بزپکاندنی نەخۆشی یوھ بوو، تا دووشەممە حالی زۆر باش بوو، عەسری پۆژی دووشەممە وەفاتای کرد.

دهرسی چوارده

نهرواج یه‌کتر ده‌ناسن

((ابن عساکر)) ده‌لی: نه‌بوو نه‌عیم فه‌رمووی: کاتی‌ه‌زرتی‌ه‌سه‌نی کوری‌ه‌لی نه‌خوش‌کهوت نه‌وعه‌حاله‌تیکی به‌سهر‌دا‌هات. له‌وکاته‌دا‌یه‌کی‌هاته‌خزمه‌تی و گوتی: نه‌ی نه‌بوو محمد! ره‌نگه‌له‌به‌ر نه‌وه‌ی که به‌لای مهر‌گه‌وه‌ده‌چی‌ئاوا ده‌سته‌پاچه‌که‌وتبی؟ نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه‌ناره‌حه‌تی، ناره‌حه‌ت مه‌به، چونکه‌له‌گه‌ل باوک و دایکت و ه‌زرتی‌ه‌لی و فاته‌یه‌کتر ده‌بینن و باوک‌گه‌وره‌ت و دایکه‌گه‌وره‌ت پیغه‌مبه‌رو ه‌زرتی‌خه‌دیجه‌ده‌بینی و چارت به‌مامه‌کانت ه‌زرتی‌ه‌مزه و جه‌عفر پووناک ده‌بیته‌وه. شه‌رہ‌فی مولاقتی‌خاله‌کانت قاسم و ته‌یب و موته‌ه‌رو ئیبراهیم به‌نسیین ده‌بی و به‌چاوپینکه‌وتنی پوره‌کانت پوقیه و ((ام کلثوم)) و زه‌ینه‌ب خوش‌حال ده‌بی. کاتی‌ه‌زرتی‌ه‌سه‌ن زانی‌که له‌دوای مهرگ له‌گه‌ل نه‌و خوشه‌ویستانه‌ی چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وی ناره‌حه‌تیه‌که‌ی نه‌ما.

نه‌بوو نه‌عیم له‌زمان له‌یسی کوری‌سه‌عیده‌وه‌ریوایه‌ت ده‌کا که له‌ولاتی‌شام پیاوینک شه‌هید کرا. باوکی نه‌و شه‌هیده‌ه‌موو شه‌ویکی جومعه‌کوره‌که‌ی ده‌هاته‌خوو ژه‌نگی غمی له‌له‌وحی دلی پاک ده‌کرده‌وه. جاریک واریکه‌وت شه‌وی جومعه‌نه‌هاته‌خه‌وی. بو‌شه‌وی جومعه‌ی داهاتوو کوره‌که‌ی له‌خه‌ودا دی‌گله‌یی لی‌کردو گوتی: کورم! نه‌وه بو‌له‌ه‌فته‌ی رابردودا غایب بووی؟ به‌غایب بوونه‌که‌ت زور ناره‌حه‌ت بووم. کوره‌که‌گوتی: باب‌ه‌گیان! شه‌وی جومعه‌ی گوزه‌شته‌نم توانی به‌خزمه‌ت بگم، چونکه‌ده‌ستور به‌ه‌موو شه‌هیده‌کان درابوو که له‌به‌ر نه‌وه‌ی بریار وایه عومهری کوری ((عبدالعزین)) ^{رضوانه‌الله‌تعالی‌ه‌س} ته‌شریفی بی به‌پیری یه‌وه بچین و چاومان پی‌بکه‌وی بو‌مولاقتی وی راگیرابووم. له‌وشه‌وه‌دا عومهری کوری

دیمه نی مەرگ

((عبدالعزیز)) وهفاتی فهرموو. لهسهز شهپهفی وی دهستوو به تهواوی شههیدان درابوو که پیتشوازی لهو پیاوه چاکه بکهن.

زهوی کافران نهشکه نهجه دهکاو فریشته به موسلمان دهلی؛ وهک زاوا ناسووده بخهوه

ترمزی له نهبوو هوپهپه ره رضاه ریوایهت دهکا که پیغهمبه صلوات فهرموو: کاتی مردوو دهخه نه قهبرهوه دوو مهلائیکه ی رهشی چاو ناوی یهکیان ناوی نهکیرو نهوی تر ناوی مونکیره دینه لای و پرسپاری لی دهوکهن و دهلین: له باره ی پیغهمبه ره که رهوه انه کرابوو بو لاتان دهلی چی؟ نهگه ر ئیماندار بی دهلی: رهسولی خوا بوو، شاهیدی دهدهم که خوا بی شهریکه و محمد بهنده و پیغهمبه ری خوایه، مهلائیکه تهکان دهلین: دهمان زانی ئاوا وهلام دهدهیه وه. جا قهبره که ی حهفتا بست ی چوارگوشه گوشادو پروناک دهبی و دهلین: بو خوت بخهوه. دهلی: دهچم ماله وه ناگادار دهکه م له حالی خوم.

دهلین: ئاخو نهوه ی هاته ئیره ریگای گهپانه وه ی نیه و برۆ وهک بووکیک که میرده که ی نهبی کهس حهقی ههئستاندن ی نیه ئاوا بخهوه جا تا پوژی قیامهت به ناسووده یی له گوپدا دهمینیته وه تا خوا زیندووی دهکاته وه. بهلام نهگه ر مردوو که مونا فاق یان کافر بی له وهلامی نهکیرو مونکه ردا دهلی: نهوه ی له خه لکم بیستوو هه ر نهوه ده لیم زیاتر نازانم، فریشته کان دهلین: باشمان دهزانی ئاوا جواب دهدهیته وه، جا به زهوی دهگوتری بیگوشه، زهوی وای دهکوشی و گوپ فشاری دهدا په راسووی تیک دهپه پرن و تا پوژی قیامهت به عه زابه وه له گوپدا دهمینیته وه. جا له وه حه دیسه موباره که ردا وا دهر دهکه وی که نه هلی ئیمان له عالمی به پرزه ر خدا زور به خووشی دهژین و ناگیان له له خو یانه وه له نو یژ غافل نین و له پرسپارو وهلامی مهلائیکه ناترسن، چونکه حال یان باشه، بو نهوه ی مژده بدن به ماله وه به مهلائیکه تهکان دهلین: ئیستا ناخهوین دهچین ماله وه ناگادار

دیمه نی مهرگ

دهکهینه وه. که دهزانن حائیان باشه له پوژی قیامت پرسیار دهکهن بو
ئه وهی زوو بچنه بههشت. ئه وهی خوا رهحمی پی بکا ئاگی له خوویه و خوا
بو وهلامی مهلائیکه توفیقی دها. ههروهک له سوورهی ((ابراهیم)) دا
ده فهرمووی: ﴿يٰۤاِبْرٰهِيْمُ ۙ اٰمِنُوْا بِالْقَوْلِ الَّذِيْٓ اُنزِلَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ ۗ ۝۲۷﴾ ابراهیم: ۲۷ ته به پرانی دهلی: پیغه مبهه صلواته به چه زه تی
عومهری رضواته فهرموو: ئه ی عومه! ده بی ئه وکات حالت چو ن بی که خه نک
ده تخه نه قه بره وه و گلت و سه ره ده ده ن و ده گه ری نه وه دو مه لائیکه ی تا قی
کرد نه وه که ده نگیان وه ک گرمه ی هه ورو ته ماشایان وه ک بروسکه یه؟ بلی
بزانه ئه و هخته حالت چو ن ده بی؟ چه زه تی عومه رضواته عه رزی کرد ئه ی
ره سو ی خوا! ئه و کاته عه قلمان ده مینی؟ چه زه ت صلواته فهرمووی: به لی. وه
ئینسان ده بی، کاتی چه زه تی عومه رضواته ئه وه ی له چه زه ت صلواته بیست
عه رزی کرد ئه گه ر وابی له گه لیان ری ک ده که وم.

پرسینی ئه هلی به رزه خ له موسلمانان

ئه حمه دی نه سائی له ئه بوو هو په ی ره رضواته پیوایه ت ده کا که چه زه ت صلواته
فه رمووی: کاتی فریشته پوحی مردووی تازه ده بن بو لای ئه پراحی
ئه وانه ی له پیش ئه ودا مردوون، ئه وهنده خو شحال ده بن، ئه گه ر یه کی ک له
دنیا دا چه ند خو شه ویستی ون بووی بدو زی ته وه ئه وهنده خو شحال نابی. جا
لیی ده پرسن فلان که س حالی چو نه؟ له پاشان به یه کتر ده لین: باشه جاری
سه بر بکه ن له پاشان لیی بی رسن، با که می ک ئی سپراحت بکا، چونکه غه می
دنیا ی زور بووه، جا ده ست ده کا به قسان که فلان که س حالی ئا وایه و

دېمەنى مەرگ

فيسار كەس ئاوايە، لەبارەى ئىوھشەوھ كە زووتر مردووه دەلین: دیارە لەبەر ئەوھى نەھاتۆتە لای ئیمە بردوویانە بۆ دۆزەخ.

موجاھیدو سنور پاریزو شەھید

ترمزی و ابن ماجه لە میقداسی كورپی مەعدیکەریبەوھ پریوایەت دەکن كە پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: شەھید لای خوا شەش جائیزەى ھەیە.

یەكەم: لەگەل پڑانى یەكەم دلۆپە خوینی دەبەخشری و جیگای خوئی لە بەھەشت نیشان دەدری.

دووەم: لە عەزابی قەبر مەحفوز دەبی.

سێیەم: لەكاتی نەفی سوور لیداندا ناخەجلی.

چواررەم: تاجی حورمەتی لەسەر دەنری كە ھەر یاقوتی كە پییەوھ ھەموو دنیا دینی.

پینجەم: حەفتا دوو حوری دەدەنی.

شەشەم: شەفاعەتی بۆ حەفتا خزم قبول دەكری.

لە كتیبی میشكاتی شەریفدا لە شیخی موسلیم نەقل دەكا كە سەلمانى فارسى لە حەزرەتەوھ ﷺ پریوایەتی كردووه كە دەفەر مووی: ھەر كە سیک پوژیک سنووری وەلات پپاریزی و دیفاع لە خاك و وەتەن بكا خیری لە مانگیك پوژووی سوننەت و مانگیك شەونویژ زیاترە، ئەگەر لە و كاتەشدا بمری تا پوژی قیامەت ھەر خیری پی دەگا و پزقی شەھیدانى بە نسیب دەبی و لە قەبردا لە ئەمانەتدا دەبی.

دېمەنى مەرگ

نيسائى و تەبەرانى لە ئەبوو ئەييوبەوھ رضي الله عنه رىوايەت دەكەن كە حەزرەت فەرمووى: ئەوھى لە رىگاي خوادا بەرگري دوژمن بكا تا شەھيد دەكرى يا زال دەبى بەسەر دوژمندا لە گۆردا دووچارى فيتنە نابى.

ھەر گۆشەيەك لە گۆرستان بۇ پيشوازي لە موسلمانان خۇي دەرازىنيەوھ

بينا لەسەر رىوايەتى حاكمى ترمىزى و (ابن عساكر) ي ئىبن عەدى كە ابن عومەرەوھ رضي الله عنه رىوايەتيان كەردووه حەزرەت رضي الله عنه فەرموويەتى: وەختى موسلمانىك وەفات دەكا ھەموو گۆشەيەكى گۆرستان خۇي بۇ پيشوازي لەو ئيماندارە ئارايىش دەداو ھەمووشى ئارەزوى ئەوھيە كە لە ويدا بينيژن، بەلام كە كافر دەمرى ھەموو گۆرستان تاريك دەبى و پەنا دەگرى بە خواو ھاوار دەكا لە ويدا نەينيژن.

ھەرەھا ئەبوو سەئيد رضي الله عنه دەلى: پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرمووى: خەلكينە! يادى ئەو مەرگە بگەنەوھ كە ھەموو لەزەتەك لە بەين دەبا. قەبر ھەموو پوژىك پەر بە دەم بە مردوانى خۇي دەلى: من مالى تەنيايى و غەريبىم من خانووى گل و كرم. كاتى ئينسانى موسلمان دەخەنە قەبرەوھو قەبر بەخىر ھاتنى دەكا و مژدەى دەداتى و دەلى: لەوانەى بەسەرمدا دەپويشتن تۆم لە ھەمووان خۇشتر دەويست، ئيمرۇ من مالى تۆم بە چاوى خۇت دەبينى. جا تا چا و ھەرەكەت دەكا قەبرەكە پان دەبى و بەھەشت دەرگاي بۇ دەكاتەوھو بە چا و دەبينى.

ئەبوو ھوپرەپرە رضي الله عنه دەلى: جاريك لە خزمەت حەزرەتد صلى الله عليه وسلم لەگەل جەنازەيەك چووينە سەر قەبران. لە لاي گۆرپك دانىشتين و فەرمووى: ئەو

دېمەنى مەرگ

قەبرە ھەموو پۇرژىك بە دەنگى بەرز دەلى: ئەي ئەولادى ئادەم! بۇچى منت
فەرامۇش كردووه؟ نازانى كە من خانەي تەنيايى، خانەي غەريبى، خانەي
وہحشەت، خانەي كرمان و خانوويكى تەنگم؟ دياره بۇ ئەو كەسەي كە خوا
بفەرمووى زۆر گوشاد دەبم. لە پاشان حەزرت ﷺ فەرمووى: گۆر يا
گولستانىكە لە بەھەشت. يان تەندوورىكى پر لە ئاگرە.

بينا بە پىوايەتى ئەبوو حەجاجى شىمالى كە ترمىزى و ئەبوو يەعلاو ((ابن ابى
الدنيا)) دەلىن: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: كاتى مردوو دەخەنە قەبرەوہ
قەبرەكە پى ي دەلى: ئەي نەوہى ئادەم! مەرگ بەر تو، چى توى تەفرەدا؟
ئايا نەت دەزانى كە من خانووى تەنيايى و كرم و تاريكىم؟ ئاخىر چى توى وا
فريو دا كە ئەوہندە بى باك بى و بۇ بەسەر مندئا ئاوا بە تەكەبورەوہ بە ناز
دەرۇيشتى؟ جا ئەگەر پىاوى چاك بى مەلائىكە لەباتى ئەوہ وەلام دەدەنەوہ و
دەلىن: ئەي قەبر! بزانه ئەو پىاوه پروى كرد بۇ چاكەو تەركى خەراپە. جا
قەبر دەلى: دياره باش بووہ، ھەر ئىستا بۆى سەوز دەبم، فەورى لاشەكەي
گەش دەبىتەوہە پوحى دەروا بۇ خزمەت خوا.

((عبداللہ)) كوپرى عوبەيد دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: مردوو لە لە
قەبردا دادەنبشى و دەنگى پىنى ئەو كەسانە دەبىستى كە لەگەل
جەنازەكەيدا چوونە سەر قەبران. قەبرەكە بە مردووہكە دەلى: ئەي
فرزەندەي ئادەم! بمرى باشترە، تو لە بۆنى ناخوشى من و كرمى من
نەدەترساي؟ بۆيە خۆت نامادە نەكردووه.

((ابن ئەبى شىبە)) لە يەزىدى كوپرى شەجەرەوہ پىوايەت دەكا كە حەزرت
ﷺ فەرموويەتى: قەبر بە مردووى كافرو بى دىن دەلى: ئەوہ تەنيايى و
تاريكى و وہحشەت و تەنگى و غەمى منت لە بىر خۆت بردبووہوہ؟

کردهوه دهکری به جیسم

عه‌مه‌لی چاک و خه‌راپ وه‌ک جیسم لی ده‌که‌ن و له‌ قه‌برو پۆژی قیامه‌تدا، خوۆشی و ناخوۆشی به‌ خاوه‌نه‌که‌یانم ده‌گه‌یه‌تینن. هه‌ر چه‌ند که‌ کردهوه‌ عه‌ره‌زه، به‌لام قودره‌تی خوا به‌ دوور نیه‌ بیکاته‌ جیسم. ئیمه‌ ده‌بی ئیمانمان به‌ نه‌حوالی دوا پۆژی بی، با‌ عه‌قلی ناته‌واوی ئیمه‌ش قبولی بکا‌ یان نا.

له‌ نه‌واسی کوپی سه‌معانه‌وه‌ پیاویه‌ت ده‌که‌ن که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: نه‌و که‌سانه‌ی قورئان ده‌خوینن و عه‌مه‌لی پی ده‌که‌ن له‌ پۆژی قیامه‌تدا قورئان شان به‌شانیان ده‌روا و سووره‌ی ((بقره)) و سووره‌ی ((ال عمران)) له‌ پیشه‌وه‌ ده‌پۆن و پاریزگاری له‌ قورئان خویننه‌که‌ ده‌که‌ن.

ابن موباره‌ک له‌ زه‌یدی کوپی نه‌سه‌له‌وه‌ پیاویه‌ت ده‌کا که‌ له‌ پۆژی قیامه‌تدا کردهوه‌ی موسلمانان له‌سه‌ر شکل و وینه‌یه‌کی جوان له‌ ته‌نیشته‌ خاوه‌نه‌که‌ی داده‌نیشی، که‌ خاوه‌نه‌که‌ی بی‌ قه‌رار بوو نه‌و ئاگاداری ده‌کا و له‌ کاتی ترسدا سه‌بووری پی ده‌دا و به‌ چاو پیکه‌وتنی نه‌و دیمه‌نه، موسلمانه‌که‌ ده‌لی: خوا جه‌زای به‌خیرت بداته‌وه‌ تو ره‌فیقیکی زۆر باشی، راستی بلی: بزانه‌م تو کیی؟ عه‌مه‌ل ده‌لی: ئایا تو من ناناسی؟ من له‌ دنیا و له‌ قه‌بردا له‌گه‌ل تو مامه‌وه.

من کردهوه‌ی تو م کردهوه‌ت چاک بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ ره‌فتارم له‌گه‌لت باشه. وه‌ره‌ سواری به، چونکه‌ تو تا له‌ دنیا دا بووی من سواری تو بووم ئیستا تو سواری من به. عه‌مه‌له‌که‌ی سواری ده‌کا و ده‌ی با بو حزور خوا و ده‌لی: نه‌ی خوای گه‌وره! نه‌و که‌سانه‌ی له‌ دنیا دا تیجا ره‌تیا ن کرد سوودیان ده‌ست که‌وت. نه‌وه‌ی پیشه‌یه‌ک فی‌ربوو قازانجی کرد، به‌لام نه‌وه‌ که‌سیکه‌ هه‌ر خه‌ریکی من بووه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: بلی بزانه‌م چیت ده‌وی؟ عه‌رزای خوای گه‌وره‌ ده‌کا به‌خشش و ره‌حمه‌تی تو. خوای ته‌عالا

دېمەنى مەرگ

دەفەرموۋى: ئەۋا بەخشىم. جا ئەۋ كاتە لىباسى عىززەتى لەبەر دەكەن و تاجى ئىحتىرامى لەسەر دەنننن كە ھەر مروارېھكى رووناكى دە پۇژە پى دەروا لە پاشان عەمەلەكەى دەلى: خوايە ئەم پىاۋە بەھۆى خەرىك بوۋنى بەكارى چاكەۋە دەست كورت بوۋ، نەى توانى يارمەتى دايك و باۋكى بدا، لە كاتىكدا خەلكى تر لە كەسب و كارى دنيا خۇشيان قازانچيان كىرد و يارمەتى باۋك و دايكىشيان دا. جا لەبەر ئەۋ داوايە ئەۋ نىعمەتەى دەدرى بەۋ دەدرى بە دايك و باۋكەكەشى.

بەلام بە پىچەۋانە عەمەل و كىردەۋەى خراب دەبىتتە سەر ناشىرىن ترين شىكل و بوۋنى زۆر ناخۇش دەبى و دەچى لە لاي دادەنىشى. كاتى ترسى زۆر دەبى كىردەۋەكەشى خۇى نىشان دەدا، بەچاۋ پىكەۋتنى ئەۋ ۋەزە كابرا دەلى: تۇرەقىقىكى خەراپى بلى بزانم تۇ كى؟ عەمەلەكەى دەلى: تۇ من ناناسى؟ من كىردەۋەى تۇم تۇ ملت نەۋى بكە با سۋارت بم، چۈنكە لە ژيانى دنىادا تۇ سۋارى من بوۋى.

ۋەزى پىاۋى بىپارەۋ پارەدار لە قىيامەتدا

لە كىتەبى ((الدىباج)) و ((شرح الصدور))دا لە زمان عەمرى كوپى ئەسەم رىۋايەت دەكەن كە قەبر ھەلكەنىك رووداۋىكى ئاۋاى گىرايەۋە دەلى: جارى سى قەبرم بۇ سى مردوۋ ھەلكەند، كاتى دوانم ھەلكەندبوۋ خەرىكى سى يەمىان بووم، ھەستەم بە گەرمايەكى زۆر كىرد، چادىرىكم لەسەر قەبرەكە ھەلداۋ لە بنى دانىشتەم. لەۋكاتەدا دىمەنىكى عەجىبم دى، تەماشام كىرد دوۋ نەفەر سۋارى ئەسپى سۋور بوۋن ھاتن و لە تەنىشتت قەبرى ئەۋۋەل پارۋەستان، يەكىان بەۋى تىرى گوت، بنووسە. گوتى: چ بنووسم؟ گوتى: بنووسە فرسەخىك پان و فرسەخىك دىرئ، لە پاشان ھاتنە لاي قەبرى دوۋەم و يەكىان بەۋى دى گوت: بنووسە: گوتى چ بنووسم؟ گوتى بنووسە تا

دیمه‌نی مهرگ

چاو دهبینی، ئینجا هاته لای قهبری سی یه‌م یه‌کیان به‌وی دی گوت :
بنووسه. گوتی: چ بنووسم؟ گوتی: بنووسه به ئەندازه‌ی به‌ینی قامکی
شادهو قامکی ناوه‌راست.

ده‌لی: له‌پاش چاو پیکه‌وتنی ئەو دیمه‌نه چاوه‌پروانی هاتنی سی جه‌نازه‌که
بووم، جه‌نازه‌یه‌کیان هی‌نا زۆر که‌می خه‌ک له‌گه‌ل بوو، پرسیم؟ ئەوه کی یه؟
گوتیان: ئەوه پیاویکی ئاو کی‌شی خیزان زۆری فه‌قیره، هیچی نه‌بووه، ئیمه
وه‌سائیلی کفن و دفنمان بو داوه. ده‌لی: به‌ بینینی ئەوه ده‌ستم له‌ حه‌قی
قه‌بر هه‌لکه‌ندنه‌که هه‌لگرت و گوتم: بو مال و منداله‌کانی خه‌رج که‌ن و ته‌سلیم
به‌ خاکیان کرد.

جا جه‌نازه‌ی دووه‌میان هی‌نا، ته‌نیا هه‌ر ئەوانه‌ی له‌گه‌ل بوو که هه‌لیان
گرتبوو، هی‌نایانه لای قه‌بری دووه‌م که دوو سواره‌که گوتیان: تا چاو
حه‌ره‌که‌ت ده‌کا. پرسیم ئەوه جه‌نازه‌ی کی یه؟ گوتیان: ئەوه جه‌نازه‌ی
رینبوریکی بی چاره‌یه له ئەسپ که‌وتۆته خواره‌وه، پاره‌ی قه‌بره‌که‌ی ئەویشم
وه‌رنه‌گرت و ته‌سلیممان کرد.

ئینجا تا بانگی عی‌شا چاوه‌پروانی جه‌نازه‌ی سی یه‌م کرد، له‌ پاش نویژی
عی‌شا جه‌نازه‌یه‌کیان هی‌نا، کاتی پرسیارم کرد گوتیان: ئەوه جه‌نازه‌ی
ئافره‌تیکی زۆر مو‌عه‌ته‌به‌ره‌وه له‌ خانه‌واده‌یه‌کی زۆر ناسراوو ده‌وله‌مه‌نده.
خه‌لکی بی حه‌ددو حیساب له‌گه‌ل بوو، له‌و قه‌بره‌یاندا ناشت که دوو
سواره‌که گوتیان: به ئەندازه‌ی به‌ینی دوو قامک بی.

تیبینی

به‌لام ئەوه مه‌عنای وا نیه که ئەگه‌ر پیاویکی چاک بمری و خه‌لکی زۆر له‌به‌ر
خۆشه‌ویستی له‌گه‌لی بچنه سه‌ر قه‌بران ئەوه نیشانه‌ی خراپی یه‌تی؟ به‌لکو
نیشانه‌ی خوا لی رازی بوونیه‌تی.

دیمه‌نی مهرگ

عهزایی قه‌بر بۆ جیسم و جانه

ئاگر په‌رستیک هاته خزمه‌ت چه‌زهرتی عومەر رضی اللہ عنہ سی کاسه سه‌ری به‌ده‌سته‌وه بوو گوتی: ئەه‌ی عومرا! ئا‌گاکه‌ی ئی‌وه پی‌غه‌مبەر صلی اللہ علیہ و آله و سلم ده‌فه‌رمووی: ئەوه‌ی له‌ کاتی مه‌رگیدا موس‌لمان نه‌بی به‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌سووتی، ئاگر په‌رسته‌که که ئەو نایه‌ته‌ی سوورته‌ی ((غافر)) نیشی خوینده‌وه که ده‌فه‌رمووی ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا

﴿٤٦﴾ غافر: ٤٦ چه‌زهرتی عومەر رضی اللہ عنہ فه‌رمووی: بی شک فه‌رمووده‌ی ئاغای

ئیمه پی‌غه‌مبەر صلی اللہ علیہ و آله و سلم راسته. ئاگر په‌رسته‌که هه‌رسی کاسه سه‌ره‌که‌ی هینایه‌ ده‌رو گوتی: ئەوه‌یان کاسه‌ی سه‌ری باو‌کم و ئەوه‌یان دای‌کم و ئەوه‌یان ئی خوش‌کمه، هه‌ر سینکیان له‌ کاتی مه‌رگدا مه‌جووسی بوون. کاتی ده‌ستیان لی دده‌م هه‌ست به‌گه‌رمی ناکه‌م که‌چی به‌ قسه‌ی پی‌غه‌مبهری ئی‌وه صلی اللہ علیہ و آله و سلم ده‌بی گه‌رم بن.

چه‌زهرتی عومەر رضی اللہ عنہ ناردی به‌داوی عه‌زهرتی عه‌لی رضی اللہ عنہ کاتی ته‌شرفی هات چه‌زهرتی عومەر رضی اللہ عنہ به‌ مه‌جووسی یه‌که‌ی گوت: ده‌ی دووباره ره‌خنه‌که‌ت بگه‌روه. کابرا عه‌ینی قسه‌ی کرده‌وه. چه‌زهرتی عه‌لی رضی اللہ عنہ که گوتی بۆ قسه‌کانی گرت داوای پارچه ئاسنیک و به‌ردیکی کرد.

کاتی هینایان به‌ مه‌جووسی یه‌که‌ی گوت: ده‌ستیان لی ده‌و بلی داخو سارده‌ یان گه‌رمه. ده‌ستی لی دان و گوتی: زۆر باشه ساردن؟ چه‌زهرتی رضی اللہ عنہ فه‌رمووی: زۆر باشه ده‌ ئیستا ئاسنه‌که له‌به‌رده‌که پراکیشه، کاتی

دیمه نئی مەرگ

مه جووسیه که ئاسنه کهی له بهرده که راکیشا ئاگری ئی بووه، حه زه تی
عه ئی رضائیک فهرمووی: ئهی مه جووسی! ههروه خوای تهعالا به قودره تی خوئی
ئاگری له بهینی ئاسن و بهردا دروست کردوه ئاواش ده توانی له کاسه ی
سهردا دروستی کاو تو نه زانی گهرمه. ئه و کاسه سه رانه ی تو لات وایه
ساردن خوای تهعالا وایان ده خاته ناو ئاگره وه که تو ههستی پی نه که ی و
ئه وان له ئاگری غه زه بی خوادا بسووتین، کابرای ئاگر په رست بی دهنگ
بوو.

خو نه پاراستن له میز ده بیته عه زابی قه بر

ابن عومر رضائیک رووداویکمان ئاوا بو ده گپه رته وه. ده ئی له سه فهدا به لای
قه برئکی زه مانى جاهیلییه تدا رویشتم له ناکاوئیک یه کئیک له قه بره که هاته
دهروه، بلیسه ی ئاگر ده وری دابوو، زنجیری ئاگری له ملدا بوو، دودانه
ئاویکم پی بوو، که چاوی به من کهوت گوتی: ئهی عه بدی خوا! چو پئیکم ئاو
بدهیه، هه ره له و کاته دا یه کی تر هه ره له و قه بره هاته دهره وه گوتی: ئهی
عه بدی خوا ئاوی مه ده یه ئه وه. کافره هات زنجیره که ی گرت و بر دییه وه
قه بره که وه.

ابن عومر: رضائیک ده فهرمووی: که ئه وه م دی رویشتم و شه و چومه مانی
پیرئئیک له نزیک ماله که یان قه برئیک بوو، شه و له قه بره که وه گویم ئی بوو ده ی
گوت: ((میز)) له پیرئئیم پرسى ئه وه قه بری کی یه و ده ئی چی؟ گوتی: ئه وه
قه بری میرده که مه، که میزی ده کرد خوئی پاک نه ده کرده وه، هه میشه پییم
ده گوت: تو له جانه وه ران به دتری، چونکه ته نانه ت که وشتر میز ده کا قاچ
لئک بلاو ده کاته وه تا پیس نه بی به لام تو هیچ گوئی نادهیتی. ئاموژگاری

دیمه نی مەرگ

منی وەرئەدەگرت. لەبەر ئەوەیە لەو وەختەوێ مردووێ هەمیشە هاوار دەکا و دەلی: مێز کام مێز؟ ئەو مێزە کە ئیمڕۆ بە هۆی بی موبالاتیم عەزابی پێوێ دەکیشم. جا ئەی ئەوانەیی خۆتان بە پیشکەوت و دەزانن و بە پێوێ مێز دەکەن و مێز شەئوارە کەتان تەر دەکا و بە قول و قاچتان هەندە پڕی، هیچ نەبی ئەوێ بزائن کە کاتی سەگ مێز دەکا قاچیک بەرز دەکاتەوێ تا پیس نەبی. ئایا ئێوێ لەسەگیش خۆتان بە کەمتر دەدەنن؟

ابن عومەر رضی اللہ عنہ دەفەر مووی: گوتم ئەی باشە بۆ دەلی: مەشکە کام مەشکە؟ پیریژن گوتی: پۆژیک پیاویکی تینوو هات داوای ئاوی ئی کرد ئە ئیشارەیی بۆ مەشکە بەتالیک کردو گوتی: ئەوێ ئاوە بڕۆ وەخۆ. کاتی کابرای تینوو چوو ئا وەخوا قەترە ئاویکی تیدا نەبوو، کابرا لە تینوان بەلادا هات و مرد. جا لەبەر ئەوەیە لەو کاتەوێ مێردەکەم مردووێ دەلی: مەشکە کام مەشکە، ئەو مەشکەیی بۆتە هۆی عەزابی من.

ابن عومەر رضی اللہ عنہ دەفەر مووی: کاتی لە سەفەرەکەم گەرامەوێ ئەو پووداوەم بۆ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم گێرایەوێ. فەر مووی: ئامۆزگاریتان دەکەم کەس بە تەنیا نەچیته سەفەر.

دەرسى پازدە

پىياو بە ناھەق كوشتن ھۆى عەزابى قەبرە

سەدەقەى كۆپى خالىد لە بەعزە موشايەخىكى ((دېمشق)) ۋە رىوايەت دەكا كە فەرموويانە جارىك دەچووين بۆ حج يەكك لەوانەى كە لەگەلمان بوون لە رىگا فوتى كرد پاچ و خاكە نازىمکان لە خەلكى ناوچەكە ۋەرگرت و قەبرىكمەن بۆ ھەلگەند و خستمانە ناويە ۋە. لە پاشان زانىمان كە پاچەكەمان لە قەبرەكەدا لەبىر كەرد ۋە. ھەلمان داىەو تەماشامان كرد مل و ھەردو دەستى مردو ۋە كەيان بە پاچەكە ۋە بەستو ۋە، كە ئەو دېمەنە ۋە حشەت ناكەمان بىنى قەبرەكەمان پركرد ۋە، نەمان توانى پاچەكە بىنىنە ۋە دەر ۋە، بە پارە خاوەن پاچەكەمان رازى كرد. كاتى ھاتىنە ۋە لە ژيانى كابر ۋە ئەحوالى كابرمان پەرسى: گوتى: جارىك مېردەكەم لەگەل پىياوئىكى دەولەمەند چوو بۆ سەفەر ۋە لە رىگادا كوشتى ۋە ھەرچى پىنى بوو ھىناىى ۋە بە پارەى ئە ھاتبو بۆ حج.

ھىكايەت

كاسەى سەر پاشايەك

لە كتیبى ((موختەسەرى مودھىشدا)) لە ابن جەوزى رىوايەت دەكا ۋە دەلى: جارىك ھەزەرەتى عىسا عليه سلام لەگەل ھەوارى يەكانى دەرچوو بۆ جىگايەك، لە رىگادا چاويان بە كاسە سەرىك كەوت، داوايان لە ھەزەرەتى عىسا كرد كە داوا لە خوا بكا كە ئەو كاسە سەرەيان بۆ زىندو ۋە بكا تە ۋە بەسەرھاتى خويان بۆ ۋە گىرئى ۋە پىنى عىبەرەت گرتو ۋە، ھەزەرەتى عىسا دوو ركات نوپئى كرد ۋە لەبەر خوا پارايە ۋە كاسە سەرەكە زىندو ۋە بو ۋە گوتى: ئەى روح اللە بفرمو دەلىنى چى؟ خواى گەرە دەستوورى پى داوم ۋە لامى

دیمه نی مهرگ

پرسیاره کانت بده مه وه، چه زه تی عیسا فهرمووی: تۆ له سه زه وی چ که سیك بووی؟ کاسه سه ره که گوتی: من پاشای پرووی زه وی بووم، هزار سال ژيام و هزار کورم له پاش به جی ما و هزار شارم گرت هزار له شکرم شکاند هزار پاشام کوشت ئاخری که دنیا م گرت دو چاری مهرگ بووم: ئاخری زانیم که هیچ سهروه تیک له زوه دو پهره یزکاری باشت نیه و له حیرس و ته ماعدا نابوودیه و پازی بوون به ره زای خوا له هه موو شتیك باشته.

له ته ئریخی نه یشا پوردا ده لی: سه عیدی کوری موسه ییب رضی الله عنه ده فهرمووی:

جاریک له گه ل چه زه تی عه لی رضی الله عنه چوینه گو پرستانی مه دینه. چه زه تی عه لی له پاش سه لام له قه برستانه که فهرمووی: ئیوه خۆتان باسی خۆتان ده که ن ئا ئیمه باستان بکه یین؟ سه عید ده لی: گو یمان له ده نگی ((وعلیکم السلام)) بو، یه کیك ده ی گوت: نه ی نه میری موسلمانان! تۆ بو مان باس بکه داخۆ له دوا ی ئیمه چی پروو ده دا؟ چه زه تی عه لی رضی الله عنه فهرمووی: گو ی بگرن ژنه کانتان شوویان کرده وه، میرات گر ماله که یان به ش کردن، منداله کانتان بوون به هه تیوو، دو ژمنانتان خانووه قایمه کانی ئیوه ی داگیر کرده وه، به بیستنی نه و قسانه مردوو یك ئاوا ی باسی خۆی کرد.

کفنه کانمان دپارون، مووه کانمان هه لوه ریون، چه رم و پیستمان پزیوه، چاومان بوونه ئاوو به سه ر پو خسارماندا هاتنه خواره وه، چلک به کوونه لوتماندا دیته خواره وه، نه وه ی له پیش خۆماندا ناردمان ده ستمان که وته وه، نه وه ی به جیمان هیشت بوو به زهره، خولاسه چیمان چاند نه وه مان دوریه وه.

داوا لە بەینی روح و بەدەندا

ابن مەندە دەلی: ابن عباس دەفەرمووی: روح داوا لە جیسم دەکا و دەلی: ئەوەی کردت تۆ کردت. جیسم دەلی: تۆ دەستووردت دەدا، ئەوەی تۆ پیت باش بوو من ئەوەم دەکرد. جا بۆ دادگەری لە بەینی روح و جیسمدا خوای تەعالا فریشتەیک دەنیری و دەلی: حالی ئیوه وەکو حالی شەل و کویرهکە وایە.

شەلیک بە کویریکی گوت بوو چاوم لە میوهیکە، بەلام ناتوانم بۆی بچم و دەستم بگاتی، کویرهکە گوتی: وەرە شەر شانی من و بیچنە، شەلە چووه سەر شانی کویره و میوهکە ی چنی لە پاش باسی ئەو تەمسیلە فریشتەکە بە پۆح و جیسم دەلی: بلین بزانی کاهەتان لە ئەندازە تی پەری؟ پۆح و جیسم دەلین: هەردوو کمان بەرامبەرین. جا فریشتەکە دەلی: ئیوه هەردووکتان دەستوو بە گیانی خۆتان داوه و جیسم بۆ گیان وەک و لاغی سواری وایە و گیان سواریەتی.

ئەنەسی کوری مالیک رضی اللہ عنہ دەفەرمووی: لە پۆژی قیامەتدا پۆح و بەدەن کیشەیان دەبی، بەدەن دەلی: من وەکو (با) و ابووم، ئەگەر پۆح نەبوایە پەلەقارەم بۆ نەدەکرا. پۆح دەلی: منیش وەکو (با) و ابووم. ئەگەر بەدەن نەبوایە توانای ئەوەم نەبوو دەست بۆ هیچ کاریک بەرم. جا مەلائیکە وینە ی شەل و کویرهکەیان بۆ دینیەوه و وەک یەکیان حیساب دەکەن

حیکایەتی ئافرەتیکی بی گوناه

لە ((رشفة الساوی)) دا دەفەرمووی: پەسی کوری سولەیمان دەلی: جاریک لەگەل براکانم و کۆمەلیک خەلک دەچوین بۆ حەج. کاتی گەیشتینە شاری کوفە و چووینە بازار بۆ شت کپین، بەلای ویرانەیکدا پۆیشتین ئیستریکی

دیمه‌نی مهرگ

تۆپییوی ئی بوو، ئافره‌تینکی لیباس شپری دپاؤ چه‌قویه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌ که‌لاکه‌که‌ی کوت کوت ده‌کردو ده‌ی خسته‌ ناو زه‌مبیله‌یه‌که‌وه، گوتم: ئەو ژنه‌ گوشتی مرداره‌وه‌بوو بۆ ده‌باته‌وه، نابیی بی‌ ده‌نگ بم.

هیچ‌عه‌جایب‌ نیه‌ که‌ ئەو ژنه‌ کاروان‌ سه‌ردار‌ بی‌ و ئەو گوشته‌ حه‌رامه‌ ده‌رخواردی‌ موشته‌ریه‌کانی‌ بده‌؟ به‌دزیه‌وه‌ دوا‌ی‌ که‌وتم‌ به‌ جوړیک‌ نهم‌ بینیی، ژنه‌که‌ چوو‌ بۆ‌ به‌ر‌ ده‌رگایه‌کی‌ به‌رزی‌ خانوویکی‌ گه‌وره‌و‌ له‌ ده‌رگای‌ دا، له‌ ژوره‌وه‌ گوتیان‌ کی‌ یه‌؟ گوتی: بیکه‌نه‌وه‌ منی‌ به‌ده‌ختم. ده‌رگا‌که‌ کرایه‌وه‌و‌ چوار‌ کچ‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ ئاساری‌ نه‌گبه‌تیان‌ پێوه‌ دیار‌ بوو، ژنه‌که‌ چوو‌ه‌ ژوره‌وه‌و‌ گوشته‌که‌ی‌ دا‌ به‌ کچه‌کان، به‌دزیه‌وه‌ له‌ درزی‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ دم‌ روانی، خانووه‌که‌ له‌ ژوره‌وه‌ وه‌ک‌ وێران‌ه‌ وابوو. ژنه‌که‌ به‌ گریان‌ه‌وه‌ بانگی‌ کچه‌کانی‌ کردو‌ گوتی: گوشته‌که‌ لێنێن‌ شوکری‌ خوا‌ بکه‌ن، ئیختیاری‌ به‌نده‌کان‌ به‌ده‌ست‌ خویه‌و‌ دلیان‌ له‌ ژێر‌قه‌بزه‌ی‌ قودره‌تی‌ ئەودایه‌. کچه‌کان‌ گوشته‌که‌یان‌ کوت‌ کردو‌ وه‌سه‌ر‌ ئاگریان‌ نا. به‌ چاوو‌ پیکه‌وتنی‌ ئەو‌ دیمه‌نه‌ زۆر‌ ناره‌حه‌ت‌ بووم‌ و له‌ ده‌ره‌وه‌پرا‌ هاوارم‌ کرد. ئەه‌ی‌ به‌نده‌ی‌ خوا‌ بۆ‌ خاتری‌ خوا‌ ئەو‌ گوشته‌ مه‌خۆ، گوتی: تو‌ کی‌ی؟ گوتم: غه‌ریبه‌م، ئەه‌ی‌ ئاده‌می‌ نه‌ناسراو! تو‌ چیت‌ له‌ ئیمه‌ ده‌وی؟

گوتم: له‌لای‌ هیندیک‌ مه‌جووسی‌ نه‌بی‌ گوشتی‌ مردار‌ له‌لای‌ که‌سی‌ تر‌ هه‌لال‌ نیه‌. گوتی: ئیمه‌ له‌ نه‌جیب‌ زاده‌ی‌ خانه‌واده‌ی‌ پێغه‌مبه‌رین، باوکی‌ ئەو‌ کچانه‌ زۆر‌ نه‌جیب‌ بوو، ده‌ی‌ ویست‌ ئەو‌ کچانه‌ بده‌ به‌ چه‌ند‌ پیاویکی‌ نه‌جیبی‌ وه‌ک‌ خۆی. فریا‌ نه‌که‌وت‌ به‌ شوویان‌ بده‌و‌ وه‌فاتی‌ کرد، میراته‌که‌ی‌ زوو‌ ته‌واو‌ بوو، ئیمه‌ ده‌زانین‌ مرداره‌وه‌بوو‌ حه‌رامه‌، به‌لام‌ زه‌رووره‌ت‌ هه‌لاله‌، چوار‌ پۆژه‌ برسیمانه‌.

په‌بیع‌ ده‌فه‌رمووی: به‌ بیستنی‌ داستانی‌ ده‌ردناکی‌ ئەوانه‌ ده‌ستم‌ کرد‌ به‌ گریان‌ و به‌ ناره‌حه‌تی‌ گه‌رامه‌وه‌ به‌ براکه‌م‌ گوتم: من‌ له‌ هه‌ج‌ په‌شیمان

دیدهنی مهرگ

بوومهوه، زۆرم له گه‌ل خه‌ریک بوو باسی گه‌وره‌یی چه‌جی بۆ کردم ده‌ی گوت: حاجی که له چه‌ج گه‌رایه‌وه خوا له هه‌موو گونا‌هه‌کانی خو‌ش ده‌بی، زۆری له‌و باب‌ه‌ته‌ی گوت: گوتم: بی دهنگ به‌ ئه‌و قسانه‌ مه‌که. لیباسه‌کانم و خا‌ولی ئیح‌رام و که‌ل و په‌لی سه‌فه‌رو شه‌ش سه‌د دره‌م پی بوو، چووم بایی سه‌د دره‌م ئاردو سه‌د دره‌م قوماشم ک‌ری و باقی پاره‌که‌م خسته‌ ناو ئارده‌که‌وه و برده‌م بۆ ما‌لی پیریژنه‌که، ژنه‌که شوک‌ری خ‌وای کردو گوتی: ئه‌ی کو‌پی سوله‌یمان برۆ خوا له ته‌واوی گونا‌هی رابردوو و دا‌هاتووت خو‌ش بی و سه‌وابی چه‌جت پی ببه‌خشی و بت‌باته به‌ هه‌شت و پادا‌شتیکت بداته‌وه به‌ چا‌وی خو‌ت بیبینی. کچه‌ گه‌وره‌که‌یان گوتی: خوا دوو به‌رامبه‌ر پادا‌شتت بداته‌وه، دووه‌میان گوتی: خوا زۆر زیاتر له‌وه‌ت بداته‌وه که‌ دات به‌ ئی‌مه. سی‌یه‌مه‌که‌یان گوتی: خوا له‌ پو‌ژی قیامه‌تدا له‌گه‌ل باب‌ه‌ گه‌وره‌ی ئی‌مه چه‌شرت بکا. چواره‌مه‌که‌یان گوتی: که‌ له‌ هه‌موان چوکه‌تر بوو، ئه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی چا‌که‌ی له‌گه‌ل ئی‌مه کرد زوو پادا‌شتی بده‌وه و له‌ گونا‌هی رابردووی و ناینده‌ی ببه‌خشه.

ره‌بیع ده‌فه‌رمووی: کاروانی چه‌جاج وه‌رێکه‌وت و من ناچار له‌ کوفه‌ مامه‌وه تا حاجی ده‌گه‌رینه‌وه، کاتی گه‌رانه‌وه گوتم: با بچم به‌ پیریانه‌وه و دا‌وی دۆ‌عای به‌خیریان ئی بکه‌م. وه‌ختیک چاو‌م به‌ کاروانیکی حاجیان که‌وت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خو‌م نه‌چووبووم بۆ چه‌ج فرمی‌سکم ها‌تنه‌ خواره‌وه، کاتی مو‌لاقامت کردن گوتم: خوا چه‌جتان قبول کاو پادا‌شتی خه‌رجیه‌که‌تان بداته‌وه که‌ له‌و پێ‌گایه‌دا کردو‌وتانه. یه‌کیان گوتی: له‌و دۆ‌عایه‌دا مه‌به‌ستت چیه‌؟ گوتم: ئه‌وه دۆ‌عای که‌سیکه‌ که‌ له‌ سه‌عاده‌تی چه‌ج کردن بی به‌ش بووه، گو‌تیان: زۆر عه‌جایبه‌ که‌ ده‌لیی نه‌چووم بۆ چه‌ج، ئایا تو له‌ ده‌شتی عه‌رافات له‌گه‌ل ئی‌مه نه‌بووی؟ له‌گه‌ل ئی‌مه ره‌جمی شه‌یتانت نه‌کرد؟ له‌گه‌ل ئی‌مه ته‌وافت نه‌کرد؟ له‌وکاته‌ دا کاروانی شاره‌که‌ی خو‌مان په‌یدا بوو، به‌ ها‌وشاریه‌کانم گوت: خوا ره‌نجتان به‌ زایع نه‌دا، ئه‌وانیش دووباره‌ گو‌تیان: تو له‌ عه‌ره‌فات

دېمەنى مەرگ

لەگەل ئىمە نەبووی؟ پەجمى شەیتانت لەگەل نەکردین؟ ئىستا چۆن ئىنکاری دەكەي؟ يەکیان هاتە پيشەوہ و گوتی: برادر بۆ دەلئی نەھاتوم چ خەبەرہ؟ ئاخىر تۆ لە ((مەككە)) و ((مەدینە)) لەگەل ئىمە نەبووی؟ کاتى لە

زیارەتى قەبرى حەزرت ﷺ لە دەرگای جوبرەئیلەوہ هاتینە دەرەوہ و لەبەر هوجومى خەلک تۆ ئەو کيسەت بە ئەمانەت لای ئىمە دانا کہ لەسەرى مۆرکراوو ((من عاملنا ربح)) ئەوہى موعامەلى لەگەل ئىمەدا بکا قازانچ دەکا. ئەوہ کيسەکەت. دەلئى: ((والله هى)) قەتم ئەو کيسە نەدى بوو، وەرم گرت و چوومەوہ نوێژى عیشام کرد و وێرد و ئەو پادەم تەواو کرد، شەو تا بەیانی بیرم دەکردەوہ دەم گوت: ئاخىر ئەوہ چیه؟ لەو بیرکردنەوہدا خەو بردمىەوہ، لە خەوہکەدا بە خزمەت حەزرت ﷺ گەيشتم سەلامم کرد و دەستم ماچ کرد، لە کاتیکدا زەردەخەنەى لەسەر لیوان بوو جوابی سەلامەکەى دامەوہ و فەرمووی:

ئەى رەبیع! ئاخىر ئىمە چەند شاھىدیت بۆ بینین شاھىدئى بدن کہ تۆ حەجت کردوہ؟ تۆ کہ بە قسەى خەلک باوہر ناکەى گوی بگرە قەزىەکە ئاوايە، کہ کاتى تۆ لە حەجەکەت پەشیمان بویەوہ و پارەو کەل و پەلى حەجەکەت بەخیردا بەو ئافرەتە کہ لە ئەولادى من بوو، داوام لە خواى تەعالا کرد پاداشتت بداتەوہ، خوا مەلائیکەتیکى بە وێنەى تۆ خەلق کرد و ئەمرى پى کرد هەموو سائیک تا پوژى قیامەت لەباتى تۆ حەجت بۆ بکا و لە دنیا شدا ئەو پاداشتەى دا بەتۆ کہ لەباتى شەش سەد درەم شەش سەد دینارى بۆ ناردى، چاوت پووناک. جا حەزرت ﷺ ئەو کەلیمەيەى فەرموو: ((من عاملنا ربح)).

رەبیع دەفەرمووی: کہ لەخەو وەخەبەر هاتم کيسەکەم کردەوہ تەماشام کرد شەش سەد سەکەى تەلای تیدا بوو.

حیکایه تی پاشای خیر خوازان

((ابن عباس)) نه قلّ دهکا که جاریک چه زره تی چه سهن و حوسهین زور نه خوش بوون، چه زره تی عه لی و چه زره تی فاتمه له سهر خویمان نه زر کرد که نه گهر چه سهن و حوسهین چاک وه بن له شوکردانه دا سی پوژ به پوژوو بن. له سایه ی خاوه چاک بوونه وه. چه زره تی عه لی و چه زره تی فاتمه دهستیان کرد به پوژوو گرتنه که، له کاتی کدا هیچیان بو به ربانگ و پارشیو نه بوو له گهل نه وه شدا هر به پوژوو بوون. به یانی چه زره تی عه لی چوو بو لای جووله که یه که ناوی ((شه معون) بوو، داوای لی کرد نه ختیکیان خوری بداتی تا کچی پیغه مبر ﷺ به کری بو ی بریسی.

شه معون بو خچه یه کی خوری دایه که به سی ساع ((جو)) بریسی. چه زره تی فتمه نه و پوژو سی یه کی پرست و ساعیکی جو وه رگرت و کردی به ناردوو کردی به پینج نان. یه که بو خوی. یه که بو چه زره تی عه لی. یه که بو چه سهن و یه که بو حوسهین و یه که بو که نیزه که کی که ناوی ((فضه)) بوو.

کاتی چه زره تی له داوای نویژی مه غریب له مرگه وت هاته وه و سفره یان راخست، خهریک بوو دهست به ری پارویک بکا، یه کی که له ده رگای داو گوتی: نه ی نه هل و بهیتی محمد گه داو مسکینم خواردنیکم بدنی. خوا له سفره ی جهننه ت خواردنتان بداته وه چه زره تی عه لی دهستی کیشایه وه و پرسه به فاتمه کرد، فاتمه فه رموی: ده بی نانه که ی بدیتی. چه زره تی عه لی پینج نانه که ی دان به گه داکه و خیان به برسی مانه وه.

پوژی دووم چه زره تی فاتمه سی یه کی تری خوریه که ی پرست و ساعیکی جو وه رگرت و کردی به ناردوو کردی به پینج نان. کاتی چه زره تی عه لی له پاش نویژی مه غریب هاته وه و سفره یان هیئا نان بخون هه تیویک له ده رگای داو گوتی: برسیمه، هه موانیان نانه که یان دا به هه تیوه که و پوژوو یان به ناو شکاند.

دیمه نی مهرگ

به یانی پوژی دوا چه زره تی فاتمہ باقی خوریه که ی پرست و ساعیکی جو
وهرگرت و کردی به ناردو کردی به پینچ نان و له پاش نویژی مه غریب بو
نان خواردن دانیشتن. نه سیریک تازه نازان ببوو، له دهرگای دا گوتی: زور
داماوم برسیمه، همومان نانه که یان دایه.

پوژی چوارهم هرچند به پوژوو نه بوون، به لام هیچ نه بوو بخون، چه زره تی
عهی له گهل کوره که ی چوونه خزمهت پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له کاتیکدا نه وهنده یان
برسی بوو نه یان ده توانی به ریگادا برؤن، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: به چاو
پیکه وتنی هزیهت و نارچه تی تو زور نارچهت ده بم. با بچین بو لای فاتمہ.
پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گهل یان ته شریفی هات بو لای فاتمہ، له وکاته دا له نویژدابوو

له برسان چاوی زهق و سکی تیک قوپاوو. پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فاتمہ ی دهاوش
گرت و به خوویه وه کوشی و له بهر خوا پارایه وه. فهرمووی چه زره تی جویره نیل
نه و نایه ته ی سوپه ی ((دهر)) هینا که دهرمووی: ﴿وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ
مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ (الإنسان: واته خواردن خویان که پیی موحتاجن
دهدن به مسکین و هه تیبوو نه سیر. جویره نیل مژده ی رازی بوونی خوی پی
راگیانندن و پیروز بایی لی کردن. عه لامه ی سیوطی له ((در المنشر)) دا
له سهر پیوایه تی ((ابن مردویه)) به نه قل له ((ابن عباس)) وه ده لی: نه و
نایه ته له سهر شه رهی چه زره تی عه لی و چه زره تی فاتمہ نازل بووه.

باسی ژنیکی چاک

له کتیبی ((روض)) دا له زمان پیواییکی گه ورده دا ده لی: جاریک ته و افم ده کرد،
له ناکا و کچیک دی مندالکی ساوای به شان وه بوو ده ی گوت نه ی خوی

په حیم! نهی خوای که ریم! زه مانې رابردوی من موجبی شوکرانهی تویه، لیم
پرسی نهوی له بهینی توو مه ولای تو پویداوه چیهو چونه؟ گوتی: جاریک
له گهل جهماعه تیک بازگان له که شتیدا بووم، توفان ههستاو که شتی غه برق بوو،
من و نهو منداله و حه بهشی یه که له سهر ته خته یه که نه بی که س دهر نه چوو.

که پوژ پووناک بووه و حه بهشی یه که له سهر ته ختیک بوو، چاوی به من
کهوت و پالی به ته خته که یه وه ناو هاته سهر ته خته که ی من و دهستی کرد به
له خشته بردنم، گوتم: له خوا بترسه و بزانه نیمه له چ مووسیبه تیک داین؟ نه گهر
بی نه مری خواش بکه یین زور زه حمه ته پزگارمان ببی، جا واوه یلا نه گهر گونا
بکه یین؟

گوتی: نهو قسانه مه که، به خوا نهو کاره ی ههر ده که م، نهو منداله م له باوه شدا
خه و تبوو له سهر خو نه قورچیکم لی گرت دهستی کرد به گریان، به حه بهشی
یه که م گوت: زور باشه تو زیک سه بر بکه با نهو منداله بنویتم. نهو کاته نهوی
خوا بو منی قهرار دابی ده بی، به زور منداله که که ده گریا له باوه شی دهر هی نام و
خستیه دهریاوه، گوتم: نهی نهو زاته ی ده چیته بهینی ئینسان و نهوی له دلای
دایه، من و نهو حه بهشی یه لیک دوور خه وه، تو توانات به سهر هه موو شتیکدا
هیه، گوتی: به خوا هیشتا قسه که م ته واو نه کرد بوو، جانه وهر یکی زور گه وره
دهمی کرد بووه و سهری له دهریا هی نایه دهری و حه بهشی گرت و بردی و خوا
منی له دهستی نه جات دا، بی شک خوا قادره به سهر هه موو شتیکدا. له پاشان
شه پوولی دهریا ته خته که ی منی برده جه زیره یه که و له ته خته که هاتمه خواری و
گوتم: تا خوا به دادم دهگا لیره و به ناوو گیا ژیان ده بهمه سهر، ته نیا به خوا
ده کری پزگارم بکا، چوار پوژ تی پهری، پوژی پینجه م که شتی یه کی گه وره
له سهر دهریا وه دیار کهوت، چوومه سهر ته پو لکه یه که و سهر پو شه که م راوه شاندا،
که چاویان پی که وتم سی نه فهران به به له می بچووک هاتن، له گه لیان پویشتم،
که ته ماشام کرد منداله که م که حه بهشی یه که خستبوویه دهریاوه له باوه شی
یه کیاندا بوو، ههر که چاوم پی که هوت په لامارم داو ده باوه شم گرت و گوتم نهوه
مندالی من، نهوه جگه رگوشه ی من. گوتیان: نهوه شیت بووی؟ عه قلت گوراوه؟
گوتم: نه شیت بووم و نه عه قلم گوراوه. به سهر هاتی من زور سهیره، ته واوی

دیمه‌نی مهرگ

به‌سه‌رهاتی خۆم بۆ گێرانهوه، زۆریان لا عه‌جایب بوو گوتیان: تۆ به‌سه‌رهاتیکی عه‌جایب گێرایه‌وه ئیستا ئیمه‌ش شتیکی ئاوات بۆ ده‌گێرینه‌وه تۆ زۆرت لا عه‌جایب ده‌بی.

پۆژیک به‌ ئاره‌زوو که‌شتیمان ئی ده‌خوری هه‌وای زۆر سازگار بوو، له‌وکاته‌دا جانه‌وه‌ریک له‌ده‌ریا ده‌رکه‌وت، مندالیکی له‌سه‌ر پشت بوو، له‌و حاله‌دا گویمان له‌ ده‌نگیک بوو گوتی: نه‌گه‌ر ئه‌و منداله‌ له‌سه‌ر پشتی ئه‌و جانه‌وه‌ره هه‌لنه‌گرن که‌شتی یه‌که‌تان غه‌رق ده‌بی یه‌که‌مان هه‌ستا چوو ئه‌و منداله‌ی له‌سه‌ر پشتی هه‌ینا و جانه‌وه‌ره‌که‌ چوه‌ ده‌ریاوه. به‌سه‌رهاتی تۆ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ زۆر عه‌جایبه، ئومیده‌وارین له‌و پۆ به‌دواوه هه‌یچمان تووشی گونا‌ه نه‌بین، هه‌مووانیان تۆبه‌یان کرد. خوای گه‌وره‌ چه‌ند میهره‌بان و ئاگاداری عه‌بدو به‌نده‌کان و یارو یاره‌ری ئی قه‌وماوانه.

دورسی شازده

به سه رهاتی گه نجیگی له خواترس

دهلین له زهمانی خهلافهتی حهزرهتی عومهدا رضی الله عنه گه نجیگی له خوا ترس له مزگه وتینکدا عیبادهتی دهکرد، حهزرهتی عومهر رضی الله عنه له زوری عیبادهتی ئەو کورپه سه رسام مابوو، باوکی کورپه که زور پیر بوو، کورپه که له پاش نویژی عیشا خزمهتی باوکی دهکرد، شهویک له ریگادا ئافره تیک عاشقی بوو، هه موو شهویک کورپه که ی بانگ دهکرد بۆ ماله وه و داوای کاری خراپی لی دهکرد.

خولاسه شهویک کورپه که له گه لی پویی، ژنه که چوه ژووره وه و کاتی کورپه که خهریک بوو بجیته ژووره وه ئەو نایهتی سوپه ی ((اعراف)) ی هاته وه یاد که ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ الأعراف: ٢٠١ واتا به راست نه وانیهی نه هلی ته قوان هه کاتی شهیتان وه سو هسه ی دان گورج یادی خوا ده که نه وه و خوا فریایان ده که وی و چاویان ده کریته وه.

له و کاته دا نه وه نده له خوا ترسا به لادا هات و بیهوش که وت. که شه و زور درهنگ بوو باوکی زوری بۆ گه را، ته ماشای کرد بی هوش که وتوو وه هه لی گرت و بردی یه وه مال. کاتی وه هوش هاته وه، باوکی گوتی: راستی بلی چییت به سه رهات؟ کورپه که نایه ته که ی خوینده وه وه وه فاتی کرد. خه لک شتیان و کفن و دفنیان کرد، به یانی پوژی دوایی یه کیک ئەو به سه رهاته ی بۆ حهزرهتی عومهر رضی الله عنه گپرایه وه، چوو بۆ سه ره خوشی بۆ لای باوکه که ی و

دیمه‌نی مهرگ

فهرمووی: بۆچی ئه‌وکاته به منت نه‌گوت: گوتی: ئه‌ی ئه‌میری موسلمانان!
شه‌و بوو به باشم نه‌زانی تو زه‌حمه‌ت بدهم، چه‌زه‌تی عومه‌ر رضی اللہ عنہ فهرمووی:
بمبه بۆ سه‌ر قه‌بره‌که‌ی، کاتی چوونه سه‌ر قه‌بره‌که‌ی فهرمووی: وَلَمَنْ
خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوپه‌ی ((الرحمن))
خوینده‌وه که ده‌فهرمووی: ئه‌وه‌ی له خوا بترسی دوو به‌هه‌شتی
ده‌دریستی. کوپه‌که له گۆپه‌که‌یدا دووجار گوتی: ئه‌ی عومه‌ر! بی شک خوا
دوو به‌هه‌شتی داومی.

گل هاویشتنی فریشته بۆ لای خه‌لک

له کتیبی ((مسند الفردوس)) دا ده‌لی: ئه‌نه‌سی کوپی مالک رضی اللہ عنہ ریوایه‌ت
ده‌کا که خوای ته‌عالا مه‌لائیکه‌یه‌ک ده‌نیری بۆ سه‌ر قه‌بران، کاتی
جه‌نازه‌یه‌کیان ته‌سلیم به‌خاک کردو گه‌رانه‌وه، ئه‌و مه‌لائیکه‌ مستیک خاک
هه‌لده‌گری و به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌یدا هه‌لده‌داو ده‌لی: بپۆنه‌وه بۆ لای دنیاکه‌تان
خوا یادی مردوو که‌تان له له‌وحی دلتاندا ده‌کوژینیته‌وه. جا ئه‌وان وا
خه‌ریکی کاری دنیایان ده‌بن و مردوو که‌که‌هه‌رامۆش ده‌که‌ن وه‌ک قه‌ت
په‌یوه‌ندیان به‌یه‌کتره‌وه له‌گه‌ل مردوو که‌ نه‌بووی.

باسی سی‌برا

بینا له‌سه‌ر ریوایه‌تی ((ابن عساکر)) سه‌ده‌قه کوپی یه‌زید له شاری
((طرابلس)) دا سی قه‌بری دی له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی به‌رز بوون، له‌سه‌ر قه‌بری
یه‌که‌میان نووسرابو، ئه‌وه‌ی به‌یه‌قین بزانی پۆژیک مهرگ ده‌گاته سه‌ری و
ولآتمان لی داگیر ده‌کاو ده‌مان خاته قه‌بره‌وه، ناتوانی به‌ئاسوده‌یی بژی.

لەسەر قەبرى دووھم نووسرابوو ئەوھى بە يەقىنى بزانى لە ھەموو زەرپرەو ئەندامىكى پرسیار دەكریتهوھو ھەموو كردهوھى پاداشتى ھەيە ناتوانى بە پەرحەتى بژی. لەسەر گوپى سى يەم نووسرابوو، ئەوھى ئى يەقىن بى كە قەبر جوانیەكەمان لە بەین دەباو وینەو ئەندامەكانمان ورد دەكا، ناتوانى بە پەرحەتى بژی. دەلى: زۆرم لا عەجایب بوو، چوومە ئەو دىيە كە لەوئى نزىك بوو، لە پیرەمیردینكەم لە بارەى ئەو قەبرانەوھ پرسی.

گوئى: ئەوھ سى برا بوون. یەكیان خزمەتى پاشای دەكرود سەرلەشكر بوو، دووھمیان تاجیرىكى زۆر دەولەمەند بوو. سى يەمیان دەرویشىكى فەقىر بوو، شەوو پوژ خەرىكى عیبادەت بوو. كاتى وەختى مەرگى دەرویش ھات ھەردوو براكەى ھاتنە لای و گوئیان: ئەگەر دەت ھەوى وەسىەت بكەى ئىستە وەختیەتى. گوئى: نەمالى دنیا م ھەيە، نەقەرزدارى كەسم، بەلام دەم ھەوى كە مردم لەسەر ئەو تەپۆلكە بمانیژن و لەسەر قەبرەكەم بنوسن، كەس ناتوانى بە پەرحەتى بژی، ئەگەر لىيە يەقىن بى لە پوژى قیامەتدا لە ھەموو زەرپرەيەكى بەدەنى پرسیار دەكرى و پاداشتى كردهوھى دەخریته دەستى.

گوئى: لەپاشان تا سى پوژ وەرن بۆسەر قەبرەكەم، چونكە ئاموژگارى ئى وەردەگرن. لەپاش مردنى ھەردوو براكەى سى پوژ چوونە زیارەتى گوپرەكەى. پوژى سى يەم ئەو براىەى كە سەرلەشكر بوو ویستى بپروا لەناو قەبرەكەوھ گوئى لە پوخانى دیوارىك بوو لە ترسان لەرزى و بەترسەوھ ھاتەوھ مائەوھ. شەو براكەى لەخەودا دى، گوئى: براكەم! ئەوھ چ دەنگىك بوو؟ گوئى: مەلائىكەيەك ھات و گوئى: فلان پوژە ستم دیدەيەك كە لای تو ھاواری كردو فریای نەكەوتى، ئەوھى گوت و بە گورزەيەك لىيە دام، ئەوھ دەنگى ئەو گورزە بوو. بەيانی بازرگانەكەو خزم و دۇستانی بانگ كردو گوئى: من لە ناوتاندا نامینی مەوھو كارىشم بە وەزىفەى پاشا نیە، تەركى دنیاى كردو چوو بۆ سەر كیویك و خەرىكى خوا پەرسى بوو.

دیمه‌نی مهرگ

له‌کاتی سهره مهرگیدا برا بازرگانه‌کهی هات و گوتی: براكه‌م نه‌گهر پیت خوشه زوو وه‌سیه‌ت بکه. گوتی: نه‌سهره‌تم هه‌یه و نه‌قهرزدارم که مردم لای براكه‌م بمنیژهو له‌سهر قه‌بره‌که‌م بنووسه که‌س ناتوانی له‌ژیاندا له‌حزه‌یه‌ک نارام بی که‌یه‌قینی وایی مهرگی له‌پیشه‌و ولاتمان داگیر ده‌کاو ده‌مان خاته قه‌بره‌وه. نه‌وه‌شت له‌بیر نه‌چی له‌پاشان سی پوژ وهره سهر قه‌بره‌که‌م.

له‌سهر وه‌سیه‌ته‌که‌ی سیی پوژ چوه سهر قه‌بره‌که‌ی، کاتی پوژی سی یه‌م خه‌ریک بوو وه‌گه‌ری، له‌ناو قه‌بره‌که‌ی گوئی له‌ده‌نگیک بوو زور ترساو هاته‌وه، شه‌و له‌خه‌ودا براكه‌ی دی لیی پرسسی حالت چونه؟ گوتی: باشم له‌بهر نه‌وه‌ی توبه‌م کردبوو، خوا له‌ه‌موو گونا‌هه‌کانم خوش بوو. ده‌لی: گوتم. نه‌ی براكه‌ی دیم چونه؟ گوتی: نه‌و له‌گه‌ل پیاو چاکان به‌سهر ده‌باو خاوه‌ن مه‌قامی به‌رزه. ئینجا پرسیم نه‌ی من چم به‌سهر دی؟ گوتی: هه‌رکه‌س پاداشتی ره‌فتاری خوی وهرده‌گری. تو ده‌بی به‌فرسه‌تی بزانی و کرده‌وه‌ی چاک بکه‌یه زه‌خیره بو دواپوژت.

که پوژ بووه‌وه پووی له‌دنیا وهرگنیراو هه‌موو سهره‌ته‌که‌ی له‌ناو فه‌قیرو ده‌ست کورتاندا دابه‌ش کردو باقی ته‌مه‌نی خه‌ریکی خوا په‌رستی بوو له‌کاتی سهره‌مه‌رگدا کوره‌که‌ی گوتی: باب‌ه گیان! وه‌سیه‌ت بکه، گوتی: مائی دنیا‌م نیه وه‌سیه‌ت بکه‌م، به‌لام که مردم لای دوو مامه‌کانت بمنیژهو له‌سهر قه‌بره‌که‌م بنووسه که‌س ناتوانی له‌ژیاندا به‌ره‌ه‌تی بژی، نه‌گهر یه‌قینی وایی قه‌بر جوانیه‌که له‌گه‌ل خاک یه‌کسان ده‌کاو وینه‌و نه‌ندامه‌کانی ورد ده‌کا، گوتی: له‌یادت بی سی پوژ وهره سهر قه‌بره‌که‌م. کوره‌که له‌پاش مردنی سی پوژ چوو بو سهر قه‌بره‌که‌ی و پوژی سی یه‌م ده‌نگیکسی زوربه‌سامی له‌قه‌بره‌که‌وه بیست، به‌غه‌مناکی گه‌رایه‌وه‌ز شه‌و باوکی له‌خه‌ودا دی ده‌ی گوت: توش به‌و زوانه‌ دئی بو لای ئیمه، نه‌سبابی سه‌فه‌ر

دېمەنى مەرگ

ئامادە بىكەۋ شىتى ئەۋ مائەى بۆى دىى پىكەۋەنىۋ ۋەك ئەھلى دنيا بى
خەيەل مەبە، با لەكاتى مەرگدا پەشىمان ۋ شەرمەندە نەبى، زۆر پەلە بىكە.

راۋى دەلى: بەيانى ئەۋشەۋە چووم بۇ لاي خەۋنەكەى بۇ گىپرامەۋە ۋ گوتى:
تەنيا سى مانگ يا سى پۆژم ماۋە، چونكە باۋكم سى جار گوتى: پەلە بىكە،
پۆژى سى يەم كەس ۋ كارى كۆكردەۋەۋ لە دوا خواحافىزى پووى كرده
قىبلەۋ شادەى هىنا ۋ ۋەفاتى كرد.

نه حوالې پوژي قيامه ت

پيشه كې:

هرچې هاته دنياوه دنيايي به جي هيشت و پيگاي نهو دنياي گرته بهر،
واته له پاش تپه پووني ته مهني شيوي خه ترناكي مهرگ ده بري و ده گاته
به پزه خ، كه له ويدا هم په نچ و عه زاب و هم راحت و نارام. خولاسه
هر كه سينك ديته نهو دنيايه ناچاره پوژيك بروا.

كاتي مهرگ هات هم مو نه سپابي جواني به جي ده مينې. جا هر وهك ته مهني
نه جيننه و ئينسان نه اندازه يه كي هه يه، ته مهني نهو دنياش دياري كراوه.
كاتي ته مهني دنيا ته واو بوون، مهرگ ده گاته سه ري. جا هر وهك به پويشتن
له دنيايه ده لين مهرگ، به نابوودي دنياش ده لين: قيامه ت. خواي گه و ره
فهلسه فه ي ژيان و مهرگي ناوا به بيان كرده وه. ژيان و مهرگي خه لق كدرر بو
تاقې كرده وه داخو كي له ئيوه كاري چاك ده كا. واته زنجيره ي ژيان و مهرگ
له بهر نه و يه تا خواي ته عالا كرده وه ي ئيوه تاقې بكاته وه و بييني كي له
ئيوه ده ست بو كاري خه راپ ده باو كي كاري چاك ده كا.

خواي ته عالا له ژياندا له پيشه وه فرسه تي كاري چاك و خه راپي داين و
به نيشان داني پيگاي راست ئيمه ي خسته ته بهر تيشكي تاقې كرده وه و
ئينجا ژياني دوه مه ي به وجود هيناو به هو ي پيغه مبه رانه وه به ناشكرا
باسي كرده وه و فه رمويه تي: نه ي ئينسانينه! ئيوه مه حكوم به مهرگ و
زيندو و بوونه وه ي دوا مهرگن و ناچارن له پوژي قيامه تدا له حزرور خوادا
پرسيا ري كرده وه تان لي بكري.

له دواي ده وري به پزه خ، له كاتي كدا ژيان يكي تايبه تي درا به جيسم و خواي
ته عالا هم مو مه خلوقاتي بو مو حاسه به بانگ كرد، نه وه پوژي قيامه ته.
ژياني ئيره له گه ل دوو ژيانه كاني تر جياوازي هه يه، لي رده دا هم مو

دیمه نی مەرگ

کرده وهیهک به تائه، و اتا هیچ کرده وهیهک نابیتته هوی عهزاب یا موجبی سهواب، چونکه دهفته ری عه مه لی هه موو ئینسانیک ئه به ستری.

ئه وهی مزگه وتی درووست کردبی دهروخی، ئه وهی مه دره سهی درووست کردبی له گه ل خاک یه کسان ده کری. هه ر کتیبیککی نو سرابی ده فه وتی: ته وای خزم و ئه ولاد و دۆست و قوتابی له جیگایهک کۆده بنه وه. هه موو ئومیدیکی ئاینده ده پچری. هه رچاکه یهک کردبیتی، یان له بهر وی کرابی، له دهفته ری ئه عمالیدا نو سراوه. له پۆژی قیامه تدا داواکارو داوا لی کراو بو مه حکه مه له حزور خوا دا راده گیرین، چونکه خوا نای هه وی له دنیا دا پاداشتی چاکه یان خه رایه بداته وه به خه لک، جا له بهر ئه وهیه ئینسان تا له دنیا دا بی خه ریکی ئه نوعی کرده وهیه و ژیان ده با ته سه ر. له وانیه به گه نجی گونا ه بکا و ناخری تۆبه بکا و خوا ره حمی وه جو ش بی و عه فوی بکا.

ئه حوائی پۆژی قیامهت

به کورتی باسی قیامهت

چل سال، یا چل مانگ یا چل ههفته، له پاش بهرپابوونی قیامهتدا هه زه تی ئیسرافیل بو یه کهم جار فوو به نه فخی سووردا ده کا و دهنگی ئه وهنده وه حشه تناک و ترسناک ده بی که هه موو گیانداران، ئاده میزاد و چه پنده و په رنده، و اتا ته وای ئه وانیه له سه ر پشتی زه وی ده ژین و ئه وانیه له ژیر زه وی دا ده خزن و ژیان ده به نه سه ر، ده که ونه ترس و وه حشه ته وه و ده له رزن.

ئه ندامه کانیا ن ده له رزی، رهنگی پوونیا ن ده په ری، دلیا ن زور لیده دا، چاویان قوول ده بن و له و حاله ته دا مه رگ هه مووانیا ن ده گریته وه: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ تَلُوتٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾﴾ النازعات:

دېمه نى مەرگ

٦ - ٩ وهك له سوپه‌ي ((نازعات)) دا ده‌فهرمووي: پوژنيكه هرچي له‌به‌ريدا بى ته‌كان ده‌خواو له به‌ين ده‌چي و له پاشان دووباره ده‌ستور ده‌درى به ئيسرافيل نه‌فخي دووهم ليده‌داو به‌يني نه‌و دوو نه‌فخانه چل ساله. به‌و نه‌فخه هه‌موو گيان له‌به‌ريك زيندوو ده‌بيته‌وه و دنيايه‌كي نوي دروست ده‌كري، له‌و پوژده‌دا چهند دليك زور ده‌ترسن، چهند چاويك به‌ موله‌ق ده‌وستن.

﴿يَدِيكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٦﴾﴾ آل عمران: ٢٦ هه‌ر نه‌و ئيسرافيله و هه‌ر نه‌و نه‌فخي سووره‌يه كه يه‌كه‌م جار دنيا ويران ده‌كاته‌وه.

سووپه‌ي الحج نايه‌ي ١٨ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾﴾ الحج: ١٨ وه‌سووپه‌ي مائده نايه‌ي ١ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾﴾ المائدة: ١ جا نه‌و كه‌سانه‌ي له دنياي فانيدا به‌عه‌لاوه‌ي تا‌عه‌ت بى نه‌مرى نه‌فسى خو‌شيان كردوه، له‌پاش نه‌فخي سوور به‌ئارام و په‌حه‌ت و بى ترس و خه‌ته‌ر به‌ خو‌شي و شادي له‌گو‌ردا راست ده‌بنه‌وه ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾﴾ يونس: ٦٢ ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾﴾ لِسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾﴾ الغاشية: ٨ - ٩ له‌وكاته‌دا زيندوو ده‌كرينه‌وه ده‌لين: ﴿قَالُوا يَا بُولٰٓئِنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا هٰذَا ﴿٥٢﴾﴾ يس: ٥٢ نه‌ي هاوار به‌ مالمان كي نيمه‌ي له‌جي خه‌وه‌كه‌مان وه‌خه‌به‌ر هيننا؟

كاتى هه‌موو كه‌س زيندوو كرايه‌وه ده‌سته ده‌سته ده‌كرين، مه‌سيحي به‌جيا، كه‌ليمى به‌جيا، خه‌راپ به‌جيا، موسلمان به‌جيا، ئينجا په‌يره‌وانى پيغه‌مبه‌رانيش ده‌كرين به‌ دوو به‌ش، چاك به‌جياو خه‌راپ به‌جيا، نو‌يژكه‌ر له‌ جيگايه‌ك، پوژوو گر له‌ جيگايه‌ك، ئاره‌ق خو‌ر به‌جيا، حه‌رام خو‌ر به‌جيا، دز به‌جيا، ريگر به‌جيا خولاسه هه‌ر جو‌ره ئينسانيك له‌ جيگاي خوي

دیمه‌نی مهرگ

پاده‌گیری و پاسه‌وانی خو‌یان له‌سه‌ره ده‌یان به‌ن بو باره‌گای خوا. ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الضُّرِّ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ ﴿١٨﴾ النبا: ١٨ له‌پاشان ئاسمانه‌کان شه‌ق ده‌کری‌ن تا
مه‌لائیکه ده‌فته‌ری ئه‌عمالی خه‌لکبه‌ده‌سته‌وه بگرن و به‌ویدا بینه‌ خواره‌وه. ﴿
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ ﴿١٩﴾ النبا: ١٩ ئه‌وه قه‌لشینی ئاسمانه‌کانیش
ده‌کری‌ن به‌ رینگای چوونه به‌هه‌شت. زانایانی ئایینی سه‌به‌بی له‌ت بوون و
قه‌لشینی ئاسمانه‌کانیان ئاوا پروون کردو‌ته‌وه، خوای ته‌عالا‌گه‌وره‌ی یه‌کی
تایبه‌تی ده‌دا به‌ عه‌رش و دینه‌ خواره‌وه به‌هوی به‌رخوردی له‌گه‌ل
ئاسمانه‌کان خو‌ی بو‌راناگرن و شه‌ق ده‌بن. جا مه‌لائیکه‌ته‌کان ده‌فته‌ری
ئه‌عمال ده‌ده‌نه‌وه به‌وه‌سه‌نه‌که له‌ دنیا‌دا کردویان‌ن و ئاویان ته‌سلیم
ده‌که‌نه‌وه، له‌ پیشدا ئه‌وه ده‌فته‌ری ئه‌عماله‌ ده‌ده‌نه‌ ده‌ستی راستی ئه‌وانه‌ی
فه‌رمانبه‌ردار بوون و له‌ پاشان ده‌یان ده‌نه‌ ده‌ستی چه‌پی ئه‌وانه‌ی بی
ئه‌مریان کردو‌وه. به‌ ده‌سته‌ی یه‌که‌م ده‌لین ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ به‌ ده‌سته‌ی
دوو‌م ده‌لین ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ الواقعة: ٢٧ ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ
﴿٢٧﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ ﴿٢١﴾ الواقعة: ٤١ له‌ جیگایه‌کی تردا
له‌ قورئانی پیروزدا ئاوی شه‌رح داوه، ئه‌وه‌ی نامه‌ی ئه‌عمالی درایه‌ ده‌ستی
راست ده‌لی: بگه‌ر نامه‌ی عه‌مه‌لم وه‌خوینه، به‌راستی ده‌م زانی حیسابم
چوونه. له‌ ژیانیکی په‌زانه‌ندیدا له‌ به‌هه‌شتی به‌رزدا میوه‌ی نزیکی بخو
بخوره‌وه به‌ هوی ئه‌وه‌ی له‌ روژانی دنیا‌دا نارووته.

بوچی ده‌فته‌ری ئه‌عمالی پیاو چاکان ده‌دریته‌ده‌ستی راست؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
ده‌ستی راست له‌ ده‌ستی چه‌پ چاکتره‌وه ئه‌وه‌ش مه‌عنای وایه‌ چاکه‌ی له
خه‌رایه‌ زو‌تره‌،

دیمه نی مهرگ

دووهم: هەر چاکه و خهراپه یهه که له ههر جیگایهه که بکری ئه و جیگایه له باره گای خوا ناشکرای دهکا. ﴿يَوْمَئِذٍ نُخَبِّرُكَ أَخْبَارَهَا﴾ (٤) الزلزلة: ٤
 ئه وه وه کو ئه وه وایه که قورئان خوینیک شریتی که به غه له ت پر بکاته وه وه له دوا ی لیدانه وه ی بلی: چاک زهبت نه کراوه، ئایا ئه وه خه تای ئه وه یه که ته سجیلی کردوو؟ یان خوی خهراپی خویندوو؟ ئه گهر خوشی قبولی نه کا، خه لک به راستگویی ده زانن؟ بی گومان نا. جا ههروه ها ئه گهر که سانیک هه نینکاری کرده وه کانیا ن بکه ن و بلین: ئه وه کرده وه ی ئیمه نیه، خوا ی ته عالا کاریک ده کا زمانیا ن ببه ستری.

﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (٦٥) یس: ٦٥ پوژی قیامهت به ئه ندازه ی په نجا هه زار سال دریز ده بی ﴿كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (٤) المعارج: ٤ به لام خوا ی ته عالا ته واوی مه خلوقاتی خوی له ماوه ی جهوت هه شت سه عاتدا مو حاسه به ده کا و به په ره یزکاران و فه رمان به رداران و ئه سحابی یه مین ده لی: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (٢٧) أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَضَةً (٢٨) فَأَدْخِلْنِي فِي عَبْدِي (٢٩) وَأَدْخِلْنِي جَنِّي (٣٠) الفجر: ٢٦ - ٣٠ ئیستا ئه وان به ره و به هه شت ده که ونه ری به هه شت ده بینن، به لام به ریگای نازانن. جا دینه خزمهت ئاده م و عه رزی ده که ن ئه ی باوکی ئیمه کاریک بکه ریگای به هه شتمان بو بکریته وه جه زه تی ئاده م ده فه رمووی: من شایسته ی ئه وه نیم بچن بو لای ئیپراهیم خولاسه ی که لام له ناخریدا له سه ر داوا کردنی پیغه مبه ری خو مان پردیک له به ینی به هه شت و دوزه خدا ده به ستری به ناوی پردی سپرات ده بی بو چوونی به هه شت به سه رید برۆن و له و کاته دا ئیجازه ده دری به پیغه مبه ران که شیفاعهت بو ئوممه ته کانیا ن بکه ن. له پیش هه مووانیا ندا پیغه مبه ری ئیمه بو خویی و ئوممه ته که ی ده پارێته وه . له و روژده دا غه یری پیغه مبه ران که س مه جالی

دېمەنى مەرگ

قسەى نىە. پىغەمبەرەكانىش بەزۆرى ھەر دەلىن ((اللهم سلم سلم)) واتا ئەى خوايە بەخىرو سەلامەت وەيان پەرىنە. ئەى خوايە تەنيا تۆ دەتوانى وەيان پەرىنى و دەيان پەرىنىەو. جا ئەو موسلمانانەى بە قسەى پىغەمبەرەكانىان كىرەو لەسەر شەفاعەتى پىغەمبەر ھەركەسە بە گوڭرەى كىرەو و دەرەجەى لە پردى سىرات دەپەرنەو. بەعزىك لە ماوہى چا و لەسەر نانىك و ھىندىك وەكو بەرق (كارەبا) و بەعزىك وەك بالداران بەسەر پردى سىراتدا دەپەرنەو.

(فضىل) كوپى (عیاض) رضی اللہ عنہ دەفەر مووی: مەسافەى پردى سىرات سى ھەزار سال پىیە. ھەزار سال ھەورازە و ھەزار سال لابەلا و ھەزار سال سەرە و خوارە. خولاسە پەرىنەو بەسەر پردى سىراتدا ئەوئندە خەتەرە تەنانەت پىغەمبەرانىش ھەر دەپارپنەو و دەلىن ((اللهم سلم سلم)) ئەو خەلكە لەدوای پەرىنەو دەستە دەستە دەیان نىرن بۆ بەھەشت. تا ئەوان نىك دەبنەو، دەرگای بەھەشت دەكرىو تا فەورى بچنە ژورەو. فرىشتەكانى دەرگاوانى بەھەشت پىشوازیان دەكەن و سەلامیان عەرز دەكەن و دەلىن: بەخىر ھاتن بۆ ھەتا ھەتايە بچنە بەھەشتەو.

دهرسی جه قنده

کاتی خه لک له قه بردا زیندو ده کریته وه

نه بوو له یسی سه مه رقه ندی ده فهرمووی: کاتی پوژی قیامت خه لک له قه بره کانیاں دینه دهری حه فتا سال راده وهستن که س موبالاتیان پی ناکا. نه وهنده ده گرین فرمیسیکیان ته واو ده بن. له باتی فرمیسیک خوین ده بارینن. له پاشان بانگیان ده کهن بو مهیدانی مه حشهره مه لانیکه له ناسمانه کان ده ست ده کهن به هاتنه خواره وه مه لانیکه ی ههر ناسمانیک به سه ف له پاش مه لانیکه ی ناسمانه که ی تر راده وهستن. جا نه وهیه که خوی گه وره له

سوڤه ی ((فرقان)) دا ده فهرمووی: ﴿ وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمْ وَنُزِلَ الْمَلَكُ تَنْزِيلاً

﴿٢٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ

الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً ﴿٢٧﴾ يَا بُولَاقِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا

حَلِيلاً ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ

خَذُولًا ﴿٢٩﴾ الفرقان: ٢٥ - ٢٩ فهرمووی له وکاته دا خوی ته عالا

ده فهرمووی: نه ی نه جینه و نینسان! له دنیا دا ناموزگاریم کردبوون، نیمبو نه وه کرده وه کاننتان هاتوونه لاتان. جا نه وهی له نامه ی عه مه لیدا چاکه ببینی نه وه شوکرانه ی خوا ده کاو نه وهی چاکه ش نه ببینی، لومه ی خوی ده کا.

له پاشان خوی ته عالا ده ستور ده دا عه زاب دینه پیشه وه، که به چاو پیکه وتنی هه موو که س نه ژنوی ده شکی. خوی گه وره له سووڤه ی ((جاثیه)) دا ناوای باس ده کاو ده فهرمووی: پاشایه تی ناسمان و زهوی ههر

بو خوایه و له پوژی قیامت دا خراپه کار زهره ده کهن و ده ببینی هه موو نه ته وه یهک به چوکدا هاتووه و بانگ ده کری بو وه رگرتنی نامه ی عه مه لی و جه زای کرده وهت له و پوژه وه ده دریته وه. جا نه وانه ی ئیمانیاں هیئا بوو کاری چاکیان کردبوو، خوی گه وره ده یا باته ژیر سیبهری ره حمه تی خوی و

دیمه نی مەرگ

ئەو یە بە ئارەزوو گەویشتن، بەلام کافرەکان دەلین: ئایا ئایەتیان بۆ نەخویندەنەو و سەرکەشیتان کردو گوێراو موجریم بوون و خراپەکەیان چا و پێدەکەوێتەو و ئەو ی گالتهیان پی دەکرد دەوریان دەدا و پێیان دەگوتی: هەرەک پۆژی خۆی ئیمەتان لەبیر دەبردەو، ئیمپۆ لە بیرتان دەبەینەو و جیگاتان دۆزەخە و کەس فریاتان ناکەوی، لە تۆلە ی ئەو دا کە گالتهتان بە ئایەتی قورئان دەکردو دنیا تەفرە ی دابوون.

ئیمپۆ پزگارتان نابی عوزرتان ئی وەرناگیژی. لە پاشان ئەمر دەکری بە گیان لەبەران ببەو بە خاک. جا لەوکاتە دا کافرەکان دەلین ﴿الْكَافِرُ يَلْبِغُنِي كُتُّ رَبِّا﴾ (النبا: ٤٠) واتە خۆزگە دەبوومەو بە خاک؟ لە حەدیسکی کە دا

حەزرت ﷺ فرموویەتی: لە مەیدانی مەحشەردا خەلک وەک چۆن بە پووتی لەدایک دەبن ئاوا بەپووتی دەوستان. حەزرتی عایشە رضی الله عنها عەرزى کرد یا رەسول الله! کاتی ئەوان خۆیان بە پووتی دەبینن دەبی چەند خەجالەت ببین؟ پیغەمبەر ﷺ فرمووی: لەو پۆژە دا خەلک ئەوئەندە ناپەحەت هۆشی تەماشاکردنی یەکتریان نیە، هەموویان هەر تەماشای لای سەرەو دەکەن، هەرکەسە ی بە ئەندازە ی گوناھەکانی لە ناپەقدا غەرق بوو.

ئىوايه تاقاپانى، ئىوايه تا ئەژنۆيانى، ئىوايه تا ملی لە ئارەقى خۆیدا غەرق بوو. مەلائیکە بە دەوری عەرشى خوادا سەف دەبەستن. ئینجا یەک یەک خەلک بانگ دەکەن، ئەو ی ناویان برد لەناو خەلکە کە دیتە دەری و دیتە پێشەو، کاتی هینایانە عوزور خوا، بانگ دەکەن کى حەقی لەسەر فلان کەسە با بێتە پێشەو، یەکە یەکە ناوی ئەو کەسانە دەخویننەو کە داوا ی ئی دەکەن، یان زولمی ئی کردوون و حەقی ئەوانە لە چاکەکانی ئەو دەدەنەو ئەگەر چاکەشى نەبوو، گوناھى ئەوان لەسەر ئەم دەنووسن، جا لەوکاتە دا پێی دەلین: دەپۆ دەباو هۆشی دایکتەو هاپۆری یە.

دیمه‌نی مهرگ

له‌به‌ر سه‌ختی موحاسه‌به هیچ مه‌لائیکه‌یه‌ک و پیغه‌مبه‌ریک نیه که نه‌ترسی. مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه که خوای ته‌عالا ئاگاداریان بکا. ئینجا هه‌موو که‌س له چوار شت پرسپاری لی ده‌کری. ته‌مه‌نی له چ کاریکدا بردووته سه‌ر. ئه‌ندامه‌کانی له چ کاریکدا به‌کاری هیناوه. پاره‌ی چون په‌یدا کردووه و چون سه‌رفی کردووه؟

عه‌کرمه رضی‌الله‌عنه ده‌لی: له‌و پوژهدا باوک وه کوپی خوئی ده‌لی: من باوکی توّم تو قه‌رزاری منی کوپه‌که ئیعتیراف به چاکه‌کانی باوکی ده‌کا و باوکه که ده‌لی: من ته‌نها پیویستیم به ئه‌ندازه‌ی مسقاله زه‌رپه‌یه‌ک به چاکه‌ی تو‌یه، به‌لکو به‌خوئی ئه‌و نه‌خته چاکه‌ی تووه لینگه ته‌رازووی کرده‌وه‌ی چاکم بیسه خواری. کوپه‌که ده‌لی: باوکه خوشم به‌و موسیبه‌ته‌وه گرفتارم نازانم چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دی؟ به‌داخه‌وه ناتوانم چووکتین کرده‌وه‌ی چاکی خوّم بده‌می. ئینجا کابرا ئه‌و چاکانه‌ی که له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا کردبووی به‌پوویدا ده‌داته‌وه داوای خیریکی لی ده‌کا. ئه‌ویش هیچی ناداتی. جا ئه‌وه‌یه که خوای ته‌عالا له نایه‌تی سوپه‌ی ((فاطر)) دا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ﴾ ﴿١٨﴾ فاطر:

١٨ وه له سوپه‌ی ((عبس)) له‌باره‌ی پوژی قیامه‌تدا ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنذًا

جَاءَتِ الصَّاعَةَ ۗ﴾ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٢٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٢٥﴾ وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٢٦﴾ لِكُلِّ أُمَّرٍ

مَنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٢٧﴾ ﴿عبس: ٣٣ - ٣٧﴾ له‌باره‌ی ته‌فسیری ئه‌و

نایه‌تانه‌دا و ((قوتاده)) فه‌رموویه‌تی : له‌پوژی قیامه‌تدا پیاو به‌وه زور ناره‌حه‌ته که چاوی به دۆستیک بکه‌وی، ده‌لی: نه‌بادا داوای شتیکم لی بکا. خوای ته‌عالا له قورئانی پیروزدا به‌چهند جور باسی پوژی قیامه‌تی کردووه. بو وینه له رکوعی شه‌شی سوپه‌ی ((بقره)) دا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا

جَزَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا ﴿١٤٨﴾ البقرة: ٤٨ لهو ئايەتە شەرىفەدا تەواۋى رېنگاى يارمەتى بەستراۋە، چونكە تۆ ھەر لە چوار رېنگاۋە دەتوانى يارمەتى بەدى.

يەكەم: يەكك خەرىك بى زەرەرت پى بگەيەنى و بە زۆرو توانا مەنعى بگەى. دووم: پېش بە عەزابەكە بگى. يان بە پادشتى مالى يا گيانى مەنعى بگەى كە لە ئاياتەكەدا ھەر چوارى مەنع كرد. دەبى ئەو بەزانين كە ھىچ پېغەمبەرىك يا وەلى يەك يا فرىشتەيەك ناتوانى عەزاب لەسەر كافر لا با. لەبارەى موسلمانى گونە كارىشەوۋە ئايەت و ھەدىسى زۆر ھەيە كە ماۋەيەكى ديارى كراو عەزاب دەدرين و لەپاشان شىفاعەت يان بۇ دەكرى. ھەر وەك لە سوورەى ((طە)) دا دەفەرموۋى: ﴿يَوْمَذِ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضِيَ لَهُ، قَوْلًا ﴿١٤٩﴾ طە: ١٠٩ بەلام كەس نازانى داخۇ ئەنبيا و ئەوليا ئىجازەى شەفاعەتى كى يان پىيە؟ ھەرچەند ھەموو كەس دەبى ئومىدى بە كەرەمى خوا بى بەلام لەبەر ئەوۋەى كەس لىنى يەقین نىە، ناخۇشتىن پوژ پوژى موحاسەبەيە، دەبى بۇ بەرگى لە ناخۇشى ئەو پوژە ئەوۋەى بۆت دەكرى لە دنيا دا بىكەى، ديارە خىرو سەدەقە دەورنىكى تايبەتى ھەيە. لەوبابەتەوۋە پېغەمبەر فەرموۋىەتى: خۇتان لە ئاگرى دۆزەخ بپارىزن با بەنيو دەنكە خورماش بى. لە ((اتحاف)) دا دەلى: پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىەتى: چۇن ئاگر بە ئاو دەكوژىتەوۋە ئاواش سەدەقە گوناھان لە بەين دەبا و لە پوژى قيامەتدا ھەر كەسە لە ژىر سىبەرى سەدەقەى خۇيدا رادەوۋەستى. لەو پوژەدا كە خەلك لەبەر گەرماى زۆر غەرقى عەرەقن تا سەدەقەت زۆرتى بى سىبەرى زۆرتىرە.

دیمه نئی مەرگ

له میشکاتدا ده فەرمووی: حەزرت ﷺ فەرموویەت: سەدەقە پیشی قەھرو غەزەبی خوا دەگری و دەبیته هۆی دەفەعی سووئی خاتیمە. له ((احیا)) دا دەفەرمووی: حەزرتی لوقمان وەسیەتی بۆ کوورەکە ی کردو گوتی: مەرکاتی خەتایەکت کرد سەدەقە یەک بکە.

مەشھورە کە جاریک خوای تەعالا ئافرەتییکی خەراپی بە هۆی ئاودان بە سەگیکی تینوووە بەخشی و لە گوناھانی خۆش بوو.

له ئیحیادا له عوبەیدی کوپی عومەیری پیاویەت دەکا و دەلی: له مەیدانی مەحشەردا خەلک زۆر برسی و تینوو پووت و قوت دەبن، بەلام ئەوەی لە بەررازی خوا برسیەکی تیرکردبی خوا تیری دەکا. لەبەر خوا تینووئیکی ئاودابی لەو پۆژەدا خوا تیراوی دەکا. ئەوەی لە دنیا دا لەبەر پەزای خوا لیباسی دابی بە یەکیک لەو پۆژەدا لیباسی دەداتی. لە پۆژی قیامەتدا کاتی ئەھلی دۆزەخ بە ئەمری خوا بە سەف رادەوێستن و یەکی لە ئەولیا ی خوا بە لایاندا دەروا یەکیان دەلی: لای خوا شەفاعەتەم بۆ بکە، ئەولیاکە دەلی: تۆ کیی؟ دۆزەخیەکە دەلی: تۆ من ناناسی فلان کاتە لە دنیا ئاوم دا بەتۆ.

له حەدیسێکی تردا دەفەرمووی: لە پۆژی قیامەتدا کاتی ئەھلی بەھەشت و ئەھلی دۆزەخ بە سەف رادەوێستن، یەکی لە جەھەننەمیەکان چاوی بە یەکیک لە بەھەشتی یەکان دەکەوی و وە یادی دەخاتەو کە من لە دنیا دا فلان چاکەم لەگەل کردی، ئەویش دەستی دەگری و دەی با بۆ بارەگای خوا! عەرزێ دەکا ئەی خوا یە! ئەو پیاو لە فلان جینگا چاکە ی لەگەل کردم، خوا دەی بەخشی.

له حەدیسێکی دی دا هاتوووە لە پۆژی قیامەتدا بانگ دەکری ئەی فەقیرانی ئوممەتی محمدی له کوین؟ هەستن لە مەیدانی مەحشەردا بگەرین. ئەوەی لە دنیا دا بۆ پەزای خوا پاروووە نانێکی یا پیالە ئاویکی یا لیباسێکی داو بە

دېمەنى مەرگ

ئىيۇ، دەستى بگرن و بى بەن بۇ بەهەشت. بە بېستنى ئو ئىعلامىيە و ئاگادارىيە، تەواوى فەقىرانى ئوممەتى پىغەمبەر ھەلدەستى، يەك يەك دەستيان دەگرن و دەيان بەن بۇ بەهەشت. لە ھەدىسىكى دى دا ھاتوۋە كە لە پۇژى قىامەتدا چارچى چار دەداو دەلى: لە كوئىن ئەو كەسانەى چاكەيان لەگەل مسكىن و فەقىراندا دەكرد؟ وەرن بەبى ترسو و غەم بېرۇن بۇ بەهەشت. ئەوھى لە دنيادا يەكىكى لە مووسىبەتېك پزگار كر دېى، خوا لەو پۇژەدا مووسىبەتېكى لەسەر لا دەبا. ئەوھى چاوپۇشى لە گوناھى موسلمانىك كر دېى، خوا لەو پۇژەدا چاوپۇشى ئى دەكا. ئەوھى يارمەتى برسى يەكى بى چارەى دابى، خوا لە پۇژىكدا پاىەدارى دەكا كە كىو لەو پۇژەدا خوى بە پىئو پاناگرى.

پۇژى قىامەت دەبىتە پۇژى جەزا

ھەزرتى عايشە رضى الله عنها دەفەر مووى: پىاويك ھات خزمەت پىغەمبەر ﷺ وە عەرزى كر ئەى پىغەمبەرى خوا! من غولام زۇن درۇم لەگەل دەكەن، خىانەت دەكەن، بى ئەمرىم دەكەن، منىش لىيان دەدەم و قسەى ناشرىنيان پى دەلىم، لە پۇژى قىامەتدا چۆنم موعامەلە لەگەل دەكرىتەوھ؟ ھەزرت ﷺ فەر مووى:

لە پۇژى قىامەتدا درۇو خىانەت و بى ئەمرى ئەوان و قسە و تورە بوونەكەى تۆ وەزن دەكرى، ئەگەر خەراپى ئەوان لە قسەكانى تۆ زۇرتربو، ئەوھ تۆلەت بۇ دەكرىتەوھ، ئەگەر تورە بوون و قسەكانى تۆش زىاتربو، ئەوھ تۆلەت ئى دەكەنەوھ. نایا ئىئوھ ئەو نایەتەى سورەى ((انبيا)) تان نەخوئىندوتەوھ كە دەفەر مووى ﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيبِينَ ﴾ (٧) ﴿ الأنبياء: ٤٧ ئەو

دیمه نی مهرگ

ثایه تهو چه ندین ثایهت و هه دیسی دی له سهه سهختی حیسانی پوژی قیامهت هاتوون که لیژدها باس کردنیان زور دهخایه نی. با تا فرسه ت له دست دایه خویمان بو نه و پوژه ناماده بکهین، چونکه نه گهر فرسه ت له دست چوو په شیمانی نه بی هیچمان له دست نایه

شه فاعهت له مهیدانی مه حشه ردا

پیغه مبه ر ص له ده دیسیکدا ده فهرمووی: زورتر له لای فه قیران دانیشه و خزمه تیان بکه، چونکه فه قیر زور دهوله مه نندن. یه کی عه رزی کرد نه ی ره سولی خوا! دهوله مه ندی یه که یان چیه؟ فه رمووی: له پوژی قیامه تدا پییان ده گوتری هه لسن دهستی نه و که سانه بگرن که له دنیا دا پاروه نانیکیان داوئی، یا چوره ناویک، یان لیباسیان بو کردوون و بیان بهن بو به هه شت.

له ((که نز)) ده فهرمووی: نه وه ی گیانداریکی برسی تیبرکا خوای ته عالا له باشترین خواردنی به هه شت تیبری دهکا. ده فهرمووی: له هه رمالیکدا خواردن به خیر بدری به خه لک، خیرو به ره که ت به په له پوو ده کاته نه و ماله. ((عبدالله)) ی کوری موباره ک رحمه الله که خه لکی بانگ کرد بو خورما خواردن ده ی فه رموو: نه وه ی ده نکیک زیاتر بخوا دره میکی زیاتر ده دری تی.

له پوژی قیامه تدا مه لائیکه یه ک جار ده دا کوا نه وانه ی نه حوال پرس ی غه ریبان و فه قیرانیان ده کرد با بین له سهه مینه به ری نوور دانیشن و له خزمه ت خوا دا قسه بکه ن، له کاتیکدا خه لک زور ناره حه ته. له فرمایشتیکی تر دا ده فهرمووی: زور حوری به هه شت، حه قه ماره بییه که یان مستیک خورما، یان شتیک تره که ده دری به فه قیرانر. ده فهرمووی: هیچ سه ده قه یه که له تیبرکردنی برسی یه ک باشتر نیه. نه وه ی که به بی شک ده بیته هو ی لی خوش بوون، تیبرکردنی برسی یانه. له هه دیسیکی دی دا ده فهرمووی: له لای خوا

خۆشەويستتيرين كردهوه پازى كرنى يەك نەفەر موسلمان يان لا بردنى غەمىكى، يان قەرز بۇ دانەوهى يان كە برسى بوو تيريكەى.

شادى و نا شادى

له پوژى مه حشهردا ههموو كوډهبنهوه. له پوژى مه حشهردا ناوچهوانى پياو چاكان شادو خەندان و ناو چاوانى كافرو بى دىنان گرزو ناومىد دەبن. خواى تهعالا له سووپهى ((ال عمران)) دا دةفەرمووى: پوژى حەشەر پوژىكە چەند پوو لەو پوژەدا سپى دەبن و چەندىش رەش دەبن. بەوانەى پوو يان رەش بوو دەلین: ئايا له دواى ئيمان هينان خوتان كافر كرد، دە بيچينن عەزاب بەهوى خو كافركردنتانەوه، بەلام ئەوانەى پوو يان سپى يە ئەوان له ژير سيبەرى رەحمەتى خوادان هەتا هەتايە.

و له سووپهى ((عبس)) دا دةفەرمووى: چەند دەم و چاويك لەو پوژەدا تاريك و توژاوين بەهوى كوفرو بى ئيمانينەوه، بەلام لەو پوژەدا ناو چاوانى پياو چاكان بە هوى ئيمان و كردهوهى چاكهوه وهك پوژ پووناك دەبى و ئاسارى خۆشى و شاديان بە ناوچهوانەوه دياره. بەلام ئەوانەى له دنيادا خويان لەبىر خويان بردوهتەوه و له نوورى ئيمان و كردهوهى چاكه دوورى يان كردم پەنايان برده بەر تاريكى كوفرو فيسق و فجوور و نامەردى، ئەوه له پوژى قيامەتدا پوو رەش دەبن و زور بە زەليلى و پەشيمانينەوه حەشريان دەكرى و بە هوى كردهوهى خراپيانەوه زور نارەحەت دەبن و له حالى ترسو وەحشەتدا بىردەكەنەوه كە بەو زوانە تووشى ئافرهتتىكى گەوره دەبن.

حەزرت ﷺ فەرمووى: له پوژى قيامەتدا حەزرتى ئيراھىيە عليه سلام تووشى باوكى ئازەر دەبى ناوچهوانى رەش و توژاوى دەبى. بە باوكى دەلى:

دیمه‌نی مهرگ

من پیم نه‌گوتی بی‌ئەمری خوا مه‌که؟ دەلی: ئیمپرو به قسه‌ت ده‌که‌م. له پاشان هه‌زه‌تی ئیبراهیم هه‌زێ باره‌گای ئەقه‌ده‌س ده‌کا و دەلی: خوایه! تو قه‌ولت پی‌دابووم که له پوژی قیامه‌تدا ریسوام نه‌که‌ی، جا ریسوایی له‌وه گه‌وره‌تر چ ده‌بی که باوکه‌م ئەوا به‌هیلاک ده‌چی. خوا ده‌فه‌رمووی: من به‌هه‌شتم له کافران هه‌رام کردووه.

ئینجا خوا له ئیبراهیم ده‌پرسی ئەوه چیه له‌به‌ر پیت دایه؟ هه‌زه‌تی ئیبراهیم ته‌ماشای ده‌کا چاوی به‌وینه‌یه‌کی خویناوی ده‌که‌وی، ئینجا مه‌لائیکه‌ قاچی وینه‌ خویناویه‌که ده‌گرن و ده‌ی خه‌نه‌ دۆزه‌خه‌وه. خوای ته‌عالا ئازهر ده‌باته‌ سه‌ر وینه‌ی خویناوی، تا هه‌زه‌تی ئیبراهیم هه‌ست به‌ ریسوایی نه‌کا و به‌چا و پینکه‌وتنی باوکی دلی نه‌سووتی.

ئە‌ی خوای گه‌وره‌! باوکی چ که‌سیک دو‌چاری ئەو ئەنجامه‌ نافه‌رجامه‌ بوو؟ باوکی هه‌زه‌تی ئیبراهیم که‌ باوکی پیغه‌مبه‌ران و دو‌ستی خوایه‌ و ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ خوا ئەمری کرد به‌ پیغه‌مبه‌ر که‌ وه‌دوای هه‌زه‌تی ئیبراهیم که‌وی و ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ مالی که‌عبه‌ی دروست کرد، که‌چی شه‌فاعه‌تی بو‌ باوکه‌ کافره‌که‌ی قبول نه‌کرا.

له‌ کوین ئەو که‌سانه‌ فه‌خر به‌ خزمایه‌تی پیاوانی گه‌وره‌ی نایینه‌وه‌ ده‌که‌ن و له‌گه‌ل کرده‌وه‌ی به‌دی خوینان لایان وایه‌ خزمایه‌تی پیاوی چاک پزگاریان ده‌کا؟ وانیه‌ هه‌زه‌تی ئیبراهیم ئازهری باوکی بو‌ پزگار نه‌کرا.

دورسی ههژده

باسی حساب و وهزنی نه عمال

له پوژی قیامه تدا له پیشدا حیسابی نویژکردن له گهلّ موسلماناندا دهکن داخو نهو موسلمانه چهند نویژی کردووهو چهندی چواندووه. له چهند نویژدا تهواوی ئادابی زاهیری و باتینی و چهند ئهرکانی ئیسلامی بهجی گه یاندووهو چهندی نویژی سووننهت کردووه. ئه گهر نویژی فهرزی تهرک کردبی له باتی ههر فهرزیک ههفتا سووننهتی ئی کهم دهکنهوه. نویژ دیته سهر وینهی ئینسان. نهو نویژانهی که بهبی خضوع و خشوع و بی موبالات کرابن وهک ئینسانی بی دهست و پی و نهوانهی تهواویش نهجام درابن زور جوان و پیک دهبن. له پاشان باسی عیبادهتی بهدهنی تر وهک پوژووو ههچ و زهکات و جیهاد و زوهدو تهماعی دنیا و زانیاری و نهخووشی و خواردن و خواردنهوه و کرپن و فروشتن و ههقی خهک دهکری.

ههقی ستهمدیده له ستهمکاران به جوریک دهستینهوه، ئه گهر زالمه که کردبوو به نهندازهی ههقی مهزلومه که چاکهکانی دهدهن به مهزلومه که و ئه گهر چاکهشی نهبوون گوناھی مهزلومه کهی له سهر دهنوسن. بهلام عهقیده و ئیمان له زالمان ناستیندری.

لهو پوژدها ئیوایه به پیشتیوانی که په می خوا زور ئومیده واره و به بی چاوه پروانی پاداشتی چاکهی خوئی دهدا به داماویک. وهکو له ریوایه تیکدا هاتوو که دهلی: له کاتی موخاسه بهدا دوو نه فهر دهگنه یهک، یهکیان چاکه و خراپه ی به رامبهر یهک دهبن و ئهوی تریان ههر یهک چاکه ی دهبی. له لایهن خواوه به یهکه مه که یان دهگوتری چاکه یهک په ییدا بکه تا لینگه تهرازووی خیرت قورس بیی و بچی به ههشت. نهو بیچاره یه داوا له هه موو کهس دهکا چاکه یهکی نادهنی، دهگهر پتهوه، کاتی کابرای دووهم نهوه

دیمه‌نی مهرگ

دهزانی دهچی بۆ لای و دهلی: برادر! من تهنیا چاکه‌یه‌کم هه‌یه، خه‌ک له‌و هه‌موو چاکانه که هه‌یانه یه‌ک چاکه‌یان نه‌دات به‌ تۆ که تهنیا موحتاجی یه‌ک چاکه‌ بووی، جا من که زۆر موحتاجم کی چاکه‌م له‌گه‌ل ده‌کا؟ ها وهره‌ ئه‌و چاکه‌ی من بۆ خۆت به‌ره‌ با تۆ پزگارت بی، خواش بۆ من که‌ریمه‌.

له‌وکاته‌دا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ئه‌و دوو نه‌فه‌رانه‌ به‌رن بۆ به‌هه‌شت و یه‌ک ده‌ره‌جه‌یان بده‌نی. له‌و پوژده‌دا ته‌واوی چاکه‌ی گه‌وره‌ و بچووک ده‌خه‌ریته‌ ته‌رازووی موخاسه‌به‌وه‌، به‌لام هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل عه‌قیده‌ وه‌زن ده‌کری، تا عه‌قیده‌ی باشترب‌ی چاکه‌کانی سه‌نگین تر ده‌به‌ن، هه‌روه‌ک له‌ ریوایه‌تیکدا هاتووه‌، کاتی نه‌فه‌ریک نه‌وه‌و نۆ خه‌راپه‌ و تهنیا یه‌ک چاکه‌ی هه‌یه‌، عه‌رزى خوا گه‌وره‌ ده‌کا و ده‌لی: ئه‌ی خوای گه‌وره‌! له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو خه‌راپانه‌ چاکه‌یه‌ک چیه‌ وه‌زن بکری؟ دیاره‌ من لایه‌قى دۆزه‌خم، به‌ بی وه‌زنى ئه‌عمال په‌وانه‌ی دۆزه‌خم که‌؟

ئینجا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ئه‌من زالم نيم، ئه‌وه‌ ده‌بی به‌ ته‌رازوه‌ بکیشری. جا کاتی وه‌زنى ئه‌عمالی ده‌که‌ن ئه‌و چاکه‌یه‌ی قورس ده‌بی به‌سه‌ر خه‌راپه‌کانیدا و ده‌ی به‌ن بۆ به‌هه‌شت.

((شا رفیع الدین)) رحمه الله ده‌فه‌رمووی: به‌ عه‌قیده‌ی من ئه‌و چاکه‌ وه‌ک شه‌هیدی له‌ پزگای خوادا وایه‌ که هه‌موو گوناھیک له‌ به‌ین ده‌با. هه‌رچه‌ند له‌ باره‌ی پردی (صراط) و وه‌زنى ئه‌عمال عوله‌مای دین ئیختیلافی عه‌قیده‌یان هه‌یه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی پوون و ئاشکرایه‌ ئه‌وه‌یه‌ که له‌ پوژی قیامه‌تدا ته‌رازووی

زۆر داده‌ندری، هه‌روه‌ک ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌ی ((انبیاء)) که ده‌فه‌رمووی: ﴿

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقَسَطَ لِلْيَوْمِ الْآخِرَةِ فَلَا تَظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

مِّنْ حَرْدَلٍ أَلْتَمَسْنَا بِهَا وَكُنَّا بِهَا حَسِيبِينَ ﴿٤٧﴾ الأنبياء: ٤٧ هه‌روه‌ها له‌وانه‌یه‌

پردی سیراتیش زۆر بن و هه‌ر ئومه‌ته‌ی به‌سه‌ر پردیکدا وه‌په‌ری..

دېمەنى مەرگ

لە پېش ئەو ھەدا ئەمرى پەرىنەو بەسەر پردى سىپراتدا بدرى، تارىكى تەواوى دەشتى مەحشەر دادەگىرى. لە پاشان دەستور دەدرى بە ھەموو پېغەمبەرىك لەگەل ئوممەتەكەيدا ھەرى كەون. ئەو ھى خاوەن ئيمان بى دوو چىراى بۇ رادەگىرى، يەكى لە پېشەو دەروا و يەكى بە دەستى راستەو دەبى. ئەو ھى مەقامى نىزمى بى ھەر چىرايەكى بۇ رادەگىرى. ئەو ھى كە زور ئيمانى زەعيف بوو بى، ھەر بەر پىنى خوى دەبىنى. لەو بەرەو خوار ھەك چىرا فتىلەيەكيان بۇ راگرى جار جار ھەلبى و ھەكوژىتەو، لەو كاتەدا ئەو ھى موئافىق بووبى، بە يارمەتى پووناكى خەلك دەپون بە رىگادا دەنا بۇ خويان پووناكى يان نىە. تا دەگەنە دۆزەخ، تەماشى دەكەن ئەو پردى سىپراتە. لە موو بارىك ترو لە شىر تىژترە.

ئەمرىيان پى دەكرى بەسەرىدا ھەپەرن و بچن بۇ بەھەشت. كاتى لە مەيدانى مەحشەردا دەگەنە لای پردى سىپرات گووييان لە دەنگىك دەبى دەلى: ئەى خەلكىنە! چاوتان بگرن تا ھەزەتى فاتمەى كچى پېغەمبەر دەپەرىتەو. لە پاشان ھىندىك ھەك بەرق(كارەبا) و بەعزىك ھەك با و ھىندىك ھەك ئەسپ و بەعزى ھەك و شترو ھىندىك بە پوونى عادەتى و بەعزىك زور بە زەھمەت دەپەرنەو. ئىنجا لە دۆزەخەو چەند قولابى گەورە سەر ھەدەر دەننن، ھىندىكيان برىندار دەكەن و بەعزىكيان رادەكىشن بۇ دۆزەخ. لەو كاتەدا كىردەو ھى چاك ھەك نويزو پوژو سلاووت و چاكە فرىاي خەلك دەكەون، بەتايبەتى سەدەقە دەبىتە پەردە لە بەينى خاوەنەكەى و ئاگرى دۆزەخدا و ھەيوانى قوربانى دەبىتە ولاغى سوارى بۇ خاوەنەكەى، لەو كاتەدا لە ترسان كەس دەنگى لىو ھە نايە تەنيا پېغەمبەرەكان لە بارەگای ئوممەتەكانياندا دەلن ((رب سلم سلم))

((ابن عباس)) رضي الله عنه دەفەر مووى: لەپوژى قىيامەتدا دنيا ھەك پىرىژنىكى پىرى ناشرىنى چا و دەپەرىو دان زل دىتە بەر چاوى خەلك و لە خەلك دەپرسى

دیمه‌نی مهرگ

ئەو دەناسن؟ خەلکەکه دەلین: پەنا بەخوا ئەو چ بەلایەکه؟ ئینجا پینان دەلین: ئەو ئەو دنیا یەیه که لەبەر وی خەلکتان کوشت، حەقی خزمتان ئەدا، حەسوودیتان بە خەلکەو دەبردو ئیووی تەفرە دا.

جا که ئەو پیریژنە دەخەنە جەهەننەمەو هوار دەکا دەلی: ئەوانیش بینن، ئەوانە ی که لە دنیا دا دوام دەکەوتن بیان نیرن بە دوامدا. ئینجا خوی گەرە دەفرمووی: پەیرەو هکانی بنیرن بو دۆزەخ.

موجازاتی زەکات ئەدەر

و هک لە چەند ئایەتی سووڤە ی ((ال عمران)) دا دەفرمووی: با وا نەزانن ئەوانە ی بەخیلی دەکەن و زەکات نادەن لەو مالە ی که خوا داویەتی بەوان که ئەو هیان قازانجە، بەلکو ئەو بوچوونانە یان زۆر خەراپە، بەو زوانە دەبیە تەوق و دەچیتە ملیانەو و ناسمان و زووی ملک ی خویە و خوا ئاگای لە هەموو کردەو یەکیانە و هەمووی دەبینی: لە حەدییسی بوخاریدا دەلی:

پیغەمبەر ﷺ فرمووی: ئەو ی خوی تەعالا سەروەتی زۆری دا بیستی و زەکاتی ئی ئەدا، لە پۆژی قیامەتدا لە سەروەتەکی ماریکی که چەل درووست دەکا، دوو نوختە ی ژەهری پەشی بەین زمانیەو یە، دەچی هەردوو دەماری ملی دەگری و دەلی: من سەروەت و گەنجینه‌کی تووم.

موجازاتی خیر نەگەر

ئەو کەسانە ی پول و پارە کو دەکەنەو و خیری پیو ناکەن لە ریگای خوادا، ئەو مژدە یان بدە یە بە عەزابی زۆر سەخت، و هک لە سووڤە ی ((توبە)) دا دەفرمووی: لە پۆژیکدا ئاگری دۆزەخیان بو خوش دەکەن و هەر چوار لایان داغ دەکەن. دووبارە و هک لە سووڤە ی (حاقە) دا دەفرمووی: ئەمما ئەوانە ی نامە ی عەمە لیان دەدریتە دەستی چەپ دەلی: بریا نامە ی

دیمه نی مەرگ

عەمەلمان دەدرایەتە دەستی چەپ و. نەمان زانیایە حیسابمان چۆنە؟ بریا
حوکمەکم وابوویە؟ مائەکم فریام نەکەوت. دەسەلاتیشم نەما.

دەلین: بیگرن و زنجیری بکەن و بیخەنە ناو ئاگری دۆزەخەو بە زنجیرەکەو
کە درێژی هەفتا گەزە وە بەستن، چونکە ئیمانی بەو خوایە گەورە نەبوو،
رەغبەتی نەبوو خواردن بەدا بە فەقیران، کەواتە نابێ ئیمرو جیگای خوش
بێ و دەبێ خۆراکی ئاوی کیم و زوخواو بێ، کە گوناھکار نەبێ کەس نایی
خواتەو. کە ئاوی (غسلین) ه. ((ابن عباس)) دەلی: ئاوی زەردی برینان
ئاوی (غسلین) ه

ئەبوو سەعیدی خدری دەلی: حەزرت ﷺ فەرموویەتی: ئەگەر دۆلچەیهک
پەر بکەن لە ئاوی غیسلین و لە دەشتیک پۆی کەن، بۆنی ناخۆشی دنیا
پردەکا. لە ((دارالمنثور)) دا دەلی: زانیان گوتیانە: ئەو زنجیرە لە
کۆمیانەو دەچی و لە دەمیانەو دیتەو دەری و توندیان دەپێچی تا تەکان
نەخۆن. کەواتە زۆر پێویستە تا دەتوانن لە ناندان بە خزم و کەس و کارو
فەقیر و هەژار کۆتایی مەکەن.

موجازاتی ئەوانە ی خۆیان بۆ زینا ئارایش دەکەن

لە کتیبی ((دارالمنثور)) دا دەفەرمووی: جارێک حەزرت ﷺ لە باسی
میعراجدا فەرمووی: کۆمەلێکم خەلک دی بە مقەست گۆشتیان ئی
دەکردتنەو، لە جوهره ئیلم پرسی ئەوانە کێین؟ گوتی: ئەوانە ئەو کەسانەن
کە بۆ کاری خەراپ خۆیان ئارایش دەدا. ئینجا چاوم بە چالێک کەوت
بۆنیکی ناخۆش و دەنگی دادو فریادی ئی دەهات، لە جوهره ئیلم پرسی
ئەوانە کێین؟ گوتی: ئەوانە ئەو ژنانەن کە خۆیان بۆ کاری خەراپ ئارایش
دەداو زینایان دەکرد. لە پاشان چەند ژنو پیاوم دی هەلیان واسی بوون،

دیمه‌نی مهرگ

گوتم: ئەوانه کین؟ جوپره‌ئیل گوتی: ئەوانه ئو کهسانه‌ن که غه‌یبه‌تی خه‌لکیان ده‌کردو عه‌یبیان له خه‌لک ده‌گرت. یارهبی خوا به‌گه‌وره‌یی خوی له‌هه‌موو نه‌خۆشیا‌نه‌ پرزگارمان بکا.

موجازاتی ئەوه‌ی مالی هه‌تیو غه‌صب ده‌کا

له‌حه‌دیسدا هاتوو‌ه‌ که‌ له‌ پۆژی قیامه‌تدا هیندیک‌ که‌ له‌ قه‌بره‌که‌یان دینه‌ ده‌ری‌ ناگریان له‌ دم‌ ده‌باری. یه‌کی‌ پرسی ئە‌ی په‌سولی خوا! ئەوانه‌ کین؟ له‌ وه‌لامدا حه‌زه‌ت ﷺ ئە‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌ی (نيساء)ی خوینده‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهِمْ ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُونُ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ (النساء: ۱۰) له‌ شه‌وی ميعراج حه‌زه‌ت ﷺ تووشی کۆمه‌لێک بوو، لیویان وه‌ک لیوی وشتر گه‌وره‌بوو، هه‌ر یه‌که‌ی مه‌لانیکه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌بوو، لیویان لێک ده‌کرده‌وه‌و به‌ردی گه‌وره‌ی ناگرداریان به‌زۆر ده‌خسته‌ ده‌میا‌نه‌وه‌و له‌ دواوه‌یان ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌و به‌ شیدده‌ت هاواریان ده‌کرد. حه‌زه‌ت ﷺ له‌ جوپره‌ئیلی پرسی ئەوانه‌کین؟ فه‌رمووی: ئەوانه‌ ئە‌و که‌سانه‌ن له‌ دنیا‌دا مالی هه‌تیوانیان داگیر ده‌کرد، ئیستا ناگریان ده‌رخوارد ده‌دن.

له‌حه‌دیسینکی که‌دا هاتوو‌ه‌ ده‌لی: چوار نه‌وعه‌ ئینسان هه‌یه‌ که‌خوا نه‌ده‌یان با‌ته‌ به‌هه‌شت، نه‌ نیعمه‌تی به‌هه‌شتیان به‌ نسیب ده‌کا. یه‌کیان ناره‌ق خۆره‌و یه‌کیان سوو خۆره‌و یه‌کیان ئە‌و که‌سه‌یه‌ که‌ مالی هه‌تیو به‌ ناهه‌ق ده‌خواو چواره‌میان ئە‌وه‌یه‌ بی‌ دلێ دایک‌ و باوک‌ ده‌کا.

پاداشتى ۋالى بى ۋەھەل

لە كىتېبى تەرغىبىدا دەفەرموۋى: پېغەمبەر ﷺ فەرموۋى: لە پۇژى قىيامەتدا يەكك دىنن وەھى دەھاۋىتە ناو جەھەننەمەھە رېخۆلەھى لە سكىدا دىتە دەروەھە وەك كەر بەدەۋرى رېخۆلەكانىدا ھەلدەسوۋپى ۋ خەك لە دەۋرى كۆ دەبنەھە دەلېن: ئەۋە چ بەلایەكت بەسەر ھاتوۋە؟ خۆ تۆ ئامۇژگارى خەلكت دەكردو لە خەراپەت دەور دەخستەنەۋە. لە ۋەلامدا دەلى: من ئامۇژگارى ئىۋەم دەكرد بەلام خۆم ۋەھەلم پى نەدەكرد.

لە ھەدىسىكى دى دا دەفەرموۋى: لە شەۋى مېعراجدا چەند كەسىمك دى لىۋىان بە مقەستى ئاگرىنى دۆزەخ دەبىرېن، لە جوبرەئىلم پرسى ئەۋانە كى؟ گوتى: ئەۋانە چەند ۋاعىزى ئۆممەتى تۆن كە ئامۇژگارى خەلكىان دەكردو خۆيان ۋەھەلىان پى نەدەكرد.

لە ھەدىسىكى كەدا فەرموۋى: زەبانىھە ۋالى بى دىن لە پىش كافراندە دەبەن بۇ دۆزەخ دەلېن ئاخىر چى بوۋە كە ئىمە لە پىش كافراندە دەستگىر دەكەن؟ لە ۋەلامدا دەلېن: ۋالىم ۋەھەل ۋەك يەك نىن. بە عىبارەتتىكى تر پىيان دەلېن: ئىۋە دوا پۇژتان دەزانى كەچى كارى خەراپىشتان دەكرد.

لە فەرمائىشتىكى دى دا دەفەرموۋى: بەزىكىان دەخەنە ناو جەھەننەمەھە كە بەھۋى بۇگەنى ئەۋانەۋە ۋالى جەھەننەمان ناخۆش دەبى ۋ پىيان دەلېن: ئەۋە چ گوناھىكتان كىدوۋە توۋشى ئەۋ دوا پۇژە ناخۆشە بوون؟ موسىبەتى خۇمان كەم بوۋ ھى ئىۋەشى ھاتە سەر؟ ئەۋ بۇگەنەھى ئىۋە ئىمەھى ناپرەھەت كىرد. ئەۋانىش لە ۋەلامدا دەلېن: ئىمە ئەۋ ۋالىمانەھىن كە لە عىلمەكەمان ئىستىفادەمان نەكرد.

دیمه نی مهرگ

پاداشتی نویژ نه کهر

له حه دیسیکدا ده فهرموی: نه وهی موبالات به نویژ ده کا خوی ته عالا له
پینج رینگه وه ره حمی پی ده کا.

یه کهم: ده ست تهنگی نابینی. واته قه ناعهت ده کا.

دوهم: له عه زابی قه بر به دور ده بی.

سییه م: ده فته ری نه عمالی ده دریتته دهستی راستی. وهک له سوورپی
(حاقه) دا باس کراوه.

چوارهم: وهک به برق به سهر پردی سپراتدا ده رۆن.

پینجهم: له کاتی مو حاسه به دا مه حفوز ده بن.

به لام نه وهی له نویژان بی موبالات بی، به پازده جوړ عه زاب ده دری. پینج
جوړی تایبه تی ده بی به دنیا وه سی جوړی په یوه نندی به کاتی نه زعه وهیه و
سی تایبه تی به کاتی داخل بوونی قه بره وه و سیشیان له وکاته دا که له رۆژی
مه حشه ردا له قه بر دیتته ده ره وه.

نه و پینج عه زابه ی په یوه ندیان به دنیا وهیه بریتین له وانه:

یه کهم: به ره که تی له ژیاندا نامینی. دوهم: نووری پیاوچاکانی له
ناوچه واندا نامینی. سییه م: پاداشتی چاکه ی نادریتته وه. چوارهم: دوغای
گیرا نابی. پینجهم: وه بهر دوغای پیاوچاکان ناکه وهی.

نه و سی عه زابه ی کاتی گیانت دانیش به و جوړهن.

یه کهم: به زه لیلی گیان ده دا. دوهم: له برسان ده مری. واتا قهت چاوی پر
نابیتته وه. سی یه م: به تینوایه تیه وه گیانی ده رده چی، نه گهر ئاوی ده ریای
بده نی تینوایه تی ناشکی.

دیمه نی مهرگ

سی جوره عهزابی قهبره کەشی،

یه کهم: قهبره که ی ئه وهنده تهنگ ده بیته وه پهراسووی تیک ده پهن. دوهم: قهبره که ی پر ده بی له ناگر. سییه م: ماریکی گه وره له قهبره که یدا برینداری ده کاو ده لی: من ئه و ماره که چه له م که لیی ده ترسای. دهنگی وه ک گرمه ی هور وایه ده لی: خوا منی له سهر تو داناره که له بهر نو یژ نه کردنت، له بهر نو یژ ی به یانی تا پوژ ه لآت و له نو یژ ی نیوه پو تا عه سرو له نو یژ ی عه سر تا مه غریب و له بهر نو یژ ی مه غریب تا عیشا و له بهر نو یژ ی عیشا تا به یانی پیته وه ده دم. به یه ک پیوه دانی چه فتا گه زی به عه رزیدا ده باته خواره وه، تا پوژ ی قیامت ئه وه حالی ده بی. په نا به خوا.

ئو سی نه وعه عه زابه ش که له قه بر دیته ده ره وه ئاوان. یه کهم: عه زابی زور سهخت ده بی. دوهم: خوا قه هری ئی ده گری. سییه م: ده ی به نه دوزه خ. بینا له سهر ریوایه تیک سی خه تی له ناوچه وان ده نووسری. خه تی یه کهم: ده نووسری ئه ی ئه و که سه ی چه قی خوات فه وتاندن دوهم ده نووسی: ئه ی خوا غه زه ب ئی گرتوو. سی یه م ده نووسی: له بهر ئه وه ی له دنیا دا چه قی خواتن فه وتاند ئیمپو له په حمه تی خوا بی به ش ده بی.

پاداشتی خو به زل گر

بینا به ریوایه تی عومه ری کوری شوعه یب رضوانه خوشه ویستی خوا فه رموویه تی: له پوژ ی قیامه تدا ئه وانه ی ته که بووریان کردوو وه خو یان به زل ده گرت وه ک میرو وه بهر پییان ده درین و ناگری دوزه خ چواره وریان ده دا و له زیندانیکی تایبه تیدا عه زابیان ده دن و ناگریان له دور ده که نه وه و زوخاوی برنیانیان پی ده خو نه وه، واته زوریان ناره حه ت و زه لیل ده که ن.

دیمه‌نی مهرگ

به‌پریوایه‌تی ئه‌بوو هورپه‌یره رضی الله عنه له چه‌دیسی قودسیدا هاتوو ده‌فه‌رمووی: کیره‌و عه‌زه‌مه‌ت وه‌ك دوو سه‌رپۆشی من وان، ئه‌وه‌ی ده‌ی هه‌وی له‌منیان بفرینئ ده‌ی خه‌مه‌ جه‌هه‌ننه‌مه‌وه. به‌ عیباره‌تیکی تر مه‌عنای وایه‌ ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ تایبه‌تین به‌ خواوه‌ هه‌ر خۆا شایسته‌ی عه‌زه‌مه‌ت و گه‌وره‌یه‌یه.

حارسی کورپی وه‌هه‌ب ده‌لی: پیغه‌نهر رضی الله عنه فه‌رمووی: ئایا ئاگاداری حالی ئه‌هلی دۆزه‌ختان ناکه‌م؟ ئه‌وه‌ی دل ره‌ق بی و خۆی به‌ مائی حه‌رام قه‌له‌و بکا و خۆی به‌ زل بگری، ئه‌وه‌ خوا سه‌ره‌وبن ده‌ی خاته‌ جه‌هه‌ننه‌مه‌وه.

ابن عومه‌ر رضی الله عنه ده‌لی: سه‌رداری دوو عاله‌م چه‌زه‌تی (محمد مصطفی) صلی الله علیه و آله فه‌رمووی: خۆتان له‌ ته‌که‌بوور بپاریزن، چونکه‌ ته‌که‌بوور گوناهیکه‌ له‌ پیش هه‌موو که‌سه‌دا شه‌یتانی زه‌لیل کرد. له‌ حیره‌س و ته‌ماع خۆتان بپاریزن، چونکه‌ حیره‌س و ته‌ماع ئه‌وه‌نده‌ به‌دن ئاده‌میان له‌ به‌هه‌شت ده‌رکرد. خۆتان له‌ چه‌سه‌ده‌ت بپاریزن، چونکه‌ چه‌سه‌ده‌ت ئه‌و به‌لا به‌ده‌یه‌ که‌ به‌ده‌ستی قابیل هابیلی به‌ کوشته‌ دا. واته‌ شه‌یتان له‌به‌ر ته‌که‌بوور سوچه‌ی نه‌بردوو، ئاده‌م له‌به‌ر ته‌ماع له‌ داری گه‌نمی خوارد و قابیل له‌به‌ر چه‌سه‌ده‌ت براکه‌ی خۆی کوشته‌. ئاگاتان له‌ خۆتان بی زۆر له‌و شتانه‌ خۆتان بپاریزن با تووشی ئه‌و یاداشتانه‌ نه‌بن، که‌ ئه‌وان تووشیان بوون.

دهرسی نۆزده

پاداشتی ئه‌وه‌ی خۆی له‌ میز پاك ناكاته‌وه

شه‌فعی كورپی ماتبعی ئه‌صبوحی ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: له‌ دۆزه‌خدا پیاویك ریخۆله‌كاني خۆی راده‌كیشی، خه‌لكی جه‌ه‌ننهم زۆریان به‌لاوه‌ سه‌یر ده‌بی، ده‌لین: ئه‌وه‌ تو له‌ دنیا‌دا چ كارێكت ده‌کرد؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لی: له‌كاتی میزکردندا بی موبالات بووم و له‌هر جیگایه‌ك ئاره‌زووم بووایه‌ میزم ده‌کرد.

پاداشتی پۆژوو نه‌گرتن

(ابن خزیمه) له‌ ئه‌بو ئوبامه‌وه‌ ریاویه‌ت ده‌كا كه‌ پیغه‌مبهر ﷺ له‌ خه‌یدا دی چ‌ه‌ند كه‌سیکیان سه‌ره‌و بن هه‌لواسیون و خه‌ینیان ئی ده‌تکی، چه‌زه‌ت ﷺ پرسى ئه‌وانه‌ كین؟ گو‌تیان: ئه‌وانه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ن كه‌ پۆژووی مانگی ره‌مه‌زانیان نه‌ده‌گرت.

عه‌لای كورپی حارس ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی ئینسانی بی گونا‌ه تاوانبار بكا و ئه‌وه‌ی غه‌یبه‌تی خه‌لك ده‌كا له‌ پۆژی مه‌حشه‌ردا وه‌ك سه‌گ چه‌شری ده‌كری.

((ابن عباس)) ده‌لی: سه‌رداری دوو عاله‌م چه‌زه‌تی ((محمد)) ﷺ فه‌رمووی: له‌شه‌وی میعراجدا چ‌ه‌ند كه‌سیكم دی گو‌شتی مرداریان ده‌خوارد. گوتم: ئه‌وانه‌ كین؟ گو‌تیان: ئه‌وه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ن كه‌ غه‌یبه‌تی خه‌لكیان ده‌کرد. كو‌مه‌لیکی تری دی به‌ نینۆك سه‌رو پووی خو‌یان دینایه‌ خواره‌وه‌، پرسى ئه‌وانه‌ كین؟ چه‌زه‌تی جو‌پره‌ئیل عه‌رزى كرد ئه‌وه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ن غه‌یبه‌تی

دیمه‌نی مهرگ

خه‌لکیان ده‌کرد و ئابروویان ده‌بردن. هیندی‌کم دین به زمان هه‌لواسرابوون گوتم ئه‌وانه کیین؟ گوتیان: ئه‌وه ئه‌و که‌سانه‌ن عه‌یبی خه‌لکیان ئاشکرا ده‌کرد.

جابیری کوپی (عبدالله) ده‌لی: جاریکیان له خزمهت پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوین باییکی زۆر بۆن ناخۆش هات، فه‌رمووی: ده‌زانن ئه‌وه چ بایه‌که؟ ئه‌وه بۆنی به‌دی ئه‌و که‌سانه‌یه که غه‌یبه‌تی موسلمانان ده‌کن، فه‌رمووی: غه‌یبه‌ت له زیناش به‌دتره، ئه‌وه‌ی زینا بکا پاش تۆبه عه‌فوو ده‌کری. به‌لام غه‌یبه‌ت گۆ تا ئه‌وه‌ی غه‌یبه‌تی کردووه نه‌ی به‌خشی خوا نای به‌خشی.

حه‌ززه‌تی حه‌سه‌ن رضاش ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌رگای به‌هه‌شت ده‌که‌نه‌وه یه‌کیک بانگ ده‌کن، کاتی له ده‌رگا که نزیک بووه‌وه ده‌رگا که پیوه ده‌دریته‌وه، ئینجا له ده‌رگایه‌کی دی یه‌وه بانگی ده‌کن تا ده‌چی ئه‌ویش داده‌خریته‌وه. تا نا ئومید ده‌بی. ئه‌وه پاداشتی ئه‌و که‌سه‌یه که له ده‌نیادا گالته به‌خه‌لک ده‌کا.

فه‌رمووی: خه‌راپترین ئینسان ئه‌و که‌سه‌یه دوو‌پوو بی، ئینسانی دوو‌پوو له پوژی قیامه‌تا دوو‌پوو ئاگرینی بو دروست ده‌کن. فه‌رمووی زۆر له‌وه ده‌ترسم که ئوممه‌ته‌که‌م تووشی کرده‌وه‌ی قه‌ومی (لوط) بن، چونکه خوای گه‌وره به‌ری ده‌بی له‌و که‌سانه‌ی ئه‌و کرده‌وه ده‌کن و مه‌لائیکه‌ی حه‌وت ئاسمان له‌علت له له حه‌وت تا‌قم ده‌کن.

یه‌که‌م له هه‌تیو باز.

دووه‌م: له‌و که‌سه‌ی به‌ناوی غه‌یری خواره حه‌یوان سه‌رده‌پری.

سی‌یه‌م: له‌و که‌سه‌ی کاری وا له‌گه‌ل حه‌یوانات ده‌کا.

چواره‌م: ئه‌وه‌ی دایک و کچ به‌سه‌ریه‌که‌وه ماره بکا.

پینجه‌م: ئه‌وه‌ی بی ئه‌مری دایک و باوک بکا.

شه شه م: ئه وهی بهینی دوو مَلک ببه زینئ.

حه وه تم: ئه و غولامی خوئی به غولامی یه کی تر له قه له م بدا.

((عبدالله)) ی کورپی ئه بی ئه وفا ده فهرمووی: پیاویک ناوی عهلقه مه بوو، زور نویرژو پوژوو پاک بوو، له کاتی سه ره مهر گدا هه ر چه ند خه لک شاده یان پی دینا بوئی نه ده هات. ژنه که ی یه کیکی نارد بو خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و

عه رزی کرد. هه زره ت ﷺ فهرمووی: دایک و باوکی ماون؟ گو تیان: قوربان

دایکی ماوه، به لام نای دوینی. پیغه مبه ر ﷺ ناردی بو لای دایکی عهلقه مه

فهرمووی: دم هه وی چاوم پیی بکه وی، جا ئه و دیته لامان، یا ئیمه بچین بو لای؟ دایکی عهلقه مه عه رزی کرد دایک و باوکم به قوربان ت بی من دیمه

خزمه تی. هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و هه زره ت له باره ی عهلقه مه وه

پرسیاری ئی کرد. له وه لامدا گو تی قوربان! کورپکی زور چاک و پیاو چاکه، به لام له مه قابیل ژنه که یدا گوئی ناداته من و به قسه ی من ناکا. له بهر ئه وه یه

زوری ئی توو پرهم. هه زره ت ﷺ فهرمووی: باشتر وایه عه فووی بکه ی، گو تی:

عه فووی ناکه م. هه زره ت ﷺ پووی کرده بیلال و گو تی: کۆمه له داریک

کۆوه که و عهلقه مه بسووتین، دایکی عهلقه مه که ئه وه ی بیست رهنگی گۆراو

گو تی: کوره که م ده سووتین؟ فهرمووی: به ئی. عه زابی ئیمه زور که م تره له

عه زابی خوا، فهرمووی: به خوا تا تو لئی تو پره بی نه نویرژی قبول ده بی، نه

خیرو خیراتی. پیریزن گو تی: قوربان! تو ئه و خه لکه شاهید بن ئه و

عافووم کرد. پیغه مبه ر ﷺ پووی کرده خه لکه که و فهرمووی: ئیستا بزنان

داخو شاده ی بو دی یان نا؟ عه رزیان کرد ئه ی ره سوئی خوا! شاده ی هیئاو

دیمه‌نی مهرگ

وه‌فاتی فهرموو. پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله دستووری دا زوو کفن و دفنی بکه‌ن و له‌گه‌ل جه‌نازه‌که‌ی ته‌شریفی چوو بۆ سه‌ر قه‌بران و فهرمووی: له موهاجیرو نه‌ساردا ههر که‌سینک به‌قسه‌ی دایکی نه‌کا خواو مه‌لائیکه‌ی خواو هه‌موو خه‌لک له‌عنه‌تی ئی ده‌که‌ن و خوا فه‌رزوو سووننه‌تی ئی قبول نا‌کا تا تو‌به نه‌کاو چاکه له‌گه‌ل دایکی دا نه‌کا. هه‌رچو‌نیک بی ده‌بی دئی به‌ده‌ست بیئی، چونکه په‌زای خوا به په‌زابوونی دایکه‌وه‌یه و تو‌په‌بوونی خوا له‌گه‌ل تو‌په‌بوونی دایکه.

له پاداشتی کوشتنی یه‌ک نه‌فه‌ر موسلمان‌ی بی گونا‌ها‌دا، شیخی ته‌به‌پانی له نه‌بوو سه‌عه‌یده‌وه پی‌وایه‌ت ده‌کا که‌ه‌زه‌ت صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر دانیش‌توانی نه‌رزو ئاسمان موسلمان‌یک به‌ناهق بکوژن خوی ته‌عالا له پوژی قیامه‌تا هه‌موانیان سه‌ره‌وبن ده‌خاته دوژه‌خه‌وه.

ئیبنو عه‌باس ده‌لی: پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله ده‌ی فهرموو: له پوژی قیامه‌تا کوژاو یه‌خه‌ی کوژه‌ره‌که ده‌گری له کاتیکدا خوینی ئی ده‌تکی و له نزیک عه‌رشی خوا هاوار ده‌کا ده‌لی: ئه‌ی خویه! ئه‌وه‌یه که منی به‌ناهق کوشت. فهرمووی: خوا به دادی ده‌گا و کابرای قاتیل ده‌بن بۆ جه‌ه‌ننهم.

شیخی موسلیم و بوخاری له نه‌بوو هو‌په‌په‌وه رضی الله عنه پی‌وایه‌ت ده‌که‌ن که پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: ئه‌وه‌ی له دنیا‌دا خوی بکوژی، له پوژی قیامه‌تا ئه‌مری پی ده‌گری خوی بکوژیته‌وه. جا نه‌گه‌ر خوی به‌ردابووه‌وه، خوی به‌رده‌داته‌وه، نه‌گه‌ر خوی خنکاندبوو، خوی ده‌خنکی‌نیته‌وه، نه‌گه‌ر به تفه‌نگ یان خه‌رنجه‌ر، یا چه‌قو خوی کووش‌تبوو هه‌ر به‌و شته خوی ده‌کوژیته‌وه.

دیمه نی مەرگ

جایبر دەر مووی: کابرایهک به تیر خوئی کوشت، پیغه مبهەر ﷺ نوئیزی له سهەر نه کرد.

جهندهب دهئی: کابرایهک بریندار بوو خوئی کوشت، پیغه مبهەر ﷺ فهر مووی: خوای گهوره دهر مووی: ئەهی بهندهی من! تۆ له گیان داندایه لهت کرد له بهر ئەوه منیش بهههشت له تۆ حهرام دهکهم .

ئهبو قوللابه له سابیتی کوپی زوحاک ریوایهت دهکا که جهزرت ﷺ فهر مووی: ئەوهی به درۆ سویند دهخواو دهئی ئەگهر درۆ بکهم جوولهکه بم خوا دهیکاته جوولهکه. ئەوهی خود کوشی بکا تووشی عهزابی سهخت دهبی. ئەوهی له عنهت له موسلمانیک بکا وهک بیکوژی وایه. ئەوهی یهکی کافر کا وهک قاتلی وایه.

جهزرتی عایشه رضی الله عنها دهر مووی: پیغه مبهەر ﷺ له حوچرهکهی مندا دوغای له حاکی زالم کردو فهر مووی: ئەهی خویه! ئەوهی دهبیته ئەمیر و وهی ئەمیری ئوممهتهکهم ئەگهر زولمی ئی کردن عهزابی بده. له عنهتی خوا لهو حاکیه زولم له ئوممهتم دهکا. فهر مووی: ئەوهی دهبیته حاکی یا قازی له پوژی قیامهتدا دهستیان له گهردن یاندا دهیان هیئن بو بارهگای خوا، جا ئەگهر ریشوهیان نه خواردبی و به عدالتهت قهزوهتیان کردبی ئەوه نازاد دهکرین و ئەگهر خیانهتیشیان کردبی دهیان خهنه دۆزهخوه.

ئیبنو ئەبی الدنيا له ئەبو ئومامهوه ریوایهت دهکا که جهزرت ﷺ فهر موویتهی: بهعزی له ئوممهتم شهوو پوژ خهریکی ئارهق خواردنهوه له هو لهعب دهبن، پوژیک دهبن به مهیمون و بهرازو به زهوی دا برۆنه خوارهوه و پوژیک له ئاسمانهوه سهنگ باران بکرین و یا خهک بلی: ئەو شهو

دېمەنى مەرگ

فلان ناحىيە پۇچۇر، يا فلان دىيە ئاسارى نەما ۋەك قەۋمى لوت بەردباران بىرىن يا ۋەك قەۋمى عاد بەباۋ تۇفان لەبەين بىچن. يان بەھۇي عەرەق خواردەنەۋە سوو خواردن و لىباسى ئاورىشم لەبەركردن و گۇرانى ژنان لەناو كۆمەلداۋ بەھۇي بى موبىلاتى بە خىزمایەتتەۋە ۋە كەسايەتتەۋە فەرموۋى: سى نەفەر ناچنە بەھەشت، يەكەم ئارەق خۇر، دوۋەم ئەۋەي گۇي نەداتە حەقى خىزمایەتى، سىيەم ئەۋەي عەقىدەي بە جادوو بى، فەرموۋى: ئەۋەي قورئانى لەبەر بى بە بى موبىلاتى و بە عەمدى لەبەر خۇي لەبەرىتتەۋە ئەۋە لە كاتى موحاسەبەدا لە پۇژى قىيامەتدا دەم و دانى ھەلدەۋەرى. فەرموۋى: گوناۋ لەۋە گەۋرەتر نىيە كە سوۋرەتتەك يان چەند ئايەتتەك لەبەر بىكەيت و بە عەمدى لەبەر خۇيەتى بەرەۋە.

فەرموۋى: ھەركاتى ئەۋ پىنچ كارە خەراپە لەناو ئوممەتتە پەيدا بوون زوو لە بەين دەچن. يەكەم كە لە لەعنەتتەن لە يەكتر كىرد. دوۋەم ئارەقىان خواردەۋە. سى يەم پىاۋانىان لىباسى ئاورىشمىيان لەبەر كىرد. چوارەم ژنانىان بەزۇرى گۇرانىان گوتن. پىنچەم ھەتتەۋە بازى و وىك كەۋتتى پىاۋ لەگەل پىاۋ و ژن لەگەل ژن.

كاتى مۇسلمانان دەگەنە سەر پردى سىرات مۇناققەكان توشى تارىكى دەبن ھاۋار دەكەن ئەي برادەرىنە! تۇزىك سەبىر بىگرن با ئىمەش بتوانىن بەھۇي پووناكى ئىۋەۋە ۋەرى كەۋىن. لە ۋەلامدا دەلەين: تۇزىك بىگەرىنەۋە بۇ دواۋە لەۋ جىگايەي ئىمە پووناكىمان ئى ھىناۋە ھىندىك پووناكى بىنن. كاتى دەگەرىنەۋە، زىاتر دوچارى تارىكى دەبن بە ناچارى دوۋبارە دەگەرىنەۋە تەماشا دەكەن لە ئاخىرى پردى سىراتدا دىۋارىكى گەۋرە كراۋەۋ دەرگاگەي داخراۋە. بە زەلىلى بانگى مۇسلمانەكان دەكەن ئاخىر ئىمە لە دىنيا لەگەل ئىۋە نەبوۋىن؟ ئەي بۇچى بەجىتان ھىشتىن؟

دیمه نی مهرگ

له وه لامیاند ده لئین: به ئاشکرا له گه له ئیمه بوون، به لام به نهینی له گه له کافران بوون، باش وایه بچنه وه لای ئه وان. جا بلیسه ی ئاگر دی و دهیان با، کاتی موسلماننه کان به سه ر پردی سپراند ده پهرنه وه، ده لئین: بیست بوومان به سه ر جه هه ننه مدا ده پوین، ئه ی بو نه مان دی؟ ئینجا پیغه مبه ر ﷺ ده رگای به هه شت ده کاته وه له ئه حوالی ئوممه تی ده پرسى که چواریه کی ئه هلی به هه شتن. کاتی پروون ده بیته وه که هه زاران هه زار له دۆزه خدان زور نارچه ت ده بی و عه رزی باره گای ئه قده س ده کا ئه ی خوای گه وره ئوممه تم له عه زابی دۆزه خ نه جات بده. تا حه وت پوژ سه ر له سووچه ده ه لئاگرى و حه مد و سه نای خوا ده کا.

ئینجا خوای گه وره ئه وه ی به ئه ندازه ی ده نکه جویه ک ئیمانی له دندا بووی له جه هه ننه م بیهینه ده ره وه. ئینجا به چا و لی کردن له حه زره ت ﷺ، پیغه مبه ره کانیش شیفاعه ت بو ئوممه ته کانیا ن ده کهن. جا پیغه مبه ر ﷺ به ئه مرى خوا چه ن مه لائیکه له گه له خو ی ده با و له گه له په پره وه کانی ده چنه ته نیشته دۆزه خ. ده فهر مووی: هه رکه سیك عه لامه ت و نیشانه ی خزم و دوستی خو ی بلی تا ئه و مه لائیکه تانه بو یان له دۆزه خ بیننه ده ره وه. ئینجا شه هیدیش شیفاعه ت بو حه فته که س ده کا و زانا حه قی شیفاعه تی ده دریتی.

کاتی حه زره ت ﷺ ئه و ده سته ی له ئوممه ته که ی له دۆزه خ پزگار کرد و ته شریفی ها ته وه به هه شت. دووباره ئه حوالی ئوممه تی ده پرسى ده لئین: ئه ی ره سولی خوا! ئیستاش چه ند هه زار نه فهر له دۆزه خ دایه، دووباره له به ر خوا ده پارپه ته وه و خوا ئه مر ده کا ئه وه ی به ئه ندازه ی مسقاله زه پره بیه ک ئیمانی بووه رزگاری بکه ن. جا حه زره ت ﷺ له گه له عوله ما و ئه ولیا و شو هه دادا

دیمه‌نی مهرگ

ده‌چن و جه‌زرت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فهرمووی: خزم و دوستی خوتان وه‌ناسن و تا
پزگاریان بکه‌ین. هر که‌س خزم و ناسیاوی خوئی بانگ ده‌کاو دینه‌وه بو
به‌هشت. دووباره پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسیار ده‌کاو خوا شه‌فاعه‌تی قبول ده‌کاو
ده‌فهرمووی: ئه‌وه‌ی به‌قه‌د نیو مسقاله زه‌رپه ئیمانی بووبی پزگاری بکه‌ن
ئو و ده‌فعه که‌س له خوا په‌رستان له دۆزه‌خدا نامینیته‌وه مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی
په‌نای بو جه‌زرت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌هینابی. ته‌نانه‌ن پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه‌فاعه‌ت بو ئه‌و
که‌سانه‌ش ده‌کا که‌ له ریگای راست لایان دابوو، به‌لام خوای گه‌وره
ده‌فهرمووی: تو کارت به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه نه‌بی خوُم ده‌یان به‌خشم جا له‌و
کاته‌دا کیشه‌ له‌به‌ینی کافرو خوا په‌رستاندا په‌یدا ده‌بی، به‌ لومه‌وه به‌یه‌کتر
ده‌لین: ئیوه که‌ له باسی خوا کیشه‌تان له‌گه‌ل ده‌کردین و ده‌تان گوت ئیمه
راستین خو قسه‌که‌تان راست نه‌بوو، ئه‌وه نیه هه‌ردوولامان وه‌ک یه‌ک گرفتار
بووین؟ ئینجا خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: ئه‌وان شیرک و ته‌وحید وه‌ک یه‌ک
حیساب ده‌که‌ن. قسه‌م به‌ عیززه‌تی خوُم وانیه، خوای گه‌وره به‌ده‌ستی
قودره‌تی خوئی ئه‌وه‌ی له دنیا‌دا یه‌کتا په‌رست بووبی له دۆزه‌خ پزگاری ده‌کا،
به‌لام به‌ده‌نیان وه‌ک خه‌لوزی ره‌ش واده‌بی، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌یان به‌ن له ئاوی
که‌وسه‌ردا ده‌یان شوون و ته‌پو تازه ده‌بنه‌وه. هه‌رچه‌ند له پاش ماوه‌یه‌ک
ده‌چنه به‌هه‌شت، به‌لام داغیکسی ره‌شیان به‌ گه‌رده‌نه‌وه ده‌مینتی و له‌ناو
خه‌لکدا به‌ جه‌ه‌ننه‌میان ناو ده‌به‌ن، تا لای خوای گه‌وره داوا ده‌که‌ن ئه‌و
داغیان پیوه نه‌مینتی و ئه‌و ناوه‌یان له‌سه‌ر لاچی. خوای گه‌وره ناواتیان
دینیته‌ دی.

گفتوگو له به‌ینی نه‌هلی دۆزه‌خ و به‌هه‌شتدا

کاتی له به‌هه‌شتدا هه‌ر که‌س جیگای خوئی گرت له‌وه‌ختی چاو پیکه‌وتندا
ده‌لین: له‌ناو جه‌ه‌ننه‌میاندا فلان که‌س کیشه‌ی له‌گه‌ل ئیمه ده‌کرد ده‌بی

ئەحوالی دۆزەخ

پێشه‌کی

له‌چه‌ند لاپه‌ره‌کانی داها‌توودا باسی رووداو‌ه‌کانی جه‌ه‌ننهم به‌ سادیه‌یی ده‌که‌م که له‌ قورئان و ه‌دیس و هرگیراون. زۆر له‌ موس‌لمانان له‌ قسه‌ی پوژانه‌یاندا باسی جه‌ه‌ننهم ده‌که‌ن، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ مووسیه‌به‌ت و عه‌زابی دۆزه‌خیان غافلن، نازانن چۆن خۆیان له‌ عه‌زابی وه‌حشه‌تناکی دۆزه‌خ بزگار بکه‌ن.

ئه‌گه‌ر له‌باره‌ی دۆزه‌خه‌وه‌ ئاگاداری ته‌واو په‌یدا بکه‌ن پڕیگای نه‌جات ده‌دۆزنه‌وه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌و کتیبه‌ وه‌خوینن، یان بۆیان وه‌خوینن ده‌توانن بیر له‌ ئەحوالی دۆزه‌خ بکه‌نه‌وه‌ و خۆیان له‌ گونا‌ه‌ بپاریزن و نه‌فسیان پڕیگای کاری چاکه‌یان ئی نه‌گری.

دهرسی بیست

قوولی دۆزهخ

تهرغیب له ((ابن حبان)) ریوایهت دهکا که که ئه بوو موسای ئه شعهری
ﷺ ل پیغه مبهروه ﷺ نه قلی کردوه که فهرموویهتی: ئه گهر بهردیک
بخه نه، بهاوینه جهه ننه مه وه به حه فتا سال دهگاته بنی. شیخی موسلیم له
ئه بوو هورپهروه ریوایهت دهکا و ده فهرمووی: پوژیک له خزمهت حه زهت
ﷺ بوین گویمان له دهنگی شتیک بوو که وته خواره وه پیغه مبهر ﷺ
فهرمووی: ده زانن ئه وه دهنگی چی بوو؟ عه زیان کرد خوا و پیغه مبهری خوا
باشتر ده زانن، فهرمووی: ئه وه بهردیک بوو خوا نارده بووی بو ناو دۆزهخ،
ئیستا گه یشته بنی جهه ننه م، ئه وه دهنگی که وتنه که ی بوو.

ترمزی ده لی: پیغه مبهر ﷺ فهرموویهتی: چواره دوری دۆزهخ دیواره، هر
دیواره ی به ئه ندازه ی چل سال ری یه. له باره ی ده رگاکانی دۆزه خیشه وه ،
خوای تهعالا له سوورپه ی (حیجر) دا ده فهرمووی: ﴿ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ
(۱۲) لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿۱۴﴾ الْحَجْر: ۴۳ - ۴۴
به راستی دۆزهخ وه عده گای هه موو که سه. حه وت ده رگای هه یه، هر ده رگای
بو کومه لیکی دیاری کراوه.

له ته پرغییدا ده فهرمووی: پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: هه زار سال ناگریان له
دۆزهخا کرده وه تا سووربوو، هه زار سالی تریان سووتاند تا سپی بوو،
هه زار سالی تریان سووتاند تا رهش بوو.

دېمەنى مەرگ

بە رېۋايەتى موسلىم و بوخارى پېغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەو ئاگرەى دنيا بەشىكە لە حەفتا بەشى ئاگرى جەھەننەم، ئەسحاب عەرزىان كرد قوربان! بۇ سووتانى گوناھكارىك ئەو ئاگرە بەسە، فەرموۋى ئاگرى دۆزەخ شەست و نۆ دەرەجە لەو ئاگرە گەرم ترە فەرموۋى: ئەگەر ئەھلى جەھەننەم بخەنە ناو ئەو ئاگرەو خەويان لى دەكەۋى و ھەست بە ئاسوودەيى دەكەن. فەرموۋى: لە دۆزەخدا ئەوھى عەزابى زۆر سووك بى دەستى ئاگرىن و سەرى وەك دىزە دەكولى، وا دەزانى عەزابى لەھەموو كەس زىاترە، كەچى عەزابى لە ھەموو كەس سووك ترە.

قاتەكانى دۆزەخ

جەھەننەم حەوت تەبەقەيە و ھەر تەبەقەى درگايەكى ھەيە. قات و تەبەقەى يەكەم بەتايبەتى بۇ موسلمانە گوناھكارەكان و ئەو كافرانەيە كە ھەرچەند موشريك بوون، بەلام پارىزگارىان لە پېغەمبەران دەكرد. تەبەقەكانى تىرىش بۇ موشريك و ئاگرپەرست و مولحيد مەسىحى و جوولەكەو مونافىقان و ناويان ((جەھىم)) و ((جەھەننەم)) و ((سەعير)) و ((سەقەر)) و ((لظى)) و ((ھاويە)) و ((حە طە مە)) يە وە ھەر يەكيان زۆر گەورەن و عەزابى جۆراو جۆرايان ھەيە و خانوۋەكانيان ژى جياوازن خانوۋىيەك ناوى غەيبە پوژى چوارسەد جار جەھەننەمىەكانى تر پەنا دەگرن لە خوا لە عەزابى ئەو جىگايە، چونكە عەزابى زۆر بە شىددەتە، جىگايەكى تر ناوى (زەھرىر) ە و زۆر ساردە. شوينىكى دى ناوى (چالى غەمانە). جىگايەكى تر بە (گولى ژەھر) بەناوبانگە. جىگايەكى دى ناوى (صعود) ە زۆر بەرزە، كافران دەبن لەويدا بەريان دەدەنەوہ بۇ ناو دۆزەخ. حەوزىك ناوى (حەمىم)، ئاۋەكەى ئەوہندە گەرمە كاتى گەيشتە لىوان، لىۋى سەرۋە ئەوہندە داوسى، چاۋ ولووتى ون دەبن و لىۋى خوارەۋەشى تاسەر سىنگ و ناوكى دادەشۋېرى و زمانى دەسووتى و دەمى چوك دەبىتەوہ. ئەگەر بە قورگىدا بېروا تا

دېمەنى مەرگ

خوارەھەي سى يەكەنى و مەئىدە و پىخۇلەكەنى لەت لەت دەكا. حەوزىكى دى ناوى (غسان) ە پېرە لە ئارەق و خويىنى كافران، زۆر جىگەي سامناكتى ديش لە دۆزەخدا ەن.

بەدەنى دۆزەخيان گەورە دەكرى تا تواناي ئەو ەموو عەزابەيان ەبى، چونكە بە ئەنواعى عەزاب عەزابيان دەدەن. سەرەپاي ئەوش عەزابى برسىي يەتى لە ەمووان خەراپترە. ھاوار دەكەن لە برسان ميوەي دارى (زقوم)يان بۇ دىنن كە زۆر تال و دېركاويىە و لە ناوەرەستى جەھەننەمدا دەپروى كاتى دەي خۇن لە قورگيان دەمىنى و ھاوار دەكەن دەلین: لە دنيادا ئەگەر پاروومان لە قورگ بگىرايە بە ئاو دەمان برە خوارەو، داواي ئاو دەكەن، دەستور دەدى لە (جەحيم) ئاويان بۇ بىنن، كە ئاوى (جەحيم)يان دانى لىويان بەر دەبىتەو بۇ سەر سىنگيان و زمانيان دەگىرى و قورگ و پىخۇلەيان لەت لەت دەبى و بە خوارەوياندا دىنە خوارى. زۆر نەرەحت دەبن، لاي داروغەي دۆزەخ دەلین: بمان كورە با لەو موسىبەتە نەجاتمان بى.

لەپاش ەزار سال جوابيان دەدەنەو دەلى: ەتا ەتايە لىرە دەمىنەو. ئىنجا لەبەر خوا دەپارىنەو كە بمرن و پزگاتريان بى. لەپاش ەزار سال وەلاميان دەدرىتەو كە ئەو جىگاتانە بى دەنگ بن. ئىنجا بۇ خويان بە خويان دەلین: سەبر نەبى ەيچ چارەيەكمان نىە. ئەو يە نموونەيەك لە چۆنيەتى عەزابى كافران لە پۆزى قىامەتدا.

چۆنيەتى چوونى دۆزەخيان بۇ دۆزەخ

چۆنيەتى چوونى جەھەننەميان بۇ جەھەننەم لە ئايەتى خواي گەورە لە قورئاندا باس كراو، لە سوورەي (مریم) دا دەفەر مووى: ﴿وَسُوقُ الْمَجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا﴾ ﴿٨٦﴾ مریم: ٨٦ واتە سەوق دەكەين گوناھباران بۇ جەھەننەم لە حالى تىنويەتيدا.

دېمەنى مەرگ

له سوورەى (قمر) دا دەفەرمووى: ﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿١٧﴾﴾ القمر: ٤٧
لهو پۆژەدا رادەكیشرىن بۇ ناو ئاگرى جەهەننەم و لەسەر پووانیان پىيان
دەگوترى: بىچىژن عەزابى دۆزەخ. له سوورەى (شعرا) دا دەفەرمووى: ﴿فَكَبِّرُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَخُنُودٌ أَيْلِسَ آجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾﴾ الشعراء: ٩٤ - ٩٥
لهسەر پووانیان لەگەل گومراو لەشكرى شەيتان دەيان بەن بۇ دۆزەخ.

له سوورەى (الرحمن) دا دەفەرمووى: ﴿يُعْرِفُ الْمَجْرِمُونَ بِسِنِّهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي
وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾﴾ الرحمن: ٤١
گوناھبار بە نیشانە دەناسرىنەو و
ناوچاوان و قاچيان دەگرن و هەليان دەدەنە ناو دۆزەخەو.

له تەفسىرى ئەو ئايەتەدا (ابن عباس) دەفەرمووى: دەست و قاچيان
دەبەستەن و هەك دار تىكيان دەشكىنەن و فرىيان دەدەنە جەهەننەمەو.
ئەمانە و چەند ئايەتى تىرىش باسى چۆنەتى چوونى گوناھكاران دەكەن بۇ
جەهەننەم. پەنا دەگرين بە خوا لە عەزابى جەهەننەم.

قسەى شەيتان لەگەل دۆزەخيان

له لايەك دۆزەخى له پەپرەوى شەيتان پەشيمان دەبنەو و له لايەكى ترەو
خواوەندى گەرە سەر زەنشتيان دەكاو لە لايەكى دىكەشەو و هەك لە
سوورەى (ابراهيم) دا دەفەرمووى: ئاوايان پى دەلى: كاتى ئەمرى خوا هاتە
دى، بەراستى خوا وەعدەى راستى دا بە ئىو وە منبىش وەعدەى بە درۆم پى
دان. خو من هىچ دەسەلاتىكم بەسەر ئىو وەدا نەبوو، تەنيا ئىو وە بانگ كرد
وەلامتان دامەو، كەواتە لۆمەى من مەكەن، لۆمەى ئەفسى خو تان بکەن، نە
من فرىاي ئىو دەكەوم، نە ئىو فرىاي من دەكەون. كاتى شەيتان خو بى
بى تاوان دادەنى دۆزەخىەكان پوو دەكەنە مالىكى جەهەننەم و دەلین: لەخوا
داوا بکە با پۆژىك عەزابمان لەسەر سووك بکا. وەك لە سوورەى (غافر) دا لە

وہ لامیاندا دہلین ﴿ قَالُوا أَوْلَم تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَكَادُوعُوا وَمَا دُعُوا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ غافر: ۵۰ نایا پیغہ مبهران
نایہ تیان بو نہ هیئان؟ دہلین: به لی، به لام به قسه مان نہ کردن، مالیکی
دۆزهخ و مه لائیکه ته کان دہلین: که واته دوعا بکه ن، هر چه ند دوعای
کافرانیس به هیچ ناچی.

چهند دوعایهک بو نه جات له دۆزهخ

ئەبوو داوود له ((ابن عباس)) هوه ریوایهت دهکا که فهرمووی: رهسولی خوا
ﷺ چون فیبری نایهتی قورئانی دهکردین ئاواش ئەو ئەو دوعایانهی فیبر
دهکردین (اللهم انی اعوذ بك من عذاب جهنم، و اعوذ بك من فتنة المسح
السدجال، و اعوذ بك من المحيا والممات)) ، پۆژیک پروی موبارهکی کرده
ئەسحابهیهک که ناوی (مسلم) بوو فهرمووی: له پاش نوێژی مه غریب و له
پیش ئەوه دا قسه بکهی جهوت جار بلی: (اللهم اجرنی من النار) ، ئەگەر
جهوت جار ئەوه بلی و ئەو شهوه بمری له عهزابی جهه ننه م نه جاتت
دهبی. وه ئەگەر له پاش نوێژی بهیانی جهوت جار ئەوه بلی و ئەو پۆژه
بمری، هر له عهزابی دۆزهخ نه جاتت دهبی.

فهرمووی: ئەوهی سی جار له بهر خوا وه پاری و داوای بهههشت بکا بهههشت
دهلی: ((اللهم ادخله الجنة)) ئەی خوایه داخلی بههشتی بکه. وه ئەوهی سی
جار په نا بگری له خوا له دۆزهخ، دۆزهخ دهلی: ((اللهم اجره من النار)). ئەی
خوایه! له ناگری دۆزهخی بیاریزه.

ئەوهی له بارهی جهه ننه م و جهه ننه میانه وه تا ئیستا باسمان کرد، بو ئەوه
نەبوو که هر وهی خوینین و فهرامۆشی بکهینه وه؟ وهک حیکایهت و داستان؟
چونکه ئەوهی تا ئیستا باسمان کرد هه مووی راسته و له نایهت و هه دیس

دیمه‌نی مهرگ

وهرگیراوه. جا ئەگەر ئەو باسانه وەخوینن و تەماشایەکی کردەوهی خراپی
خۆمان بکەین با زۆریش دلبرەق بین دەتوانین بە ئاسانی ژيانی خۆمان
بگۆرین و پوو بکەینە چاکه بهو شەرتهی ئیمانمان به خواو پیغمبەر بی.

خواو پیغمبەر فەرموویانە: موسلمان هەمیشە بیر لە کردەوهی خۆی
دەکاتەوه و لە خودا داوا دەکا لە دۆزەخ بی پارێزی.

جا ئەوهی ئیمانێ هەبی ژيانی خۆی به تەواوی به دنیاوه خەریک ناکا.

موسلیم و بوخاری دەفەرموون: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:
جەهەننەم لەناو لەزەت و خۆشیانداو بەهەشت بە ناخۆشیان دەورەیان
گیراوه. واتە ئەوهی غەرقی لەزەت و خۆشی دنیا بی جەهەننەم لە پشستی
پەردەوه خۆی بۆ پەنەن داوه و ئەوهی خەریکی کاری باشیش بی بەهەشت
خۆی بۆ ئامادە کردووه.

ئەوهی بیر لە برسی یەتی دۆزەخ بکاتەوه پۆژوو تەرك ناکا و ئەوهی یادی
ئەزیەتی دۆزەخ بکاتەوه تەركی نوێژ ناکا و ئەوهی بیر لە مارو دوپشکی
قەبرو جەهەننەم بکاتەوه بی ئەمری خوا ی ناکا.

بەلام بە داخەوه راستیەکی ئەوهیە که بەلام وایە باسی بەهەشت و
جەهەننەم هەر بە زمان باس دەکەین و بەدل ئیمانمان پیتی نین، یان ئەگەر
ئیمانیشمان پیتی بن ئیمانەکهمان زۆر زەعیفە، دەنا نەک گوناھی کەبیر ،
بەلکو گوناھی سەغیرەشمان نەدەکرد.

حەزرتی علی رضی الله عنه دەفەرمووی: ئەگەر بەهەشت و جەهەننەم لە بەر چاوم
راگرن ئیمانم فەرق ناکا ئەوەندەم ئیمان بە غەیب هەیه. جارێک پیغمبەر
ﷺ لە جوهرەئیلی پرسی ئەری هۆی چیه که قەد نابینم میکائیل پیبکەنی؟

دیمه نی مهرگ

گوتی: له و کاته وه جهه ننه م دروست کراوه میکائیل پی نه که نیوه . له ریوایه تیکدا دهلی: جاریک چه زرت صلوات فهرمووی: قه سه م به و زاته ی که روحی منی به دهسته، نه و دیمه نه ی من دیومه نیوه ببینن که م پی ده که نین و زور ده گریان. عه رزیان کرد قوربان! چت دیوه؟ فهرمووی: به هه شت و دوزه خ. خولاسه نه و که سه عاقله که بیر له دواروژ بکاته وه بو مال و سه روه ت و جیگا و مه قام نابرووی دنیا و قیامه تی خو ی نه با و نه گه ر تووشی عه زاب بو و په شیمان بوونه وه نه بی هیچی پی نامینی. پیغه مبه ر صلوات فهرمووی: تا ده توانن بو به هه شت هه ولا بدن و له به ر دوزه خ رابکه ن.

دیمه نه گانی به هه شت

که لیمه ی (جنت) له لوغه تدا به مه عنا داپوشراوه، به لام له لای عوله مای نیسلام ناوه بو نه و جیگایه که پیوا چاکان و فهرمانبهداران ی خوا له پاش مردن بو هه تا هه تایه له ویدا زیان ده به نه سه ر. بویه ش ناوی نه و جیگایه یان ناوه (جنت) چونکه له دنیا دا که س نای بینی خوا ی گه وره ناسایش و نیعمه تی به هه شتی له دنیا دا به که س نیشان نه داوه، هه روه ک له سوپه ی (سجده) دا ده فهرمووی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٧﴾ السجدة: ١٧ واته که س نازانی له پاداشتی کرده وه ی چاک چی بو دانراوه که ده بیته هوی دلخوش بوونی و به هه شتی به رین که له باره ی پانی و دریزی به هه شتدا خوا ی گه وره له سوپه ی (ال عمران) دا ده فهرمووی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿١٣٣﴾ ال عمران: ١٣٣ به هه شتی که پانی به نه ندازه ی بهینی نه رزوو ناسمانه ناماده کراوه بو په ره یزکاران.

دیمه نی مهرگ

شیخی موسلیم و بوخاری حەدیسینکیان ریوایەت کردووە دەفەرمووی: ئەوەی لە دنیا دا لە خوا بترسی لە بەهەشتدا دوو باغی گەورە ی دەدەنی، ئەوەندە گەورە و پان و بەرینن ئەگەر پێیاندا بگەڕیتی بەسالیك نا بە دە سال دەتوانی تەماشایان بکا. بۆ هەر موسلمانیک سەراو پەردەیهك دەپارزێتەوە درێژێ شەست میلە، لەهەر گوشەیهكدا ئافرەتیک دانیشتوو، ئەوەی گوشەکهی دی نایبینی.

شیخی ترمزی لە حەدیسدا دەفەرمووی: بەهەشت سەد تەبەقەیه، بەینی هەر تەبەقەیهکی لەگەڵ ئەوەی دی وەك بەینی ئەرزو ئاسمان وایە، ناوی بەرزترین تەبەقە (فیردەوسە) و عەرشی خوا لەسەر (جنە الفردوس) ه. جا هەركاتی داوای بەهەشتان کرد داوای (جنە الفردوس) بکەن.

حەزرت ﷺ فەرمووی: ئەهلی بەهەشت که تەماشای تەبەقەکانی سەرەوە دەکەن وەك لە ئەستێران بپوانن وایە، ئەوەندە بەرزن. ئەسحاب عەرزیان کرد ئە ی رەسولی خوا! ئەو تەبەقانه بۆ پیغەمبەرانن ئایا کەسی دی دەتوانی بگاتە ئەوی؟ فەرمووی: بۆ ناتوانیی، قەسەم بەو زاتە ی که گیانی منی بەدەستە، ئەوەی ئیمانی بەخوای پیغەمبەری خوا هیجابی دەتوانی بچیتە ئەوی و دەچی. فەرمووی: بەهەشت سەد تەبەقەیه، هەر تەبەقە ی بەشی تەواوی خەلک دەکا. گوتیان: بەو گەورەییە لە کوی دەبی؟ فەرمووی: چون ئیستا ئاسمان سەقفی دنیایە ئەوکاتە عەرش دەبیته سەقفی بەهەشت. گوتیان: ئەوکاتە ئاسمان هەر وەك ئیستا دەبی یان نا؟ فەرمووی: نەخیر. ئەوکاتە ئاسمان شەق دەبی و چەند رینگای بۆ بەهەشت پێدا دەپوا. گوتیان: ئە ی ئەگەر پۆژ نەما بەهەشت تاریک دەبی یان رووناک دەبی؟ فەرمووی: بەلی رووناک دەبی لە عەرشی خواو نووری بۆ دی و که شەو داها ت پەردەکانی بەهەشت دادەدرێنەو و خەلک دەزانی که وەختی ئیسراحتە و که پۆژ بوو وە لایان دەدەن دەزانن پۆژەو کاتی گەپان و سەیرانە.

عەرزىيان كەرد قوربان بەھەشت لە چى دروست كراوە؟ فەرمووى:
 ديوارەكانى خشتىك لە زىرو يەك لە زيوە و لەباتى بەردە ورتكە گەوھەر و
 ياقوتە و لە باتى گل زەغفەرانى زەرد و بۆن خۆشە و ئەوھى چوھ بەھەشت
 زۆر بە خوشى دەژى و قەت نامرى و پۆژبەپۆژ گەنج تر دەبەتەوھ.

عەرزىيان كەرد ئەو خەلكە كەى دەچنە بەھەشت؟ فەرمووى: كاتى ئەو دنيايە
 ويران بوو خواى گەورە ئەمر دەكا پۆژى قىامت بەرپا دەبى و ھەموو كەس
 دووبارە زىندوو دەكرىتەوھ و لە نزيك تەرازوى عدالت كوڤان دەكەنەوھ و لە
 پاش موھاسەبە ئەوھى چاك بى دەى بەن بۆ بەھەشت و ئەوھى خەراپ بى
 دەى بەن بۆ جەھەننەم.

لە ئايات و ھەدىسا دەردەكەوى كە بەھەشت لە پاداشتى چاكە و ئىتاعەى
 خوادا دەدرى بە ئىنسان، ئىمە زۆرمان لا سەيرە بۆچى وايە؟ بۆ دەبى لە
 دنيادا كارى چاكە بكەين كەچى پاداشتيان لە دواپۆژدا وەرگيرين؟ ئىمە
 نازانين كەى دەمرين؟ كەى پۆژى قىامت بەرپا دەبى؟ كەى پرسىارمان ئى
 دەكرى؟ كەى دەچينە بەھەشت؟ بۆچى ھەر لەو دنيايەدا پاداشتى
 چاكەكانمان نادەنەوھ؟ ئايا خوا ناتوانى لەم دنيايەدا پاداشتمان بداتەوھ؟

لە وەلامدا دەلئین: بەلى گوى گرى موسلمان، خوا دەتوانى ھەر لەم دنيايەدا
 پاداشتمان بداتەوھ، بەلام خواى تەعالا خاوەن ھىكمەتە و ھىكمەتى خوا
 واتە قازا دەكا كە ھەموو كەس بۆ جەزا و سزاي كەردەوھى چاوەپروانى پۆژى
 قىامت بكا و ھالى ئىنسان دەكرى بە سى نەوع.

نەوعى يەكەم: ئەوھىە لە ژيانى دنيادا ئىنسان سى ھەقى ھەيە، ھەقى
 خواردن و خواردنەوھ و ئىسراھات كەردن، خولاسە ئىنسان لەم دنيايەدا
 پىويستى بە سەدان شتى ژيانەوھ ھەيە كە پىيان دەلئین: ھوققى نەفس.

دیمه‌نی مهرگ

نهوعی دووهم: بریتی یه له چهند حه‌قیك، وهك حه‌قی ژنو میردو باوك و دایك و دۆست و خزم. ئینسان ناچاره شه‌ریكى غهم و شادی خه‌لك بی و مه‌سره‌فی ژیانى هه‌ندیکیان وه‌سه‌ستۆ گری، كه ئه‌و جوړه حه‌قانه پینان ده‌لین: (حقوق العباد).

نهوعی سینیهم: بریتی له ئیتاعه‌ی مه‌لیكى حه‌قیقی و مه‌سولوییه‌تی عیباده‌تی خوا، بو وینه ده‌بی نوپژ بکه‌ی، پۆژووبگری، حه‌ج بکه‌ی، زه‌کات بده‌ی، چاکه بکه‌ی. خولاسه ئینسانی بی چاره قه‌ت له دنیا دا ئازدو بی خه‌یال نیه، بۆیه به دنیا ده‌لین (دار العمل و دار المحنت) خواوه‌ندی گه‌وره له زۆر ئایه‌تی قورئاندا باسی به‌هه‌شت و نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شتی کردووه، بو وینه له سووره‌ی (نباء) دا ده‌فه‌رمووی: به‌راستی هه‌یه بو په‌ره‌یزکاران جیگای خو‌ش و په‌زوو باغ و کچی مه‌مک هه‌ناری و هاوته‌مه‌ن و پیناله‌ی پر شه‌راب. نه قسه‌ی له‌غو ده‌بیسن، نه درۆ ده‌بیستن. پاداشتیکه له لایه‌ن خوای تۆوه و به‌خششیکی ته‌واو حیساب کراوه.

دەرسى بېستە و يەك

نەحوالى بەھەشت لە زمان پېغەمبەرە

شيخى ترمى لە ئەنەسەوہ رېوايەت دەکا و دەفەر مووی: عەرزى پېغەمبەرم کرد لە پۆزى قیامەتدا شىفاعەتم بۆ دەکەى؟ فەر مووی: بەلى شىفاعەتت بۆ دەکەم. عەرزم کرد جا لەو پۆژەدا لە کویت وەبىنم؟ فەر مووی: لە پېش ھەموو شتیکدا لە نزيك پردى سېرات. عەرزم کرد ئەى ئەگەر لەوى نەبووی؟ فەر مووی: لە نزيك تەرازوى عەدالەت. دووبارە گوتم: ئەى ئەگەر لەویش نەبووی؟ فەر مووی: ئەگەر لەوى نەبووم وەرە لە لای ھەوزى کەوسەر دەم بىنى. فەر مووی: ھەتمى لە نزيك يەکیک لەو سى جیگایە دەت بىنم.

شيخى موسليم و بوخارى رېوايەت دەکەن کە ھەزرت ﷺ فەر موویەتى: کاتى بەھەشتى چوونە بەھەشت و جەھەننەمى چوونە جەھەننەم، مەرگ لەسەر وینەى مەرپک دینن لە بەینى بەھەشت و دۆزەخدا سەرى دەبېرن و جارچى يەك جار دەدا دەلى: ئەى خەلکى بەھەشت تازە مەرگ نەما و ئەى ئەھلى دۆزەخ تازە کەس نامرى، بە بىستنى ئەو جارە خەلکى بەھەشت دوو بەرامبەر خۆشحال دەبن و دۆزەخى زیاتر غەمبار دەبن.

باسى حۆرى بەھەشت

شيخى بوخارى لە پېغەمبەرەوہ ﷺ رېوايەت دەکا کە فەر موویەتى: بەیانى و ئىوارە لەرپنگای خوادا لە دنیا و مافیھا باشترە. فەر مووی: ئەگەر ژنىک لەبەینى ژنەکانى بەھەشتدا بە تیلە چاویک لە دنیا بېروانى لەبەر چاوى جوانى تەواوى خەلکى پۆژەلەت و پۆژ ئاوا پروناک دەبیتەوہ و بۆنى خوشى دنیا پەر دەکا. فەر مووی: لە بەھەشتا ناوچاوانى پېغەمبەران وەك مانگى

دیمه‌نی مەرگ

شەوی چوار دە دەبی و ناوچەوانی دەستەیی دووم وەك ئەستێران دەبن و هەر پیاوێ دەو ژنی دەبی چاویان لە غایەت بەدەر گەرەو سەپی و پەش دەبن و هەریەكەیی حەفتا دەستی لیباس لەبەردادەبی، بەلام لەبەر تەنکی و نازکی بەدەنیان مۆخی ناو ئیسكانەكانیان لە ژێر ئەو لیباسانەو دیارە.

دانیشتوانی بەهەشت هەمیشە خەریکی رابواردن و زكری خوان. نە نەخۆش دەكەون، نە میز دەكەن، نە تەف فەری دەدەن، قاپ و قاچاغان لە زێر و ئالتونەو بە جینگای خەلووز عود دەسوتینن و بۆنی عەرەقیان وەك بۆنی میسك وایە و لەگەڵ یەكتر زۆ خۆش رەفتار دەبن بالایان وەك بالایی حەزەرتی ئادەم دەبی.

لە بەهشتا كۆرپك دەگیری، حۆری بە دەنگی بەرز نەشیدیك دەلین: خەلك تا ئەو كاتە نەیان بیستوو، مەعناكەیی ئەوێ دەلین: هەمیشە ئیمە زیندوو ئەبین و نامرین. ئیمە بۆ ئارامش و ئاسایش و ئیسراحت دروست كراوین و قەت نەرەحەت نابین، ئیمە هەمیشە رازین و قەت نارازی نابین، ئیمە پیروزبایی و بەخێرھاتنی ئەو كەسانە دەكەین كە ئیمە بۆ ئەوان و ئەوان بۆ ئیمەن. فەرمووی: لە بەهشتا بازارێك دادەنری خەلك پۆژی جومعان دەچن بۆ ئەو بازارە، كاتی دەگەنە ئەو بازارە بای شەمال لیبان دەداو بە ئەنواعی عەتر بۆن خۆشیان دەكا. كاتی دەچنەو مألەو توشی بەهەشتیەكان دەبن پێیان دەلین: بەراستی كاتی چوونە دەرەو ئاوا جوان و بۆن خۆش نەبوون. ئەوانیش بە دانیشتوانی مألەو دەلین: بەخوا ئیووش لەپیش چاوی ئیمە زۆر جواتر بوون.

پۆژیك سەعیدی كۆری موسەییەب لە بازارێ (مەدینە) دا توشی ئەبو هۆرەیرە رضی اللہ عنہ بوو، ئەبوو هۆرەیرە رضی اللہ عنہ فەرمووی: ئەیی سەعید داوا لە خوای گەرە دەكەم لە بازارێ بەهشتا ئاوا چاومان بەیەكتر بكەوی سەعید عەززی

دېمەنى مەرگ

کرد بۇچى لى بەھەشتا بازار ھەيە؟ گوتى: بەلى: چونكە جاريك پىنغەمبەر ﷺ فەرموۋى: كاتى ئەھلى بەھەشت چوونە بەھەشتەۋە، ھەركەس بە گويىرى عەمەلى خۇي مەنزى دەدرىتى و ئەۋەى چاكەى زۇرترو باشتىر بوو جىگاي بەرزترە. ئىنجا لە پۇژى جومەدا دەستورىيان پى دەدرى كە لە مال بىنە دەرەۋە و بچن بو ئەو بازارو غەرازوۋەى كە بە خەيالىدا نايە چۇن رازىندراۋەتەۋە بە ئەنواعى كورسى و مىزو سەندەلى نوورو دېرو ياقوت و مروارى و زومەپرەدو تەلاۋ ھەركەس جىگاي تايبەتى بو دىارى دەكرى و بە خزمەت خوا دەگەن.

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەلى: عەرزى عەزرەتم كرد! بو بە خزمەت خوا دەگەين؟ فەرموۋى: بەلى چۇن پۇژو مانگى شەۋى چوارە دەبىنن ئاۋاش لە بەھەشتا خوا دەبىنن فەرموۋى كاتى بە خزمەت خوا گەيشتىن ھەورىكى گەورە پەيدادەبى عەتر بارانمان دەكا. جا لە لايەن خواۋە دەلىن: ھەستىن بېرۇن بو ئەو بازارە چى دلتان دەى ھەۋى ئامادەيە مەلائيكة لە ھەر چوارلاۋە بە سەف وەستاۋن، كاتى دەچىنە ئەو بازارە شتى واى لى يە كە تا ئەو كاتە نە ھىچ چاۋيك دىۋىيەتى، نە ھىچ گويىيەك بىستۋىيەتى، نە بە خەيالى كەسدا ھاتوۋە. لەپاشان ھەرچى بىتەۋى بە خۇرايى دەتدەنى و كاتى گەپرايەۋە بو مالەۋە حورىەكان دەلىن: بەپاستى كە پۇيشتن ئاۋا پروو خۇش و جوان نەبوۋن، لە ۋەلامدا دەلىن: ئاخىر بە خزمەت خوا گەيشتىن بۇيە وا جوان بوين.

بوخارى دەفەرموۋى: جاريك پىنغەمبەر ﷺ فەرموۋى: خۋاى گەورە بە دەنگى بەرز بە پىاۋو ئافرەتى بەھەشت دەفەرموۋى: ئەى دانىشتۋانى بەھەشت! لە ۋەلامدا دەلىن: بەلى ئەى خۋاى گەورە لە خزمەتت دايىن. خۋاى گەورە دەفەرموۋى: ئايا لە من رازىن؟ عەرزى بارەگاي ئەقدەس دەكەن بەلى

دیمه نی مەرگ

ئە ئی خوای گەورە، جا ئەگەر لە تۆ پازی نەیین لە کێ پازیین؟ ئینجا خوای گەورە دەفەر مووی: ئایا دەتان هەوی شتیکی لەوەش زیاتر و گەورە تران خەلات کەم؟ عەرزێ دەکەن جا چی لەوە گەورە تر و باشتر هەیە کە ئیستا داوتە بە ئیمە؟ ئینجا خوا دەفەر مووی: پەزاییەت نامەتان دەدەمێ کە لە وێر بەدواوە غەزەبتان ئی ناگرم و لیتان پازی دەبم کە بە پراست رەزایوونی خوا لە هەموو نیعمەتی بەهەشت گەورە ترە خوای گەورە بە نسیبمان بکا.

شیخی ترمزی لە ئەبوو ئەییوبی ئەنسارییە رضی اللہ عنہ نەقل دەکا دەفەر مووی:

جاریک کابرایەکی دیهاتی هاتە خزمەت پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و عەرزێ کرد ئە ئی پەسولی خوا! من ئەسپم زۆر خووش دەوی، ئایا لە بەهەشتا ئەسپ هەیە؟ حەزرت صلی اللہ علیہ وسلم فەر مووی: ئەگەر چووێ بەهەشت ئەسپیکت دەدەنێ لە یاقووت درووست کرابی و دوو بایی هەبی، سواری ئەو ئەسپەت دەکەن و کویت پی خووش بوو دەتباتە ئەوی. گوایا ئەو ئەسپە لە جینگای تەیارە ی بەهەشتە چۆن تەیارە ی دنیا وەک ماسی یە.

تەیارە ی بەهەشت لەسەر وینە ی ئەسپ دەبی و چۆن تەیارە ی دنیا زۆری لە ئەلە منیۆم درووست کراوە، تەیارە ی بەهەشتیش لە یاقووت درووست دەکری.

جینگای زۆر سەرەنجە کە زۆر لە بی دینان توانای دەرکی مەعنای ئەو حەدیسە یان نیە بە ئەنواعی جورا و جور رەخنە یان لەو فەرماشتە ی پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم گرتوووە. بەلام شوکر بو خوا کە درووست کردنی تەیارە ئەو جورە کە سانە ی بی دەنگ کرد.

درهختی بههشتا

شیخی ترمزی و خاوهنی (مظاهر حق) ئاوا باسی درهختی بههشت دهکن. دهلین: رهسولی نهکرهم ﷺ فهرمویهتی: داریک نیه له بههشتا که قهدهکهی تهلا نهبی و لقهکانی ههر داریک لهگهل داریکی تر فهرقی نهبی؟ بو وینه داریک لقی تهلایه، یهکی تر لقی یاقووته، یهکی لقی زومهپرره، یهکی لقی مرواری یه، ههر لقهی گولی جیا جیا و هیثوی تایبهتی خوی هیه و ههر داره جوگه ئاویکی به بندا دهپوا.

ئهسمای کچی حهزرتی نهبوو بهکر رضی الله عنه دهفهرمووی: جاریک له مهجلیسی موبارهکی پیغهمبهر ﷺ باسی ((سدرهالمنتهی)) کرا، حهزرت ﷺ فهرمووی: داری (سدرهالمنتهی) نهونده گهلا زورو پرره، نهگهر سوار چاکیک به سیبهرهکهیدا ئهسپ لینگدا به سهده سال لیی دردهچی.

مهلائیکه ی نورانی وهک کولله چون به درهختهوه دهنیشیتهوه ئاوا لهسهه لقهکانی ههلنیشتون تهسبیحات و همدو سهنای خوا دهکن. ((سدرهالمنتهی) ناوی ئهوه درهختهیه که له ئاسمانی شهشمهوه گهیهوته ئاسمانی حهوتهم و دریژی پینچ سهده سال ریگیاهه و لهویوه زانیاری ئهوههل و ئاخرتهاو دهبی و هیچ کهس نازانی لهوی بهولاوه بهره و ژورتر پروا. نهوی مهقامی جوپرهئيله و ئهویش ناتوانی لهوی تیپهپری. تهنیا ئهوه ئیختیفاره به نسیبهت پیغهمبهری ئیمه بوو که له شهوی میعراجدا لهویش تی پهری و چوهه ئهوه جیگیاهه که نه مهلائیکه، نه هیچ پیغهمبهریک نهگهیهوته نهوی.

دیمه‌نی مهرگ

پیغه‌مبەر ﷺ فہرمووی: موسلمانانی جہہ‌ننہ‌می وەك سوال کەر و گەدا لەسەر پینگای بەھەشتیان بە سەف رادەوہ‌ستن، بە پیکەوت بەھەشتی‌یەك بەلایاندا دەروا، کاتی موسلمانیکی دۆزەخی چاوی پیدەکەوی بانگی دەکا ئەی فلان کەس من ناناسی؟ من ئەو کەسەم کە لە دنیادا جارێک ئاوم دایەیی خواردتەوہ. یەکی دی دەلی: منیش ئەو کەسەم کە فلان جار ئاوی دەست نوێژم بۆ پەیدا کردی. کابرای بەھەشتی دەلی راست دەکەن و لای خوا شیفاعەتیان بۆ دەکا و دەیانبەن بۆ بەھەشت.

واتا ھەر فاسق و گوناھکاریک لە دنیادا خزمەتی پیاو چاکان و دینداران و زانیان و عیبادەت گوزاران بکا لە پۆژی قیامەتدا لە پادشتی ئەو خزمەتەدا شیفاعەتی بۆ دەکەن و دەیان بەن بۆ بەھەشت.

لەو حەدیسە موبارەکەدا پیغه‌مبەر ﷺ موسلمانان ھەلدەنی بۆ ئەوہی خزمەتی عالم و پیاو چاکان بکەن، چونکە لەوانە یە بە ھۆی کردەوہی خەراپی خۆیان موسستەحقی چوونە جەھەننەم بن و بە ھۆی خزمەت بە زاناو پیاو چاکان، ئەوان شیفاعەتیان بۆ بکەن، بیان بەن بۆ بەھەشت. بۆیە حەزرت ﷺ فہرمووی: بچنە مەجلیسی عولەما و بەدل خۆشتان بوین، چونکە ھات و چۆی لای عولەما زینەتی دنیا یە و ھۆی پزگاری پۆژی قیامەتە.

بائندە ی بەھەشت

خواوہندی گەرە لە سوورپە ی (واقەدا) دەفہرمووی: ﴿وَلِحِرْطِهِمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۱﴾ الواقعة: ۲۱. لە گوشتی بائداران ھەرچی ئارەزوو بکەن دەرخواردیان دەدری.

ئەنەسى كۆپى مالىك رضي الله عنه دەفەرمووى: جارىك حەزەت رضي الله عنه فەرمووى: لە بەھەشتا بالئەدى گەورەى وا ھەيە بەقەدەر وشتەر دەبى و ھەمىشە لە مېرگ و مېر غوزارى بەھەشتا دەلەوھې.

حەزەتتى ئەبوو بەكر رضي الله عنه و فەرمووى يا رسول الله بەراستى ژيانيان خوشە، پىغەمبەر رضي الله عنه فەرمووى: ژيانى ئەو كەسانە خوشترە كە ئەو بالئەدانە دەخۇن. سى جار ئەو جوملەى گوتەوھ و فەرمووى: ئەى ئەبوو بەكر مژدە بى تو لەو كەسانە دەبى.

ئەبوو ئوماھە فەرموويەتى: كاتى يەككە لە بەھەشتى يەكان ئارەزووى گۆشتى ئەو بالئەدانە بكا بالئەدەكە بە سوورەوھەكراوىى دىتە بەردەمى و تىرى ئى دەخواو لە پاشان ھەلئەفەرتەوھ.

دۇعاى تايىھەتى حۇريان و ھاودەردى لەگەن مېردەكانيان

بەيھەقى لە (شعب الایمان) دا لە زمان (عبداللہ) ى كۆپى حەزەتتى عومەرەوھ رضي الله عنه رىوايان دەكا كە بە بى شك بۇ بە پىرەوھەچوونى مانگى رەمەزان لە شەوى يەكەمەوھ تا ئاخىرى، بەھەشت دەرازىننەوھ. لەپاشان لە پۇژى يەكەمى رەمەزاندا لە ژىر حەرشى خودا بۇ حۇريان بايەك دى لە درەختەكانى بەھەشت دەداو حۇرىەكان دۇعا دەكەن و دەلین: ئەى پەروردگار! لەناو عەبدو بەندەكانى خۇتدا كەسانىك بە مېرى ئىمە ديارى بکە كە چاومان پىيان پووناك وھې.

مەعانى كۆپى جەبەل رضي الله عنه دەفەرمووى: پىغەمبەر رضي الله عنه فەرمووى: كاتىك لە دنيادا ژنىك مېردەكەى خۇى نارەحەت دەكا، ئەو حۇرىيەى كە لە بەھەشتا

دیمه‌نی مهرگ

بۆ ئه‌و کابرایه دانراوه له‌عنه‌ت له ژنی کابرا ده‌کاوه‌لی: ناره‌حه‌تی مه‌که، چونکه هه‌ر چه‌ند پۆژیکه‌ی دی میوانی تۆیه‌و به‌م زوانه‌ له‌ تۆ جیا‌ده‌بیته‌وه‌و دی بۆ لای من. له‌و چه‌دیسانه‌ واده‌ ده‌که‌وه‌ی که هه‌روه‌ک به‌هه‌شت و نیعمه‌تی به‌هه‌شت ئیستا هه‌ن و مه‌وجودن، حۆری یه‌کانیش حازرو مه‌وجودن.

((حافظ مندری)) له‌ کتیبی ((الترغیب والترهیب)) دا ریوایه‌تیکه‌ی دوور و درێژ له‌ دایکه‌ی موسلمانان چه‌زهره‌تی (ام سلمه) نه‌قل ده‌کا که عه‌ززی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد ئه‌ی په‌سولی خوا! له‌ به‌هه‌شتا ئافره‌تی موسلمانانی دنیا گه‌وره‌تر ده‌بن یان حۆری؟ فه‌رمووی: به‌لی ژنی موسلمانانی دنیا له‌چاوه‌ حۆری به‌هه‌شت وه‌ک به‌رگی سه‌ره‌وه‌ی لیغه‌ وان حۆری وه‌ک به‌رگی بنه‌وه‌ن. (ام سلمه) فه‌رمووی: ئه‌ی په‌سولی خوا! بۆچی وایه‌؟ چه‌زهره‌ت ﷺ فه‌رمووی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئافره‌تی موسلمان نوێژ ده‌کا و پۆژوو ده‌گری‌و عیبا‌ده‌تی خوا ده‌کا، ((ام سلمه)) عه‌ززی کرد ئه‌ی په‌سولی خوا! جاری وایه‌یه‌ ئافره‌تیک شوو به‌ سی‌ پیاو ده‌کا ئه‌گه‌ر مردوو چوه‌ به‌هه‌شت و می‌رده‌کانیشی هاتنه‌ به‌هه‌شت بۆ کامیان ده‌بی؟

چه‌زهره‌ت ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی (ام سلمه) ئیختیار ده‌دری به‌ خۆی کامه‌یان ئه‌فعال و کرداری باشت‌بووی ئه‌وه‌یان هه‌لده‌بژیری و ده‌لی: ئه‌ی خۆی گه‌وره‌! ئه‌وه‌یان له‌ دنیا‌دا په‌فتاری له‌گه‌ل من له‌ هه‌موویان باشت‌بووه‌ ئه‌وه‌یان بکه‌وه‌ به‌ هاوسه‌ری من. له‌ پاشان فه‌رمووی: ئه‌ی (ام سلمه) خۆش په‌فتاری له‌ دنیا و قیامه‌تا باعیه‌سی خیره‌به‌رکه‌ته‌. به‌ ریوایه‌تیکه‌ی دی ده‌لی: ژن له‌ قیامه‌تا ده‌دری به‌ ئاخیرین می‌ردی. به‌هه‌ر حال حه‌قیقه‌ت ئه‌وه‌یه‌ که ژن و پیاوی به‌هه‌شتی که‌س بی‌ په‌فیک نامینه‌ته‌وه‌.

ئەگەر يەككە پىرسىيار بىكا كە پىياو لە بەھەشتا چەند ژنى دەبى؟ لە ولەمدا دەلىل: راجىح بەو پىرسىيارە رىوايەتى زۆر جۇراو جۇر ھەيە، يەككە لەوانە شىخى بوخارى دەفەرموئى: ھەركەسى دوو حۇرى دەبن بەلام (حافظ بن حجر) رحمة الله عليه لە كتيبي (فتح الباري) دا لە مەسنەدى ئىمامى ئەحمەدەو نەقل دەكاو دەفەرموئى: چوكتىن خەلكى بەھەشت بەبى ژنەكانى دنيا حەفتا دوو حۇرى دەبى.

لەوانەيە يەكى بلى: دەى باشە ئەگەر پىياويك ئەوئەندە ژنەى دەبى، ئەى ئافرەتىك چەند پىياوى دەبى؟ لە ولەمدا دەلىل: ئەو پىرسىيارىكى زۆر بى مەئنايە چونكە ژنى زۆر بۇ پىياو بە نىعمەت حسابە بەلام مىردى زۆر بۇ ئافرەتىك لاي پىياو ئەجىب و باحەيا بى ئەدەبىيەكى زۆر گەرەيەو تەنانەت لە دنياشدا كەس قىولى ناكا، جا لەبەھەشتا چۆن قىولى دەكەن.

خوای گەرەش لەوبارەو لە سوورەى (الرحمن) دا دەفەرموئى: ﴿فِيهِ قَصْرٌ مِّنَ الْأَقْفَادِ لَمْ يَجْعَلْ لَهُنَّ إِنْسًا مِن نَّفْسِهِنَّ وَلَا شَاءَ لَهُنَّ مِثْلُ شَيْءٍ مِّنْهُمْ وَلَا يَخَافُ يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ (الرحمن: ۵۶). واتە لە ناو ژنانى بەھەشتا ئەو ژنانەن كە چاو

دەپنە زەوىو تەماشای مىردەكانىان نەبى تەماشای كەس ناكەن واتە بە مىردىك رازى دەبن و دل و جانىان فېداى ئەو مىردەيان دەكەن، نەك وەك بەعزە كەسىك لە وەكالتى وانەو دەيان ھەوى چەند مىردىكىان بۇ قەرار بەدن، كاتى ئەوان بە ئارەزوى خۇيان دل بە مىردىكەو بەستەن چ كارىان بە مىردى تر ھەيە؟

بەداخووە كە ئەو جۆرە كەسانە وادەزانن كە ئافرەتى بەھەشتى وەك ئافرەتى ئەوروپا خاوەنى ھەياو ھەرمەتى ئىسلامى نىن، زۆر سەيرە؟ دەبوو ئەو كەسانە ژنەكانى خۇيان وەك ئافرەتى بەھەشت را بىنن، كەچى لەبەر نەزانىيان دەيان ھەوى ئافرەتى بەھەشتى بى شەرم و ھەياو بەرەلە بى.

دیمه نی مه رگ

شیخی ترمزی له ئه بوو سه عیدی خدریه وه پیاویه ت ده کا که چه زه ت ﷺ
فه رموویه تی: دانیش توانی به هه شت تاجی سه ریان به گه وه ره و مرورای
پازا وه ته وه که ئه گهر یه کیك له و مرورایانه بیته سه ر دنیا مه شریق و مه غریب
پووناک ده کاته وه.

دهرسی بیستاو دوو

ئاوی کهوسهر

شیخی بوخاری و ئیمامی ئەحمەد له مەسنەدا ریوایەت دەکەن که پیغەمبەر ﷺ له بارەى حەوزى کهوسەر و فەرموویەتی: حەوزى کهوسەر بە ئەندازەى بەینى ولاتى یەمەن و سوورییه پانەو ئاوەکەى له شیر سپى ترو له هەنگوین شیرین ترەو ئەو پیالەو کاسەى لە دەورى دانراون بە ئەندازەى ئەستێرەکانى ئاسمان دەبن و ئەگەر کەسێک جارىکى ئى وەخوا تازە قەت هەست بە تینوایەتى ناکاو، یەکەم تاقم که دەچنە سەرى ئەو ئەسحابە موجاهیدانەن که له دنیادا لەبەر فەقیریان تووکی سەریان پەرىشان بوو، لیباسى کۆنیان لەبەر دابوو، ژنى دەولەمەند حازر نەبوو شوویان پى بکا، کاتى دەچونە بەعزە مالىک دەرگایان لەسەر پىو دەدان. ئینجا حەزرت فەرمووی: که وەختى له شەوى ميعراجدا چوومە بەهەشت و دەستم کرد بە گەران تەماشام کرد لەم بەرو لەو بەرى ئاویک کۆشک و گومبەزى رازاوە بە مروارى رازیندراوەتەو، له جوپره ئیلم پرسى ئەو چیه؟ گوتى: ئەو ئاوی کهوسەر که خوای پەرەردگار بە تۆى بەخشیو. دەفەرمووی: که بۆنم بە خاکەکەیهو کرد وەک میسک و عەنبر بۆنى خوش بوو. عەللامەى قورتوبى دەفەرمووی: دوو حەوز دەدرى بە پیغەمبەر حەوزى یەکەمیان له مەیدانى مەحشەر دەبى، تا ئەو کەسانەى له قەبر دینه دەرو دینه مەیدانى مەحشەر و تینویانە بین لەو ئاوە بخۆنەو و تینوایەتیان بشکى.

هەر وەها له مەیدانى مەحشەردا هەموو پیغەمبەریک حەوزىکى دەدریتى تا پەپەرەو کانى ئاوی ئى وەخۆن. ئەو پیغەمبەرەنە بە فەخرەو بە یەکتەر دەلین: وەرە با بچین بزانین کامەمان خەلکى زیاتر دیتە سەر حەوزەکەى بۆ ئاو خواردنەو. پیغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ئومیدەوارم ئەوانەى دینه سەر

دېمەنى مەرگ

حەوزى من لەھەمووان زۆرتەرن. حەوزى دووم كە بە تايبەتى دەدرى بە پىڭەمبەرى خۇمان و نادى بە هېچ پىڭەمبەرىك لە بەھەشتا دەبى. ئەسحابە حەرزىان كرد ئەى پىڭەمبەرى خوا! لەو پوژەدا دەمان ناسى يەو؟ فەرمووى: بەلى. ئىو وەختى دىنە لای من بە ھۆى دەست نويزەو دەست و قاچ و ناوچاوانتان بۇ ئەلامەت و نىشانە دەدرەوشىو. جا ئەگەر يەكك لىرەدا پرسىار بكا و بلى: ئەگەر بە جارىك ناو خواردەنوھى حەوزى كەوسەر بۇ ھەتا ھەتايە تىنوايەتى لە بەين بەرى، جۇگای ھەنگوین و شەراب بە دەردى چى دەخوا؟ لە وەلامدا دەلین: خەلكى بەھەشت بۇ خوشى و لەزەت ئەوانە دەخۆنەو، خۇ لەبەر ئەوھيان ناخۆنەو كە تىنويەتيان پى بشكى، خۇ لە بەھەشتا ئەكەس برسى دەبى ئە تىنووى دەبى، ئەگەرماى دەبى ئە نارەحت دەبى.

پىڭەمبەر ﷺ فەرمووى: من لەسەر حەوزى كەوسەر بە خىراھاتنتان دەكەم، لە قەوم و ئىمەتەكەم زۆر دىن بۇ لام بۇ سەر حەوزى كەوسەر و من دەلیم ئەوانە ئۆممەتى من، بەلام لە غەيبەو پىم دەلین: تۆ نازانى ئەوانە لەپاش تۆ چەند پەسم و ياسا و بىدەتيان تىكەل بە دىنى تۆ كرد، جا من كە ئەووم بىست پىيان دەلیم: دوور كەونەو لە من ئەى ئەو كەسانەى كە لە دواى مردنى من دىن و سوننەتى منتان گوپىو و خۆتان چەند بىدەت و پەسم و ياساتان بە ناوى دىنەو داناو. جاكەواتە تا زوو دەست لە بىدەت و پەسم ياساى غەيرە دىنى ھەلگىرن و پەپرەوى لە فەرمایشت و سوننەتى پىڭەمبەر ﷺ بكەين.

پىڭەمبەر ﷺ فەرمووى: جەماعەتىك لە موسلمانان بە ھۆى شەفاعەتى منەو دىنە بە ھەشت. فەرمووى: دەزانم كى ئاخىر كەسە دىتە بەھەشت و لەسەر ئەژنۆيان دەروا، خواى گەرە دەفەرمووى: بچۆ بۇ بەھەشت، كابرا

دیمه‌نی مهرگ

واده‌زانی که له به‌هشت جیگای نابینته‌وه ئه‌وه‌نده پره له خه‌لك، ده‌لی: ئه‌ی
خوای گه‌وره! هه‌رچه‌ند ده‌زانم تو پاشا و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی، تکایه گالته‌م
پی مه‌که، ابن مسعود ده‌فهرمووی: پیغه‌مبهر ﷺ که ئه‌و جومله‌ی فهرموو:
ئه‌وه‌نده پیکه‌نی پوکی موباره‌کی ده‌رکه‌وت.

شیخی موسلیم له‌ه‌دی‌سدا ده‌فهرمووی: جاریک به‌هه‌شت و دۆزه‌خ
گفتوگۆیان بوو، دۆزه‌خ گوتی: له‌نا مندا پاشایانی سته‌مکار و موته‌که‌بیری
جه‌بباری وه‌ک فیرعه‌ون و شه‌داد و نه‌مردوود و سه‌ردارانی سه‌رمایه‌داری وه‌کو
قاپوون و ئه‌بوو جه‌هل و ئه‌بوو له‌هه‌ب و هه‌زارانی تر داده‌نیشن. به‌هه‌شت به
ئه‌سه‌فه‌وه گوتی: به‌ پیچه‌وانه عاده‌ته‌ن ئه‌وه‌ی زه‌عیف و فه‌قیر و نه‌ناسرا و بی
ده‌سه‌لات و ساده‌ بی دینه‌ ناو منه‌وه. له‌وکاته‌دا خوای گه‌وره فهرمووی: ئه‌ی
به‌هه‌شت! غه‌مت نه‌بی، تو جیگای نازل بوونی په‌رحمه‌تی منی، ئه‌وه‌ی بم
هه‌وی په‌رحمی پی بکه‌م ده‌ی نیرمه‌ ناو تووه. ئینجا پووی کرده دۆزه‌خ و
فهرمووی: ئه‌ی دۆزه‌خ تو جیگای غه‌زه‌بی منی، ئه‌وه‌ی بم هه‌وی عه‌زابی بده‌م
ده‌نیرمه‌ ناو تو.

مجمه‌دی کوپی مه‌عاز رضی‌الله‌عه‌نه‌وه‌ده‌فهرمووی: باسی ئافره‌تیکی خوا په‌رست یان
بو کردم ئه‌و شه‌وه خه‌ونم دی له‌ خه‌وه‌که‌مدا ده‌چومه به‌هه‌شت، ته‌ماشام
کرد دانیشتوانی به‌هه‌شت به‌زۆری له‌به‌ر ده‌رگای به‌هشتن وه‌ستاون، پرسیم
ئه‌وه چ خه‌به‌ره؟ بوچی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ کو‌بوونه‌ته‌وه؟ یه‌کیک گوتی: قه‌رار
وایه ئافره‌تیک بینن بو به‌هه‌شت، به‌هه‌شتیان بو پازاندوه‌ته‌وه و ته‌واوی ئه‌و
خه‌لکه‌ش بو پیشوازی ئه‌وه‌وه هاتوون. گوتم: باشه ئه‌و ژنه‌ کی یه؟
گوتیان: که‌نیزه‌کیکی پیست په‌شه‌وه خه‌لکی ((ایکه)) یه‌و ناوی (شه‌عوانه)
یه، گوتم: به‌خوا ئه‌وه خوشکی منه. له‌وکاته‌دا ته‌ماشام کرد (شه‌عوانه)
سواری و شتریکی زور جوان بووه‌وه ده‌فری و دی، بانگم کرد گوتم:

دیمه‌نی مهرگ

خوشکی! ئاگات له بهینی من و خۆتدا ههیه؟ داوا له پهروه‌ردگار بکه تا منیش له گه‌ل تۆ بنی‌ری، که گوئی له قسه‌کانم بوو پیکه‌نی و گوتی: ئیستا وهختی هاتنی تۆ نه‌هاتوو. به‌لام دوو شتم به نامۆزگاری ئی وه‌رگه‌و قه‌ت له بیرت نه‌چن. یه‌که‌م هه‌میشه یادی دوا‌پوژ بکه‌وه و دووهم هه‌میشه موحیببه‌ت و خۆشه‌ویستی خوا له هه‌موو کات و نه‌حوالی‌کدا وه‌پیش خواست و ئاره‌زووی نه‌فسی خۆت بخه، کاتی مهرگت هاتبی یان نا.

جاریک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناو نه‌سحابدا دانیشتبوو، فه‌رمووی: من ئیمشه‌و به‌هه‌شت و جیگا‌و مه‌قامی ئیوهم له به‌هشتا دی. له پاشان پووی کرده‌ حه‌زه‌تی نه‌بووبه‌کر ﷺ و فه‌رمووی: یه‌کیکم دی که بۆ هه‌ر ده‌رگایه‌ک ده‌چوو ده‌نگی مه‌رحه‌با و به‌خیره‌هاتنی به‌رز بووه‌وه.

سه‌لمانی فارسی ﷺ عه‌ززی کرد قوربان! ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌قامه‌ی هه‌بی دیاره‌ دبی پیاویکی زۆر گه‌وره‌ بی؟ حه‌زه‌ت ﷺ فه‌رمووی: به‌ئێ: ئه‌و که‌سه ئه‌بوو به‌که‌ره. ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: له به‌هشتا خانوویکم دی له‌ مرواری دروست کرابوو به‌ یاقووت رازابوه‌وه، پرسیم ئه‌و خانووی کییه؟ گوتیان: ئه‌وه مائی کوپکی گهنجی قوره‌یشی یه، وه‌م زانی مائی منه. کاتی ویستم بچمه‌ ناوی گوتیان: ئه‌وه مائی عومه‌ره.

له پاشان پیغه‌مبه‌ر زۆر باسی حه‌زه‌تی عوسمان و حه‌زه‌تی عه‌لی و نه‌سحابی کردو، پووی کرده ((عبدالرحمن)) کوپی عه‌واف ﷺ و فه‌رمووی له‌ناو نه‌سحابه‌کانمدا تۆ زۆر دره‌نگ گه‌یشتییه من له کاتی‌کدا ئاره‌قت له‌به‌ر ده‌پوویی ترسام له‌وه‌ی تووشی به‌لایه‌ک بووبی، لیم پرسی ئه‌وه بۆ وا دره‌نگ هاتی؟ له وه‌لامدا گوتت له‌به‌ر زۆری مال و سه‌روه‌ته‌که‌م تووشی مه‌حاسه‌به

بووم و گوتیان ئەو هەموو سەرۆت و مالهت چۆن پەیدا کردو چۆنت خەرج کرد؟ کاتی (عبدالرحمن) ئەو قسانە ی دەربارە ی خۆ ی گوی ئی بوو، دەستی کرد بە گریان و عەرز ی حەزرتی کرد، ئە ی پیغمبەری خوا! هەر ئەو دوی شەو بە هۆ ی تیجارەتیکەو کە لە گەل میسردا کردم سەد و شترم دەست کەوتوو، ئەو سەد و شترە بە خیر و سەدەقە دەدم بە فەقیر و هەتیوان بە لکو خۆ ی تەعالا لە پوژی موحاسە بەدا حیسابم سووک لە گەل بکا.

با ئەوە بزانی کە (عبدالرحمن) ی کۆری عوف رضی اللہ عنہ یەکیک بوو لە ئەسحابە گەرەکان و خاوەنی فەزایل و مەفاخیر بوو، یەکیک بوو لە (عەشەپەری موبەششەپە) و هەر لە دنیا دا پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وەعدە ی بەو ((دە)) کە سەدا بوو، مژدە ی دا بوونی کە دە چنە بە هەشت.

هەر وەها عبدالرحمن ی کۆری عوف رضی اللہ عنہ یەکیک بوو لەو شەش نەفەرانە کە لە کاتی شەهادەتی حەزرتی عومەردا حەزرتی عومەر هەلی بژارد بوون بو ئەو ی خەلیفە ی ئیسلام ئەوان دیاری بکەن و حەزرتی عومەر رضی اللہ عنہ

دەربارە ی ئەو شەشە نەفەرە فەر موو بووی: پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە دنیا دا زۆر لەو شەش کەسە پازی بوو. لە بەینی ئەو شەش کەسە شدا پینجیان ئەویان دیاری کرد خەلیفە هەلبژیری و ئەویش حەزرتی عوسمانی هەلبژارد بە خەلیفە. (عبدالرحمن) ی کۆری عوف یەکیک بوو لە زومپەری ئەو کەسانە کە

خۆ ی تەعالا لە سوورە ی (توبە) دا دەربارە یان دەفەر مووی ﴿ وَالسَّيِّفُونَ
 الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
 وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

دیمه‌نی مهرگ

سه‌عدی کوپی په‌بیعی ئەنصاری سه‌عد گوتی: له شاری مه‌دینه‌دا که‌س له من ده‌وله‌مه‌ندتر نیه، نیوه‌ی سه‌روه‌ت و ماله‌که‌مت ده‌ده‌می و دوو ژنیشم هه‌یه‌ کامه‌ت پی‌ باشه‌ بۆت ته‌لاق ده‌ده‌م و له‌دوای عه‌یده‌ ماره‌ی بکه‌وه‌ (عبدالرحمن) له وه‌لامدا گوتی: ژنو مائی خۆت بۆ خۆت و خوا به‌ره‌که‌تی تیخا، ئیحتیاجیم به‌ مائی تو نیه، ته‌نیا ریگای بازارم نیشان بده به‌سمه، بردی بۆ بازارپو ده‌ستی کرد به‌ کپین و فرۆشتن، شه‌و ته‌ماشای کرد هه‌یندیکی پۆن و په‌نیری قازانج کردوو. به‌و جوژه ده‌ستی کرد به‌ کاسبی زۆری نه‌خایاند پاره‌یه‌کی پاشه‌که‌وت کردوو ژنی هه‌ینا. خولاسه‌ ورده‌ ورده‌ ئەوه‌نده‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو کاتی‌ چه‌زهرت ﷺ داوای سه‌ده‌قه‌و زه‌کاتی ئی کرد نیوه‌ی سه‌روه‌ته‌که‌ی به‌ چه‌زهرت ﷺ به‌خشی. جارێک چل هه‌زار دیناری کرده‌ خه‌رو جارێکی دی پینسه‌د ئەسپ و پینسه‌د وشتری کرده‌ خه‌ر بۆ غه‌زا له‌ ریگای خوا‌داو جارێک پارچه‌ زه‌وییکی به‌ چل هه‌زار دینار فرۆشت و پاره‌که‌ی له‌ به‌ینی خه‌زانه‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌ش کرد و جارێک له‌ چه‌مام هاته‌ ده‌روه‌و نانیان بۆ دانا تیگوشیو بوو، ته‌ماشای کرد و ده‌ستی کرد به‌ گریان، گوتیان: ئەوه‌ بۆ ده‌گری؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: کاتی‌ چه‌زهرت ﷺ وه‌فاتی فرموو له‌ نانی جو‌ش نه‌یده‌توانی تیر بخوا، ئیستا که‌ خو‌م وا به‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بینم هه‌ست ده‌که‌م عاقیبه‌تم باش نابێ. مه‌عنا‌ی وایه‌ ئەگه‌ر ده‌وله‌مه‌ندی زۆر باش بوایه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بوو، بپروانه‌ (عبدالرحمن) ی کوپی عه‌وف له‌گه‌ل ئەو هه‌موو فه‌زائیله‌شیدا چۆن به‌هۆی حه‌سابی سه‌روه‌ته‌که‌یه‌وه‌ له‌ رفیقه‌کانی دوا که‌وت؟

جامى شەراب بۇ پىياو چاكان

بەبى شەراب پىياو چاكان لە بەھەشتا پىيالەى پىر لە شەراب دەخۆنەوہ كە شەرابەكەى كافوورى تىكەل كراوہ و ئەو پىيالانەش لەو سەرچاوانە پىر دەكرىن كە بەتايبەتى بۇ بەندەكانى خوہان. سەير ئەوہىہ بۇ ھەر جىگايى بچن دەتوانن سەرچاوہى شەرابەكە بەرن بۇ ئەوئى. ئەوانەش ئەو كەسانەن كە لەسەر وەعدەى خۇيان لانا دەن و لە پۇژى موحاسەبە دەترسن و لەبەر رەزاي خوا خواردن دەدەن بە مسكىن و ھەتيو و ئەسيرو دەلئىن: تەنيا لەبەر رەزاي خوا ئەو خزمەتەتان دەكەين، بۇ ئەوہ نىہ چاومان لە پاداشتى ئىوہ بى؟ وە ناشمان ھەوئى سپاسمان بكەن. چونكە ئىمە لە پۇژى جەزا دەترسين.

خوای تەعالا ئەو كەسانە لە ناخۆشى پۇژى قىامەت دەپارىزى و كەيف خۇشيان دەكاو لە پاداشتى چاكانەياندا دەيان باتە بەھەشت و لىياسى ئاورشيميان لەبەر دەكاو لەسەر تەختى گەوھەرى بەھەشت پال دەدەنەوہ، نەھەست بە گەرما دەكەن، نە لە سەرمان نارەحەت دەبن، درەختى بەھەشت سىبەريان لەسەر دەكا و ھيشوى ميوہى ئەو درەختانەيان لە ئىختياردا دەبى و زەرفى ئالتون و پىيالەى بلورىيان پىر لە شەرابى تىكەل بە كافوورىيان لەبەردەم دادەنرى و لەوہش زياتر شەرابىكى تىكەل لەگەل زەنجەفيليان بۇ دىنن و لە سەرچاوہى (سەلسەبىل) بۇيان پىر دەكەن و كورپى گەنج بۇيان دىنن، ئەو كورپانەى كە چاوت پى بكەون وادەزانى كە ھەريەكەيان دانەى مروار يىبەكە لە لايەن خواوہ پىيان دەگوترى ئەوہ لە پاداشتى كردەوہى چاكانى دنيا تان داىە.

گوتمان بۇ ھەر جىگايەك بچن سەرچاوہكە لەگەل خۇياندا دەبەن. موچاھىد دەلئى: بۇ ھەر جىگايەك بىيان ھەوئى دەى بەن، قوتادە دەلئى: كافوورىيان بۇ تىكەلئى ئاوى سەرچاوہكان دەكەن، بە مۇرى مىسك سەرى زەرفەكانيان مۇر دەكەن و بۇ ھەر جىگايەك ئارەزوو بكەن ئاوى سەرچاوہكان جارى دەكەن.

دېمەنى مەرگ

(ابن شوذب)) دەلى دار دەستىكى تەلەيان بە دەستەۋە دەبى، بۇ ھەر لايەك بەۋ دار دەستە ئىشارە بىكەن ئاۋەكە بۇ ئەۋى جارى دەبى. بۇيە لە ھەزرىتى عايشەۋ ام سلمە) رضى الله عنهما رىۋايەت دەكەن كە بۇ ئەۋەى پاداشتى پۇژى قىيامەتەيان دەست كەۋى عادەتەيان وابوۋ كاتى شتىك يان بۇ فەقىرىك يان داموۋىك دەناردن، بە پىاۋەكەيان دەگوت: بە نەينى گوى بگرەۋ بزانه داخۇ كە فەقىرەكە شتەكەى ۋەرگرت دەلى چى؟ كاتى پىاۋەكەيان دەھاتەۋەۋ دوعاى فەقىرەكەى بۇ دەگىرەنەۋە، ئەۋانئىش عەينى دوعاىان بۇ فەقىرەكە دەكرەۋەۋ دەيان گوت: ئەۋە پاداشتى دوعاكانىەتى بۇ ئەۋەى پاداشتى خىرەكەمان لە دوا پۇژدا بدرىتى.

دەلىن: ھەزرىتى عومەر و (عبدالله)ى كورى ھەزرىتى عومەرىش عادەتەيان ھەر وابوۋە. بەلكو ئىمام (زىن العابدین) فەرموۋىەتى ئەۋەى لە چاكەكرىندا چاۋى لە پاداشتەۋە بى ئەۋە پىى نالئىن چاكەكەر، چاكەكەر ئەۋ كەسەيە ھەقى خوا بدا بە بەندەكانى خواۋ چاۋى لەۋە نەبى سپاسى بىكەن، دەبى تەنیا باۋەرى بە پاداشتى خوا بى.

بەپرەى كورى عازەب دەلى: بەھەشتى دەتوانن ميوەى بەھەشت بەھەموۋ جورىك بخون، بەراۋەستانەۋە، بە دانىشتنەۋە، بە پاكشانەۋە، ھەرچونى ئارەزوۋىان لى بى دىتە بەر دەستەيان. بە رىۋايەتەك دەلىن: ھەموۋ شتىكى بەھەشت نەموۋنەى لە دنياۋا ھەيە، بەلام وئىنەى پەرداخى ئاۋ خواردنەۋەى بەھەشت لە دنياۋا نىەۋ نابى.

دیمه‌نی مهرگ

دەرسی بیستاوی

بەهەشت و نعیمة تەگانی

ئاسوودەیی و ڕەحەتی بەهەشت وەک ئاسوودەیی و ڕەحەتی دنیا وایە و لەزەتی وەک لەزەتی دنیا، بەلام دووبارە لە بەهەشتا چەند نعیمة تێک هەیە کە تا ئیستا لە دنیا نەگەس چاوی پێ کەوتوو، نە گویی کەس بیستووێتی، نە بە خەیاڵی کەسدا هاتوو. هەرەها ئەرەنج و نارەحەتیە کە لە دنیا دایە نمونە پەنج و نارەحەتی دوا پوژن، لە دوا ئەرەش چەند جوړە عەزاییک هەیە کە عەقل پەیی نایا.

خولاسە کەلام غەزەبی خوا هۆی هەموو نارەحەتیە کە بو دۆزەخیان و ڕەحەتی خوا باعیسی هەموو نعیمة تێکە بو بەهەشتیان، ئەوێ لە دنیا لە شتی حەلال ئیستیفادە بکا و شوکرانە ی لەسەر بکا.

ئەرە لە بەهەشتا ئەوەندە نعیمة دەدرێتی کە نعیمة تی دنیا لە چاوی هیچ نیە و ئەوێ لە دنیا هەر لە شتی حەرام ئیستیفادە بکا، خۆی لە دەرەجە دوا پوژ بی بەش دەکا.

لە بەهەشتا سی نەرە میوانداری هەیە بو بەهەشتیان میوانداری عەروسی، میوانداری وەلیمە، میوانداری دۆستانە.

میوانداری عەروسی ئەو میوانداری یە کە خۆی تەعالا تەواوی خەلکی بەهەشت دەعوەت دەکا بو (دار السلام) تا بە دەنیان تازە وەبی و ژیا نیان ئەبەدی بی. میوانداری وەلیمەش ئەو میوانداری یە کە بەهۆی گوازاتنە وەمی حۆریان بو بەهەشتیان بەرپا دەبی. میوانداری دۆستانەش ئەو میوانداری یە کە بەهۆی مولا قاتی بەهەشتیان و چاوی پیکە و تەنی یە کتری دەکری.

له مه قامى موحىببەتا بۇ چاۋ پىكەوتنى يەكترى چەند جىڭاي ديارى كراۋ دەبىۋى ۋە لە دەۋرى سىبەرى دارى (شجرة الطوبى) شوينى كۆبۈنە ۋە يان دەبىۋى، كە لەۋى دەتوانن چاۋيان بە پىغەمبەرانىش بگەۋى ۋە زيارەتيان بگەن. مەلائيكەش لەۋى چەند مەجلىسىك بەر پادەكەن ۋە لە كاتى نوپۇزدا لە لايەن خواۋە ھەدىە دەدرى بە بەھەشتيان ۋە بەيانى ۋە ئىۋاران فەرموۋى ئەنواعى ميوەيان دەكەن. خەلكى بەھەشت خواۋەنى باغەكانى قەراغ ھەۋزى كەوسەرن بۇ رابواردن، كە عادەتەن دەچن بۇ ئەۋى لە قەراغ ھەۋزى كەوسەر ھەزاران خيوەتى مراۋارى ھەلدراۋە، ھەرىكەى شەست ميل پانى ۋە شەست ميل درىژە ۋە كەنيزەكى رووخۇشيان تىدا دانىشتون، كە تا ئەۋ كاتە نەخزەتكار، نە مەلائيكە چاۋى پىۋى نەكەوتون. لەۋش زياتر ئافرەتى جوانى دەرجە يەكيان تىدا دەبىۋى، جا ئافرەتەك خۋاى گەۋرە بە جوانى ناۋى بەرى دەبىۋى كىۋى بتوانى بەتەۋاۋى باسى جوانى بكا؟ خۋاى گەۋرە لە بارەياندا دەفەرموۋى: لەۋ خەيمانەدا ئەۋ حۇريانەن كە لە دەست ۋە تەماشاكردنى بىگانە پارىزاۋن ۋە زۇر بە شەرم ۋە ھەيان ۋە تەماشاي مېردەكانيان نەبىۋى تەماشاي كەس ناكەن. خۋاى گەۋرە ئەۋانى ھەلبىزاردوۋە ۋە يىنەى جوانى پىۋى بەخشيون ۋە لە بارانى ھەۋرى پەحمەرت بارىون ۋە ھەۋرى پەحمەت بە ئىرادەى خوا لە باتى دلۇپە باران كچى جوان ۋە رازاۋە دەبارىنىۋى كە نوورى ۋە يىنەيان لە نوورى ھەرشى خواۋەيە ۋە خەلكى بەھەشت لە كاخ ۋە قەسرەكانياندا لەزەت لە ژنەكانيان دەبەن ۋە لەۋ پۇژەدا كە بە ئەمرى خوا پۇژى تازەكردنەۋەى خۇشى ۋە فەرحى نىعمەتە، بانگى بەھەشتيان دەكرىۋى كە ئەمپۇ پۇژى فەرحى ۋە خۇشحالى يە دەگەنە يەكترى پرسىياردەكەن، يەكيان دەلى: ئەرى خۇ من پەقيقىم ھەبوۋ لە دنياۋا دەى گوت: ئايا تۇ راست دەكەى كە ئىمە دەمرىن ۋە دەبىنەۋە خاك ۋە ئىسقان دووبارە زىندوومان دەكەنەۋە بۇ سزاۋ پاداشت؟ ئايا ئىۋە دەزانن؟ كاتى بۇى مەعلوم دەبىۋى ئەۋا كابرا لە دۇزەخ داىە. (ابن عباس) دەلى: بەھەشت

دیمه‌نی مهرگ

چهند په‌نجره‌و پوژنه‌ی تیدایه که به‌ه‌شتی ده‌توانن له وینوه بپروانن بو
جه‌هننه‌م و دوزه‌خیان ببینن، کاتی به‌ه‌شتی یه‌ک دوس‌تیکی خو‌ی له
دوزه‌خدا ده‌بینی ده‌لی: وه‌لله‌هی زوری نه‌مابوو منیش وه‌ک خو‌ت به‌ هیلاک
بده‌ی، نه‌گهر نیعمه‌تی په‌روه‌ردگار نه‌بوایه ده‌بوو منیش له‌ای تو‌بم.

دروودی به‌ه‌شتیان له به‌ه‌شتا سه‌لامه

خوای گه‌وره له سو‌وره‌ی ((یونس)) دا ده‌فهرمووی: نه‌و که‌سانه‌ی له دنیا‌دا
خاوه‌ن ئیمان بوون و کرده‌وه‌ی چاکیان کرد به‌ه‌وی ئیمان‌انه‌وه خوا
هیدایه‌تی دان و بردنی بو‌ناو به‌ه‌شت که جو‌گه‌ی ئاوو شیرو هه‌نگوین
به‌لای قه‌سره‌کانیاندا جاری ده‌بی و ده‌لین ((سبحانک اللهم) و به‌خیر هاتنیان
سه‌لامه.

خاوه‌نی (معالم التنزیل) ده‌فهرمووی: کاتی نه‌ه‌لی به‌ه‌شت ئاره‌زوی شتی‌ک
بکه‌ن ده‌لین: (سبحانک اللهم) به‌ بیستنی نه‌و که‌لیماتانه خزمه‌ت کاره‌کانیان
فه‌وری سفره‌یان بو‌ ده‌رازی‌ننه‌وه‌و کاتی نانیان خوارد ده‌لین (الحمد لله رب
العامین) هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: به‌ه‌شتی که‌تووشی یه‌کتر بوون سه‌لام
ده‌که‌ن و فریشته‌ش سه‌لام له نه‌ه‌لی به‌ه‌شت ده‌که‌ن و سه‌لامی خواشیان پی
را‌ده‌گه‌یه‌نن.

خولاسه‌ی که‌لام که‌س ناتوانی چه‌نده‌یتی و چو‌نیه‌تی نازو نیعمه‌تی به‌ه‌شت
به‌ ته‌واوی به‌یان بکا، زور زوره‌ له‌وه زیاتره که له قورئان و حه‌دیس‌داباسیان
کراوه، به‌ عه‌لاوه‌ی نه‌وش ئیمه‌ تا له دنیا‌دا بین و به‌ بیستین به‌ ته‌واوی نازو
نیعمه‌تی به‌ه‌شتمان بو‌ ده‌ر ناکه‌وی هه‌روه‌ک ئه‌بوو هه‌وره‌په‌ ره‌^{رضوانه} له
حه‌زته‌وه ^{صلواته} په‌یوایه‌ت ده‌کافه‌رموویه‌تی: خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: من بو

پیاو چاکان شتیکم بو ناماده کردون که تا نیستا نه چاری کهس دیویه تی. نه گوئی کهس بیستوویه تی، نه به خه یالی که سدا هاتوو. به لگه یه کی ترما نه و نایه تی سوورپی (سوجه) یه که ده فهرموئی ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ السجدة: ۱۷ .

نایا کهس هه یه موشته ری به ههشت بی؟

جا نیستا که نیوه باسی به ههشتان بو کراو زوری به نیعمه تی به ههشتان زانی دیاره پیتان خوشه بچنه به ههشت و له وانه یه زور جاریش له بهر خوا وه پارین که بتان باته به ههشت. بی گونان ده بی هه موو موسلمانن علاقه ی زوری به چوونه به ههشته وه هه بی. به لام ده بی له گه ل نه و زهوق و علاقه شدا زه خیره ی چوونه به ههشت به عه مه لی سالح کو بکاته وه، نه وه ی داوای به ههشت ده کا ناتوانن هه ست و خه یالی عه مه لی چاکی نه بی. نه و که سه زور نه حمه قه داوای چوونه به ههشت بکا و غه رقی دنیای مه عاسی بی و غافل بی له کو کردنه وه ی کرده وه ی چاکه، خوای گه وره له سوورپی توبه دا ده فهرموئی:

قَالَ تَعَالَى: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۱﴾ ﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآبٍ لَهُمُ الْجَنَّةُ ﴿۱۱۱﴾ التوبة: ۱۱۱ . به راستی خوای ته عالا کرپیوه تی له موسلمانان نه فس و نه موالیان به به ههشت، و اتا نه وه ی زه حمه ت نه بی نی به تاعه ت و عیباده ته وه و به مالی دنیا خیره خیرات نه کا، نه وه خوا به ههشتی ناداتی.

که واته نیسانن موسلمان نه گهر گیان و مالیشی له پیناوری دینی نیسلام و شه ریعه تی نیسلامدا به خت بکا هه قی خو یه تی، نه و که سانه زور نه حمه قن که گوئیان له بانگه و گوئی ناده نی، یان نویژه کانیا ن فیدای که سابات و تیجاره ت ده که ن، یان زه کات ناده ن، یان پوژوو ناگرن سه روه تیان هه یه و

دیمه‌نی مهرگ

له‌بهره‌لاقه‌ی زۆریان به‌مال و منداله‌وه‌ی دهمرن و چه‌ج ناکهن، له‌که‌سه‌بته‌تا
فه‌رقی‌ه‌ل‌ال و چه‌رام ناکهن، فه‌خر به‌خواردنی مائی من و تووه‌ده‌که‌ن،
ده‌رس و خویندنی قورشان و چه‌دیس به‌کاریکی بیه‌وده‌ده‌زانن، زۆم له
داماوان ده‌که‌ن، بی‌کار به‌خه‌لك ده‌که‌ن، به‌رتیل دالن و به‌رتیل خواردن به
جایز ده‌زانن، مائی هه‌تیوان به‌ناحه‌ق ده‌خۆن، میران به‌گویره‌ی شه‌رع
دابشه‌ش ناکهن، سووننه‌ت ناکهن، دووری له‌زکری خوا ده‌که‌ن، له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا ده‌یان هه‌وی له‌به‌هه‌شتا خوای گه‌وره‌مه‌قامی باشیان بداتی.

به‌لی ئه‌نجام دانی ئه‌حکامی شه‌ریعه‌ت به‌لای نه‌فسی ئینسانه‌وه‌کاریکی
گران و ناخۆشه، هه‌روه‌ک له‌چه‌دیسدا ده‌فه‌رمووی: جه‌ه‌ننه‌م به‌ئاره‌زووی
نه‌فسانی و به‌هه‌شت به‌شتی گران له‌سه‌ر شان و نه‌فسی ئینسان ده‌وره‌یان
گیراوه.

به‌لام هه‌یچ چاره‌نیه‌ئه‌وه‌به‌بی که‌قبولی ئه‌زیه‌ت و ئاره‌حه‌تی ناعه‌ت و
عیباده‌ت و ئه‌مرو فه‌رمانه‌کانی خوا بکه‌ین و خۆمان له‌ئاره‌زووی نه‌فس
بپاریزین تا خوا به‌هه‌شتمان به‌نسیب کا، چونکه‌به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ئه‌وه‌ی
چاوی له‌چه‌رام بی و وه‌دوای ئاره‌زووی نه‌فس بکه‌وی و پشت بکاته‌خوا
په‌رستی ئه‌وه‌جیگای جه‌ه‌ننه‌مه، له‌چه‌دیسدا ده‌فه‌رمووی ئه‌وه‌که‌سه
خاوه‌ن هۆشه‌که‌نه‌فسی بینیه‌ ژیر بارو بو ژیا‌نی دوا مه‌رگی کرده‌وه‌ی چاک
پیکه‌وه‌نی و، ئه‌وه‌که‌سه‌ش ئه‌حه‌مه‌قه‌که‌هه‌میشه‌وه‌دوای ئاره‌زووی نه‌فس
بکه‌وی و به‌بی ئه‌نجام دانی کاری چاک به‌ئومیدی په‌حه‌مه‌تی خوا بی.

جا به‌گویره‌ی مه‌عنای ئه‌وه‌چه‌دیسه‌ئه‌وه‌ی پنی خۆشه‌له‌جه‌ه‌ننه‌م دوور
بی و بچیته‌به‌هه‌شت، نابی دنیای له‌دواپۆژ به‌لاوه‌گرنگ تر بی و ده‌بی
له‌به‌رامبه‌ر به‌هه‌شتا ده‌ست له‌گیان و مالیشی هه‌لگری و تا زۆتر چاکه‌بکا،
هه‌ر به‌لایه‌وه‌که‌م ده‌بی و بو به‌رزی مه‌قامی خۆی زۆر خه‌ریکی فه‌رزو
سووننه‌ت ده‌بی، به‌لام به‌داخه‌وه‌وادیاره‌ئیمپرو که‌س بیر له‌دوا پۆژ

دېمەنى مەرگ

ناكاتەو، ئەو كەسانەش كە ئيمانپان بە دوا پۇژو بەهەشت ھەيە و لە خوا پەرسىتى دا سىستى دەكەن ھەر ئەحمەقن.

شىخى ترمىزى دەفرموى ھەزرىت ﷺ لە ھەدىسدا فرمويەتى ھىچ شتىك نەدىو ھەك دۆزەخ، كە ئەوى لەبەرى پادەكا بتوانى بە پەھەتى بەھوى و ھىچىشيم نەدىو ھەك بەھەشت كە ئەوى ئارەزوى بكا لە خەودا ھەمىنى، و اتا ھەرچەند ئەو كەسە دەزانى دۆزەخ پەنج و ئەزىھەتى چەند زۆر، كە چى ھەمىشە خەرىكى ئەو كارانە دەبى كە دەبنە ھوى چوونە دۆزەخى.

يان ئەو كەسەى نازو نىعمەتى بەھەشتى پى خوشە لە خەوى غەقلەتا ھەمىنى و بىر لە كەردەوى چاك نەكاتەو؟ ئەو زۆر سەرنج پاكىشە، ئەگەر چى لە دنيا دا ھى وا ھەيە كە لەبەر تەنبەلى زۆر زەحمەت دەكىشى و لە بەدەست ھىنانى ئەو شتانەى پىويستى و ەلاقەى پىوھن مەھروم دەبى، بەلام ئەگەر كەسك بى ھەوى لە دۆزەخ غافل بى، يان ئەوى داواى چوونە بەھەشت دەكا ژيانى خوى بە تەنبەلى بەرىتە سەر، زۆر جىگای سەر سوورمانە، ژيانى دنيا ھەكو سەفەرىكە كە مەنزى ئاخىرى بۇ ئىنسانى موسلمان بەھەشتە و بۇ گەيشتن بە بەھەشتىش بچىنە ژىر بارى پەنج و مىحنەتەو، لەبەر ئەو شت تا باشتر و بە نرختى بى، بەدەست ھىنانى پەنج و زەحمەتى زۆرتى دەوى.

ھەروەك پىغەمبەر لە ھەدىسدا فرمويەتى: ئەو كەسەى ترسى دوورى و ناخوشى رىگای سەفەرەكەى بزانى، لە ئەنگۇر پراوھرى دەكەوى و ئەوى زووش ھەرى كەوى زوو بە مەقسەد دەگا، و رىا بە كالای خوا گرانە و بزانە كالای خوا بەھەشتە، خو ئىمە كاتى بۇ كارىكى دنياىى بپوین بۇ سەفەر، زۆر زوو ھەرى دەكەوین تا لە پىش كاتى دىارى كراودا بگەينە ئەو جىگایە، جا دەبى بۇ سەفەرى دواپۇژمان دەرس و پەندو ئامۇژگارى لە سەفەرى

دیمه‌نی مهرگ

دنیا مان وەرگرین، با له باتی ئیتاعه‌ی نه‌فس، به په‌پرەوی له ئەحکامی شەریعت خۆمان بۆ سەفەری دوا پوژژ ئاماده بکه‌ین تا کالای به‌نرخ‌ی خوا که به‌هه‌شته له دەستمان نه‌چی، خۆ بۆ وه‌ده‌ست هینانی ئەسبابی جوانی دنیا و بۆ خانوو دروست کردن و دووکان، چەند پارە خەرج دەکە‌ی؟ به‌و هۆیه‌وه چەند ته‌مه‌نی گه‌نجی له به‌ین ده‌چی، چەند که‌س نه‌خۆش ده‌که‌ون، بۆ خوازینی و ماره‌کردنی ئافره‌تیک چەند مه‌کرو حيله ده‌کە‌ی و چەند پارە خەرج ده‌کە‌ی؟ کاتی له‌به‌ر خاتری ئەو دنیا بی‌نرخه ئەو هه‌موو سه‌روه‌ته‌و سه‌لامه‌تی و جوانی خۆت له دەست ده‌ده‌ی و هه‌رچی بۆت بکری ده‌ی که‌ی.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که ده‌زانی دنیا فانیه‌و ده‌بی به‌م زوانه به‌جیی بینی و پرۆی، ئە‌ی بۆ وه‌ده‌ست هینانی مه‌نزلی ئەبه‌دی و نازو نيعمه‌ت و له‌ززه‌تی به‌هه‌شت چ فیداکرییکی جانی و مالیت کردووه‌و چەندت زه‌حمه‌ت کیشاوه‌؟ ئە‌ی ئینسان! ئەو ژیانه بۆ ئەوه نیه که تو به غه‌قله‌ت بيبه‌يته سه‌ر؟ بزانه به‌هه‌شت وا به ئاسانی ده‌ست ناکه‌وی، دنیا ریگایه، مه‌نزل نیه و جیگای نیشات و عه‌یش و مه‌ستی نیه.

((ئە‌ی ئەوانه‌ی دنیا ده‌که‌ن به به‌هه‌شت ته‌ماشای به‌هه‌شتی شه‌ددا بکه‌ن))
راوی ده‌لی: له‌ناو قه‌ومی عاددا دوو پاشا هه‌بوون، یه‌کیان (شه‌دید) و ئە‌وی تریان ((شه‌ددا)) بوو یه‌کیکیان پایته‌ختی له ((یه‌مه‌ن)) بوو ئە‌وی تریان له (عه‌دن) بوو، ئەو دوو پادشایه فه‌رمانه‌روایی ته‌واوی ولات بوون له‌شکرو پارە‌ی زۆریان بوو، له‌ دوا‌ی مه‌رگی ((شه‌دید)) ((شه‌ددا)) ی برای له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌تی ئە‌ویش دانیشت و ته‌ره‌قی به‌ ده‌سه‌لاتی خۆی دا، وای لی هات هیچ پاشایه‌ک نه‌ی ده‌توانی سه‌رپیچی له‌ فه‌رمانی ئە‌و بکا، جا له‌به‌ر ئە‌و ده‌سه‌لاته‌ی توغیانی کردو داوای خوايه‌تی کرد، عاله‌م و زاناکان زۆری له‌گه‌ل خه‌ریک بوون، په‌شیمانی بکه‌نه‌وه سوودی نه‌بوو، به‌ قسه‌ی نه‌کردن، گو‌تیان: له‌ خوا بترسه‌و عیباده‌تی خوا بکه‌ سوودی زۆره، به‌لام ئە‌و

دیمه نی مهرگ

به دبه خته له وه لامیاندا گوتی: ئەو سەرۆهت و قودرەت و جیگا و مه قامه ی من
همه به عیبادهتی خوا هیچ زیاد ناکا و ئەوهی بهندهگی یهکی تر قبول دهکا
له بهر دوو هۆیه

یه کهم: ئەوهیه مهرته بهی بالآتر بی

دووهم: بۆ ئەوهیه مال و سەرۆهتی زیاتر به دهست بینی، خو ئیوهش دهزانن
که له سەر تا سهری دنیا دا کهس نه مه قامی له من بالآتره، نه سەرۆهتی له من
زۆتره، جا من چ موحتاجم سهری بهندهگی و خزمهت بۆ یهکی تر
دانهوینم؟ زاناکان گوتیان: ناخر ئەو سه لته نهت و حکومه تهی تۆ فانی و پوو
به زه واله و هیچ شتی ک بۆ تۆ هه می شه نامینی هه، به لام به پیچه وان هه ئە گهر
خهریکی عیبادهتی خوا بی له پاداشتا خوا به هه شتی به رینت ده داتی که
له ته وای سەرۆهت و ده سه لته کهت باشتره، پوو ی کرده زاناکان و گوتی:
ئهو به هه شته چی یه؟

زاناکان ئەوهی له باره ی به هه شته وه له پیغه مبه ره کانیان بیستبو بۆیان باس
کردو گوتیان: داری به هه شت ناوایه و چۆم و جوگای ناوایه و، خانووه کانی
ئاوان و، حۆری به هه شت ئاوان و بهرگ و لیبا سیان ناوایه، ((شه داد)) که به
ته وای باسی به هه شتی بۆ کرا گوتی: زۆر باشه که وایه من وام نه ده زانی که
به هه شت ناوایه، ئە گهر به هه شتی خوای ئیوه ناوایه و من کاریکم پی نیه
له بهر ئەوهی من ده توانم له قه له مروه ی خو مدا به هه شتی کی له وهش باشتر
درووست بکه م، زاناکان که زانیان به قسه یان ناکا بی دهنگ بوون و
چوونه وه بۆ مالی خویان، جابۆ نه خشه گلا وه که ی خوی ((شه داد)) له ناو
سه رداره باوه ر پیکرا وه کانی خویدا سه د نه فه ری هه ل بژارد و هه ری هه که ی
هه زار نه فه ری له ئیختیار نان، گویا بۆ درووست کردنی به هه شتی سه ر
زه وی ده زگایه کی پیکه وه ناکه کار گیره کانی زیاتر له سه د هه زار کهس بوو،
یه کی له کار به ده سه ته کانی خهریکی کو کردنه وه ی که ره سه بوو، یه کی دی

دیمه‌نی مهرگ

کاری موهندیسی و ئەندازیاری بوو، یه‌کی تر به‌ریوبه‌ری حیسابات بوو، بۆ ته‌واوی وه‌لآت ئەم‌ری ده‌کرد که هه‌رچی زی‌ر و زیو هه‌یه بیه‌کن به‌خشت و هه‌ر گه‌نجینه و جه‌واهیراتیکی هه‌یه ره‌وانه‌ی پایته‌ختی بکه‌ن، فه‌وری ده‌ستووری دا به‌ ئیداره‌ی شاره‌وانی که له‌ داویننی کینوی شاری ((عه‌ده‌ن)) چل فرسه‌خ زه‌وی چوارگۆشه ئاماده‌بکه‌ن و له‌وی نه‌خشه‌ی به‌هه‌شتی سه‌ر زه‌وی بکیشن و بناغه‌که‌ی ئەوه‌نده قوول بکه‌ن که بگاته ئاوی زی‌ر زه‌ویی و به‌ سه‌نگی سوله‌یمانی پری بکه‌نه‌وه، کاتی بناغه‌که‌ی ته‌واو بوو ده‌ست بکه‌ن به‌دیوار، هه‌رخشتیک له‌زیرو یه‌ک له‌زیو دای نین.

جا به‌ ئاره‌زووی ئەوه‌ده‌ست ده‌ست کرا به‌ کارو بناغه‌ دارژاو دیوار به‌ به‌ئەندازه‌ی پینسه‌د گه‌زی ئەو زمانه به‌رزکرایه‌وه، ئەو دیوارانه ئەوه‌نده جوان بوون و ده‌دروشانه‌وه که‌پۆژ هه‌لده‌هات نه‌ت ده‌توانی ته‌مشایان که‌ی ئینجا له‌ناو ئەو چوار دیواره هه‌زار قه‌سری به‌رز کرده‌وه که هه‌ر کاخه‌ی هه‌زار کۆله‌که‌و پایه‌ی رازه‌ی هه‌بوو، به‌عه‌لاوه‌ی ئەوه‌ش جوگایه‌کی گه‌وره‌یان پراکیشاو له‌هه‌موو کاخ و قه‌سریکدا هه‌وزو جه‌مامیکیان درووست کردو له‌و جوگه گه‌وره‌وه بۆ هه‌ر مووقه‌سریک جوگه‌یه‌کیان ئاو پراکیشا، تا له هه‌موو قه‌سریکدا ئاو هه‌میشه فواره بکاو، لیه‌و جوگه‌کانیان به‌ یاقووت و مه‌رجان و زومه‌پره‌د رازانده‌وه، له‌قه‌راغ جوگه‌کاندا داری ده‌ستکردیان پواند و لق و گه‌لای زومه‌پره‌دیان بۆ درووست کردن و گول و میوه‌ی داره‌کانیان له‌ مرواری و یاقووت و جه‌واهیراتی په‌نگا و په‌نگ درووست کرد، ئینجا دار و دیواری مال و دووکان و بازاریان به‌میسک و زه‌عفهران و عه‌نبه‌ر بۆن کرد و به‌ گولاو و ئاوی ته‌لأ زی‌ر کفتیان کرد، له‌پاشان گیاندارێ ده‌نگ خوش و جوانیان له‌و به‌هه‌شته‌دا به‌ره‌لدا کردو، له‌هه‌ر چوارگۆشه‌ی دیواره‌که‌ باله‌خانه‌یه‌کیان له‌زیرو زیو درووست کرد. تا ئیشکگره‌کان به‌نۆره له‌ویدا ئیشک بگرن، کاتی ته‌واوبوو ده‌ستووری دا ته‌واوی به‌ فه‌رشی ئاوریشم و زی‌ر کفت رابخن و له‌هه‌موو مائیکدا کاسه‌و که‌وچکی ئالتون دانین و جوگایه‌ک

ئاۋى زولال و جۇگايەك شەراب و جۇگايەك شىرو جۇگايەك ھەنگوين پىيدا
 بېروا بازار و موغازە و دووكان بەپەردەى مەخمورو زىر كفت وەرازىن، ئەمر
 كرا بەكاسب كاران كەھەركەس بچىتە سەر ئىشى خۇى و ھەركەس ھەر
 كارىكى پى خۇش بى ئەوۋە بكاو ئەمرى كرد لەسەرانسەرى قەلەمپەروى
 خۇيدا چوار فەسلە لە ھەر جىگايەك ميوە ھەبوو بى ھىنن.

خولاسە بەزىاتر لە سەد ھەزار كەس لە ماوہى سى سەد سالداتەواويان كرد
 و لە پاش تەواو بوونى دەستورى دا بە تەواوى ئەمىرو ھەزىرەكانى بە
 ھەموو شان و شەوكتىانەوۋە بچنە ناوى و خۇشى لەگەل لەشكرىكى زور
 لەوپەرى دەرەجەى نازو تەكەبورداتەپاى تەختەوۋە ھەرى كەوت و
 زاناکانىشى لەگەل خۇيدا ھىنا كە وەعدەى بەھەشتيان پى دەداو دەيان
 گوت: دەست لەو بى ئەدبىيە ھەلگەرە، لە رىگەدا پرووى كرده مەلاكان و گوتى:
 ھەر لەبەر ئەو بەھەشتە بەمنتان دەگوت: سەر بۇ كەسىكى تر دانەوئىنم؟
 ئىستا ئەوا دەچىن قوودرەت و دەسلاتى من بە چاوى خۇتان دەبىنن و ھوى
 بى نىازى من بە خوا دەزانن، بەو شەوكتە و جەلالەوۋە لە بەھەشتەكەى نزيك
 بوۋە، تەواوى دانىشتوانى بەھەشت ھاتنە پىشوازى و ئالتون و زىر و
 زىويان بەسەردا ھەلدا و ھەيوانىان لە بەرپىياندا سەر برى، وەختى گەيشتە
 بەردەروازەى بەھەشتەكە ھەزاران ھەزار تەماشاجى لە دوایەوۋە بوون و خۇى
 لە پىشيانەوۋە بەنازەوۋە سواری ئەسپ بوو، تەپل ئى دەدران و بەدەنگى ناى و
 نەى خەلك مەست بوو، ناو چاوانى شەدداد لە خۇشيان ۋەك گولى تازه
 پشكوتو و ابوو، بەلام لەگەل ئەو ھەموو ساز و جل و بەرگە و شان و
 شەوكتە، ھەر كە پىي نايە ناو دەرگاي بەھەشتەكەىەوۋە دەنگىكى ناخۇشى
 رەعد ئاسا لە ئاسمانەوۋە ھات و ھەر بە بىستنى ئەوۋە لەگەلى بوون بەھىلاك
 چوون و شەدداد لە ئەسپەكەى بەر بوۋە و بى ھۇش كەوت و لەتەمەنى
 نۆسەد سالىدا بە سەدان ئومىد و ئارەزوۋە گۆر بە گۆر بوو. ھەزاران ھەزار
 ئارەزوۋى چاۋ پىكەوتنى بەھەشتەكەى لەگەل خۇى بردە جەھەننەمەوۋە.

دیمه‌نی مهرگ

ته‌نانت ده‌لین: حه‌زرتی ئیزرائیل له کاتی گیان کیشانیدا دلّی گیراو زۆر نارەحەت بوو، فرمیسکی له چاوان هاتنه خواره‌وه، ده‌لین: له پاش ماوه‌یه‌ک پوژنیک ئیزرائیل عه‌رزى باره‌گای نه‌قده‌سی کرد و گوتی: قه‌ت له کاتی گیان کیشاندا دلّم به‌کەس نه‌سووتاوه به‌دووکەس نه‌بی، نه‌گەر ئه‌م‌پو ده‌ستووری تو نه‌بوايه قه‌ت گیانم نه‌ده‌کیشان یه‌که‌میان به‌زه‌ییم به‌مندالیکدا هاته‌وه که‌شتیه‌ک غه‌رق بوو، ئافره‌تیک له‌گه‌ل منداڵه ساوه‌که‌یدا له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک مابووه چووم گیانی دایکه‌که‌م کیشاو گوتم: نه‌گەر گیانی دایکه‌که‌ی بکیشم کى ئاگاداری ئه‌و منداڵه ده‌کات؟ دووه‌میان دلّم به‌ پاشایه‌ک زۆر سووتا که به‌ هه‌موو شه‌وق و زه‌وقى خوێ و به‌ هه‌زاران هه‌زار ئومید و ئاره‌زه‌وه به‌هه‌شتیکى بى وینه‌ی درووست کردو ویستی بچینه‌ ناوی، به‌لام هه‌ر که پێی نایه‌ ئه‌و دیو ده‌روازه‌وه ده‌ستورت دا بچم فه‌وری گیانی بکیشم زۆرم به‌ زه‌ی پێدا هاته‌وه، چونکه‌ ئه‌ی خوای گه‌وره! خوشت ده‌زانی که له‌کاتی مهرگیدا چه‌ندی ئومید و ئاره‌زوو له دلّدا بوو.

خاوه‌نی ته‌فسیری (فتح‌العزیز) ده‌لی: خوای گه‌وره له وه‌لامى حه‌زرتی ئیزرائیلدا فه‌رمووی: ئه‌و پاشایه‌ هه‌ر ئه‌و منداڵه بوو که به‌ بى باوک په‌روه‌ده‌مان کردو به‌ مه‌قامی پاشا یه‌تیمان گه‌یاند، که‌واته ئه‌ی ئیزرائیل! هه‌ر دوو جار که که له به‌ینی ته‌واوی مه‌خلوقاتدا هه‌ر (شه‌داد) بووه که دلّت بوێ سووتاوه په‌نا به‌خوا له قه‌هرو غه‌زه‌بی خوا، خوا بمان پارێزێ

ئامین

دهرسی بیستا و چوار

دهریرینی حه‌قیقه‌تا

له حه‌دوودی چوارده قه‌پن له‌مه‌وبهر وه‌ك ئیستا تاریکایی کوفرو زه‌لاله‌ت و جه‌هاله‌ت و سه‌فاهه‌ت دنیا‌یان پر کردبوو.

مانگی سه‌به‌رزی و هیدایه‌ت له پشته‌ی زنجیره کیوه‌کانی (مه‌ککه) هه‌لات و پوژ ناوا و باکوورو باشووری دنیا‌ی به‌نووری خو‌ی پووناك کرده‌وه و له ماوه‌ی بیستا و سی سالد‌ا ئاده‌میزادی گه‌یاندە ئه‌و په‌ری ته‌ره‌قی که میژووی دنیا وینه‌ی ئه‌و پیشکه‌وتنی به‌خووه نه‌دیووو....

مه‌شخه‌ئیکی دایه‌ ده‌ست موسولمانان له‌ هیدایه‌ت و راستی سه‌لاح و فه‌لاح که‌له‌به‌ر تیشکید‌ا به‌ سه‌ر شارپ‌یگه‌ی ته‌ره‌قی و پیشکه‌وتندا هه‌نگاو باوین و چه‌ند قه‌رندا به‌شان و شان و شه‌وکه‌تیکی بی وینه‌ حوکمرانی دنیا‌یان کرد و له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌واندا ته‌واوی ده‌سه‌لات داران شکستیان خوارد.

ئه‌گه‌رچی ئه‌وه حه‌قیقه‌تیکه ئینکارناکری، به‌لام دووباره له‌لایه‌که‌وه وه‌ك گیرانه‌وه‌ی داستانیکی کۆنه و دووپاتکردنه‌وه‌ی هیچ سویدیکی نیه، به‌تایبه‌تی له‌کاتی‌کدا که ئیستا به‌سه‌ره‌ات و پووداو و کرده‌وه‌ی ئیمرو داوینی پر ئیفتیخاری باب و باپیرانی ئیمه‌ی عه‌یب دار کردوو. کاتی ئیمه له‌ په‌نجه‌ره‌ی میژوووه ته‌ماشای ژیا‌نی هزارو چوارسه‌ت سالی گه‌له‌که‌مان ده‌کین، هه‌ست ده‌کین که له‌ناو ته‌واوی نه‌ته‌وه‌کانی دنیا هه‌ر ئیمه میرات گری عیززه‌ت و که‌رامه‌ت و شان و شه‌وکه‌ت و جاه و جه‌لالین، به‌لام کاتی ته‌ماشای حاله‌ت و وه‌زعی ئیستامان ده‌کین هه‌ست ده‌کین له‌ئاخر ده‌ره‌جه‌ی په‌ستی و زه‌لیلی و زه‌عیفی و ده‌ست کورتی و نه‌داری داین، نه‌ده‌سه‌لاتمان نه‌شان و شه‌وکه‌ت.

دیمه‌نی مهرگ

نه‌هستی برایه‌تیمان هه‌یه نه‌عادات و نه‌خلاقى چاك و نه‌ئفعال و نه‌عمال و كرده‌وهى باش، به‌پيچه‌وانه زۆر كرده‌وهى خه‌راپ له‌ناوماندا بلاؤبوته‌وه و نه‌وهى چاكه بى له‌ئيمه به‌دووره، ئيمروكه وه‌زعى نه‌خلاقى مان له‌جاران خه‌راپتره و دياره ناينده‌شمان پوژ به‌پوژ خه‌راپتر ده‌بى، بيكار دانىشتين و به‌به‌ره‌كانى نه‌كردنى فساد و خه‌راپه، جورميكه چاوپوشى لى ناكړى، له‌وه‌ش گه‌رپين: گه‌وره‌ترين پيويستى سه‌رشانمان كه‌ئه‌مره به‌چاكه و نه‌هى له‌خه‌راپه‌يه ته‌رك بكه‌ين، وه‌ك نه‌وه‌وايه ده‌رگاي له‌عنت و غه‌زه‌بى خوا بكه‌ينه‌وه، خو ئه‌مر به‌چاكه و نه‌هى له‌خه‌راپه له‌ديندا زۆر گرنگه‌وه هموو شتيك په‌يوه‌ندى پيوه‌هيه و خواى گه‌وره هر له‌به‌ر ئه‌مر به‌چاكه و نه‌هى له‌خه‌راپه نه‌وه و پيغه‌مبه‌رانه‌ى ره‌وانه كرده‌ون. ئه‌گه‌ر خوا نه‌كرده چاوپوشى له‌ئه‌مر به‌چاكه و نه‌هى له‌خه‌راپه بكړى و عيلم و عه‌مه‌ل به‌وه ئه‌ركه گه‌وره‌يه له‌به‌ين بچى و راستى و چاكه، كه‌تايبه‌ته به‌ئينسانه‌وه نه‌مىنى و ته‌نبه‌لى و بى موبالاتى په‌يدابى ده‌رگاي گومراهى و زه‌لاله‌ت ده‌كرىته‌وه، جه‌هل و نه‌زانى دنيا ده‌گرى، خه‌راپى له‌هه‌مووخه‌لك فاسيد ده‌بى، كاتى ئاگادار ده‌بنه‌وه كه له‌باره‌گاي خوا له‌پوژى مه‌حشه‌ردا داوا موخاسه‌به‌مان لى بكه‌ن، حه‌يف و هه‌زارحيف نه‌وه خه‌ته‌ره‌ى چاوه‌پروانى بووين پووبه‌پرومان بووه، نه‌وه‌ى لى ده‌ترسايان هاته‌به‌رچاومان، شوينه‌وارى عيلم و عه‌مه‌ل له‌دنياى ئيسلامدا له‌به‌ين چوو، به‌ره‌كه‌تى ره‌سم و ياساو ئادابى ئيسلامى له‌ناو كوومه‌لى موسلماناندا نه‌ما، سووكى و زه‌ليلى له‌دلماندا جيگيربووه، په‌يوه‌ندى قه‌لبيمان له‌گه‌ل خوا نه‌ماوه.

له‌نه‌تيجه‌ى په‌يره‌وى له‌ئاره‌زووى نه‌فسانيدا وه‌ك سه‌گى بى حه‌يامان لى هاتووه، په‌نابه‌خوا.

ئاده‌مىزادىكى راست و موسولمان له‌پرووى زه‌ويدا كه‌بو به‌رزى كه‌لیمه‌ى حه‌ق لۆمه‌ى خه‌لك قبول كا، نه‌ك هه‌ر به‌زه‌حمه‌ت ده‌ست كه‌وى، به‌لكو غه‌يره

دیمه نی مهرگ

مومکینه، خو ئه گهر مهردیکی به ئیمان بو پرکردنه وهی ئه وکه لینه و
بوزیندو کردنه وهی سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ قولی مهردایه تی لی هه لمالی و
ئهو کۆله موباره که له کۆل نی، بی گومان له ناو خه لکا ده بیته خاوه نی
شه خسیهت و پوتبه و مه قامیکی دهرجه یه ک،

شوینه واری جینایه تی ئه خلاقی له سه ر ئیمان ئه خلاق و قورئان

خوای گه وه له سوپه ی ((نحل)) دا ده فرمووی ﷻ ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ النحل: ٩٠ ، به راستی خوا ئه مر ده کات
به عه دالهت و چاکه و به به خشین به خزمان و نه هی ده کا له کاری خهراپ و
ناشرین و زولم. ئاموژگایتان ده کات به لکو ئاموژگایه کانی وهرگرن، له
ئایه ته دا به کورتی باسی ئه مر به چاکه، واته ئینساف و ئیحسان و یارمه تی
دانی خزمان و نه هی له خهراپه، واته بی شه رمی و قسه ی بی مه عنا و زولم،
یه عنی ئیشاره بو چند فهزایل و رهزائیل کراوه که ده توانی بیان که یه پایه
و نه ساسی ئه خلاقی چاک و خهراپ، جا بو مانه وهی فهزائیلی ئه خلاق
گه رانه وه بو ئه مر به چاکه و نه هی له خهراپه زور پیویسته، که نه وانه
په توه ندی یان به حقه ی خه لکه وه هیه، به لام ئه دا کردنی حقه ی خه لک و
هه ست به خهراپه و چاو پو شین له وانه به بی ئیمانی ته واو به خوا بیك نایه.

فه رامیشتی شیخ ((عبدلقادیر)) ی گه یلانی رحمه الله لی ره دا زور مونا سبه که
ده فرمووی: وا له گه ل خوادا تی که ل به، که خه لک موزاحیم نه بی و واشت
په یوه نی به خه لکه وه بی نه فست مانع نه بی.

دیمه نی مهرگ

هەر له بهر رهواجی تهعلیمی ئه خلاقى خواى تهعالا پيغه مبهري ﷺ به عینوانى ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ الْقَلَم: ٤ رهوانه كرد، بۆسه رخه لك، تا ئه خلاقى باش بهوپه رهي عهزه مهت بگه ييني، هەر له بهر ئه وهش بوو كه تهواوى ئه خلاقى پيغه مبهري ﷺ موتا بيقى قورئان بوو، قورئان بو خوى شاهیدی ئه وحه قيقه تهيه، مه نرور له ئيمان هينان به پيغه مبهري ﷺ ئه وهيه كه به هوى په رپه روى تهواو له وى له تهواوى ژياندا، بيبه نمونه ئىتاعه ئى ئه مری خواو به بنده كانى خوا به تهواوى ئه دابكرى، ئه گه ره له به جى گه ياندنى ئه و دوو حه قه دا بى موبالاتى بكرى، ئه وه ئيمان به خوا و پيغه مبهريمان ناتهواو بى، چونكه له دينى ئىسلامدا كردنى ئه خلاقى بهرز و دوورى له كرده وى خهراپ له بهر ئه وه نيه كه قازانجى نه هينيان تيدايه، به لكو له بهر ئه وهيه كه خوا و پيغه مبهري فرمويانه.

دياره ئه وهى ئه وان بى فرموون بى مه سلحەت نيه، بۆيه كه خۆمان له درۆ ده پاريزين و پروو ده كه ينه راستگۆيى له بهر ئه وهيه كه خواى گه وره له سوپى ((حج)) دا ده فرمووى: ﴿ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ ﴿٣٠﴾ الْحَج: ٣٠ خۆتان له درۆ بپاريزن با درۆ كهش سوودى هه بى و له راستى يه كهت ئىحتيمالى زه ره ر بى،

ئه خلاقى خهراپ چون ئيمان له كه دار ده كا

حه زه رته ئى عه لى له وه باره وه ده فرمووى: ر ئيمان له دلى ئىنساندا له ئه وه وه له وه وهك نوخته كى سپى پهيدا ي ده بى و تا ئيمان قايم تر بى نوخته كه گه وره تر ده بى، كاتى ئيمان كاميل بوو دلى رووناك ده بىته وه.

دیمه‌نی مهرگ

به‌لام نیفاق وهك نوخته‌یه‌کی رهش په‌یدا ده‌بی و ورده ورده په‌شییه‌که‌ی زیاد ده‌کا و کاتی بوو به مونا‌فیکی ته‌واو ته‌واوی دلی تاریک ده‌بی و ده‌ست ده‌کا به خراپه. نه‌و چه‌دیس‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که شیخی بوخاری ریوایه‌تی ده‌کا هر نه‌و مه‌عنایه ده‌گه‌یه‌نی که ده‌فه‌رمووی: زیناکه‌ر له وه‌ختی زینادا ئیمان‌ی لا نامینی، دز له‌کاتی دزیدا ناروق خور له‌کاتی ناروق خواردنه‌وه‌دا ئیمان یان له‌ده‌ست ده‌دن، واتا نه‌و موسلمانانه‌ی ته‌رکی نویژ ده‌کا، یا واجبی دینی پاش گوئی ده‌خا، یا گونا‌هینکی که‌بیره‌ ده‌کا، یا کاریکی خه‌راپ ده‌کا نه‌وه له‌و کاته‌دا سیفه‌تی ئیمان‌ی پیوه نامینی، جا له‌پاشان له‌و گونا‌ه‌ه‌ی که کردبووی په‌شیمان بو‌وه وداوای عه‌قووی له‌ خوای گه‌وره کرد، نه‌وه ئیمان‌ه‌که‌ی دیت‌ه‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر گونا‌ه‌ه‌ی پی باش بوو قه‌سو‌ه‌تی قه‌لب په‌یدا ده‌کا و خوار دینی له‌بیر ده‌چیت‌ه‌وه و نه‌خلایقی په‌ست و خه‌راپ غه‌له‌به ده‌کن به سه‌ریداو خو به خه‌راپ‌ه‌وه ده‌گری و ئیمان پرووی تی ناکاته‌وه، نه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ته وه‌مین‌ی و بچیت‌ه‌ باوه‌شی مهرگه‌وه بو هه‌تا هه‌تایه ده‌چینه دوزه‌خه‌وه، له چه‌دیس‌یکی تر‌دا ده‌فه‌رمووی: به‌بی گومان ئیمان وهك لیباس وایه و نه‌وه‌ی خوا بی هه‌وی نه‌و لیباس‌ه‌ی خه‌لات ده‌کا، جا که گونا‌هی کرد، لیباس‌ی ئیمان‌ی له‌به‌ر داده‌که‌ن و نه‌گه‌ر توبه‌ی کرد له‌به‌ری ده‌که‌نه‌وه، توبه‌ش له گونا‌ه نه‌گه‌ر گونا‌ه‌که‌ه‌قی خه‌قی خوابوو وهك ناروق خواردنه‌وه و ته‌رکی واجباتی دینی، نه‌وه ده‌بی بریار بدا که جارینکی دی نه‌و گونا‌ه‌ه نه‌کاته‌وه و توبه‌ی لی بکا، نه‌گه‌ر حه‌قی به‌نده‌کانیش بوو، ده‌بی حه‌قه‌که‌یان بداته‌وه، یان گه‌ردنی خو‌یان پی نازاد بکا، به‌لام نه‌گه‌ر خوانه‌کرده حه‌قه‌که‌ ته‌جاوز به نامووسی خه‌ک بوو نابی باسی بکا، مه‌گه‌ر لای قازی شه‌رعی بو نه‌وه‌ی به سزای شه‌رعی بگا، ده‌نا هر په‌شیمان بوونه‌وه و توبه‌کردنی کافی یه.

دیمه‌نی مهرگ

به‌لام به‌لای زور له زانا‌کانه‌وه ئه‌وه‌ی ئیمانی به‌خواو پیغه‌مبهر بی به‌هوی گونا‌ه‌وه بی ئیمان نابی و با له کاتی مردنیشدا غه‌رقی گونا‌ه بی، وهک موسلمانیکی گونا‌ه‌بار ده‌مری، وهک خوای گه‌وره له سووره‌ی ((نیساء)) ده‌فه‌رمووی: به‌راستی خوا له‌وه‌که‌سانه خوش نابی، که شه‌ریک بو خوا په‌یدا ده‌که‌ن و له‌باقی گونا‌هی دی خوش ده‌بی له ئه‌وه‌ی که خوا ئاره‌زوو بکا.

که‌واته مانای هه‌دینه‌کانی پیشوو وایک ده‌ده‌نه‌وه که ئه‌وه که‌سه‌ی زینا ده‌کا، یا دزی ده‌کا، یا ئاره‌ق ده‌خواته‌وه له‌وکاته‌دا ئیمانی کامیلی نیه، هه‌ر ئیمانی نامینی.

به‌لام ئه‌ی ئه‌و ژن و پیاوانه‌ی کاری خه‌راپ و بی نامووسی ده‌که‌ن و شه‌رم له خوا نا‌که‌ن، بزانه‌ن که ئایینی ئیسلام له‌بابه‌ت زینا‌وه به‌زوری هه‌ره‌شه‌تان لی ده‌کا و سزای بو داناون، خوای گه‌وره له سووره‌ی (اسراء) دا ﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾ (الإسراء: ۳۲) له زینا نزیک مه‌بنه‌وه چونکه به‌راستی کاریکی فاحیشه‌و ریگایه‌کی زور خه‌راپه، جا ئه‌وه‌ی تو‌زیک ژیر بی ده‌بی بزانی که خوای گه‌وره شتی‌ک به خه‌راپ دانی ده‌بی چه‌ند خه‌راپ بی؟ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و خه‌راپیه‌یه که شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌فه‌رمووی: ئه‌و ژن و پیاوانه‌ی که زینا ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر کو‌پو کچ بوون ده‌بی داری هه‌دیان لی در، به‌لام ئه‌گه‌ر ژن و پیاو بوون ده‌بی ره‌جم بکری‌ن، دینی ئیسلام له‌به‌ر پاراستنی مال و نامووس و گیانی خه‌لک بو هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خه‌راپ سزاییکی دانا‌وه و فه‌رقی ده‌وله‌مهند و فه‌قرو ده‌سه‌لات دارو بی ده‌سه‌لاتی نه‌کردوه، تا ئه‌من و ئاسایش و ئارامی له‌ناو کو‌مه‌لدا به‌ر ده‌وام بی و له به‌لاو موسیبه‌ت به‌ دور ده‌بن.

ئه‌سحابه‌ عه‌ززی پیغه‌مبهریان ﷺ کردو گو‌تیان: ئه‌ی ره‌سوولی خوا! بو ئه‌گه‌ر پیاو چاکیشمان له‌ناودا بن به‌خه‌راپیه‌ی خه‌راپ کارانه‌وه ئیمه‌ش به

دیمه نی مه رگ

هیلاک ده چین؟ حه زهت ﷺ فهرمووی : بهئی: ئەگەر خهراپه له ناو کۆمه لدا زۆر بوو په ره ی سه ند وه ک ئاگر ته پو پووش پیکه وه ده سووتینی. فهرمووی: جارێک خوای گه وره ئەمری کرد به حه زهتی جوهره ئیل بچی فلان دی سهره و بن کا، حه زهتی جوهره ئیل عه رزی باره گای خوای کرد ئە ی خوای گه وره! له ناویاندا فلان کهس ده ژێ که له ته واوی ته مه نیدا گونا هیکی نه کردوه، خوا فهرمووی: راست ده که ی، به لام ئەو ده ی زانی که خه لکی ئەو دێیه سه رپیچی له ئەمری من ده که ن که چی زۆر بی موبالات بوو، به رگری ئی نه کردن، له کاتی کدا موسلمان ئەگه ر ده سه لاتی هه بوو و ده بی جله وی کاری خه راپ بگری و نه هیلی خه لک به ئاشکرا بی شه رعی بکا. ئەگه ر ئەوکاته به نهینی خه راپه یان کرد، ئەوه هه ر خویانم سزا ده درین، به لام ئەگه ر به ئاشکرا گونا هیان کرد و کهس به رگری نه کردن ئەوه هه موو دانیش تووه کانی ئەو جیگایه تاوان بارن و وه بهر قه هرو غه زه بی خوا ده که ون.

دەرسی بیست و پینج

پیشه کی

لیژەدا باسی ئەو حەدیسانە دەکەین کە پیغەمبەر ﷺ لەو حەدیسانەدا باسی ئەو حەوادیس و پرودای زەماین و داھاتووی کردوو و بە خۆیندەنەویان ئەوەما بۆ دەردەکەوی کە پیغەمبەری خۆشەویستمان لە علمی زاھیری و باتینیدا چەند دەستیکی بالای بوو، ئەوەشمان بۆ پوون دەبیتەو کە ئەو علامەت و نیشانانە ی دەربارە ی رۆژی قیامەتەو فەرمووینی: یەک لەدوای یەک دینە دی.

بە خوی،دئەوہی ئەو حەدیسانە نەک ھەر ئینسانی موسلمان، بەلکو ئەوانە ی کە موسلمانیش نین ئیستیفادە ی ئی دەکەن و باوەر دەکەن کە پیغەمبەری ئیسلام ﷺ بەراستی رابەری تەوای ئەو ئینسانانە بوو کە پەیوەندیان بە خواوہیە، لەبەر ئەوہی کە چوار دە قەرن لەمەوبەر رابەرە گومراکانی و ھەا لە پروداو بەلأو موسیبەتی رابردو و ئیستا و داھاتوو ئاگادار کردوہتەو ەک بە چاو بیبینی و دەزانی کە ئەو زانیاری یە کاری کەسیکە کە زۆر لە خوا نزیکە و دۆستی خوایەو خوای گەرە عیلم و زانیاریکی زۆری پی بەخشیوہ چونکە تا ئیستا ئەوہی فەرموویتی ھەمووی راست ھاتۆتە دی. دیارە فەرماشتی ئەو کەسە قەت غەلەت نابی کە خوای گەرە لە سوپە ی (نجم)دا دەربارە ی ئەو بفرمووی: ﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ (۲) إِنْ هُوَ إِلَّا رَحِيٌّ يُوْحَىٰ (۱) ﴾ النجم: ۳ - ۴ ئەو لە خۆیەوہ قسە ناکا، ھەرچی بیلی: بە وھی پی گوتراوہ

نیشانەکانی رۆژی قیامەت

شیخی (ابن حجر) لە کتیبی (فتح الباری) دا رپوایەتیکی لە شیخی تەبەرانی یەوہ نەقل کردووہ کە لە ویذا باسی بی شەرمی و بی ھەیا یی خەلکی ئاخر

دیمه‌نی مهرگ

زەمان مان بەو جوړه بۆ دەکا که حەزرت ﷺ فەرموویەتی: پوڤی قیامەت بەرپا نابێ تا کاتی دنیا وایی ئی دی که ئافره‌تیک بەلای کۆمەله پیاویکدا دەروا و یه‌کیک له پیاوه‌کان راست دەبیته‌وه و دامینی ئافره‌ته‌که ده‌گری وەک دووگی مەر هه‌لده‌نه‌وه، ئاوا کراسه‌که‌ی هه‌لده‌داته‌وه و خه‌ریکی ده‌بی، کۆمه‌له‌که که ئه‌وه ده‌بینن یه‌کیان به‌ کابرا ده‌لی: کاکه! باشتەر و ابووی بی به‌یه پاش دیواریکه‌وه، ئینجا فەرمووی: ئه‌و پیاوه که وا به‌ کابرا ده‌لی: له‌ناو ئه‌و کۆمه‌له‌دا ئه‌وه‌نده پهره‌یزکار ده‌بی وەک ئه‌بوو به‌کرو عومەر له‌ناو ئیوه‌دا چهند پهره‌یزکارن.

دووباره شیخی موسلیم و بوخاری له‌ ئه‌بوو سه‌عیده‌وه رپوایه‌ت ده‌کن که حەزرت ﷺ فەرموویەتی: پوڤیک ده‌بی ئیوه‌ی موسلمان گه‌ز به‌ گه‌زو بیست به‌ بیست وهدوا پیشه‌ره‌وه‌کانی خۆتان ده‌که‌ون، ته‌نانه‌ت ئه‌وان ئه‌گه‌ر چووبنه‌ ناو کونی سوسنه‌ ماره‌وه ئیوه‌ش چاو له‌وان ده‌کن و ده‌چنه‌ ناوی، عه‌رزیا ن کرد ئه‌ی ره‌سولی خوا، مه‌به‌ست له‌ پیشه‌ره‌وه‌کانمان جووله‌که‌و گاورن؟ فەرمووی: ئه‌ی ئه‌وان نه‌بن کیی تره‌.

له‌ کتیبی میشکاتدا له‌ (عبدالله)ی کوپی حەزرتی عومره‌وه ﷺ رپوایه‌ت ده‌کا که حەزرت ﷺ له‌ فەرمايشتیکدا فەرموویەتی: بی شک ئوممه‌تی من دوچاری زه‌مانیک ده‌بن که به‌نی ئیسرائیلیه‌کان دوچاری بوون، وەک دوو لینگه‌ که‌وش چۆن وەک یه‌کن ئه‌وانیش له‌گه‌ل به‌نی ئیسرائیلیه‌کان ئاوا دینه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ به‌نی ئیسرائیلیه‌کان به‌ ئاشکرا له‌گه‌ل دایکی خۆی زینای کردبێ، له‌ناو ئوممه‌تی منیشدا هی وا په‌یدا ده‌بی زینا له‌گه‌ل دایکی خۆیدا بکا، ئینجا فەرمووی: به‌بی شه‌ک به‌نی ئیسرائیل بوونه‌ حه‌فتاو دوو فیرقه‌و ئوممه‌تی من ده‌بنه‌ حه‌فتاو سی فیرقه‌و فیرقه‌یه‌کیان نه‌بی ئه‌وانی تر هه‌موویان دۆزه‌خین، ئه‌سحاب عه‌رزیا ن کرد قوربا ن! ئه‌و فیرقه‌ کامه‌یه؟ له‌ وه‌لامدا فەرمووی: ئه‌و فیرقه‌ به‌هه‌شتی یه‌ ئه‌وانه‌ن که رپگای من و ئه‌سحابی من ده‌گرنه‌ به‌ر.

دیمه نی مهرگ

هر له کتیبی میشکاتدا له زمان (ثوبان) هوه ریوایهت دهکا که پیغمبهر ﷺ له چه دیسدا فرموویهتی: هرکاتی ئوممهتی من دهستیان له غهزا هه لگرت و له باتی غهزا دهستیان کرد به بهرا کوژی و شمشیریان نه خسته وه که لانه وه، واته دهستیان له برا کوژی هه لنه گرت ئه وه قیامهت بهرپاده بی فرمووی: قیامهت بهرپا نابی تا هیندی له قیبله کانی ئوممهتی کافر نه بنه وه و زوره بیان نه بنه بت په رست، ئینجا له فرمایشته دا فرمووی: بی گومان له ناو ئوممهتی مندا سی نه فهر (کذاب) پهیدا ده بن که خویان به پیغمبهر دهزان له کاتی کدا که من خاته می پیغمبهرانو له دواي من هیچ پیغمبهریک نابی، فرمووی: هرکاتی ئوممهتی من له وه ترسا که به زالم بلین زالم، مه چۆ مه جلیسیان و له گه لیان دامه نیشه.

شیخی موسلیم له ئه بوو هوریه وه ﷺ نه قل دهکا که چه زرهت ﷺ فرموویهتی: دوو دهسته له چه هه ننه میان پهیدا ده بن که تا ئیستا نه بوون و وینه ی ئه وانم نه دیوه.

دهسته یه کیان ئه و که سانه ده بن که قامچییه کی وه ک کلکه گا به دهسته وه ده گرن و له کاتی کدا که خوی گه وه قه هرو غه زه بیان لی ده گری و به له عنه تیان دهکا، ئه وان له به یانیدا تا ئیواره به و قامچی یانه له خه لکی بی گونا هه ده بن،

دهسته ی دووم له ناو ژناندا پهیدا ده بن، که هه رچه ند لیباس له بهر ده کهن، به لام لیباسه کیان ئه وه نده ته نگ ده بی و ده زانی هیچیان له بهر دانیه و دلی پیایوی نا مه چه رهم به عیشه و نازیان بۆ لای خویان راده کیشن و خوشیان ته ماشای پیایوی نامه حهرم ده کهن، تووکی سه ریان وه ک به رزی ناوه راستی پشتی و شتر کو ده کهن وه، بی گومان ئه وان نه ه هر به هه شت نابین، به لکو له دووره وهش بۆنی ناکهن.

لهو چهوديسه دا باسى دوو شت كراوه كه نه بوون و چه زرت ﷺ فرموييه تى دهبن، يه كيان له باره ي دهسته ي نهو زالمانه يه و كه له كاتى دهست پويشتتندا زولم له خه لك دهكهن و نهوي تريان باسى نهو نافره تانه يه كه ئيستا په يدا بوون و وهك نهو فرموييه تى لى باسى تهنگ له بهر دهكهن و وهك پوت بن وايه.

شيخي ترمزي له نهو بوو هوږه پيره وه رضي الله عنه پويوهت دهكا كه له فرمايشتيكدا چه زرت ﷺ فرموييه تى هركاتى نوممه تى من مالى غه نيمه تيان به مالى خويان له قه له م دا و مالى نه مانه تيان دهست به سه ردا گرت و لايان وابوو كه زهكات جه ريمه يه لىيان دهستيندرى و ته نيا بو ژيانى دنيا و پاره خو نديان و پياوان به قسه ي ژنه كانيان كردو له بهر دلى ژنه كانيان دلى داكيان ناره حهت كردو دؤستيان پى له باوكيان چاكتو بو، له مزگه و ته كانيان له باتى باسى مه سه له ي دينى هر باسى مه سه له ي دنيايان كردو، بى دينه كانيان بوونه گه و ره ي عه شيره ت و، ناكه سه كانيان بوونه گه و ره و سه ردارو، له ترسان ريزيان لى گرتن و، ژنان دهستيان كرد به گوراني گوتن و نامرازي موسيقا پوو له زيادى بوو، بازارى ناره ق خوار دنه وه په ونه قى په يدا كردو، له عنه تيان له رابردوان كرد، نه وه چاوه پروانى باى سوورى تووند بكن و بومه له رزه زور په يدا دهبن، چاوه پروانى نه رز پوچوون بن و پهنگ گوراني خه لك و، بهر دباران له ناسمانه وه په يدا ده بى.

دووباره شيخي موسليم له نهو بوو هوږه پيره وه رضي الله عنه نه قل دهكا كه پيغه مبه ر ﷺ له چه ديسيكدا سويندى خواردو فرمويى: قه سه م به خوا دنيا ويان نابى تا نهو پوژه نه يه كه پياو نه زانى بوچى نهو پياوه ي كوشت و كوژراو نه زانى بوچى كوژرا، يه كيك عه رزيان كرد قوربان! بو وا ده بى؟ فرمويى: فيتنه و كوشت و كوشتارى زور پوو ده دا و به هو ي نهو فيتنه وه قاتيل و مه قتل

دیمه‌نی مهرگ

هردووکیان ده‌چنه جه‌هه‌نهم، جا به‌راستی ئه‌و فرمایشته‌ی حه‌زرت صلوات الله علیه ئیستا هاتوته‌دی، ئه‌و هه‌موو کوشته‌و کوشتاره‌به‌هوی په‌یدابوونی فیتنه‌و فه‌ساده‌وه‌یه‌و له‌ نه‌تیجه‌ی ئیختیلافی ئه‌حزابدا هه‌زاران که‌س گیانی خوی له‌ده‌ست دهدا، له‌ کاتیکدا نه‌ کوژهر کوژراو دهناسی، نه‌ کوژراو کوژهر دهناسی، هه‌ر ئه‌گه‌ر بیرو باوه‌ریان یه‌که‌ نه‌بوو هه‌ریه‌که‌ له‌ حیزبیکدا بوو، لای وایه‌ کوشتنی دروسته‌، زۆر سه‌یره‌، هه‌موو ئه‌حزابه‌کانیش ئیددیعیای ئه‌من و ناسایش و ناشتی و دیموکراسی ده‌که‌ن، ناگیان له‌وحه‌دیسه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلوات الله علیه نیه‌ که‌ فرموویه‌تی. ئه‌وه‌ی له‌به‌ر بیروپا شه‌ر ده‌کا و نازانی داخو بیروپراکه‌ی حه‌قه‌ یان به‌تاله‌ هه‌ر له‌به‌ر ته‌عه‌سووبی حیزبایه‌تی و قه‌ومایه‌تی ئاگری فیتنه‌یی خوش ده‌کا و یارمه‌تی ناحه‌ق دهدا، ئه‌گه‌ر بکوژری به‌کافری ده‌کوژری، ئه‌سحابه‌یه‌که‌ عه‌ززی کرد ئه‌ی ره‌سولی خوا! ته‌عه‌سووب یه‌عنی چی؟ فرمووی: (تعصّب) ئه‌وه‌یه‌ یارمه‌تی گه‌له‌که‌ت بده‌ی و بشزانی له‌سه‌ر حه‌ق نیه‌.

شیخی موسلیم و بوخاری له‌ ئه‌و بوو هه‌ره‌په‌روه رضوان الله علیه ریوایه‌تیان کردوه‌ که‌ حه‌زرت صلوات الله علیه فرموویه‌تی: له‌ نیشانه‌کانی نزیک بوونه‌وه‌ی پوژی قیامه‌ت یه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ عیلم و زانیاری ئایینی له‌ به‌ین ده‌چی و جه‌هل و نه‌زانی پوی له‌ زیادی ده‌بی و زینا و ئاره‌ق خواردنه‌وه‌ زۆر ده‌بی و ژماره‌ی پیاو که‌م ده‌بی و ژماره‌ی ژنان زۆر ده‌بی و له‌ به‌رامبه‌ر په‌نجا ژن پیاویک، فرمووی: فیل بازو دروژنی گه‌وره‌ زۆر ده‌بن، قسه‌ی وا ده‌که‌ن، نه‌ ئیوه‌، نه‌ باب و باپیری ئیوه‌ ئه‌و قسانه‌یان بیستوه‌، فرمووی: دووریان لی بکه‌ن با گوهراتان نه‌که‌ن و دوچاری فیتنه‌ نه‌بن.

گه‌وره‌ترین فیتنه‌ بو موسلمانان ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر ده‌سته‌و جه‌ماعه‌تیک به‌ چه‌ند بیرو باوه‌ره‌و عه‌قیده‌ی فاسیده‌وه‌ په‌یدا ده‌بی، ئه‌ندامه‌کانی هه‌ول دده‌ن که‌ به‌ هوی ئایه‌ت و حه‌دیسه‌وه‌ عه‌قیده‌ فاسیده‌که‌یان ئیسبات بکه‌ن که‌ ئه‌وه‌ ده‌ردیکی زۆر کوشنده‌یه‌.

دیمه‌نی مهرگ

شیخی بوخاری له زوبهیری کوپی عهدی رضی اللہ عنہ نه‌قل ده‌کا که فهرموویه‌تی: جاریک به خزمه‌تی نه‌سه‌سی کوپی مالیک رضی اللہ عنہ گه‌یشتین و شکایه‌تی زولمی چه‌جا‌جمان لا‌کرد، فهرمووی: خۆتان راگرن و ساییر بن، چونکه خۆم له پیغه‌مبهرم صلی اللہ علیہ و آله و سلم بیستوو که فهرمووی: تا پوژی قیامه‌ت نه‌وه نابینن که زهمانیک بی سالیکی تر له نه‌و سال باشتر بی. جا له و چه‌دیسه‌دا وا ده‌رده‌کووی که گله‌یی کردن له زهمانه‌وه و نه‌هلی زهمانه هیچ سوودی نیه و نابی چاوه‌پروانی نه‌وه بی که لیتره به‌دواوه حاکی باشترمان بو په‌یدا ده‌بی؟ که‌واته چاک وایه نه‌و فرسه‌ته‌ی له ده‌ستمان دایه له ده‌ستی نه‌ده‌ین و هه‌میشه له قه‌هرو غه‌زه‌بی خوا زۆر بترسین و به‌هوی کاری چاکه‌وه چاوه‌پروانی ره‌حمه‌تی خوا بین.

حه‌زره‌تی مه‌عاوه‌یه رضی اللہ عنہ ده‌لی: له پیغه‌مبهرم صلی اللہ علیہ و آله و سلم بیست فهرمووی: له‌ناو نومه‌تی مندا کۆمه‌لیک هه‌ر ده‌بی که به‌ ده‌ستووری خوا ره‌فتار بکاو گووی نه‌داته نه‌وه داخۆ خه‌ک له گه‌لیانن یان موخالیفیانن؟

(بیه‌قی) له حه‌زره‌تی عه‌لی یه‌وه رضی اللہ عنہ ریوایه‌ت ده‌کا که پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ و آله و سلم فهرموویه‌تی: به‌و زوانه خه‌ک تووشی زهمانیک ده‌بن، که ته‌نیا ئیسلام ئیسمی قورئان خویندن ره‌سمی ده‌میمی، مرگه‌وته‌کانیان به‌ نه‌قاشی و کاشی کاری و فهرش و کاره‌با ده‌پرازیته‌وه، به‌لام له لایه‌ن تا‌عه‌ت و عیباده‌ته‌وه ویران ده‌بن و عالمه‌کانیان له هه‌موو که‌س خه‌راپ تر ده‌بن که له ژیر نه‌و ئاسمانه‌دا ده‌ژین، نه‌وان ده‌بنه هۆی په‌یدا‌بوونی فیتنه‌و ئاخری نه‌و فیتنه‌یه‌ش ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر خۆیان، مه‌به‌ست له‌وه که فهرمووی: ئیسلام هه‌ر ئیسمی ده‌مینی نه‌وه‌یه که موسلمانان هه‌ر به‌ناو موسلمانن و به‌کرده‌وه شی‌عاری ئیسلامی ته‌رک ده‌کن، هه‌روه‌ک ئیستا ده‌بینن لای زۆربه‌ی موسلمانان نوێژو پوژوو و چه‌ج زه‌کات هه‌ر لایانه کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌یه ده‌ی که‌ن، لایه‌نی مه‌زه‌بی زۆر که‌مه، چونکه زۆر به‌بی موبالاتی ده‌یان که‌ن، قورئان هه‌ر ره‌سمی ماوه مه‌عنا‌ی وایه موبالات به‌

دیمه نی مهرگ

مه فهوم و مه عناکه ی ناکهن، مزگهوت به جواتترین نه سبابی زینهت دهرارزیننه وه، به لآم هیدایه تی تیدا نیه، به زوری باسی دنیای تیدا دهکهن، لومه ی یه کتر دهکهن، غه یبه تی تیدا دهکهن، مه لا و مجیوره کان مزگهوت به مالی خویان ده زانن.

ئه وهش که فهرمووی: زاناکان ده بنه مایه ی فیتنه ی و ئاخری فیتنه ییه که ش بو خویان ده گهریته وه مه عنای ئه وه یه عالمان دو چاری فساد ی نه خلاق ی ده بن و له بهر ئه وه ی له ریگای راست لا ده دن، فیتنه به رپا ده بی و ئاگری فیتنه ییه که داوینی ئه وان ده گریته وه، چونکه یارمه تی زالم و سته مکاران ده دن و بو ته معای دنیا فتوای به ناحه قیان بو ده دن و له پاشان هر ئه و سته مکارانه تاوان باریان ده کهن به خه یانه ته وه.

(عبدالله) ی کوپی مه سعود رضی الله عنه ده فهرمووی: ئه گهر عوله ما عیلمه که یان بو سه رکه وتنی چند ئینسانیک ی باش به کار بر داپایه ده بوونه سه ردار ی زه مانی خویان، به لآم ئه وان عیلمه که یان بو وه ده ست هیئانی مالی دنیا خه رج ده کهن، بو یه له نه زه ری ئه هلی دنیادا بی نرخ ده بن.

ئه نه سی کوپی مالیک ر ده فهرمووی: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پوژیک فهرمووی: یه کی له نیشانه ی پوژی قیامهت ئه وه یه که یه کیک مزگهوتیک دروست ده کا و فه خری پیوه ده کا، به لآم موسلمان ی زو وانه بوون.

ده لئین جاریک دیواری مالی (مطرف) ی کوپی (عبدالله) رضی الله عنه خه ریک بوو پروه ی، گو تیان: ئه وه بو دیواره کهت چاک ناکه یته وه؟ فهرمووی: بوچی چاکی که مه وه؟ خو خاوه نه که ی ناهیلی تاسه ر تییدا بژیم، له پاشان فهرمووی: چه زه تی نوح علیه سلام به و هه موو ته مه نه در یژه وه له لقه خورما ژووریک ی پیکه وه نابوو، عه رزیان کرد قوریان! ئه وه بو خانوویک دروست ناکه ی؟ فهرمووی: بو ئه وه

كەسەي چەند پۇرۇشكى تر دەمرى ئۈەندە بەسە، فەرمووى: زەمانىك دى كە خەلك دىنيان دىتە خۇارى و خانووەكانيان بەرز دەكەنەوہ.

لەكاتی نزیك بوونەوہی پۇرۇ قیامەتا

كاتى ئەھلى ئیمان لە دنیادا نەما، خەلكى حەبەشە دەست بەسەر تەواوى دنیادا دەگرى و حوكمرانى تەواوى دنیا دەكەن، مالى خوا ويران دەكەن، ناھیلن حەج بگرى، قورئان لە دل و زمان و كاغەزدا مەحو دەبیئەوہ، حەق شناسى و لەخوا ترسان و ترسى دوا پۇرۇ لە دلى كەسدا نامىنى، شەرم و حەیا ھەلدەگرى، خەلك وەك كەرو سەگ لەسەر پىنگادا زىنا دەكەن، زولم و ستم و جەھلى حاکمان و تەجاوہزى خەلك لەسەر یەكتر زور دەبى، دىھات ويران دەبن، شارى بچووك وەك دىھات و شارى گەورە وەك شارى بچووك لى دى، گرانى و قاتى و وەباو دزى و تالان زور دەبن، خەلك جىماع زور دەكا، بەلام ئەولادىان كەم دەبى، دلان رەحمى خويان تىدا نامىمى، جەھل و نەزانى ئۈەندە زور دەبى كەس ناوى خواى بە زماندا نايە، لەوكاتەدا لە ولاتى (سورىە) ئەمن و ئاسايش و ھەرزانى لەھەموو جىگايەك زورتر دەبى خەلك لە ھەموو لايەكەوہ لەبەر بەلاو مووسىبەت و گرانى پوو دەكەنە ئەوى، لەپاش ماوہیەك ئاگرىكى سامناك لە (جنوب) پەيدا دەبى و پوو دەكاتە خەلك و خەلك لە ترسانى لە بەرى رادەكەن، بەلام ئاگرەكە ھەر وە دوايان دەكەوى، لەكاتى نيوەپۇدا خەلكەكە ماندوو ھىلاك دەبن و ئیسراحت دەكەن، ئاگرەكە رادەوہستى، كاتى پۇرۇ زور گەرم بوو دووبارە ئاگرەكە وەدوايان دەكەویتتەوہ، كە شەو داھات رادەوہستى و، خەلكىش تۇزىك دەحەسىنەوہ، ھەر كە پۇرۇ بووہوہ ئاگرەكە دوايان دەكەویتتەوہ و خەلك دەست دەكاتەوہ بە پاكردن، بەو جۇرە ئاگرەكە دوايان دەكەوى تا دەيان باتە ولاتى ((شام)) و لەپاشان ئاگرەكە دەگەریتتەوہ وون دەبى، لە پاشان بەعزىك بەھوى خۇشەوېستى ولاتەكەيانەوہ دەگەرپنەوہ بوولاتى خۇيان ئەوانەى باسمان كردن ئاخىرىن عەلامەت و نیشانەى نزیك بوونەوہی پۇرۇ قیامەتن.

دېمەنى مەرگ

يەكەم نىشانەى بەرپابوونى پۇژى قىامت ئەو دەبى كە خەلك تا سى چوار سال تەمەنيان بە غەقلەت دەبەنە سەرو، مال و نىعمەتى دنيان زور دەبى، كاتى بەياني خەلك زو دەچى خەرىكى ئىش و كارى خويان دەبن، لەناكاو دەنگىكى دوورو دريژيان دىنە بەر گوڭى كە دەنگى نەفخى سوور دەبى، خەلكى تەواوى دنيا ئەو دەنگەيان وەك يەك گوڭى ئى دەبى و، زوربان لا سەير دەبى و دەلئىن: ئەو دەنگە چىه؟ لە كوڭو دەبى؟ ئىنجا دەنگەكە وردە وردە بە قوت ترو ناخوشتەر دەبى، ترس و ھەراس و ھەشەتەكى زور دەكەويتە ناو خەلكەو، كاتى ناخوشى دەنگەكە زور دەبى خەلك لە ترسان دەست دەكەن بە مردن، بوومە لەرزەيەك پەيدا دەبى خەلك لە ترسان را دەكەنە سەحرا، جانەو ھەرو ھەشى بەسەر ئى شىواوئەو ھەرو دەكەنە ناو خەلك، لە زور لاو ھەرو پۇ دەچى، دەرياكان دىنە جوش و وردە وردە پويەرى خويان و ژىر ناو دەخەن، ئاگر دەكوژىتەو، كىوھەكان پارچە پارچە دەبن، بەھوى توفانى باو ھەك تۆز بە ھەوادا دەفەن، بەھوى بەرزبوونەھى تۆزو غوبارو باى بە شىددەت سەرتا سەرى دنيا تارىك دەبى، ئەو دەنگە لەھزە بە لەھزە زىرترو گەورەترو ناخوشتەر دەبى، تەننەت ئاسمان و ئەستىرەكانىش خوى بو ناگرن و ھەلدەو ھەرن.

خوای تەعالا نىشانەو ھەلاماتەكانى پۇژى قىامتەى بەھوى پىغەمبەرەكانەو بە خەلك پراگەياندو، بەلام كاتى دىيارى كراوى پۇژى قىامتەى بە پىغەمبەرى ئىمەش ﷺ نەگوتو، تەنيا بىنا لەسەر پىوايەتى (ابن ماجە) و مەسەنەدى ئىمام ئەھمەد لە پۇژى جومعەدا بەرپا دەبى و ھەزرت ﷺ ئەو ھەشى ھەرمو، كە مەلائىكە و ئاسمانەكان و زەوى و كىوھەكان و دەرياكان ھەموو پۇژىك لەو ھەترسن كە نەبادا ئەو پۇژە پۇژى قىامتەى، خولاسە كەس بە يەقىنى نازانى كەى پۇژى قىامتەى خوا نەبى، لە خوای گەورە داوا دەكەين كە لە بەلاو موسىبەتى دنيا و قىامتەى بمان پارىزى

ئامىن

دورسی بیستاو شه‌ش

چهند مرواری حه‌قیقی

قسه‌و فرمایشته‌کانی پیاو چاکان وه‌ک دانه‌ی مرواری راسته‌قینه وان و هه‌ر
فه‌رمایشته‌تیکیان میراتی ئینسانی موسلمانه‌و له‌هه‌ر جیگایه‌ک ده‌ستت که‌وت
هه‌لی گره‌و به‌زایه‌ی مه‌ده، پیاوه‌گه‌وره‌کا فه‌رموویانه:

یه‌که‌م: هه‌ر کاتی یه‌کی له‌گه‌وره‌ پیاوانی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بی‌هاته‌ لات ئیحترامی
بگره‌.

دووه‌م: ئینسانی به‌دکار گرفتاری به‌دکاریه‌که‌ی خوی ده‌بی و گونا‌هه‌کانی به
زنجیر رای ده‌کیشن.

سییه‌م: خوی ته‌عالا‌ئو شه‌ش شته‌ی خوش ناوی:

• ته‌ماشاکردنی به‌خیانه‌ت

• زمانی درۆزن

• ده‌ستی نازاری بی‌گونا‌هه‌یک بدا

• ئه‌و دل‌ه‌ی نه‌خشه‌ی خه‌راپ ده‌کیشی

• ئه‌و پییه‌ی که‌ بو‌ خه‌راپه‌ ده‌وروا

• ئه‌و که‌سه‌ی شاهیدی به‌ درۆ ده‌داو ئه‌وه‌ی دوو برا‌ پیکه‌وه‌ ده‌نی

چواره‌م: ئینسانی زۆر بل‌ی تووشی گونا‌ه‌ ده‌بی و دیاره‌ ئه‌وه‌ی جله‌وی زمانی
خوی ده‌گری زۆر به‌هۆشه

پینجه‌م: ئه‌وه‌ی درۆ زن بی‌ ناتوانی موقاوه‌مه‌ت بکا، به‌لام ئه‌وه‌ی راست گو‌بی
هه‌میشه‌ له‌سر قسه‌ی خویه‌تی.

دیمه نی مهرگ

شه شه م: هر شتیك خوی خوی له گه ل بی با كه میش بی له گه نجیكي گوره
گوره زورتره كه پهنجی به دواوه بی.

حه وتهم: دهست له ئه دهب دانی كوره كهت هه لمه گره، چونكه به لیدانه كهت
نامری و له به رامبهر ئه لیدانه دا له جه هه ننه م پرگاری ده كه ی.

هه شته م: ئه و كه سانه خۆش به ختن كه مسكینن، چونكه موسته هه قی به هه شتن،
ئه و كه سانه خۆش به ختن كه غه مگینن، چونكه ئاسووده دهبن، ئه و كه سانه
خۆش به ختن كه له گه ل خه لك میهره بانن، چونكه خۆشیان دهوین، ئه و كه سانه
خۆش به ختن كه له سه ر ریگای راست نه زیهت دراون، چونكه ئه وان دهبه
خاوه نی سه لته نه تی ئاسمانه كان.

نۆیه م: ته نانه ت خه لك پیغه مبه ره كانی پیش ئیوه شیان نه زیهت ده دان.

دهیه م: نانی جوو ئاوی شیرن و له و مه یدانه نوستن به سه بو ئه و كه سه ی
مه حكوم به مهرگه.

یازدهه م: سه فه ر دوو جو ره، یه کیان سه هری دنیا یه، ئه وه ی تریان سه فه ری
قیامه ته، بو هه ردوو سه فه ركه ده بی تویشووی ریگات هه بی، له کاتی سه فه ری
دنیا دا ده بی تویشووی ریگامان پی بی، به لام له کاتی سه فه ری دوو پرژدا ده بی
ده بی له پیش سه فه ركه دا تویشووی به ری بکه ی.

دوازدهه م: له دنیا دا دوو شت په سه ندن، قسه یه ك وه بهر دلان بکه وی و دلنیک
قسه وهرگری.

سیزدهه م: یه کیك له پیاوه گه وره كان دۆستیکی بوو زور نادان بوو، داوای له
پیاوه گه وره كه كرد ئیسمی ئه عزمی فیرکا، هه رچه ند پیاوه گه وره كه ده ی
گوت: تو شایسته ی ئه وه نی، فائیده ی نه بوو، دهستی هه لئه ده گرت، به نا چاری
ئیسمی ئه عزمی پی گوت، به لام گوتی: نابی به کاری بی نی، چونكه ئه گه ر
به کاری بی نی زهره ر ده كه ی، ئه وه ی گوت و پیاوه گه وره كه پویسی، پیاوه
نادانه كه ها ته خه یالیه وه گوتی: ده بی ئیسمی ئه عزم ته ئسیری هه بی، یان نا؟

دېمه نې مهرگ

هر که چاوی به چهند ئیسقانیك كهوت ئیسمی ئه عزمی خویندو فهوری شیریک پیدا بوو، شیرکه نه پاندی و پهلاماری کابرای داو تیکی شکاند، کاتی پیاوه گه وره که گه پرایه وه ته ماشای کرد کابرای ئه حمهقی دۆستی كهوتوره و شیریک خریکه بیخو، له شیرکه ی پرسى بۆچی ئه و پیاوه ت کوشت؟ گوتی: له بهر ئه وه ی ئه و پیاوه به خالقى من ، به لام نه بوو به رازقى من و هیچ بیرىكى بۆ رزقى من نه کرده وه، له بهر ئه وه خواردم.

چوارده هم: ته ماشا کردنی خانوو مال و باغی دنیا په رستان دهیته هو ی براوندنی ته ماغی دنیا و دووری له په ره یزکاری.

پازده هم: ئه و شته ی له دهره وه دا ده چیتته ناو سکی ئینسانه وه، ناتوانی ئینسان پیس کا، له بهر ئه وه ی ناچیتته ناو دلپه وه، به لکو ده چیتته ناو وورگی یه وه و له خواره وه دیتته دهره وه، به لام حه قیقه ت ئه وه یه ئه وه ی له داخلی ئینسان دیتته دهری ئینسان پیس ده کا، بۆ وینه ئه فکاری به د، کرده وه خراپه کان، وه ک دزی، پیاو کوشتن، زینا، ته ماعکاری، فریودانی خه لک، ته ماشای حه رام، به دگو یی، خود په سه ندی ، بی عه قلی له داخلی ئینسانه وه دین و پیسی ده که ن.

شازده هم: ته نها به داو اکردن سه روه ت وه ده ست ناکه و ی، ته نیا به رهن گ و بویه له خو دان جوانی وه ده ست نایه، به دهر مان خو اردن سه لامه تی وه ده ست نایه.

حه قده هم: عیباده ت پی شه یه که، خه لو ه ت دوو کانیه تی و ته قوا ده سما یه یه تی و به ه ه شت قازانجی.

هه ژده هم: سووری ته لاو زه ردی زه عفه ران، ژنان و کچانی گه یاندو ته بهر دهرگای مهرگ.

نۆزده هم: به دبه خته ئه و که سه ی بۆ خو ی بمری و گونا می نه مری، و اتا له پاش خو ی ره سم و یاسایه کی خه راپ به جی بیلی، وه ک ئه و شتانه ی که ده بنه هو ی به دئه خلاقى خه لک، ئه و درووستیان بکا.

دیمه‌نی مهرگ

بیستم : خوق پاراستن له پیاوی بهد کردار زور پیویسته له‌بهر ئه‌وه‌ی با
ئه‌ویش بی هه‌وی کاری چاک بکا و دووباره خوق خه‌راپی هه‌ر لیده‌وه‌شیه‌وه.
بیست و یه‌که‌م: که‌م گه‌نی حیکه‌ته‌و که‌م خواردن سیحه‌ته‌و که‌م خه‌وی
عباده‌ته‌و که‌م تیگه‌لاوی عافییه‌ته.

بیست و دووه‌م: بیکاره ئه‌و عالمه، خه‌لک سوود له عیلمه‌که‌ی نه‌با، ئاله‌تی که
به‌کاری نه‌هینن، سه‌روه‌تیک خیری لی نه‌کری عیلمیک عه‌مه‌لی پی نه‌کری،
مزگه‌وتیک نویژی تیا نه‌کری نویژ له مزگه‌وتا نه‌کری، بیروپرایه‌کی چاک
که‌ره‌وه‌ی نه‌گرن، قورئانیک نه‌ی خوینن، زاهیدیک ئاره‌زووی هه‌بی، ئه‌و
ته‌مه‌نه‌ دریزه‌ی تویشووی دوا پوژی تیدا کونه‌کراییه‌ته‌وه.

بیست و سیه‌م: ئه‌گه‌ر ئیمه‌ چاوی حه‌قیقه‌ت بینمان هه‌بی هه‌موو پوژیک پوژی
حه‌شره:

بیست و چواره‌م: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ئاره‌زووی له‌بهرکردنی لیباسی چاکت
هه‌یه، کفن فه‌راموش مه‌که، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ئاشقی خانووی چاک، چالی
قه‌بر له‌ بیر مه‌به‌وه، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی شه‌یدای خواردن چاک، ده‌بی ئه‌وه‌ت
له‌بیر بی که‌ پوژیک ده‌بیته‌ خواردن مارو میروو.

بیست و پینجه‌م: کاریک که‌ شایسته‌ نه‌بی به‌ ئاشکرا بیکه‌ی باشتر وایه‌ باشتر
وایه‌ به‌ نه‌هینیش نه‌یکه‌ی.

بیست و شه‌شه‌م: له‌ ژنانی به‌دکار دووری بکه، ته‌نانه‌ت له‌بهر ئافره‌تانی
باشیش رابکه.

بیست و هه‌وته‌م: سی که‌س شایانی به‌زه‌یین،

یه‌که‌م: زانایه‌ک که‌ له‌ژیر فه‌رمانی نه‌زانیکدا بی،

دووه‌م: پیاویکی نه‌جیب که‌ له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی پیاویکی بی عه‌قلدا بی.

سییه‌م: پیاویکی کرده‌وه‌ چاک له‌بهر ده‌ستی پیاویکی خه‌راپدا بی.

بيست و هەشتەم: بى گومان ئەوەى دىياو دواپۇژى خۇش بووى ۋەك پياوى دوو ژنە وايە، كە يەككىيان رازى بكا ئەوى دى تۇپە دە بى.

بيست و نۆيەم: پياوۋەتى و بەخشندەگى ھەزرەتى عەلى رضي الله عنه گە يىشتبۇە ئەو رادەيە كە خۇيان برسى دەكرد، بەلام نەيان دەھيشت فقير برسى بن، پۇژىك تا ئىوارە بە دوو درھەم كارى كردد و ئىوارەكە گەريەو بە بۇ مال سۆلكەريك لەبەر دەرگا رادەستابوو درەمىكى لە دەست نا، سۆلكەرەكە زۆر بەوردى تەماشاي درەمەكەى كردد، كابرەيەك گوتى: ئايا شتىكت فروشتوو ئەوئەندە تەماشاي دەكەى؟ سۆلكەرەكە گوتى: بەلى ئابرووى خۇم فروشتوو، كاتى ھەزرتى عەلى رضي الله عنه ئەو قسەى لە سۆلكەرەكە بيست درەمەكەى تريتشى دايەو عوزىي ھىنايەو و گوتى: بەداخوۋە نەم توانى قىمەتى تەواوى ئابروۋەكەت بەدەم، سى پۇژ ھەرچى پەيدا دەكرد دەيدا بە داماوان و بۇ خۇيان بە برسى يەتى سەريان دەنايەو.

سېيەم: لەگەل تواناي تۆلەدا بەرگرى لە تۆلە باشتىن جىھاد.

سى و يەكەم: خانوو بۇ ژيان و لىباس لەبركردن بۇ بەدەن، و خواردن بۇ سەك تىركردن و ھاوسەر بۇ لەزەت بردن بە حوببى دنيا لەقەلەم ناردىن. بەلكو حوببى دنيا ئەويە كە ئىنسان ھەمىشە روو بكا تە دنيا و پىشت بكا تە خوا پەرسىتى.

سى و دووھم: شاىستەى ئىنسانى موسلمان نىە بخەوى تا ۋەسەيەت نامە لە بن سەردا نەبى.

سى و سېيەم: تۆ خەرىكى كۆكردنەوئەى ئەو شتانەى كە ناتوانى بيان خوى، ئارەزووى ئەو شتانە دەكەى كە ناتوانى ۋەدەستيان بىنى خانوويك دروست دەكەى كە ناتوانى ھەمىشە تىيدا ۋەمىنى.

دیمه‌نی مەرگ

سی و چوارەم: تەرکی تەکەبوور بکە و حەقیقەتی خۆت بناسە و خۆت بە کەم بگرە، سەرەتای ژیانی تۆ نوتفەیه‌کی ناشیرین بوو. بەشی ناوەرپاستی ژیاونت پڕ لە کەسافەت و نەجاسەتە و ناخەری ژیاونیشت کە لاکێکە دوورت دەخەنەو.

سی و پینجەم: ئەگەر ئینسانیک تا تەمەنی چل سالی بپروا و دەست لە گوناو هەلنەگری و تۆبە نەکا شەیتان دەست بە سەر و پرویدا دینی و دەلی: ئەی ئەو کەسە دەستت لە گوناو هەلنەگرت بە قوربانت بێ.

سی و شەشەم: ئینسانی موسلمان داری خورما دەنیژی و لەو دەترسی ډرک دەرکا، بەلام ئینسانی موناڤیق ډرک دەنیژی و دەی هەوی خورما دەرکا.

سی و حەوتەم: یەکی لە پیاوێ گەرەکان بە هاروونە پەشیدی گوت: ئەگەر دەت هەوی پزگارت بێ لەگەڵ موسلمانە پیرەکان وەک باوکی خۆت و لەگەڵ گەنجان وەک براکانی خۆت و لەگەڵ بچووکەکان وەک ئەولادی خۆت و لەگەڵ ئافەرەتاندا وەک دایک و خوشک و کچەکانی خۆت پەفتار بکە.

سی و هەشتەم: پڕوناکترین دل ئەو دلێیە کە خاوەنی خولقی باش بێت و تاریکترین دل ئەو دلێیە خاوەنی خولقی یاش نەبی و باشتەرن خواردەمەنی ئەوێیە بە کاسبی خۆت پەیدای بکە.

سی و نۆیەم: بێ دەنگی عیبادهتێکی بێ زەحمەتە، سامیکی بێ قودرەتە قەلاتێکی بێ وارشە، سەرکەوتنیکی بێ ئەسەلەحە، هۆی ئیسراحتی (کرام الکاتبین) دیواری موسلمانانە، شیوێ مەکیانانە، مەخرەنی حەکیمانە، هەر اسە بوو حاکمان و وەلامی جاھیلانە.

چلەم: تۆ لە دنیا دا وەک پڕیواریکی بەرەو مائی قیامەت دەچی، دەست پێ کردنی سەفەرەکەت لە لانکەییە و دوایشی گۆرەو هەر سالیک لە تەمەنت مەنزلیک و هەر مانگە ی چەند کیلۆمەتر و هەر پۆژە ی میلیک و هەر هەناسە ی هەنگاویکە.

دیمه‌نی مهرگ

چلو و یه‌که‌م: ئه‌وه‌ی له‌ بازاردا زکری خوا بکا، له‌ناو مردوواندا وه‌ک زیندوو له‌ناو موته‌که‌پیراندا وه‌ک غازی و ، له‌ناو دره‌ختانی وشکدا وه‌ک سه‌وز وایه.

چلو و دووه‌مین: بینایه‌ک که‌ قه‌ت وێران نه‌بی دادگه‌رییه، تالی یه‌ک له‌ دوایدا شیرین بی سه‌به‌ره، شیرینی یه‌ک بی به‌ تالی شه‌هوه‌ته، نه‌خوشی یه‌ک ده‌رمانی نه‌بی ئه‌حمه‌قی یه، به‌لایه‌ک که‌ خه‌ک ده‌بی له‌به‌ری راکه‌ن رابواردنه.

چلو و سییه‌مین: پیاویک داوای له‌ شیخ شه‌قیقی به‌لخی رحمه‌الله کرد ئامۆزگاری بکا، شیخ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر دۆستت ده‌وی خوا کافی یه. ئه‌گه‌ر ره‌فیقت ده‌وی مه‌لائیکه‌ی سه‌ر شانت به‌سه، بۆ ئولفه‌ت پیوه‌گرتنه‌وه‌ قورئان به‌سه، ئه‌گه‌ر کارت ده‌وی عیباده‌ت به‌سه، ئه‌گه‌ر ئامۆزگاریت ده‌وی ئه‌وا مهرگ کافی یه، فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی گوتم که‌ پیت ناخوش بی بۆ تۆ دۆزه‌خ کافی یه.

چلو و چواره‌مین: عیباده‌ت بکه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ئیعتاجی خۆت، دنیات بوی به‌ ئه‌ندازه‌ی ژبانی خۆت، گونا‌ه بکه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆ راگرتنت بۆ سزاکه‌ی، تویشوو له‌ دنیا‌دا هه‌لگره‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی مانه‌وه‌ت له‌ قه‌بردا، چاکه‌ بکه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی مانه‌وه‌ت له‌ به‌هه‌شتا.

چلو و پینجه‌مین: نه‌ ئه‌وه‌نده‌ ته‌ر به، که‌ ئاوت ئی بگرن، نه‌ ئه‌وه‌نده‌ وشک به، بتسووتین. که‌م گۆو که‌م خۆرو که‌م ئازار هه‌میشه‌ سالم و خوشحاله‌ و له‌ به‌رامبه‌ر به‌لا و موسیبه‌تدا سه‌لامه‌ت ده‌بی، دوزم‌نی ئیمان درۆیه، دوزم‌نی ئابروو سوآکرده‌نه، دوزم‌نی عه‌قل تووره‌ بوونه‌ و دوزم‌نی سه‌روه‌ت خیانه‌ته.

چلو و شه‌شه‌م: شیخ حه‌سه‌نی به‌سری رحمه‌الله ده‌فه‌رمووی: سه‌گ خاوه‌نی ده‌ سیفه‌تی به‌نرخ و گه‌وره‌یه.

یه‌ک: برسی ده‌بی که‌ ئه‌وه‌ له‌ ئادابی سالحانه‌.

دوو: به‌که‌م قه‌ناعه‌ت ده‌کا که‌ عه‌لامه‌تی ساییرانه‌. خانووی نیه‌ وه‌ک (موته‌وه‌کیلان)

سی: به‌شه‌و که‌م ده‌خه‌وی که‌ ئه‌وه‌ عه‌لامه‌تی شه‌و بیداران و خوشه‌ویستانه‌.

دېمەنى مەرگ

چوار: كە دەمرى مىراتى لە پاش بەجى نامىنى كە ئەوئەش سىفەتى پەرھىزكارانە.

پىنج: خاوەنى بەجى ناھىلى با لىشى بىداو زۆمىشى لى بكا، كە ئەوئەش نىشانەى مورىدى بە سەفاو بە وەفايە.

شەش: بە بى نرختىن شت قەناعەت دەكا كە نىشانەى خۆ بە كەم گرانە.

حەوت: ئەگەر يەككە جىگاگەى داگىر بكا تەركى دەكاو دەچىتە جىگاگەى تە كە ئەوئەلامەتى رازى يانە.

ھەشت: ئەگەر لە دواى لىدانى پارچە گۆشتىكى بۆ باوئىن فەورى ھەلى دەگرىتەوئەو ناپەزايى دەرنابرى.

كە ئەوئەش ئەلامەتى خاشىعانە.

نۆ: لەو كاتەدا خواردىنى لە پىش دادەئىن لە دوورەوئە تەماشا دەكا كە ئەمەش ئەلامەتى مسكىنانە.

دە: كە لە جىگاگەى رۆيى تازە موبالات بەو جىگاگەى ناكاتەوئە كە ئەوئەش نىشانەى مەحزونانە. فەرمووى: ئەى خۆشەويستەكان دەرسى قەناعەت لە سەگ وەرگىرن. فەرمووى ئىوئە عادەتەن دىوتانە كە كاتى سەگى بازارى تەماشاي سەگى راوى دەكەن، دەمپەن و دەئىن: ئەى بى چارەينە! ھەر كە ئارەزووى خواردىنى باش و خۆشتان كەرد تووشى زنجىر بوون، ئەگەر ئىوئەش وەك ئىمە بە شتى وشك و بەرپىيان قەناعەتتان بگردايە وەك ئىمە بە ئازادى دەئىيان.

ئەبوو حازمى مەكى دەفەرمووى: كە تۆ لای خوا مەقبول بى، با كە سىش نەت ناسى چ فەرقىك دەكا؟ ئەگەر لای خوا باش نى با خەلكىش ستايشت بكەن چ دەبى؟ ئەگەر لە عىبادەتا سەركەوتوو بى با لە دنىادا شكستىش بخۆى بۆ دەترسى؟

دېمه نى مەرگ

((كهعب الاحبار)) رضی اللہ عنہم فرمویۋەتى: له ئاخزەماندا عولەمايى دىنى بۇ خاترى نزيك بوونەۋە بە كار بە دەستان ئەۋەندەيان يەكتەر ناخۆش دەۋى ۋەك ئەۋ پياۋانەى لەسەر ئافرەتان شەر لە گەل يەكتەر دەكەن.

زوحاكي كوپى مەزاحيم رحمە اللہ دەفرمویۋەتى: شەۋيكي تەۋاۋ لە كەلىمەيەك گەرام كە سولتانی مەجازى پى رازى بكم و سولتانی حەقىقىش نارازى نەبى دەستم نەكەوت.

موسليمى نوحاس دەفرمویۋەتى: كاتى دینارو دەرھەمیان مۆر كورد شەیتان ماچى كردن ۋ گوتى: بەندەى موخلىسى من ئەۋ كەسەيە ئیۋەى خۆش بوی.

دەلین: عومەرى كوپى عبدالعزیز رحمە اللہ كەنیزەكيكى بوو بەیانیک كە لە خەۋەستا گوتى دوینى شەۋ لە خەۋمدا ئاگرى دۆزەخیان پروناك كورد پردى (سیرات)یان دانا ۋ داۋای خولەفاكانیان كورد. لە پېشدا داۋای (عبدالملك) كوپى مەروانیان كورد بەسەرىدا پەرى پەرىتەۋە بەلام نەى توانى. عومەرى كوپى ((عبدالعزیز)) زۆر بە پەلە گوتى: زوو بلى: لەپاشان چ بوو؟ كەنیزەكە گوتى: ئینجا ۋەلىدىان بانگ كورد ئەۋ كەۋتە خوارى. هینشتا قسەى تەۋاۋ نەكردبوو عومەرى كوپى ((عبدالعزیز)) بى ھۆش كەوت. كەنیزەكە ھاۋارى كورد گوتى: بەخۋا تۆ بە رەحەتى لە پردى سیرات پەرىتەۋە.

ژنى جوان، پياۋى پىر ۋەك ئەسپىك كە چۆن قاسید زوو بە مەقسەد دەگەيەنى. ئەۋیش ئاۋا پياۋە پىرەكە دەگەيەنەتە سەر لىۋى گۆر. دەرگاىەك بۇ مياۋنى لى نەكرىتەۋە بۇ دكتور لى دەكرىتەۋە.

خەلكى ئىستا دەتوانى بە ھەۋادا بفرى. بەھۋى بى سیمەۋە قسە بكا. لە ھىزى ئەتۆم ئىستيفادە بكا. بەلام ناتوانى ۋەكو پىۋىست مندالەكانى پەرۋەردە بكا.

لەپاش تەۋاۋ بوۋونى شەر سى نەۋعە لەشكر بەجى دەمىنى، لەشكرى برىندارو شەل ۋ سەقەتان ۋ لەشكرى ماتەم زەدەكان ۋ لەشكرى تالان چيان.

دیمه‌نی مهرگ

شیخ عه‌لی هه‌جوی‌ری رحمه الله له‌سه‌ر فه‌رمایشتی شیخ جونیدی به‌غدادی رحمه الله ده‌لی (تصوف) له‌سه‌ر هه‌شت سیفته‌تی پیغه‌مبه‌ران دانراوه، واته ده‌بی وهک چه‌زه‌تی ئیپراهیم علیه سلام به‌خشنده‌و وهک چه‌زه‌تی ئسیماعیل علیه سلام رازی به‌ره‌زای خواو وهک چه‌زه‌تی ئه‌ییوب علیه سلام خو‌پراگر بی‌و وهک چه‌زه‌تی زه‌که‌ریا علیه سلام به‌ویژدان وهک چه‌زه‌تی یه‌حیا علیه سلام له‌دنیا غه‌ریب بی‌و وهک چه‌زه‌تی مووسا علیه سلام لیباسی په‌لاس و شپ‌بی‌و وهک چه‌زه‌تی عیسا علیه سلام دنیا‌گه‌ر بی‌و وهک (محمد المصطفی) ده‌ست کورت و فه‌قیر بی‌.

یه‌کیک له ((عبدالله)) کوپی موباره‌کی رحمه الله پرسى: باشترین شت که دراوه به‌ئینسان چیه؟ گو‌تی: عه‌قله. گو‌تی: ئه‌ی نه‌گه‌ر عه‌قل نه‌بوو؟ گو‌تی: ئه‌ده‌به. کابرا گو‌تی: ئه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌ده‌بیش نه‌بوو؟ گو‌تی: بی‌ده‌نگی. کابرا گو‌تی: ئه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بوو؟ گو‌تی: ئینسانیکى به‌شعوور که بتوانی پرس و رای پی‌بکه‌ی. کابرا گو‌تی: ئه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بوو؟ ((عبدالله)) ی موباره‌ک فه‌رمووی: نه‌گه‌ر وابوو مهرگی ناگه‌هان.

دوو که‌س له‌دنیا‌دا بووه‌ی ده‌بن به‌ردیکى قورسیان له‌ورگ به‌ستی و بیان خه‌یه‌ گو‌میکه‌وه. یه‌که‌م: پاره‌داریک که چه‌قداران نه‌کاته شه‌ریکی خو‌ی.

دووم: نه‌داریک که به‌نه‌داریش تا‌عه‌ت و عیباده‌ت نه‌کا. راستی چاکه‌و موتالا عیلم، راست پویی جوانی، ره‌فتاری جوان خانه‌واده، سه‌نگو ته‌رازوو ده‌غل‌و دان، ته‌ریه‌ت نه‌سه‌پ ئاگاداری گیانداران، لیباسی ساده پاکی ئافره‌ت ده‌پاریزی.

دیمه‌نی مهرگ

دهرسی بیستاو جهوت

شیخ (نظام الدین)ی ئەولیا دهرمووی: ئەگەر یه‌کیک له‌سه‌ر ریڭگای تو دهرکی دانا تو بی دهنگ لایان به. به‌لام ئەگەر تۆش وه‌ک ئەو چه‌قل له‌سه‌ر ریڭگای ئەو دابنئی ته‌واوی دنیا پر ده‌بی له‌ دهرک.

ره‌بیعی کورپی ئەنه‌س دهرمووی: می‌شوله تا برسی بی دهری. به‌لام که تیر بوو قه‌له‌و ده‌بی و که قه‌له‌ویش بوو دهری. هه‌روه‌ها ئینسانیش که قه‌له‌و بوو دهری.

حاتمی ئەسه‌م رحمه‌الله دهرمووی: شه‌یتان لیی پرسیم: خواردنت چیه؟ خانووت له‌ کوییه؟ له‌ وه‌لامدا گوتم: خواردنم مهرگه‌و لیباسم کفنه‌و خانووم قه‌بره‌.

جاریک عه‌رزى ئیپراهیمی ئەده‌همیان رحمه‌الله کرد بو‌ خوا دو‌عامان قبول ناکا؟ فهرمووی: چونکه ئیوه‌ ده‌زانن خوا هه‌یه، به‌لام ئیتاعه‌ی خوا ناکه‌ن، پیتقه‌مبه‌ر ده‌زن، وه‌دوای ناکه‌ون، قورئان ده‌خوینن، به‌لام ره‌فتاری پی ناکه‌ن.

نیعمه‌تی خوا ده‌خۆن، شوکرانه‌ی خوا ناکه‌ن. ده‌زانن به‌هه‌شت بو‌ تاعه‌ت گوزارانه، به‌ تاعه‌ت دوای ناکه‌ون. ده‌زانن که دۆزه‌خ بو‌ گوناهاکارانه، که‌چی لیی ناترسن. شه‌یتان دهرمناکه‌ن، که‌چی دوری لی ناکه‌ن و خو‌ی لی نزیک ده‌که‌نه‌وه. به‌ده‌ستی خۆتان که‌س و کارتانه‌ن، که‌چی په‌ندی لی وه‌رناگرن. ده‌لین: مردن راسته‌ به‌لام تویشووی دوارپۆز به‌ری ناکه‌ن. خه‌راپه‌ی خۆتان ته‌رک ناکه‌ن. وه‌دوای عه‌بیبه‌ی خه‌لک ده‌که‌ون. فهرمووی: ئاخر دو‌عای ئینسانى ئاوا چون قبول ده‌بی.

له‌ نو‌یژدا ئاگات له‌ دل و له‌ مه‌جلیسدا ئاگات له‌ زمان و له‌ کاتی تووره‌بووندا ئاگات له‌ ده‌ست و له‌سه‌ر سفره‌ ئاگات له‌ سکت بی. ئینساف ره‌حه‌ته‌و سیحه‌ت بی‌زاعه‌و سستی ئیزاعه‌ته‌و راستی ئەمانه‌ته‌و درۆزنی خیانه‌ته‌.

دیمه‌نی مهرگ

دوژمنی زانیاری ته‌که‌بوورپه‌و دوژمنی عه‌قل توورپه‌بوونه‌و دوژمنی سه‌بر ته‌ماعه‌و دوژمنی راستی دروژنیه.

سه‌روه‌ت له‌به‌رامبه‌ر عیززه‌تدا شه‌وکه‌ت له‌به‌رامبه‌ر حیکه‌تداو ده‌سه‌لات له‌به‌رامبه‌ر عیاده‌تداو سوپه‌ت له‌به‌رامبه‌ر سپره‌یداو شو‌جاعت له‌به‌رامبه‌ر سه‌خاوه‌تدا هیچ نین.

خولاسه‌ی (زه‌بوور) ئه‌وه‌یه: ئه‌وه‌ی دووری له‌ خه‌لک کرد له‌ دنیاو قیامت نه‌جاتی بوو. خولاسه‌ی (ته‌ورات) ئه‌وه‌یه: ئه‌وه‌ی به‌و ره‌حه‌تیه‌ پازی بی که‌ خوا داوه‌یه‌تی به‌و له‌ دنیاو قیامت ره‌حه‌ت ده‌بی. خولاسه‌ی (ئینجیل) ئه‌وه‌یه: ئه‌وه‌ی ته‌رکی ئاره‌زووی کرد عیززه‌تی دنیاو قیامته‌تی ده‌ست که‌وت. خولاسه‌ی (قورئان) ئه‌وه‌یه: ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌مری خوا ره‌فتاری کردو به‌زه‌یی به‌ مه‌خلوقدا هاته‌وه‌و ئاگای له‌ زمانی خو‌ی بوو له‌ دنیاو قیامت سه‌لامه‌ت ده‌بی.

ده‌لین: چوار چاکه‌ له‌ هه‌موو چاکه‌یه‌ک باشتره، خو‌ پراگرتن له‌ کاتی توورپه‌بونداو عیاده‌ت له‌کاتی ته‌نیاداو سه‌خاوه‌ت له‌کاتی ده‌ست کورتیداو خو‌ به‌ زل نه‌گرتن له‌کاتی ده‌ست رو‌یشتندا.

به‌خیلی ده‌وله‌مهندو ته‌ماعی حاکم و ته‌نبه‌لی ئینسانی گه‌نج و ته‌که‌بووری عابیدو په‌شیمان بوونه‌وه ئینسانی به‌خشنده‌ پيسوا ده‌کن.

زمان ئه‌گه‌ر چی شمشیر نیه به‌لام له‌و تیزتره، قسه‌ هه‌ر چه‌ند تیر نیه به‌لام له‌و ئه‌زیه‌ت ناکتره. غه‌زه‌ب ئه‌گه‌ر چی شیر نیه به‌لام له‌و وه‌حشته‌ت ناکتره. گوناوه‌ هه‌رچه‌نده‌ زه‌ر نیه به‌لام له‌و به‌هیلا به‌رنده‌تره.

عالمی بی عمه‌ل مؤمی بی عه‌سه‌له‌و، سه‌خی بی زی‌ر داری بی سه‌مه‌ره

((ده‌شت)) شت ((ده)) شتی تر ده‌خوا، چاکه‌ خه‌راپه‌و، ته‌که‌بوور عیلم، تو‌یه‌ گوناوه‌و، درو‌ پیزقو، عه‌دل زولم، غه‌م ته‌مه‌ن، سه‌ده‌قه به‌لاو، غه‌زه‌بوو توورپه‌بوون عه‌قل، په‌شیمانی سه‌خاوه‌تو، غه‌یبه‌ت حوسنی عمه‌ل ده‌خون.

دیمه نی مەرگ

پینج شت زۆر ناره‌حه‌ت کوننده‌ن، نه‌خۆشی گۆلی و قه‌رزدارێ پیاوی به‌دناو،
حاکمی سته‌مکارو جاهیلی بی‌ئەفکارو دراوسینی به‌دکار.

له‌حه‌دیسدا ده‌فه‌رمووی: هه‌شت شت قه‌ت تیر نابن، چاو له‌ته‌ماشاو، زه‌وی له‌
بارانو، ئافه‌رتی خه‌راپ له‌پیاوو، عالم له‌عیلمو، سواکه‌ر له‌سواوو، ته‌ماعکار
له‌مالو، ده‌ریا له‌ئاوو، ئاگر له‌دار.

له‌ژن چوار شتت بوی، دای پاك و وینه‌ی به‌هیا و زمانی شیرین و هه‌میشه
ده‌ست به‌کار بی.

ئه‌گه‌ر مەرگ هات نابێ ناره‌حه‌ت ببی، چونکه‌ کارکه‌ر له‌پۆژی ته‌عتیلدا
خۆشحال ده‌بن و هه‌موو ناره‌حه‌تیه‌ک له‌به‌ین ده‌چی و ده‌بنه‌ ئارامی، ئه‌ی ئه‌هلی
دنیا! بزانی که‌ پۆژیک هه‌ر ده‌مرن و له‌پاش مەرگ زیندوو ده‌کرینه‌وه‌ و جه‌زاو
سه‌زای کرده‌وه‌ی چاک و خه‌راپ ده‌بینن، جاکه‌واته‌ چه‌ند پۆژ ژبانی دنیا به‌
سه‌ه‌و نه‌چن و مردنتان له‌بیر نه‌چیته‌وه‌، دنیا، (دار المحنت)ه‌ بۆ که‌س تاسه‌ر
نیه‌ و هه‌موو که‌س ده‌بی تامی مەرگ بچیژی، ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا! ئیمپرو ئیوه
له‌و حاله‌ دان که‌ پیشه‌وه‌کانی ئیوه‌ تیدا بوون، ئه‌وانه‌ سال و ته‌مه‌نیان له‌ ئیوه
زۆتر بوو. له‌ ئیوه‌ به‌ ده‌سه‌لات دارترو به‌ توانا تر بوون. کۆمه‌لیان له‌ ئیوه
زۆتر بوو، خانووه‌کانیان له‌ خانووی ئیوه‌ خۆشتر بوو، به‌لام به‌ هۆی مروری
زه‌مانه‌وه‌، ئه‌وپۆ که‌س هه‌والیان نازانی، به‌ده‌نیان له‌ناو گۆپدا پزیوه‌،
شاره‌کانیان ویران بوون، خانووه‌کانیان له‌به‌ین چوون، کاتی قه‌سه‌ره‌کانیان پر
له‌فه‌رش و کاشی رازاوه‌ بوون، به‌لام ئیستا بوونه‌ که‌لاوه‌ و گۆرستان، ئایا
گومانتان له‌وه‌دا هه‌یه‌ که‌ ئیوه‌ش به‌و سه‌رنویشه‌ دوچار نابن که‌ ئه‌وان
دوچارێ بوون؟ ئیوه‌ش وه‌ک ئه‌وان دوچارێ ته‌نیایی نابن؟ به‌ده‌نی ئیوه‌ش
وه‌ک به‌ده‌نی ئه‌وان نابیته‌ خۆراکی کرمان؟

ئیمه‌ خۆمان جوان ده‌کرد وه‌مان ده‌زانی خه‌لك ته‌ماشامان ده‌کا. نه‌مان ده‌زانی
پۆژیک ده‌بی ته‌ماشای جه‌نازه‌که‌مان ده‌که‌ن.

دیمه‌نی مهرگ

له حه‌زه‌تی عه‌لیم پرسى عیلم گه‌وره‌تره یان سه‌روه‌ت؟ فه‌رمووی: عیلم. چونکه سه‌روه‌ت میراتی قاروون و فیرعه‌ون و عیلم میراتی پیغه‌مبه‌ران و عالمانه، ئینسان ده‌بی ناگاداری سه‌روه‌ت بکا، به‌لام عیلم ئینسان مه‌حفوز ده‌کا، ده‌وله‌مه‌ند دوژمنی زوره، به‌لام زانا دوستی زوره، سه‌روه‌ت به‌خه‌رج کردن که‌م ده‌بی، به‌لام عیلم پیی زیاد ده‌کا. ده‌وله‌مه‌ند پرژدو به‌خیله، به‌لام عالم به‌خشنده‌یه، دن ده‌توانی سه‌روه‌ت بدزی، به‌لام ناتوانی عیلم بدزی. سه‌روه‌ت فییری ته‌که‌بوورت ده‌کا، به‌لام عیلم حیلیم زیاد ده‌کا. سه‌روه‌ت سنووری هه‌یه، به‌لام عیلم نه‌ندازه‌ی نیه. له کتیبی ته‌ئریخدا هاتوو ده‌لی: شازاده‌یه‌ک به‌باوکی گوت: باوکه! دم هه‌وی له دوا پرژیشدا سه‌رکه‌وتوو بم، باوکه‌که‌ی ناموژگاری کردو گوتی: نه‌گه‌ر ده‌ت هه‌وی زور سه‌رکه‌وتوویی بچو بو لای فلان پاشا، چونکه کورپه‌که به‌راستی بوو، له‌پاش برینی چهند مه‌نزل گه‌یشته به‌ر ده‌رگای کاخی سه‌لته‌نه‌تی پاشا و به‌ده‌رگاوانه‌کانی گوت: به‌پاشا بلین: فلان پاشا زاده هاتوو، چون پیمان گوت: پاشا گوتی: لیی گه‌رین با چاوه‌روان بی. له‌پاش سی پرژ ناریدی یه‌وه بو لای پاشا، پاشا گوتی: زور باشه با بیته ده‌رگای دووهم، سی پرژیش له‌وی چاوه‌روانی کرد، کاتی بو جاری سی یه‌م به‌پاشایان گوت: گوتی: با بی، کاتی شازاده واریدی کاخی سه‌لته‌نه‌تی بوو ته‌ماشای کرد هه‌رچی پیویستی ژیانه لی یه‌تی، له‌دلی خویدا گوتی: دیاره نه‌و پاشایه شییتی دنیا‌یه، جا چون من ناموژگاری ده‌کا.

پاشا هه‌ستی پی کرد که چی به‌دل دا هات، له‌کاخی سه‌لته‌نه‌تی ژووریکى بو پازنده‌وه‌و پرژی دوا‌یی بردی بو گه‌پانی ناو شارو له‌کوچه‌و کولان و بازاردا ره‌قسو سه‌ماو هه‌لپه‌رکی بوو، له‌پاشان، پاشا شزاده‌ی بانگ کردو کاسه‌یه‌کی پر له‌شیری دایه ده‌ست و دوو سه‌ربازی به‌شمشیری پووته‌وه له‌گه‌ل نارندو گوتی: پرۆ ته‌واوی شار بگه‌ری، به‌لام ناگادار به‌نابی یه‌ک دلۆپه شیر بریزى، به‌سه‌ربازه‌کانی گوت: نه‌گه‌ر قه‌تره شیریکى پشت پارچه پارچه‌ی بکه‌ن، سه‌ربازه‌کان به‌ئه‌مری پاشا بریدیان بو ناو شار بو گه‌پان و هاتنه‌وه بو کوشکی پاشا، پاشا گوتی: شیره‌که‌ت نه‌پرژتوو؟ سه‌ربازه‌کان گوتیان: نه‌ی

پاشا! ئەگەر بى پۈتتايە دەمان كوشت، ئىنجا پاشا پۈۈى كرده شازادەو گوتى: ديارە ئىمپۇ زۇر بە باشى تەماشاي يارى و ھەلپەركى خەلكى ناوشارت كرددوھ؟ شازادە گوتى: ئەى پاشا! بىرم ھەر لە لای كاسە شىرەكە بوو، چونكە دەم زانى ئەگەر قەترەيەكى ئى برىژم دەم كوژن. لەبەر ئەۈە لەزەتم لە تەماشاي ناو شار نەدى و ھەر شىرەكەم چاو ئى بوو، پاشا فەرموۈى: ئىمپۇ تۇ چۈنت گوزەراند ئىمە ھەمىشە ئاوامان ئى دەگوزەرى، ئەو سەرۈەت و حىشمەت و جاھ و جەلالەو، مال و مندالە بەلای منەۈە نرخیكى نىەو بىر لەو شتانه ناكەمەۈە .

تۇ بە چاو پىكەۈتنى سەرۈەت و دەسلالات لە بارەى مندا قەزاۈەتت كردد، ئەى شازادە! لەو بەسەرھاتەى خۇت و ابزانە كە سەرباز ەك ئىزرائىل و كاسە ەك لاشەو، شىر ەك پۈح و رەقس و ھەلپەركى ەك شتى سەرنج پاكىشى دنيا وان، ئىمە ئاوا دلمان بە شتى سەرنج پاكىشى دنياۈە نەبەستۈۈە كە نەبادا شىرى رۇحمان بېژى و دلمان لە يادى خوا غافل بى و زەرەدى پى بگا، لە پاشان پاشا ئامۇژگارى شازادەى كرددو ناردى يەۈە.

نەدامەت و پەشىمانى چوار نەۈە، نەدامەتى پۇژىك، ئەو پۇژەى كە بە بى نان خواردن لە مال بچىە دەرەۈە، نەدامەتى سالىك كاتى جۈوت و گا بە غاقلى بەرىە سەر، نەدامەتى تەمەنىك، ئەۈەيە لەگەل ژنەكەت خوو رەوشتان ەك يەك نەبى، نەدامەتى داىمى ئەۈەيە خوات ئى رازى نەبى.

سۇفى راستەقىنە ئەو كەسەيە كە لەھەر نەۈە سازو ئاوازىكدا لە جرىۈە جرىۈى چۆلەكاندا، لە بۇنى گولاندا، لە پووناكى مانگو تىشكى پۇژدا، لە ئاسمان و زەۈى، لە رەنگى درەختان، لە شوشەو بەرد، لە ئاھەنگ و جەنگدا، لە رەقى بەرددا، لە خۇش بەختى و بەدبەختىدا، لە نەرمى زەۈى و گەرمى ئاگردا، لە چۆمى بارانى و لە ئەستىرەى ئاسمانى، لە بەرزى كۆساران و لە لمى بىابان و قوپى دەشتان، لە سەۈزى مېرگ و مېرغوزاران و لە حوزنى خەزان و جوانى بەھاردا تەماشاي نوورى خوا بكا.

دیمه‌نی مهرگ

ئەي خەلکی دنیا پەیره‌وی له پینغه‌مبەر ﷺ بکەن ، به ئەحکامی خوا ره‌فتار بکەن، بیدعەت مەخەنە ناو دینه‌وه، نافەرمانی مەکەن، سەبەرتان بێ، بێ سەبری مەکەن، چاوه‌روانی ره‌حمەتی خۆبەن، نا ئومید مەبەن، زکرو یادی خوا بکەنەوه، له به‌ینی خۆتاندا دووبەرەکی پەیدا مەکەن. به تۆبە‌وه خۆتان له گونا‌ه پاک بکەنەوه، له دەرگای خوا دور مەکەنەوه.

دۆستانی من! ئیمه هه‌موومان دل مردووی نه‌فس، زیندووی تالبی دنیاين، کاتی دل ده‌توانی زیندوو بێ که خه‌یالی خه‌لکی له دلدا نه‌بی و به نه‌ینی پرو بکاته خوا. چونکه پ‌واله‌ت ئیعتیباری نیه، ژبانی دل له ئەنجام دانی ئەمرو فەرمانی خواو سه‌برو خۆ پ‌اگرتن و پ‌نهانه‌وه‌یه، پ‌اره پ‌هیدا بکه‌و بیخۆ، به‌لام ناگاشت له خه‌لک بێ.

ئینسان تا له هه‌موو عه‌یبیکی دور نه‌که‌ویت‌ه‌وه نابێ ئامۆژگاری خه‌لک بکا. ئینسانی ته‌نهل هه‌میشه مەحروومه‌و، پ‌ه‌تی پ‌ه‌شیمانی له دوری ملیه‌تی.

بته‌وی و نه‌ته‌وی ئەوه‌ی بۆت موقه‌ددەر کراوه هه‌ر به‌سه‌رت دی. پ‌یاوی عارف و خوا ناس با تووشی موسیبه‌تیش ببێ ئیزه‌اری ناره‌حه‌تی ناکا.

عوله‌ما و سوله‌حا و ئەولیا وه‌ک کێوان وان، بای به‌لا و موسیبه‌ت ناتوانی بیان بزێوی و هه‌لیان که‌نی و، هه‌یج کاتی گومان پرو ناکاته عه‌قیده‌یان، موسلمانینه! بیرکه‌نه‌وه با پ‌وژیش به‌پ‌وژووبن و برسی و تینو بن. که ئیواره به‌مالی حه‌رام پ‌وژووتان شکاند چ فائیده؟ تا ئیواره ئاو ناخوێت‌ه‌وه، به‌لام له‌کاتی به‌ربانگدا خوینی برای موسلمانان ده‌خۆی خۆت تیر ده‌که‌ی، به‌لام ناگات له دراوسی بی برسی نیه.

ناگاتان له مەخلوقی خوا بێ، تا خالقی مەخلوق ناگای له ئیوه بێ. ره‌حم به خه‌لکی سه‌ر زه‌وی بکەن، تا خاوه‌نی عه‌رشی به‌رین ره‌حمتان پی بکا.

دیمه نی مهرگ

بو دست له کردهوی خهراپ هه ئناگرن که له دنیاو قیامت ده بیته هوی نازاری ئیوه؟ ده تان به نه جیگایه ک ئاگر ده تان سووتینی. دوپشک پیتانه وه دها، مار گازتان لی دهگری، کرم ده تان خوا.

فریشته دارکاریتان دهکا، هه پوژه توشی جوړه عه زاییکی تازه تان دهکا و ده چنه پیزی فیرعه ون و هاپوون و قاپوون و شهیتانه وه، ئایا وهختی ئه وه نه هاتووه که دلتان به یادی خوا نهرم ببی و خوای گه و ره له به رامبه ر پاریزگاریتاندا له فزل بی پایانی خو یه وه ره حمه تی بی ئه ندازه و پرزی پاک و پاکیزه و راحت و دل نیایی به مرژده داونی و ریگای گه یشتن به وانهی نیشان داون و ده لیله که شسی به بیان کردوون و له وهش زیاتر فرموویه تی: چاو له گونا هه کانت ده پوژشم و سهر فی نه زهر له خه تاکانت ده که م و ئه جرو پاداشت بو زیاد ده که م.

خوا وهندی گه و ره تو ی له نه بوون هی نایه بازاری بوونه وه، هیچ نه بووی ژیانی پی به خشی، نه دار بووی دارای کردی، زه عیف بووی توانای دایتی، نابینا بووی بینایی پی به خشی، جاهیل بووی زانای کردی، گومرا بووی هیدایه تی دای.

که واته ئه ی غافل! بو هه ول بو که پرمی خوا ناده ی؟ بو له ئیتاعه ی خوادا ته نه لئ ده که ی؟ ئیتاعه ی خوا له دنیا دا گه و ره و له قیامتدا موخته پرمه مت دهکا و مه رته به ت به رز ده کاته وه، ئایا تو هه ر ژیانی دنیات ده وی و ده ت هه وی له باتی شتی چاک به شتی خراپ رازی بی و دنیا و ئه علی دنیا و جوانی زاهیری دنیا که فانیه و ده پریته وه تر جیح بده ی به سه ر فیرده وسی به رین و پیغه مبه ران و پیوا چاکاندا؟

ئه ی براکانم! ئه وه شهیتانه هه لمان دهنی بو به دکاری و به دکرداری و هه سه وه سه مان ده خاته دلّه وه و وادارمان ده کا سه ریچی له ئه مرو فرمانی خوا بکه ین به خه ته ری خه یالی ئیقتیسادی و به دنای (بین المللی) ده مان ترسینی، ئیمه ده بی به قسه ی شهیتان به سه هو نه چین و خومان له و دوژمنه به دخوا هه

دیمه‌نی مهرگ

پیاریزین و سه‌ورپیچی دستوری خوی گه‌وره نه‌که‌ین، چاکترین ریگا بو
پزگار بوون له ده‌سیسه‌ی شه‌یتان ئه‌وه‌یه پرو بکه‌ینه خواو له ریگای ئه‌نجام
دانی کاری دینی هه‌نگاو بهاویژین.

دوست و گه‌وره‌کانم! ئیوه ده‌زانن که له‌پیش ته‌شریفی هیئانی سه‌روهری دوو

عالم چه‌زهرتی (محمد المصطفی) ﷺ بو دنیا، شیبه‌ جه‌زهری عه‌رب

چه‌ند ناخوش بو، له‌و کیشوهره‌دا جوړه ئینسانیک هه‌بوون به‌ری له‌هه‌ستی

خوشه‌ویستی و شه‌فه‌قه‌ت و ره‌حم بوون، به‌لکو ده‌توانم بلیم ئه‌و ه‌لاته وه‌ک

کیوی ئاته‌شفشان بو، که هه‌موو کاتیک و ئانیک ئاگری بوو غزو عینادی لی

به‌رزده‌بووه‌و ئاوه‌دانی دوورو نزیکه ده‌کرده خو‌له‌میش، هه‌ر ه‌وزه‌ی له‌گه‌ل

ه‌وزیکه تردا شه‌ری بوو، هه‌ر ناوچه‌ی له‌گه‌ل ناوچه‌یه‌کی تردا له‌ جه‌نگدا بوو

ئاگری جه‌زه‌یه‌ی خه‌لک ئه‌وه‌نده خاوه‌ن بلیمسه بوو، به‌ بزاونیکه‌ی که‌م جوگای

خوینی جاری ده‌کرد، کاتی ئاگری شه‌ریش هه‌له‌ده‌گیرسا، تا چه‌ند قه‌رن زمانی

ده‌کیشا، بو وینه شه‌ری به‌ینی قه‌بیله‌ی (ئه‌وس) و (خه‌زه‌ج) تا سه‌دو بیست

سال ده‌وامی بوو، خولاسه‌ی که‌لام گیان و مالی که‌س مه‌حفوظ نه‌بوو، تا

هه‌وری ئیسلام بارانی ره‌حمه‌تی باراند، کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌یدا بوو له‌ ولاتی

ویرانی عه‌ره‌بستان به‌هاره‌ت خوشه‌ویستی له‌ جیگای عه‌داوه‌ت و شه‌فه‌قه‌ت له

جیگای نه‌فره‌ت و عه‌قوو له‌ شوینی توله‌و فیداکاری له‌ جیگای خود خواهی و

ته‌وازوع له‌ شوینی ته‌که‌بوور جی گیر بوو، ئه‌و گوپانه‌ گوپانیک بوو، به‌ته‌واوی

ناوچاوانی عه‌ره‌بی گوپی و به‌ ه‌وی به‌ره‌که‌تی ئه‌و گوپانه‌وه جیهان گه‌ردانی

عه‌رب میژووی دنیا‌یان به‌ ته‌واوی گوپی.

ئه‌وه ئیحسانی گه‌وره‌ی خوی ته‌عالا بوو که به‌ ه‌وی فه‌یزو به‌ره‌که‌تی نه‌زه‌ری

کیمیا ئه‌سری خوشه‌ویستی خو‌یه‌وه چه‌زهرتی (محمد المصطفی) ﷺ دلی

په‌یره‌وانی خوی پیکه‌وه به‌سته‌وه و به‌ شریتی براده‌ری و به‌راه‌ری یه‌وه کردن و

له‌ چالی قوولی زه‌للی یه‌وه خسته‌نیه‌ سه‌ر شاریگه‌ی ته‌ره‌قی و پیش که‌وتنه‌وه،

دېمەنى مەرگ

تەۋاۋى خەلك له قەراغ دۆزەخ پراۋەستابوون و زۆرى نەمابوو له چاۋ له سەر يەك دانانىك بكەوہ ناوى، بەلام پەحمى خوا دەستى گرتن و بۆ ئەوہى له ئاگرى دۆزەخ دوور كەونەوہ بە ھۆى خۆشەويستى خۆيەوہ پىنگاى ھىدايەتى نیشان دان.

ئىمەش دەبى چاكەكانى خواى گەرەمان لەبىر نەچنەوہ و بە گوڤرەى قورئان پەفتار بكەين و دووبەرەكى له بەينى خۆماندا پەيدا نەكەين، ئىمە كە خوا و پىغەمبەر ﷺ و كىتاب و قىبلەمان يەكە نابى بېيتە چەند دەستەو يەكترمان ناخۆش بوى؟ دەبى ھەر كەس له قەدەر توانى خۆى ھەولى ئەمر بە چاكەو نەھى له خەراپە بىدا.

پەچەيەك بۆلابردنى نەخۆشى پوۋجى

شىخى شېلى رحمة الله به دكتورىكى گوت: دكتور! من نەخۆشى گوناھ كردنم ھەيە، ئەگەر دەرمانى ئەو نەخۆشى يە ھەيە بىم دەيە، كاتى شىخ و دكتور پىكەوہ قەسەيان دەكرد، پىاويك له مەيدانى پوۋ بەروو بونەوہى ئەوان خەرىكى كا كۆكردنەوہ بوو، سەرى بەرزكردەوہ و گوتى: ئەو كەسانەى ھەمىشە يادى خوا دەكەنەوہ كا كۆدەكەنەوہ، ئەى شېلى! وەرە بۆ ئىرە من دەرمانى ئەو نەخۆشى يەت پى دەلیم.

گولى حەياو، ميوەى سەبرو، شوكرو، پىشەو پەگى عىجزو، نيازو، خونچەى خەم و ئەندوہو، بەرگو گەلاى دارى راستى و، پىستى دارى ئەدەبو، ھەوداى حوسنى ئەخلاقى بىنەو له دەسكاونگى پىازەتدا بىان كوتەوہو، لەسەر يەك ئارەقى فرمىسكى پەشىمانيان تىكەل كەو، لە پاشان ئەو تىكەلآوہ بكە قاپلەمەى دلئەوہو، لەسەر سى پىاى ئارەزوو بى كولىنەو، كاتى كولى بە ھىلەگى سەفای قەلب داى بىژەو، شەكرى زمان شىرىنى تىكەو، لەسەر ئاگرى گەرمى موحىببەت داينى، كاتى ئەو چىشتە پى گەيى، بە ھەواى خۆفى خوا ساردى بكەوہو، نۆشى گىانتي بكە. وەختى شېلى سەرى بەرز كردەوہ تەماشای كرد كابرا لەوى نەمابوو.

دیمه‌نی مهرگ

ههروه‌ها ده‌لین: پوژتیک‌هه‌زه‌تی‌ عه‌لی رضی‌الله‌عنہ به‌بازاری (به‌سره)‌دا‌ ده‌پو‌یی، چاوی‌ به‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی‌ زۆر‌ که‌وت‌ کۆبوونه‌وه، فه‌رمووی: ئه‌وه‌ چ‌ خه‌به‌ره؟ ئه‌وه‌ عه‌یاده‌ی‌ دوکتۆریکه، ئه‌و‌ خه‌لکه‌ هه‌موو‌ نه‌خۆشن‌ له‌ویکۆبوونه‌وه، که‌ ئه‌وه‌ی‌ بیست‌ ته‌شیری‌ چوو‌ بۆ‌ ئه‌وی، ته‌ماشای‌ کرد‌ کوپکی‌ گه‌نج‌ له‌سه‌ر‌ کورسی‌ یه‌ک‌ دانیشتوووه، په‌چه‌ته‌ی‌ ده‌رمان‌ بۆ‌ نه‌خۆشه‌کان‌ ده‌نووسی.

حه‌زه‌تی‌ عه‌لی رضی‌الله‌عنہ فه‌رمووی ((ایها‌ الطیب‌ اتعرف‌ دواء‌ الذنوب‌ و‌ تریاق‌ القلب‌ و‌ ایصال‌ الحب‌ الی‌ المحبوب‌))‌ واته‌ ئه‌ی‌ دوکتۆر!‌ ده‌رمانیک‌ ده‌زانی‌ که‌ نه‌خۆشی‌ گونا‌ه‌ لاباو‌ ژه‌نگی‌ غه‌قله‌ت‌ له‌ دل‌ بشواته‌وه‌و‌ عاشق‌ به‌ مه‌عشوق‌ بگه‌یه‌نی؟ دوکتۆره‌که‌ که‌ ئه‌و‌ قسانه‌ی‌ بیست‌ بی‌ ده‌نگ‌ بوون، که‌وته‌ بیرکردنه‌وه، له‌پاشان‌ سه‌ری‌ به‌رزکرده‌وه‌و‌ گوتی: ((تذهب‌ الی‌ بستان‌ الاسلام، ثم‌ تعمد‌ الی‌ شجرة‌ الایمان، فتاخذ‌ منها‌ اوراق‌ الحبة‌ و‌ عروق‌ الخلوص، و‌ ثمره‌ الیقین، ثم‌ تضعها‌ فی‌ طبق‌ محراب‌ العبادة‌ علی‌ السجدة، ثم‌ تطبخها‌ بحک‌)) ته‌شیریفت‌ بچی‌ بۆ‌ باغی‌ ئیسلام، له‌وی‌ داری‌ ئیمان‌ بدۆزه‌ره‌وه، گه‌لای‌ عیشق‌ و‌ موحببه‌ت‌ و‌ په‌گ‌و‌ لقی‌ ئیخلاس‌و، میوه‌ی‌ یه‌قین‌ له‌ میجرابی‌ عیباده‌تدا‌ له‌سه‌ر‌ به‌رمان‌ دانی‌ و‌ بیکه‌ به‌ ئاردو (وامزج‌ فیها‌ ماء‌ الدموع‌ ثم‌ صفة‌ بمنخل‌ الفن‌ و‌ اشربه‌ فی‌ ظلمة‌ القبر‌ حیث‌ لا‌ یراک‌ احد) ئه‌گه‌ر‌ ئاوی‌ پیویست‌ بوو، ئاوی‌ فرمیسکی‌ ترسی‌ خوا‌ تیکه‌ل‌ که، له‌ پاشان‌ به‌ هیله‌گی‌ کفن‌ دای‌ بیژه‌و، بیبه‌ له‌ تاریکی‌ قه‌بردا‌ وه‌ی‌ خو، با‌ که‌س‌ چاوی‌ ئی‌ نه‌بی.

(فهذه‌ دواء‌ الذنوب‌ و‌ تریاق‌ القلوب‌ و‌ ایصال‌ الحب‌ الی‌ المحبوب‌ ان‌ شاء‌ الله)

گوتی: ئه‌وه‌ ده‌وای‌ لا‌بردنی‌ نه‌خۆشی‌ گونا‌هه‌و‌ پاک‌ کردنه‌وه‌ی‌ قه‌لبه‌و‌ په‌یوه‌ندی‌ به‌نده‌کانه‌ به‌ خواوه، پاوی‌ ده‌لی: له‌پاش‌ گوتنی: ئه‌و‌ قسانه‌ دوکتۆره‌که‌ نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی‌ ئی‌ داو‌ وه‌فاتی‌ کرد. هه‌زه‌تی‌ عه‌لی رضی‌الله‌عنہ فه‌رمووی: به‌خوا‌ تو

دیمه نی مه رگ

دوکتوری دنیاو قیامت بووی، ئینجا ئه و عاشقی خویه یان ته سلیم به خاک کرد.

((سبحان الله)) نه خوشه کانی ئه و زمانه چهند موباره ک بوون، که دوکتوره کانیان ئه ولیای خوا بوون، ئیمه چهند به دبختین که دوکتوره کانی زمانه نییمه نویژو پوژوویان تهرک کردوه، دوکتوریک خوی نه خوش بی، نه شیفای له دهسته و نه وهفای له دل دایه، ته ماشای مه کری زمانه زور سهیره، له لایه کی شار، گول خزی دهنوینی و له لایه کی دی درک دیتته بهر چاو به چه پکه گولی سهر سنگی جه نازه ده که وی، ئیوایه زور به ئاره زوو بووکی سوواری سه یاره کردوه و به ده هول و زورپناوه دهی با ته ماله وه ئیواشه ههر له و پوژهدا بووکی مردوه و له سهر تابووتی داناوه دهی با بو گورستان. جاری وایه سه یاره ی بووکیکی تازه له ناو جاده و بازاردا تووشی تابووتی بوکیکی تری تازه ی مردو ده بی، په نا به خوا، له لایه ک شادی و له لایه ک شین، له لایه ک مال ئاوه دانی و له لایه ک مال ویرانی، له لایه ک له ژووری بووک و زاوادا خوشکه بچوکه کانیان خوشی دهرده بپن، له لایه کی دی خوشک و برای بووکیکی پیچکی تابووتی خوشکه مردوه که یان گرتوه و بو دی ده گرین.

یه کی که به بونه ی جیژنی له دایک بوونی کورپه وه مه ریک دینی و بو سهر برین و یه کی جه نازه ی کوره جوانه مه رگه که ی دهب با بو گورستان، یه کیان گوشتی مه ر دهر خواردی خرم و که سو و کارو میوانان دهدا، نهوی تریان پارچه ی جگه ری خوی له قه بردا راده کیشی و به دهنه ناسکه سپیه که ی به کرمی گوپ ده سپیری، یه کی بو زواکه ی که واو پانتول ده کری، یه کی دی بو میردی خوشکی کفن ده کری.

یه کی بو گواستنوه دهی بهن بو چه مام دت شون، یه کی تر مردوه غه سلنی مردووی ئی دهرده کهن، یه کی عه تری بووکینی پیندا ده کهن، یه کی کافوور به کفنه که وهرده کهن، بو یه کی که په رده ی په رنگاو په رنگی بوکینی ده گرنه وه، بو به خاک سپاردنی، یه کی دی په رده به سهر قه بره که یدا ددهن و خه لوه تگای

دیمه‌نی مهرگ

ئەبیدی بۆ دروست دەکەن، هەزاران کەس بە دەنگی یەکیکەوه دەچن و،
کەسیش جوابی هەزاران ناداتەوه، لە جیگایەک کەرو ئەسپ و وشتەر مەلە لە
ئاودا دەکەن و لە جیگایەکی دی دا نەوهی پیناھمبەر ﷺ لە تینوان دەمری،
لە کاخ و قەسری یەکیکدا هەزاران شەمع و مۆم و گلۆپی کافووری هەڵدەکری،
کەچی خەتمی مورسەلین حەزرتی (محمد الصطفی) ﷺ لە حوجرە ی بێ
چراو تاریکدا وەفات دەکا، ئەوێهە ژیانی دنیا دەبی پەند و عیبرەتی ئی
وەرگرتن.

دەرسی بیست و هەشت

خۆنامادەکردنی حەزەرت بۆسە فەری دوا پوژ

له پاش خاشپکردنی کوفرو شرک، له شیبهه دوورگه‌ی عه‌ره‌بداو بلاو بوونه‌وه‌ی ئیسلام و ته‌علیمی شه‌ریعه‌ت و مه‌کارمی ئه‌خلاق و ئه‌نجام دانسی ئاخه‌رین ره‌زیزه‌که‌ به‌یه‌ه‌ندی به‌ته‌واو بوونی دینه‌وه‌ بوو، له‌ کاتی (حجه‌ الوداع) داو ته‌سدیقی ئه‌و ئایه‌ته‌ی سه‌وره‌ی (مانده) که‌ ده‌فه‌رمووی **قَالَ تَمَّالِي: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ** **الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ** **﴿٣﴾** **أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ** **﴿٣﴾** **الماندة: ٣** واته‌ ئه‌ورۆ دینی ئیسلام بۆ کامیل کردن، سه‌روه‌ری دوو عالم، حەزەرتی فەخری عالم (محمد المصطفی) له‌ شاری (مه‌دینه‌ی) ((مننه‌وه‌ره)) دا ده‌ستی کردبوو به‌ ئه‌نجام دانسی **﴿ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَفِرَّهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴾** **﴿٣﴾** **النصر: ٣** ئاره‌زووی گه‌یشتنی باره‌گای خوای پوژ له‌ دوا‌ی پوژ زیاتر ده‌بوو، شه‌وو پوژ خه‌ریکی زکرو یادی مه‌عبودی حه‌قیقی بوو هیچی تر، پیغه‌مبه‌ر **ﷺ** له‌ مانگی ره‌مه‌زанда هه‌میشه (ده) پوژ له‌ مزگه‌وتدا به‌ نیه‌تی ئیعتیکاف ده‌مایه‌وه، به‌لام له‌ سالی (ده‌ی) کۆچیدا بیست پوژ مانه‌وه‌ پوژیک کاتی حەزەرتی فاتمه (رضی الله عنها) هاته‌ خزمه‌تی، حەزەرت **ﷺ** فه‌رمووی: کچی خوشه‌ویست! وا هه‌ست ده‌که‌م کاتی پویشتنم هاتوه، هه‌ر له‌و پوژهدا یادی ئه‌زیه‌تی شه‌هیدانی غه‌زای (ئوحود) و فیداکاری مه‌ردانه‌ی ئه‌وانی کرده‌وه و ته‌شرفی چوو به‌ سۆزو دلگه‌رمی یه‌کی زۆره‌وه‌ دو‌عای بۆ کردن و نوێژی جه‌نازه‌ی له‌سه‌ر کردن و خوا حافیزی ئی کردن، وه‌ک باوکیکی گه‌وره‌ی میهره‌بان که‌ له‌و کاته‌دا که‌ منداله‌ ساواکانی دل خوشی ده‌داته‌وه‌ و خوا حافیزیان ئی ده‌کا.

دیمه‌نی مهرگ

شه‌هیدانی غه‌زای به‌درو ئوحد

شهرحی حالی شه‌هیدانی غه‌زای (به‌در) و (ئوحد) وه خوینن و بزائن که له دواي ئیمان هیئان له ته‌واوی شه‌وو پوژانی ته‌مه‌نیاندا هه‌ر ئه‌زیه‌ت و نا‌په‌ه‌تیان پی‌ ب‌را، له پیش ئه‌وه‌دا که ده‌وره‌ی فه‌تح و کامه‌رانی و خوشی موس‌لمانان ده‌ست پی‌ ب‌کا و ئه‌وانیش له‌به‌رو سه‌مه‌ری ئه‌و سه‌رکه‌وتنانه به‌هه‌رمه‌ند ب‌بن، به‌تیغ و سه‌ره‌ر پی‌ دوژمنه به‌ده‌کانی ئیسلام وه‌ها پی‌کران، له مه‌یدانی شه‌ردا گیانیان ئه‌سپارد، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌بی ئه‌و نوو‌کته له یاد نه‌که‌ین که دل‌یان تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک پ‌ر بوو له خوشی و شادمانی، ئه‌وان له مه‌یدانی شه‌ردا له‌سه‌ر ئه‌و خول‌ توژه گه‌رمه، وه‌ها به‌ دل‌ی ئاسووده‌وه گیانیان دا، که له وانه‌یه ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر ته‌خت و قه‌ره‌ویله‌و له‌ناو لی‌فه‌و دوشه‌کی گه‌رم و نه‌رم دایه‌و ئاوا به‌دل به‌ ئاسووده‌یی گیان ته‌سلیم نه‌که‌ن؟ بو نمونه، خه‌لک له غه‌زای ئوحدوا سه‌عه‌دی کو‌ری په‌بیعیان دی له‌ناو برینداره‌کاندا که‌وتبوو، له حالی گیان دان بوو، گو‌تیان: ئه‌گه‌ر وه‌سیه‌تیکت هه‌یه بیه‌که،

فه‌رمووی: سه‌لامی من به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بگه‌یه‌نینن و به‌ هه‌موو که‌س ب‌لین: که گیانی خو‌یان له‌ پی‌گه‌ی ئه‌ودا به‌خت ب‌که‌ن، ئه‌وه‌یه وه‌سیه‌تی من.

عه‌مما‌ری کو‌ری زیاد کاتی زور بریندار بوو، له حاله‌تی نه‌زعدا بوو پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ته‌ش‌ریفی چووه سه‌ری و فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر خواهیشتیکت هه‌یه ب‌لی:

به‌ده‌نه برینداره‌که‌ی خزاندو له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نزیک بووه‌و سه‌ری له‌سه‌ر پی‌ی موباره‌که‌ چه‌زه‌ت ﷺ داناو گو‌تی:

منم و هیمن تمناکه به وقت جان سپاردن

به‌رخ تو دید باشم و تو درونی دید باشی

دېمەنى مەرگ

واتە من ئاۋاتم ھەر ئەۋەيە كە لەكاتى گيان كېشاندا چاۋم لەناۋ چاۋانت و تۆ
لەناۋ چاۋاتم دابى لە پاش (حجّە الوداع) كاتى پىغەمبەر ﷺ بۆ (مەدېنە
منەۋەرە) گەپرايەۋە، پۈۋى موبارەكى كرده ئەربابى سىدق و سەفاۋ بە دەنگىكى
دەردمەندانەۋە فەرموۋى: دۆستەكانم! ئىستا پىيار وايە من لە پىش ئىۋەدا
بەرەۋ مەنزى دوا پۆژ ۋەپى كەۋم، تا لە بارەگاي خۋاي گەرەدا شاھىدى لەسەر
ئىمامى ئىۋە بەم، فەرموۋى: بەخۋا من لىرەۋە چاۋم لە ھەۋزى خۆمە كە
گەرەيى بە ئەندازەى بەينى (ايلە) و (حجفە) دەبى، كىلى تەۋاۋى گەنجىنەى
دنيايان داۋە بە من ئىستا من لەۋە ناترسم كە لە پاش پۆشتنى من كافر
بېنەۋە، لەۋە دەترسم كە نەبادا تۈۋشى ئارەزۋى دنيا پەرسى بېن لەسەر
حىرسى دنيا يەكتەر بكوژن، ئەۋكاتە ئىۋەش ۋەك نەتەۋەۋ گەلەكانى پىش
خۆتان بە ھىلاك دەچن.

لەپاش ماۋەيەكى كەم يادى زەيدى كۈپى حارثى رضى الله عنه كردهۋە، كە عەرەبەكانى
لاى (سورىە) شەھىدىان كەردبوۋ فەرموۋى: ئوسامەى كۈپى زەيد لەشكرى
بەرى و تۆلەى باۋكى خۋى بكاۋەۋە، لەۋ پۆژەدا زياتر خەيال و فكرى لە لاى ئەۋ
كەسانە بوۋ كە زۆر ئىرادەتيان بوۋ لە خزمەتيدا، شەۋىك يادى مردوۋەكانى
گۆرستانى بەقىعى كردهۋە، بەقىع گۆرستانى مۇسلمانە عادىەكان بوۋ، لە
خۆشەۋىستانى نيۋە شەۋ ھەستاۋ تەشريفى چۈۋ بۆ بەقىع و بۆ مردوۋەكان زۆر
بە دلسۆزىۋە دۇعاى بۆ كردن و پۈۋى كرده گۆپى دۆستەكانى و فەرموۋى: بەم
زۋانە دىمە پىزى ئىۋەۋە.

پۆژىك تەۋاۋى مۇسلمانەكانى بانگ كرده مزگەۋت، كاتى كۆبۈۋنەۋە فەرموۋى:
مۇسلمانىنە! بەخىرھاتن، خۋاي تەعالا رەھمتتان بەسەردا بىبارىنى و نا
ئومىدىتان لە بەين بەرى و دەسگىرتان بكاۋ پزق و بەرەكەتتان بداتى و
خۆشەۋىست و سەر بەرتان بكاۋ نىعمەتى ئومن و ئاسايشتان بداتى، فەرموۋى:
من ئىستا تەنھا لە بارەى خۋفى خوا پەرھىزكارىۋە ئامۇرگاريتان دەكەم،
ئىستا تەنھا خۋاھافىزى و ناسرى ئىۋەيەۋ ھەر لەبەر ئەۋ لە خوا ترسانەشە

دیمه‌نی مهرگ

داواتان لی ده‌که‌م وریا بن نه‌بادا تووشی مه‌غروری و ته‌که‌بوور بن و نه‌و ده‌ستوری خواجه‌تان هه‌میشه له یاد بی که له سوورپی (قصص) دا ده‌فه‌رمووی: ﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُٰ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا ۝ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ القصص: ۸۳ واته نه‌وه سه‌راو مائی دواپوژ، ده‌ی ده‌ین به‌و که‌سانه‌ی نایان هه‌وی له سه‌ر زه‌وی ته‌که‌بوور بکه‌ن و فاسید نین و فه‌سادیان ناوی و نه‌نجامی چاک بو په‌ره‌یزکارانه.

ئینجا فه‌رمووی: ئایا جیگای موته‌که‌بیران جه‌ه‌ننه‌م نیه؟ له ئاخیریدا فه‌رمووی: سه‌لام له سه‌ر هه‌مووتان و له سه‌ر نه‌وانه‌ش که به هوی ئیسلام بوونیا نه‌وه دوا‌ی من ده‌که‌ون، له بیست و نۆی مانگی (صفر) دا پوژنی دووشه‌مه له و کاته‌دا که له چوونه سه‌ر قه‌برانی جه‌نازه‌یه‌ک ده‌که‌پرانه‌وه له ریگادا تووشی ژانه سه‌ریکی زور بوو که نه‌خووشی وه‌فاتی له‌ویوه ده‌ستی پی کرد.

ده‌سه‌سریکی له سه‌ری به‌ستبوو، نه‌بوو سه‌عیدی خدای ﷺ ده‌فه‌رمووی:

کاتی ده‌ستم له سه‌ری موباره‌کی چه‌زرت ﷺ دا نه‌وه‌نده گه‌رم بوو ده‌ستم خو‌ی بو پانه‌ده‌گرت، تا شه‌وی دووشه‌مه له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌خووشی یه‌که‌ی زیاد بوو چه‌ره‌مه‌کانی به میل و نارمه‌زوی خو‌یان گوتیان: با له‌وپو به‌دواوه چه‌زرت ﷺ هه‌ر له حوجره‌ی چه‌زرتی عایشه (رضی الله عنها) وه‌میئی، نه‌و وه‌خته

ه‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌نده زه‌عیف بووبوو، نه‌یتوانی تا حوجره‌ی چه‌زرتی عایشه به پیی خو‌ی بپروا، له‌به‌ر نه‌وه چه‌زرتی عه‌لی و چه‌زرتی عه‌بباس یاره‌مه‌تیا ن داو بردیا نه حوجره‌ی چه‌زرتی عایشه.

چه‌زرتی عایشه ده‌فه‌رمووی: کاتی پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ نه‌خووش ده‌بوو نه‌و دو‌عایه‌ی ده‌خویندو ده‌ستی موباره‌کی به به‌ده‌نی خویدا دینا (اذهب الباس رب الناس و اشف الشافی لا شفاء الا شفاؤک لا یغادر سقما) چه‌زرتی عایشه

دیمه‌نی مهرگ

(رضی الله عنها) دہ فرمووی: ئو جارہ من ئو دوعایہم خویندو ویستم دستم بہ سہر بہدہنی موبارہ کیدا بینم، بہ لآم حہزرت ﷺ دہستی گرتم و ہینایہ دواوہو فرمووی: (اللہم اغفرلی والحقنی) .

پینج رۆژ لہ پیش وفاتیدا

پینج رۆژ لہ پیش وفاتی شہریفی کہ رۆژی چوارشہمہ بوو لہ سہر کاسہیہ کی بہردین دانیشنت و حہوت قاپہ ئاوی بہ سہری موبارہ کیدا کرد توزیک ئاسوودہ بوو، لہ پاشان تہ شریفی ہاتہ مزگہوت و فرمووی: موسلمانینہ! لہ پیش ئیوہدا قہومیئک بوو کہ قہبری ئہنیاو پیاوچاکانی خویندہ کرد بہ سوجدہگا، ئیوہ قہت وا مہکن، ئینجا فرمووی: لہ عنہتی خوا لہ جوولہ کہو گاور کہ قہبری پیغہ مہرہکانیان کردہ سوجدہگا، لہ پاشان فرمووی: قہبری من وا ساز مہکن کہ لہویوہ قہبر پەرستن دہست پی بکا، لہ دوایدا فرمووی: موسلمانینہ! ہەر قہومی قہبری پیغہ مہرہکہیان بکن بہ مزگہوت خوا قہرو غہزہ بیان لی دہگری، ئینجا فرمووی: بزائن من ہہمیشہ ئیوہ لہو کارہ مہنہ کردووہ و بزائن ئیستاش ہەر ئو و ہسیہ تہتان لی دہکہم، ئہی خواہہ تۆ شاہید بہ ئہی خواہہ تۆ شاہید بہ، لہ پاشان فرمووی: خواہی تہعالا بہندہیہ کی بۆ ئو ئہمرہ ہہ لبرارد کہ یان دنیا و مافیہا قبول بکا، یان دوا رۆژ، بہ لآم ئو دوا رۆژی قبول کرد، حہزرتی سدیقی ئہکبہر رضی اللہ عنہ کہ ئہدا شناسی نبوہت بوو، کاتی لہ زمانی موبارہ کی پیغہ مہر رضی اللہ عنہ ئو قسہی بیست چاوی پپر بوون لہ ئاوو و گریا و فرمووی: ئہی پیغہ مہرہی خوا! دایک و باوک و پارہو مال و جسم و جانی ئیمہت فیدا بی.

خہلک زور سہیریان تہ ماشای حہزرتی ئہبوو بہ کر صدیق رضی اللہ عنہ دہکرد، کہ لہو کاتہدا پیغہ مہر رضی اللہ عنہ پروداوی شہ خسی خوئی بہ بیان دہکا بۆ دہگری؟ بہ لآم

دیمه‌نی مەرگ

ئەوێ دەگریا دەی زانی مەوزوع چیه؟ بێ قەراری حەزرتی ئەبوو بەکری
صەدیق رضی اللہ عنہ فکری پیغمبەری صلی اللہ علیہ وسلم بۆ لایەکی دی بردوو فەرمووی:
ئەو کەسە کە لە هەمووان زیاتر قەرزدارێ سەرۆت و پەفاقەتی بێ ئەبوو بەکرە ،
ئەگەر بربار بێ لە ناو ئوممەتدا یەکیک بە عینوانی دۆست هەلبێژم ئەو کەسە
ئەبوو بەکر دەبێ، بەلام ئیستا بناغەیی دۆستی من ئیسلامە ئەو بەسە، هیچ
کەس غەیری ئەبوو بەکر حەقی نیە دەرگایەکی یچووک بۆ لای مەزگەوت
بکاتەو.

لە پۆژەکانی ناساگی حەزرتدا صلی اللہ علیہ وسلم ئەنساریەکانی (مەدینە) لە سەر یەک
دەگریان، کاتی حەزرتی ئەبوو بەکر و حەزرتی عەباس بە لایندا تی پەڕین و
دەگریان گوتیان: ئەو بۆ دەگرین؟ گوتیان: یادی پەفاقەتی پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم
دەکەینەو بۆیە دەگرین.

حەزرت صلی اللہ علیہ وسلم کە بیستیەو ئەنسار ئەوێ ناردە ناردە ناردە فەرمووی: خەلکینە! من
لەبارەیی ئەنسارەکانم وەسیەتتان ئی دەکەم، چونکە ژمارەیی موسلمانان پۆژ بە
پۆژ زیاد دەبێ، بەلام ئەنسارەکانم بە ئەندازەیی خۆی لە تەعامدا دەمیننەو،
ئەوان وەکو کراسی بە دەن و تویشووی سەفەری ژبانی من وان، ئەوان فەززی
خۆیان بە جێ هیناوە، بەلام حەقی ئەوان ئیستا نە دراوە، ئەو کەسە
نیگەهانی قازانچ و زەرەری ئوممەت بێ پیویستی سەر شانیهتی کە زۆر پڕیز
لەوان بگری و ئەگەر لە بەعزی ئەنساریش خەتایەک پووی دا چا و پۆشی ئی
بکری، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەستووری دا بوو ئوسامەیی کوری زەید لەشکری بەری
بۆ شام و تۆلەیی بابی بکاتەو، موناqqەکان گوتیان: ئەو پاست نیە کە لایکی
عادی بێ تەجرەبە بکری بە گەورەیی لەشکر، دەبێ پیاوی گەورە و دنیا دیدەو
باتەجرە بە سارد و گەرمی زۆری دیبێ بکری بە سەرداری سپا.

دیمہ نبی مہرگ

پیغمبر ﷺ لہو بارہوہ فہرمووی: ئیمرو ئیوہ پرخنہ لہ سہرداری ئوسامہ دہگرن و دوینی پرخنہ تان لہ زہیدی باوکی دہگرت، بہ خوا زہیدیش لایہقی ئہو مہنسیبہ بوو، ئوسامہش بو ئہوہ دہبی، فہرمووی من زہیدم لہ ہہمووان خوشتر دہویست و لہ دواى ئہویش ئوسامہی لہ ہہمووان خوشتر دہوی ئینجا فہرمووی: دیاری حالال و حہرام نیسیبت و ہلای من مہدن، چونکہ من ئہوہم بہ حالال داناوہ کہ قورئان بہ حالالی داناوہو ئہوہم حہرام کردوہ کہ قورئان حہرامی کردوہ، لہ پاشان پووی کردہ ئہل و بہیت بو ئہوہی کہ نہ بادا بہوہی نزدیکی لہ پوتبہی نوبوہتہوہ لہ عہمل دوور کہوہنہ فہرمووی: ئہی کچی پیغمبر ئہی فاتمہ! ئہی پووری پیغمبر سفیہ! بو پرزگاریون لہ عہزابی دوا پوژ کاربکن، چونکہ من ناتوانم ئیوہ لہ عہزابی خوا رزگار بکم.

ئہو خوتبہ و تارہ ئاخرو تاری حہزرت ﷺ بوو کہ لہ بہردہم دانیشتونای مزگہ و تدا فہرمووی: لہ دواى و تارہ کہی تہ شریفی چوہ حوجرہی حہزرتی عایشہ (رضی اللہ عنہا) نہ خووشی یہ کہی گہیشتہ ئہندازہ یہ کہ لہ بہر نارہ حہتی قاجیکی موبارہ کی رادہ کی شاو ئوی دی ہلئدہ کی شایہوہ، جاری وابوو پشتہ مالہ کہی بہ سہر سہری خویدا دہداو جاری واش بوو لای دہبرد، لہ وکات و حالہ تہ ناخوشہ دا حہزرتی عایشہ (رضی اللہ عنہا) ئہو چہند کہ لیمہ یہی لہ زمانی موبارہ کی حہزرت ﷺ بیست، لہ عنہت لہ جوولہ کہو گاور قہبری پیغمبرہ کانیاں کردوہ بہ عیبادہتگا.

لہ پاشان چہند و ہسیہ تیکی فہرمووی: یہ کی لہ وانہ فہرووی: ہیچ کافرک نابی لہ شیبہ جہزیرہی عہر ہدا و ہمینسی و زور ریز لہ سہ فیران و و ہفدان بگرن، ہرچہند زوریش نہ خوش بوو، بہ لام تا یازدہ پوژ لہ سہریہ کہ ہر ہات بو مزگہوت، پوژی پینج شہ مہلہ نوپڑی مہ غریبدا بوو بہ ئیمام سوورہی (مرسلات) ی خویند، وختی نوپڑی عیشا چاوی ہلبرین و فہرمووی:

دېمەنى مەرگ

نويزڭ كرا! عەرزىيان كىرد مۇسۇلمانان چاۋەرۋانى تۇن، لەگەنىكى ئاۋ داۋا كىردو
خۇى پى شتو وىستى بچى بۇ نويزڭ بى ھۆش بوو.

لەپاشان ۋەھۆش ھاتەۋە ۋە ۋەرموۋى: لە نويزڭ بوۋەنەۋە؟ عەرزىيان كىرد ئەى
رەسولى خوا! مۇسۇلمانان چاۋەرۋانى تۇن، ئەو جارەش وىستى ھەستى؟ بەلام
دووبارە بى ھۆش بوۋەۋە، لەپاش ماۋەيەك ھاتەۋە سەر خۇو ئەو پىرسىيارەى
كىردەۋە، عەرزىيان كىرد يا رەسول اللە! ھەموو خەلك چاۋەرۋانى تۇيە، جارى سى
يەم دەست نويزڭى گرتو وىستى ھەستى ۋ بى حال بوو، كاتى ھاتەۋە سەر خۇ
ۋەرموۋى: ئەبوو بەكر رضي الله عنه بىى بە ئىمامى جەماعەت، ھەزرىتى عايشە
عەرزى كىرد لەبەر ئەۋەى ئەبوو بەكر زۇر دل ناسكە كە لە شوينى تۇراۋەستى
ئىمامەتى پى ناكىرى، ھەزرىت رضي الله عنه ۋەرموۋى: دەبى ھەر ئەو پىش نويزڭ بى.

مىنبەرى پىغەمبەر صلوات الله عليه كە چەند رۇڭ بوو خالى بوو ئەۋرۇ بەرمالەكەشى
خالى بوو، كاتى ھەزرىتى ئەبوو بەكر رضي الله عنه لە جىگاي پىغەمبەر صلوات الله عليه بۇ
ئىمامەت راۋەستا، زۇر بە نا ئومىدى پەردەكانى حوجرەى ھەزرىتى عايشە كە
پوۋبەپروۋى مزگەوت بوون دادرانەۋەۋە دلى مۇسۇلمانان بى ئىختىيار دەستىيان
كىرد بە نالین ۋ دوو قاچى ھەزرىتى ئەبوو بەكر دەستىيان كىرد بە لەرزىن، چونكە
بە دەستوۋرى پىغەمبەرى خوا، تۇقىقى خوا، شامىلى ھەزرىتى ئەبوو بەكر
بوو، نويزڭەكەى بۇ كراۋ ھەزرىتى ئەبوو بەكر رضي الله عنه لە ھەياتى موبارەكى
پىغەمبەردا صلوات الله عليه ھەقدە جارىش پىش نويزڭى كىردەۋە.

دوو رۇڭ لە پىش ۋەفاتىدا

رۇڭىك لە پۇڭانەدا كاتى ھەزرىتى ئەبوو بەكر رضي الله عنه پىش نويزڭى نىۋەرۋى
دەكىرد، ھەزرىت صلوات الله عليه وىستى بچى بۇ مزگەوت ھەزرىتى عەلى ۋ ھەزرىتى

دیمه‌نی مهرگ

عباس چونه بن بآلی و ته‌شریفی هاته ریزی نویژکهرانه‌وه، خه‌لکه‌که زور به بی‌قهراری له حه‌زرتیان دهروانی، حه‌زرتی نه‌بوو به‌کر رضی الله عنه ویستی به‌رماله‌که به‌جی بیلی، حه‌زرت صلی الله علیه و آله به‌دهست ئیشاره‌ی بو‌کرد که نه‌یه‌ته دواوه، ئینجا حه‌زرتی نه‌بوو به‌کر له ته‌نیششت پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله راوه‌ستاو ده‌ستیان کرد به نویژ، حه‌زرتی نه‌بوو به‌کر رضی الله عنه ئیقتیدای به‌پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله کردو خه‌لکه‌که‌ش به‌حزرتی نه‌بوو به‌کر، که نویژ ته‌واو بوو حه‌زرت صلی الله علیه و آله چوه‌وه حو‌جره‌ی حه‌زرتی عایشه (رضی الله عنها).

رؤژیک له پیش وه‌فاتی

گه‌وره‌ی نه‌وعی به‌شهر، کاتی نزیک بوو له زنجیری دنیا ئازاد بی، به‌یانی که‌هه‌ستان یه‌که‌م کاریکی کردیان نه‌وه‌بوو، چل نه‌فه‌ر غولامی بوو ئازادی کردن، سه‌روه‌تی دنیای حه‌وت دینار بوو، به‌حزرتی عایشه‌ی گوت، بیانده به‌فه‌قیران، فه‌رمووی: خه‌جاله‌ت ده‌بم پیغه‌مبهری خوا بجیته حزور خواو سه‌روه‌تی دنیای له‌مالدا بی.

فه‌وری حه‌زرتی عایشه (رضی الله عنها) به‌ده‌ستوری پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله حه‌وت دیناره‌که‌ی له‌به‌ینی فه‌قیراندا دابه‌ش کردو له‌ئاخرین شه‌وی ژبانی حه‌زرتدا نه‌وت نه‌بوو چرای پی‌هه‌لکه‌ن و له‌ژنیکی دراوسی قهرزیان کرد، نه‌وه‌سه‌له‌حه‌ی له‌مالیاندا بوو به‌موسلمانانی به‌خشی، یه‌کی له‌وه‌سه‌له‌حانه‌زیکی‌هی بوو که‌لای جوله‌که‌یه‌ره‌نی سی (ساع) جو‌بوو، له‌به‌ر شه‌وه‌ی له‌حزه به‌له‌حزه بی‌تاقت تر ده‌بوو داوایان لی‌کرد دهرمان بخوا، به‌لام حه‌زرت صلی الله علیه و آله فه‌رمووی: ده‌وا ناخوم بی‌هوش بوو، ده‌می موویاره‌کیان لیک کرده‌وه‌و

دیمه‌نی مهرگ

۱۵۶ بخویننه، چونکه سوودی بۆ رحمه‌تی همهو کهس تیدایه، حه‌زه‌تی فاتمه (رضی الله عنها) پرسى ئایا

بۆ تۆش؟ فه‌رمووی: به‌ئى بۆ منیش ره‌حه‌تی تیدایه. تا حه‌زه‌ت رضی الله عنهما ناره‌حه‌تر ده‌بوو حه‌زه‌تی فاتمه (رضی الله عنها) ده‌ردى گران تر ده‌بوو، کاتى حه‌زه‌تی (رحمة للعالمین) زانى فاتمه زۆر ناره‌حه‌ته ویستی شتیک بفه‌رمووی: حه‌زه‌تی فاتمه به‌ په‌له هات گوی به‌ لیوی موباره‌کی پیغه‌مبه‌روه رضی الله عنهما ناو حه‌زه‌ت رضی الله عنهما فه‌رمووی: کچم! من خه‌ریکم ئەو دنیایه به‌جى بیلم، حه‌زه‌تی فاتمه بی‌ ئیختیار ده‌ستی کرد به‌ گریان، حه‌زه‌ت رضی الله عنهما فه‌رمووی: ئەى فاتمه! له‌ناو ئەهل و به‌یتی مندا تو له‌ همهو کهس زووتر دى بۆ لام، حه‌زه‌تی فاتمه زۆرى پى خوش بوو، چونکه زانى ئەو جووداییه ماوه‌ی زۆر نابى، حالى حه‌زه‌ت رضی الله عنهما له‌حزه به‌ له‌حزه خه‌راپتر ده‌بوو.

حه‌زه‌تی فاتمه (رضی الله عنها) باوکه‌پۆی ده‌کرد و حه‌سه‌ن و حوسه‌ین زۆر غه‌مگین بوون، پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنهما بانگی کردن و ماچی کردن و وه‌سیه‌تی کر زۆریان حورمه‌ت بگرن، ئینجا حه‌ره‌مه‌کانى بانگ کردو نامۆزگاری کردن، له‌وکاته‌شدا ده‌ی فه‌رموو (مع الذین انعم الله علیهم) جاری واش بوو ده‌ی فه‌رموو (اللهم بالرفیق الاعلی) ئینجا داواى حه‌زه‌تی عه‌لى رضی الله عنهما کرد، حه‌زه‌تی عه‌لى حه‌زه‌تی عه‌لى رضی الله عنهما هاته‌ پیشه‌وه‌و سه‌رى موباره‌کی پیغه‌مبه‌رى رضی الله عنهما ده‌باوه‌ش گرت و پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنهما نامۆزگاری ئه‌ویشى کرد، ئینجا یه‌ك ده‌فعه‌ پرووی کرده خواو فه‌رمووی: الصلوه الصلوه وما ملکت ایمانکم) واته: نوێژو ئه‌وه‌ی ده‌ستی راستان خاوه‌نی بی، وه‌ختی وه‌فاتى حه‌زه‌ت رضی الله عنهما هاتبوو

دیمه‌نی مهرگ

حه‌زرتی (رحمه للعالمین) پالی دابووه به‌ه‌زرتی عایشه‌وه، کاسه‌یه‌کی پر له‌ئاویان له‌ته‌نیشت دانا‌بوو ده‌ستی موباره‌کی تی ده‌خست و به‌سه‌رو چاویدا دینا و جاری و ابو و پروی موباره‌کی سوور ده‌بوو و جاری واش بوو زهره‌ده‌بوو، وهرده ورده زمانی موباره‌کی ده‌بزوت و ده‌ی فهرموو: لا اله الا الله، ان للموت سكرات) له‌وکاتی گیان کیشانه‌دا وه‌ختی (عبدالرحمن) کوپی هه‌زرتی نه‌بوو به‌سیواکیکی تازوه هاته خزمه‌تی، هه‌زرت چاوی له‌سیواکه‌که‌وه بری، هه‌زرتی عایشه (رضی الله عنها) حالی بوو که پیی خو‌شه سیواک بکا، سیواکه‌که‌ی بو نهرم کردو دایه ده‌ستی، هه‌زرت ﷺ وه‌ک ئینسانیکی ساغ سیواکی کردو ده‌مو دانسی وه‌ک ئاوینه‌ده‌یان نواند، له‌پاشان ده‌ستی به‌رزکرده‌وه وه‌ک بیه‌وی بچینه‌جیگایه‌ک و خوا حافیزی له‌خه‌لکه‌که‌ بکا و ابوو، له‌وکاته‌دا نه‌وه که‌لیمانه‌ی به‌سه‌ر زماندا هات (بلی الرفیق الاعلی، بل الرفیق الاعلی) له‌دوای سی‌جار گوتنی: نه‌وه ده‌ستی موباره‌کی دانه‌وانده‌وه و بو هه‌تا هه‌تایه روحی موباره‌کی بو‌عالمی قودس په‌روازی کرد (اللهم صلی علی محمد و علی اله محمد) کاتی وه‌فاتی فهرموو، چیشته‌نگاو بوو، پوژی دووشه‌ممه‌ی مانگی (ربیع الاول)‌ی سالی یازده‌ی کوچی بوو، ته‌مه‌نی موباره‌کی به‌ته‌قویمی کوچی شینست و سی‌سال و چوار پوژ بوو، ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۵۶﴾ به‌بیستنی وه‌فاتی دلی موسلمانان پاره‌پاره بوو، په‌نگیان سیس بوو، فرمیسکیان هه‌لده‌وه‌ران، له‌چاوی زه‌وی و ئاسمان خوین‌ده‌باری، په‌نگی پوژ تاریک بوو، خه‌لک فرمیسکیان ده‌رشت، هیندیك له‌ئه‌سحاب نه‌وه‌نده نارچه‌ت بون نه‌یان ده‌زانی چی بکه‌ن. به‌عزی ئاوه‌دانیان به‌جی هینشت و پریان کرده ده‌شت و بیابان، ئیوابوو له‌جیگای خو‌ی نه‌ده‌جولا و له‌مرگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌پیش پوژی قیامه‌ت، قیامه‌ت به‌ریا بوو، له‌و حاله‌دا هه‌زرتی نه‌بوو به‌کر رضایه‌ بی‌ده‌نگو له‌سه‌ر خو‌هاته حوجره‌ی هه‌زرتی عایشه (رضی الله عنها)

دیمه‌نی مهرگ

له‌سه‌ر خو پشته‌مانه‌که‌ی له‌سه‌ر پروی مباره‌کی حه‌زه‌ت ﷺ هه‌ئدایه‌وه و ناوچه‌وانی ماچ کردو فرمی‌سکی هه‌لوهراندو دای پۆشیه‌وه و فه‌رمووی: دایک و باوکم فیدات بن به پاک‌ی ژبای و به پاک‌ی مردی، به‌خوا تو جارێکی دی نامریه‌وه.

کاتی حه‌زه‌تی ئه‌بو به‌کر هاته‌ مزگه‌وت حه‌زه‌رتی عومه‌ر ئاگای له‌ خو نه‌مابوو، ده‌ی گوت: به‌خوا حه‌زه‌ت وه‌فاتی نه‌کردوه، به‌لکو وه‌ک حه‌زه‌تی مووسا چل پوژ بانگ کرا بو باره‌گای خوا، ئاوا بانگ کراوه‌ ده‌گه‌ریته‌وه، به‌ حه‌زه‌تی مووساشیان ده‌گوت: وه‌فاتی کرده‌وه و هاتیشه‌وه، حه‌زه‌تی ئه‌بو به‌کر ره‌که‌ ئه‌و قسانه‌ی حه‌زه‌رتی عومه‌ری ﷺ بیست فه‌رمووی: ئه‌ی عومه‌ر! خو‌ت راگه‌وه‌ بی‌ ده‌نگ به، ئینجا پروی کرده‌ خه‌لکه‌که‌و فه‌رمووی:

خه‌لکینه! ئه‌وه‌ی محمدی ده‌په‌رست بابزانی که محمد وه‌فاتی کردو، ئه‌وه‌ی خواش ده‌په‌رستی با بزانی که خوا زیندووه‌ و قه‌ت نامری، ئه‌وه‌ شتیکی راسته‌و خواش له‌ قورئاندا وای فه‌رمووه‌ و پرونی کردو ته‌وه‌ وه‌ک له‌ سوهری ده‌فه‌رمووی: ﴿مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

آل عمران: ١٤٤ به‌ بیستنی ئه‌و ئایه‌ته‌ موسلمانه‌کان هاتنه‌وه‌ سه‌ر خو، (عبدالله) کوپی حه‌زه‌رتی عومه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی وه‌الله‌ ی واما‌ن هه‌ست کرد،

وامان زانی، ئه‌و ئایاته‌ له‌ پێشدا نازل نه‌بووه، حه‌زه‌رتی عومه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: که حه‌زه‌رتی ئه‌بو به‌کر ﷺ ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌ باوه‌رم کرد وه‌فاتی فه‌رمووه. حه‌زه‌رتی فاتمه‌ (رضی الله عنها) ده‌ی فه‌رموو: ئه‌ی باوکی خو‌شه‌ویست! ده‌عه‌تی خوات قبول کردو چو‌یته‌ فیرده‌وسی به‌رین، ناخ کی یه‌ ئه‌و کاره‌ساته‌ غه‌مناکه‌ به‌ جو‌به‌ئیلی ئه‌مین راگه‌یینی؟ ئه‌ی خوایه!

دیمه‌نی مهرگ

روحی فاتمه به‌ره بۆ لای روحی پیغه‌مبهر، خوییه‌خۆشی دیداری پیغه‌مبهرم پیّ مه‌رحمه‌ت که، ئیلاهی! له سه‌وابی له‌گه‌ل پیغه‌نبر به‌هرمه‌ندم که‌و له شه‌فاعه‌تی بیّ به‌شم مه‌که، چه‌زه‌تی عایشه (رضی الله عنها) که هه‌وری غه‌م دل و روحی داگرتبوو،

زمانی ئاوای باسی ئه‌خلاقی چه‌زه‌ت ده‌کرد، ئاخ! ئه‌ی پیغه‌مبهری که فه‌قیریت پیّ له ده‌وله‌مهن‌دی باشتر بوو، پشتت کردبووه ده‌وله‌مهن‌دی و پووت کردبووه فه‌قیری، وا چه‌سه‌رتا! بۆ ئه‌و پیغه‌مبهره‌ دین په‌روه‌ره که له به‌ر غه‌می گونا‌می ئوممه‌تی یه‌ک شه‌و به‌ ره‌حه‌تی نه‌خه‌وت، وا وه‌یلا! بۆ خاوه‌نی خولقی عه‌زیزم که هه‌میشه له‌گه‌ل نه‌فسی ئه‌مما‌ره شه‌و پوژ له شه‌ردا بوو.

وای! بۆ ئه‌و پیغه‌مبهره‌ گه‌وره‌یه که قه‌ت ته‌ماشای شتی مه‌منوعی نه‌ده‌کرد چه‌یف بۆ ئه‌و (رحمة للعالمین) ه که باره‌گای فه‌یزی هه‌میشه بۆ فه‌قیرو داماو‌ان ئاوله‌ بوو، دلێ پر نووری هه‌رگیز به‌ تۆزو غوباری ئه‌زیه‌تی لیل نه‌ده‌بوو، وا وه‌یلا بۆ ئه‌و که‌سه دوژمنان ددانی وه‌ک مرواری ئه‌ویان شکاندو ئه‌و هه‌ر خۆی راگرت، وا چه‌سه‌رتا! بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که ناو چه‌وانی به‌ ویقاری ئه‌ویان بریندار کرد، به‌لام دووباره ئه‌و عه‌فوو که‌رهمی له ده‌ست نه‌دا.

غوسل و کفنی چه‌زه‌ت

له پوژی سیّ شه‌مه‌دا ده‌ست کرا به‌ غه‌سل و کفن کردنی چه‌زه‌ت ﷺ، فه‌زلی کوپی عه‌یباس و ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید په‌رده‌ی به‌ینی خه‌لکه‌که‌و چه‌سه‌دی چه‌زه‌تیان ﷺ ئاگاداری ده‌کرد. نوینه‌ری ئه‌نساریان هاته به‌ر ده‌رگا و گوتیان:

ئیمه ئاماده‌ین تا ئاخ‌رین جار له ئه‌مری خه‌مه‌ت گوزاری پیغه‌مبهر ﷺ به‌شدار بین چه‌زه‌تی عه‌لی ﷺ ئه‌وسی کوپی خه‌ولی ئه‌نساری بانگ کرد که گۆزه‌یه‌کی پر له ئاوی هینابوو، چه‌زه‌تی عه‌لی ﷺ به‌ده‌نی موپاره‌کی

دیمه‌نی مهرگ

حه‌زرتی ﷺ به سینگی خویه‌وه نابوو، هه‌زرتی عه‌بباس و فه‌زلی کوپری ئەم دیو ئەو دیویان پی دەکرد، ئوسامه‌ی کوپری زه‌ید ئاوی پیندا ده‌کرد و هه‌زرتی عه‌لی ده‌ی شت و ده‌ی گوت: دایکم و باو‌کم فیدای تو بن، به‌ پویشتنی تو سه‌روه‌ریه‌تی‌کمان له‌ ده‌ست چوو که له‌ پیش تو‌دا به‌ پویشتنی که‌س له‌ ده‌ستمان نه‌چوو، ئیمرو زنجیره‌ی نبوه‌ت و ئە‌خباری غه‌یبی و نزولی وه‌حی پچراوه، کوچی تو بو هه‌موو موسلمانیک وه‌ک موسیبه‌ته، ئە‌گه‌ر تو ئە‌مرت نه‌ده‌کرد به‌ سه‌برو خه‌لکت له‌ گریان زاری مه‌نع نه‌ده‌کرد زورمان فرمیسک ده‌رشت، به‌لام دووباره ئە‌و ده‌رده بی ده‌رمانه نابریته‌وه، ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر! باوک و دایکم فیدات بن کاتی چوو به‌ باره‌گای خوا یادی ئیمه‌ش بکه‌وه و فه‌راموشمان مه‌که.

له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که‌ هه‌زرت ﷺ وه‌سیه‌تی کردبوو له‌ جیگایه‌کی وای نه‌نیژن که‌ خۆشه‌ویسته‌کانی بیکه‌نه سو‌جده‌گا له‌سه‌ر مه‌شوه‌ره‌تی هه‌زرتی ئە‌بوو به‌کر له‌ حوجره‌که‌ی هه‌زرتی عایشه‌دا که‌ هه‌ر له‌ویدا وه‌فاتی فرموو بوو گو‌ریکیان هه‌لکه‌ند (طلحه‌ی ئە‌سحابه ﷺ گو‌ریکی له‌حه‌دی هه‌لکه‌ند، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خا‌که‌که‌ شیندار بوو ئە‌و جیگایه‌ی له‌سه‌ر وه‌فاتی کردبوو له‌ ناو قه‌بره‌که‌دا رایان خست و کاتی هه‌موو شتی‌ک حازر بوو ته‌واوی ئە‌هلی ئیمان به‌شدارای له‌ نو‌یژی جه‌نازه‌یاندان شالوویان هینا، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی جه‌نازه‌که‌ی له‌ حوجره‌که‌دا بوو خه‌لک ده‌سته به‌ ده‌سته و به‌ نۆبه‌ ده‌چوونه حوجره‌که‌ و نو‌یژیان له‌سه‌ر ده‌کرد، به‌لام له‌و نو‌یژه‌دا که‌س نه‌بوو به‌ ئیمام، له‌ پیشدا خا‌نه‌واده‌ی و له‌ دوا‌ی ئە‌وان موهاجرین و له‌ پاش ئە‌وان ئە‌نسا‌ر نو‌یژیان له‌سه‌ر کرد، پیاو به‌ جیاو ئافه‌رت به‌ جیاو مندا‌ل به‌ جیا، نو‌یژه‌که‌ی شه‌و پو‌ژیکی خایاند.

مه‌عنای وایه له‌ شه‌وی چوارشه‌مه‌مه‌داو سی و دوو سه‌عات له‌ پاش وه‌فاتی نیژرا، هه‌زرتی عه‌لی و فازی کوپری عه‌بباس و ئوسامه‌ی کوپری زه‌ید و (عبدالرحمن) کوپری عه‌وف خستیانه قه‌بره‌وه، خولاسه ئە‌و مانگی زانیاری یه‌و

دیمه‌نی مهرگ

ئەو پوژی دینه و ئەو گولزاری پەرهیزکارانە لە پینش چاوی خەلکی دنیا
ئاوابوو. ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾

میراتی حەزرت

پێغەمبەر ﷺ لە حاڵی حەیاتیدا چی بوو تا ببێتە میرات؟ بە بێ ئەوەش خۆی
فەرموو بۆی: (لا نرث ما تركناه صدقة) واتە ئیمە ی پێغەمبەر واریس و
میراتمان نیە، ئەوەی لە پاشمان بەجی دەمی ئێسە دەهەقە یە.

ببنا لەسەر رێوایەتی عەمری کوری حویرث لە کاتی وەفاتیدا نە درهەم، نە
دینار، نە غولام، نە کەنیزەك، نە هیچی تری لە پاش بەجی نەما.

ئێستە سەپپە کە ئەسلە حەو پارچە یەك زەوی نەبی کردبووی بە وەقفی
موسلمانان، چەند شت لە ئاساری شتی حەزرت ﷺ لە لای ئەسحابە

مابونەو، بۆ نمونە حەزرتی (طلحه) رضي الله عنه مووی موبارەکی لا بوو، ئەنەسی

کوری مالیک رضي الله عنه موو و نەعل و کاسە شکاویکی داری لا بوو ذوالفقار لە لای

حەزرتی عەلی رضي الله عنه بوو، حەزرتی عایشە (رضی الله عنها) لیباسی کاتی

وەفاتی لا بوو، مۆری نبووت و عەساکە ی درا بە حەزرتی ئەبوو بەکر رضي الله عنه

لەوانەش زیاتر گەورەترین نعیمەت و سەرەتێک کە لە عەرشە عەزیم بەنرختر

بوو، هەدیە ی نەوعی بەشەر کرابوو ئەو قورئانە بوو کە حەزرت صلی الله علیه و آله لە

بەرەیدا فەرموو یەتی: ئە ی خەلکینە! شتیکتان بۆ بەجی دیلم: ئەگەر دەستی

پێ بگرن گومرا نابن، کە قورئانە، لە بەعزە رێوایەتیکدا کە لە کاتی وەفاتیدا

حەزرت لە جوپرەئیلی پرسی لەپاش من کی ناگای لە ئوممەتم دەبی؟ خوا

وەحی کرد بۆ جوپرەئیل کە مژدە بەدە بە خۆشەویستی من لە بارە ی ئوممەتیدا

نیگەران نەبی، کاتی خەلک لە پوژی حەشردا زیندوو دەرکێنەو، ئەو یە کەم

دیمه‌نی مهرگ

کەس دەبی هەمووشیان کۆبونەوه ئەو پەنسیان دەبی و تا ئوممەتی ئەو
نەچنە بەهەشت کەس ناچی، بە بیستنی ئەو قسانە حەزرت ﷺ فەرمووی:
ئێستا چاوم پووناک و خەیاڵم پەحەت بوو.
جانم فیدای تو کە تۆ راھست بی گومان

ازمەد تا بلحد هیمن فکر امتان

گیانم فیدات ئەو محمد کە هەتا پۆژی وەفاتی،
لە ئەوێ هەتا بەئاخر لە خەیاڵی ئیمەدا بوو،
وصل الله علی سیدنا محمد یوم ولد ویوم مات ویوم یبعث حیا
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

سوپاس بۆ خوا لە تەرجمە نووسینی ئەو (دیمه‌نی مهرگه) بوومه‌وه له
پیش نیوه‌پۆی پۆژی یه‌ك شه‌ممه‌ی سی‌زده‌ی مانگی شه‌عبانی هه‌زارو
چوارسه‌دو دوازه‌ی كۆچی، به‌رامبه‌ر به‌ شازده‌ی دووی هه‌زارو نۆسه‌دو
نه‌وه‌دو دووی زاینی، خوای گه‌وره‌ بیکاته‌ مایه‌ی پزگاری و سه‌ربه‌زی دنیاو
دواپۆژمان و به‌ ئیمان‌ه‌وه‌ بزین و به‌ ئیمان‌ه‌وه‌ بمیرین و له‌ خزمه‌ت حه‌زه‌تدا
ﷺ حه‌شرمان بکری.

له‌ كۆتايدا ئەگه‌ر ئیوه‌ی خۆینه‌رو گوینگری ئەو دیمه‌نی مهرگه‌ دو‌عای به‌خیر
بۆ من بکەن، ئەوه‌ منیش هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ دو‌عاتان بۆ ده‌که‌م و ده‌ئیم

ازال الله عنکم کل افه‌، کنون الجمع فی حال الإضافه‌

براتان محمدی شلماشی

سہرچاوهکان

۱. قورئانی بیروؤز
۲. صحیح البخاری (محمد بن اسماعیل)
۳. صحیح مسلم (ابو الحسین بن الحجاج)
۴. ابن ابی الدنیا
۵. ابن حبان
۶. المسند (الامام احمد)
۷. الحلیہ (ابو نعیم)
۸. المشکات الشریف
۹. الترغیب والترہیب (حافظ منذری)
۱۰. سنن (ابی داود)
۱۱. شعب الایمان الحلیمی
۱۲. دلائل النبوه
۱۳. نوادر الاصول (طبرانی)
۱۴. روض الریاحین
۱۵. الاحیا (الامام محمد الفزالی)
۱۶. صحیح الترمذی (محمد بن عیسی)
۱۷. سنن ابن ماجہ (محمد بن یزید)
۱۸. الیدیاج شرح الصدور
۱۹. تاریخ نیشاپور
۲۰. رشقہ الساوی
۲۱. جواهر التفسیر (طنطاوی)
۲۲. الاتحاف
۲۳. حاشیہ الكنز (ابراہیم بصیلہ)
۲۴. الدر المنثور (جلال الدین السیوطی)
۲۵. لمعات
۲۶. ابن کثیر
۲۷. مظاهر الحق
۲۸. الاصابہ فی تمیز الصحابہ (ابن حجر الحسقلانی)
۲۹. تفسیر فتح العزیز

پیرست^۷

۵	بیشه‌کی دانهر
۵	ناگاداری
۱۰	دهرسی یه‌که‌م
۱۰	دیمه‌نی مهرگ
۱۱	حیکایه‌تی کوری هارونه‌ره‌شید
۱۷	دهرسی دووم
۱۷	فهرمایشتی بیغه‌میه‌ر له‌باره‌ی مهرگه‌وه
۲۱	فهرمانی خوا له‌باره‌ی مهرگی نینساندا
۲۶	دهرسی سته‌م
۲۷	به‌سه‌ره‌اتی پاشیه‌ک
۲۸	حیکایه‌تی کابرایه‌کی پاره‌ی زور
۲۹	حیکایه‌تی زالمیک
۳۰	فهرمایشتی شیخ حه‌سه‌نی به‌سری له‌باره‌ی مهرگه‌وه
۳۰	باسی زالمیکی به‌نی نیس‌رائیل
۳۱	باسی مردنی نه‌هل الله
۳۵	باسی بت په‌رستیک
۳۸	دهرسی جوار
۳۸	باسی که‌نیزه‌کیک
۴۸	دهرسی پینج
۴۸	حیکایه‌ت
۵۰	حیکایه‌ت
۵۲	حیکایه‌ت
۵۵	حیکایه‌ت
۵۶	حیکایه‌ت
۵۹	دهرسی شمش
۵۹	حیکایه‌ت
۶۳	حیکایه‌ت
۶۵	حیکایه‌ت
۶۸	حیکایه‌ت
۶۹	دهرسی جهوت
۶۹	حیکایه‌ت
۶۹	حیکایه‌ت

دېمەنى مەرگ

۷۲	حېكايەت
۷۳	بۇ ھەر جىڭايەگ بچى مەرگ دەڭاتە ئەۋى
۷۴	باسى ئىزرائىل و ھاۋكارانى
۷۵	باسى گيان كىشان
۷۶	باسى شتنى مردوو
۷۸	باسى كىفىنى مردوو
۷۹	دەرسى ھەشت
۷۹	چۆنىيەتى كىفن تىۋە پىچان
۸۰	جەدۋەلى پارچە كىفنىگان
۸۰	لەۋازىمى دىفن
۸۱	بىردىنى مردوو بۇ گۆرستان
۸۲	باسى نوپۇزى مردوو
۸۲	نوپۇزى مردوو ئاۋا دەخوئىندى
۸۴	باسى گۆرۈ ناشتنى مردوو
۸۵	باسى زيارەتى گۆرستان
۸۷	باسى چەند مەسئەلەيەك
۸۹	دەرسى نۆ
۸۹	ئەحوالى بەرزەخ
۸۹	پىشەكى
۹۱	باسى بەرزەخ
۹۲	ئەۋۋەلى مەرگ
۹۳	ئەحوالى قەبىر
۹۵	ترسى قەبىر
۹۶	حېكايەتى عومەرى كورپى ((عبدالعزيز))
۱۰۰	دەرسى دە
۱۰۰	حورپەتى موسلمان و بى حورپەتى كافر لەكاتى مەرگ و دوا مەرگدا
۱۱۰	دەرسى يازدە
۱۱۰	ئەنواعى عەزابى ترسىنەرى قەبىر
۱۲۰	دەرسى دوازدە
۱۲۰	خۇ ئاشكرا كىردى ئافرىتىك بۇ سزاي گوناھىك
۱۲۱	باسى فائىدە سەدەقەى جارىيە و دۇعاى ئەۋلاد
۱۲۸	تەۋابوۋونى كىردەۋە بەھۋى مەرگەۋە
۱۳۱	دەرسى سىزدە

دیمەنی مەرگ

- ۱۳۲..... زەمانی زوو ئیزرائیل خۆی ئاشکرا دەکرد.
- بى دلى كردنى دايك و دايك و بياو و كوشتن و قسه گوتن به حمزرتى ئەبووبەكر و عومەر ھۆى
- ۱۳۳..... عاقىبەت خەراپىيە.
- ۱۳۵..... دەست لىدان و بۆن كردنى مەلانىكە لە كاتى مەرگدا.
- ۱۳۸..... فرسەتى تۆبە كەى لە دەست دەچى.
- ۱۴۱..... دەرسى چوار دە.
- ۱۴۱..... ئەرواح يەكتر دەناسن.
- ۱۴۲..... زەوى كافران ئەشكەنجە دەكاو فرىشتە بە موسلمان دەلى: وەك زاوا ئاسوودە بخەو.
- ۱۴۳..... پرسینى ئەھلى بەرزەخ لە موسلمانان.
- ۱۴۴..... موچاھیدو سنوور پارێزو شەھید.
- ۱۴۵..... ھەرگۆشەبەك لە گۆرستان خۆى بۆ پېشوازی موسلمان دەرازینتەھو.
- ۱۴۷..... كردهو دەكرى بە جىسم.
- ۱۴۸..... و مزعى بياوى بى پارەو پارەدار لە قەبردا.
- ۱۴۹..... تىيىنى.
- ۱۵۰..... عەزابى قەبر بۆ جىسم و جانە.
- ۱۵۱..... خۆ نەپاراستن لە مېز دەبىتە ھۆى عەزابى قەبر.
- ۱۵۲..... دەرسى باز دە.
- ۱۵۳..... بياو بە ناھەق كوشتن ھۆى عەزابى قەبرە.
- ۱۵۳..... حىكايەت كاسەى سەرى پاشايەك.
- ۱۵۵..... داوا لە بەينى روح و بەدەندا.
- ۱۵۹..... حىكايەتى ئافرەتتىكى بى گوناھ.
- ۱۵۹..... حىكايەتى پاشاى خىرخوازان.
- ۱۶۰..... باسى ژنىكى چاك.
- ۱۶۳..... دەرسى شاز دە.
- ۱۶۳..... بەسەر ھاتى گەنجىكى لە خوا ترس.
- ۱۶۴..... گل ھاویشتنى فرىشتە بۆ لای خەلك.
- ۱۶۴..... باسى سى برا.
- ۱۶۸..... ئەحوالى رۆزى قىامەت.
- ۱۶۸..... پېشەكى.
- ۱۶۹..... ئەحوالى رۆزى قىامەت (كورتەى باسى قىامەت).
- ۱۷۵..... دەرسى حەقدە.
- ۱۷۵..... كاتى خەلك لە قەبردا زىندوو دەكرىنەو.
- ۱۸۰..... رۆزى قىامەت دەبىتە رۆزى جەزا.

دېمەنى مەرگ

۷۱.....	شەفائەت لە مەيدانى مەحشەردا.....
۷۲.....	شادى و ناشادى.....
۷۴.....	دەرسى ھەژدە.....
۷۴.....	باسى حيساب و ھەزنى ئەعمال.....
۷۷.....	موجازاتى زەكات نەدار.....
۷۷.....	موجازاتى خىر نەكەر.....
۷۸.....	موجازاتى ئەوانە خۇيان بۇ ژيان نارايىش دەكەن.....
۷۹.....	موجازاتى ئەوھى مالى ھەتيو غەصب دەگا.....
۱۹۰.....	پاداشتى عالمى بى ئەمەل.....
۱۹۱.....	پاداشتى نويز نەكەر.....
۱۹۲.....	پاداشتى خۇبەزل گر.....
۱۹۴.....	دەرسى نۆزدە.....
۱۹۴.....	پاداشتى ئەوھى خۇى لە ميز پاك ناكاتەوہ.....
۱۹۴.....	پاداشتى رۇزوو نەگرتن.....
۲۰۱.....	گفتوگو لە بەينى ئەھلى بەھەشت و دۆزەخدا.....
۲۰۲.....	ئەحوالى دوزەخ.....
۲۰۲.....	پيشەكى.....
۲۰۴.....	دەرسى بيست.....
۲۰۴.....	قوولى دۆزەخ.....
۲۰۵.....	قاتەكانى دۆزەخ.....
۲۰۶.....	چۆنەيتى چوونى دۆزەخيان بۇ دۆزەخ.....
۲۰۷.....	قسەى شەپتان لەگەل دۆزەخيان.....
۲۰۸.....	چەند دوعايەك بۇ نەجات لە دۆزەخ.....
۲۱۰.....	دېمەنەكانى بەھەشت.....
۲۱۴.....	دەرسى بيست و يەك.....
۲۱۴.....	ئەحوالى بەھەشت لە زمان پيغەمبەرەوہ.....
۲۱۴.....	باسى حۇزى بەھەشت.....
۲۱۸.....	درەختى بەھەشت.....
۲۱۹.....	بائندەى بەھەشت.....
۲۲۰.....	دوعاى تايبەتى حۇريان و ھاودەردى لەگەل مېردەكانيان.....
۲۲۴.....	دەرسى بيست و دوو.....
۲۲۴.....	ئاوى كەوسەر.....
۲۲۶.....	جامى شەراب بۇ پياوچاگان.....

دېمەنى مەرگ

- ۲۳۲..... دەرسى بېستو سى
- ۲۳۳..... بەھەشت و نېمەتەكانى
- ۲۳۵..... دروودى بەھەشتيان لە بەھەشتا سەلامە
- ۲۳۶..... ئايا كەس ھەيە موشتەرى بەھەشت بى؟
- ۲۴۴..... دەرسى بېستو جوار
- ۲۴۴..... دەربېرىنى حەقىقەت
- ۲۴۶..... شوئەنەوارى جىنايانى ئەخلاقى لەسەر ئيمان (ئەخلاق و قورئان)
- ۲۴۷..... ئەخلاقى خەراپ چۆن ئيمان لەكەدار دەگا
- ۲۵۱..... دەرسى بېستو بېنج
- ۲۵۱..... پېشەكى
- ۲۵۱..... نېشانەى رۆزى قىامەت
- ۲۵۸..... لەكاتى نزيك بوونەوھى رۆزى قىامەتا
- ۲۶۰..... دەرسى بېستو شەش
- ۲۶۰..... چەند مروارى حەقىقى
- ۲۷۰..... دەرسى بېستو ھەوت
- ۲۷۸..... رەجەيەك بۇ لايردىنى نەخوشى روحى
- ۲۸۲..... دەرسى بېستو ھەشت
- ۲۸۵..... خۆ ئامادەگردنى ھەزرىت بۇ سەفەرى دوا رۆز
- ۲۸۲..... شەھيدانى غەزاي بەدرو ئوھود
- ۲۸۶..... بېنج رۆز لە بېش وھفاتيدا
- ۲۸۹..... دوو رۆز لە بېش وھفاتيدا
- ۲۹۰..... رۆزىك لە بېش وھفاتيدا
- ۲۹۱..... رۆزى وھفاتى شەرف
- ۲۹۵..... غوسل و گفنى ھەزرىت
- ۲۹۷..... مېراتى ھەزرىت
- ۳۰۰..... سەرچاوەگان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی :
 تہ وکھ سہ عاقلہ کہ جہوی
 تہ فسی بہرنہ داو خہریکی
 تہ وکارانہ بی کہ لہ پاش
 مردنی سوودیان لی بکا
 چونکہ تہ وہی بہ زوری
 خہریکی دنیا بی مردنی لہ بیر
 دہ چیتہ وہو لہو بارہ شہ وہ
 خوای گہورہ لہ سورہ تی
 (جمعہ) دا فہرموویہ تی :
 بہ وکھ سانہ بلین، کہ لہ مہرگ
 رادہ کھن و لہ بیر خوی
 دہ بہ نہ وہ، مہرگ عاقل گیریان
 دہکا، تہ و کاتہی دہتان بہن بو
 لای تہو خویہ کہ ناگای لہ
 ہہ موو تاشکرا و پتہانیکہ و
 تہ وہی کردووتانہ بہ چاروتاندا
 دہ داتہ وہ .

شوینی دابہ شکردن
 کتبخانہی حاجی قادری کوئی اہولہیر

نرخی (5000) دینار